ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Küreselleşen Batı
Evrensel İslam
21. Yüzyılda

SORUNLARI KONUŞMAK

www.alibapir.net

ALİ BAPİR

ÇIRA

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Ali Bapir

ÇIRA

Küresel Batı Evrensel İslam
21. Yüzyılda
Sorunları Konuşmak

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

Küresel Batı Evrensel İslam
21. Yüzyılda
Sorunları Konuşmak

Ali Bapir

Çıra Yayınları: 385
Düşünce

Yayın Yönetmeni: Hasan Güler
Editör: Abdullah Yusufoğlu
Mütercim: Tahir Taşdelen
Kapak: Yunus Karaaslan
İç Düzen: Çıra Yayınları

ISBN: 978-605-9686-53-2

© Çıra Basın Yayın Ltd. Şti.
Bu kitabın yayım hakları saklıdır.
Yayıncıdan izin alınmadan kısmen veya
tamamen çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

1. Baskı: Mayıs 2016

Çıra Basın Yayın Ltd. Şti.
Ali Kuşçu Mahallesi, Kıztaşı Caddesi
Nalbant Demir Sokağı, No: 10/3
Fatih / İstanbul
Tel: 0212 635 99 19
Faks: 0212 534 81 83

www.cirayayinlari.com.tr
cirayayinlari@gmail.com

Baskı ve Cilt:
Ofis Matbaacılık
Davutpaşa Mahallesi
Güven San. Sit. B Blok D: 386
Kocamustafapaşa/Fatih-İstanbul
Telefon: (0212) 577 63 48

ÇIRA

www.alibapir.net

Küresel Batı Evrensel İslam

21. Yüzyılda

Sorunları Konuşmak

Ali Bapir

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

ÇIRA

www.alibapir.net

ALİ BAPİR

Ali Bapir, 1961 yılında Kuzey Irak'ın Süleymaniye şehrinde dünyaya geldi. İlkokulu bitirdikten sonra 1974 yılında İslami kolejde eğitimine devam etti. 1980 yılında İslami kolejde lise eğitimini tamamladı. Aynı yıl hafızlık eğitimini de tamamlayıp, İslam Hukuku Fakültesi'nde üniversite eğitimine başladı. 1981 yılında Baas rejimi tarafından hakkında verilen tutuklama emri nedeniyle üniversite ikinci sınıfta eğitimini bırakıp, hicret etmek zorunda kaldı.

1983 yılında **Erbil Vakıflar Müdürlüğü**'nce yapılan imam-hatiplik imtihanını üstün başarıyla geçtikten sonra **Rania** şehrindeki **Nursî Camii**'ne imam olarak tayin edildi.

1983 yılında ilk eseri olan "**İslam'ın Hülâsası**" adlı eserini Kürtçe olarak kaleme aldı. Sonra ileriki yıllarda yayınlanacak olan diğer eserlerini çıkartmaya devam etti.

1987 yılında Baas rejimi tarafından Kürt halkına uygulanan zulme karşı mazlumları savunmak için "**İslamî Hareket**" saflarında silahlı cihada yöneldi. Bapir, 2001 yılına kadar bu hareketin önde gelen liderlerinden biriydi ve 2001 yılında **İslâmi Cemaat** olarak ilan edilen hareketin lideri seçildi.

Bapir, 10.07.2003 tarihinde Amerikan güçleri tarafından tutuklandı ve Bağdat havalimanı yakınlarındaki **Cropper** Hapishanesi'nde 22 ay hücre hapsinde kaldı. Bu süre zarfında "**el-İslâmu Kemâ Yetecellâ fî Kitâbi'llâhi**" (Allah'ın kitabında tecelli eden İslam) adlı eserini yazdı. 28.04.2010 tarihinde serbest bırakıldı. Serbest bırakıldığında toplumun her kesiminden binlerce insan tarafından sevgiyle karşılandı.

Irak parlamento seçimlerinde Erbil vilayetinden İslami Cemaat'in adayı olarak seçimlere katıldı ve bölgedeki listenin ilk başında seçimi kazandı. Halen Irak Kürdistanı Bölgesel Kürt Yönetimi Meclisinde Milletvekili görevini sürdürmektedir.

Yayınlanmış Eserleri

- İman ve Akide 6 Cilt
- İslam ve Devlet Yönetimi 6 Cilt
- İslam İbadeti 4 Cilt
- Şeriat Gölgesinde Kadın ve Aile 4 Cilt
- Kuran ve Sünnete Göre Bazı Sanat Meseleleri
- İslam Ansiklopediyası
- Salih Olma ve Allaha Yönelme Yolu
- Allah Din İmanı Tanımak

www.alibapir.net

İçindekiler

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Yayıncının Notu...9
BİRİNCİ BÖLÜM
KUR'ÂN-I KERİM'DE HOŞGÖRÜ VE BİRLİKTE
YAŞAMA ESASLARI
Giriş...13
İKİNCİ BÖLÜM
İSLAM VE BATI ARASINDA İNSAN HAKLARI
Mukaddime...53
İkinci Fasıl
Batı Perspektifinden İnsan Hakları...57
Birinci Bahis: İnsan Haklarını Talep Eden Hareketin
Tarihî Süreci 57
İkinci Bahis: İnsan Haklarını Hareketinin İzlediği Yol ve Batı
Perspektifinden Bu Yolun İçeriğine Dair Mülahazalar......................62
Batı'nın İnsan Haklarına Bakışı Üzerine Mülahazalar: 63
İkinci Fasıl: İslam'da İnsan Hak ve Görevleri 69
Birinci Bahis: İslam'da İnsan Hak ve Görevlerine
İlişkin Kaideler...70
İslam'da İnsan Hak ve Görevlerinin Esasları.......................................76
İkinci Bahis: İslam'da İnsanın Görevleri ve Temel Hakları 83
Ek-I: İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi.. 103
Ek-II: İslam'da İnsan Hakları Kahire Beyannamesi......................... 111

www.alibapir.net

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
İSLAM HUKUKU PERSPEKTİFİNDEN TERÖR

Giriş 121
Birinci Kısım: Terörün Tanımı 125
İkinci Kısım: Terörizmin Muhtevası ve Özü, Kadim ve Şümullü Evrensel Bir Vakıadır 129
İkinci Fasıl: Müslümanlar ve Gayrimüslimler Arasında Terörizm 137
Dördüncü Kısım: Terörün Dinde Yeri Yoktur 151
1. Dünya Hayatının Hikmeti 151
2. Fıtrat ve İnsanın Tabiatı 152
3. İslam'ın Özü ve Tabiatı 152
Beşinci Kısım: Bazı Sorulara Cevaplar 163
Birincisi: Savaş ve Cihat Meselesi 163
İkincisi: Suikastlar Meselesi 168
Üçüncüsü: Suçsuz ve Silahsız İnsanların Öldürülmesi 170

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
BATI KÜRESELLEŞMESİ VE İSLAM'IN EVRENSELLİĞİ

Birinci Fasıl: Küreselleşmenin Tanımı, Tarihi, Hedefleri, Sonuçları ve Etkileri 175
1 – Küreselleşmenin Tanımı: 175
2 – Küreselleşmenin Hedefleri ve Maksatları: 177
3 – Küreselleşmenin Gerekçeleri 182
4 – Küreselleşmenin Etkileri ve Sonuçları 184
İkinci Fasıl: İslam'ın Evrenselliği 201
Giriş 201
Batı Küreselleşmesinin İslam'ın Evrenselliğiyle Mukayesesi 209

BEŞİNCİ BÖLÜM
GÜNÜMÜZ REALİTESİ VE İSLAMİ BAKIŞ AÇISIYLA LAİKLİK

Birinci Fasıl 217
Laikliğin Tanımı 217
İkinci Fasıl
Laiklik Nerede, Nasıl ve Niçin Ortaya Çıktı? 221

www.alibapir.net

Hıristiyan'lıkta Kilise'nin Ortaya Koyduğu Bidatler 232
Üçüncü Fasıl: Laikliğin Batı'daki İnsan Hayatına Etkileri 241
Dördüncü Fasıl: Laiklik, Kabul Edilebilir Bir Sistem Midir? 249

ALTINCI BÖLÜM

AKIL VE VAHİY IŞIĞINDA DEMOKRASİ

Birinci Fasıl: Demokrasinin Tanımı ve Temel İlkeleri 265
İkinci Fasıl: Demokrasinin Tarihi: Ne Zaman, Nasıl ve Nerede Ortaya Çıktı? 267
Üçüncü Fasıl: Akıl ve Realite Mizanında Demokrasi....................... 277
Dördüncü Fasıl: Şeriat Perspektifinde Demokrasinin Değerlendirilmesi... 283
Beşinci Fasıl: Sonuç... 297

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

Yayıncının Notu

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Elinizdeki eserin müellifi; Irak Kürdistan coğrafyasının yetiştirdiği mücadeleci hareket adamı ve aynı zamanda mütefekkir ve entelektüel bir aydın olan Ali Bapir'dir.

Ali Bapir'in biyografisi kitapta kısaca verilecektir. 1990'lı yıllarda İran Kürdistânı'nın Senendec şehrinde Ali Bapir' inde içinde olduğu ve Irak Kürdistan İslami Hareketini bir arkadaşımla ziyaret etmiştik. O yıllarda "Hareket" Saddam'ın zulmünden dolayı Senendec şehrinde sürgünde bulunuyordu ve "Hareket" in lideri rahmetlik Şeyh Osman'dı. O günün şatlarında o kısa zaman aralığında orada tanıştığımız Müslümanlar vesilesiyle hem "Hareket"e hem de Müslümanlara kalbi bir ülfet ve muhabbet oluştu. Benim üzerimde bıraktığı olumlu izden dolayı bu "Hareket"i uzakta da olsa takip ediyordum. Taki kader bizi bir yıl önce AK-DAV'ın merkezinde Ali Bapir'le tekrar bir araya getirdi. Bu bir araya gelişimiz daha yakın tanışmamıza ve bu kitabın da hazırlanmasına vesile olmuştur.

Ali Bapir'in aydın ve entelektüel kişiliği kitap okunduğunda daha rahat görülecektir. Ali Bapir, bu yaşam sürecinde 90'na yakın kıymetli eser yazmıştır. Kürdistan coğrafyasının bu kıymetli insanları Türkiye Müslümanları tarafından yeterince tanınmadığını düşünüyoruz. Bir yayıncı olarak bizim

www.alibapir.net

sorumluluğumuz okuyucularımıza Ali Bapir gibi velut yazarları tanıtmaktır. İnşallah Türkiye'de ki kitap okuyucularına bir katkı vermesini umduğumuz diğer eserlerini tercüme ettirerek istifadelerinize sunacağız.

Biraz da bu kitaptan bahsetmek istiyorum, bu kitap, yazarın Irak Kürdistanı Bölgesel Kürt Yönetiminin sınırları dâhilindeki Süleymaniye şehrinde değişik zaman aralıklarında yapılan konferanslar ve sempozyumlardan teşekkül etmektedir. Yazarın, hitap ettiği topluluk değişik düşünce kesimlerinde ve fikri olarak farklı düzeyde olduğu için daha basit bir dil kulanmış, kitap okunurken bu dikkatinizi çekecektir. Fakat konuya girildikçe yazarımızın derinliği ve konusuna hâkimiyeti görülecektir.

Yine bu kitabı tercih ederken gündemde de olan konuları içerdiği için öncelik verdik. Umuyoruz kitap okuyucularını bulur bizde diğer eserlerini tercüme yaptırarak yazarımızın diğer fikirlerinde de istifade ederiz. Kitap Türkiye'deki okurlarına hayırlı olsun.

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

BİRİNCİ BÖLÜM

Kur’ân-ı Kerim’de Hoşgörü ve Birlikte Yaşama Esasları

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

Giriş[1]

Başarılı ve kâmil bir toplum, farklı din ve fikir akımlarıyla tüm bileşenlerinin ve kesimlerinin, hatta tüm fertlerinin birbirlerine karşı hoşgörülü/tahammüllü olduğu ve dayanışma içinde yaşadığı, aralarında adalet, eşitlik ve karşılıklı saygı prensibine dayalı yardımlaşma ve dayanışma ruhunun canlı tutulduğu toplumdur.

Bu noktada şöyle bir soru yöneltelim; İslâm, kendi temellerine dayalı böyle bir toplum inşa edebilir mi? Bu soruyu olumlu yanıtlamak için ne tür deliller öne sürebiliriz?

Bu soruyu yanıtlarken iki hususa değineceğiz.

Birincisi: On üç asırdan fazla bir süredir varlığını idame

---

1 **Yazar tarafından açıklama...**

- İlk başta bu serideki bölümlerden her bir bölümü müstakil olarak kitap haline getirmeyi düşünüyordum. Sonra her biri bir konuyu ele alan altı bölümün tamamını birlikte tek bir kitap haline getirmekte karar kıldım.
- Bu serideki konuların her biri aslında bir sempozyum veya konferanstan ibarettir. Bu nedenle kitapta hitap ve konuşma üslubu hâkim oldu ve bu üslubu değiştirme gereği duymadım. Bu yüzden okuyucuyu dikkate almasını istiyorum.
- Bu kitapta her biri bir risale haline getirilen konuların hepsi konferans olarak işlendiği için konferans sırasında katılımcılar tarafından konuyla ilgili sorular yöneltildi. Ancak bu müdahalelere ve sorulara konu bütünlüğünü bozmamak için kitapta yer vermedim. Katılımcıların hepsine ayrı ayrı şükranlarımı ifade etmek istiyorum.

www.alibapir.net

ettiren İslâm Devleti'nin tarihî gerçekliğidir. Şöyle ki tarihle uzaktan veya yakından ilgilenen herkesin malumu olduğu üzere Müslümanlar, İslâm Devleti'nin çatısı altında Yahudi, Hıristiyan, Mecusi, Budist, Sâbiî ve diğer dinlere mensup insanlarla birlikte yaşamışlar, İslâm'a ve Kur'ân'a temessük eden Müslümanlar, meşru sınırlar içinde hareket eden başka dinlerin mensuplarına hiçbir zaman dil uzatmamışlardır.

İkincisi: Kur'ân-ı Kerim, dayanışma ve yardımlaşma değerleri üzerine başarılı ve çoğulcu toplumu teşkil etmek için gerekli tüm esasları ihtiva etmektedir[2].

Peki, böyle bir toplumun, üzerine inşâ edilmesi gereken temel değerler nelerdir? Allah'ın izniyle bu bölümde, bu konuya değineceğiz.

Öncelikle şunu söylemek istiyorum; Allah-u Teâlâ yüce kitabını, en son Nebisi Muhammed (s.a.v)'e bu dünya hayatının sayfası kapanana dek insanlar ve cinler için kendi hidayetinin en son nüshası olarak inzal buyurmuştur. O halde bu kitap, başarılı çoğulcu bir toplum tesis etmek için gerekli olan tüm esasları ihtiva etmelidir. Aksi takdirde Kerim olan Allah'ın yüceliğine, hikmetine ve rahmetine yaraşmaz.

Peygamberimiz (s.a.v) bu hususta kendisine "**Dinlerden hangisi Allah'a daha sevimlidir?**" diye sorulduğunda, tüm beşeriyete gelen Allah'ın dinini tarif ederek şöyle buyurmuştur; "**Tevhidden ayrılmadan müsamahalı olanıdır.**" (İmam Buhârî "**el-Edebü'l-Müfred**" isimli kitabında rivâyet etmiştir. Ayrıca İmam Ahmet ve diğerleri de rivâyet etmişlerdir.) Hadîs-i şerifte geçen "الحنفية" kelimesi, "الحنف" kökünden türemiş olup, bâtıl olan her şeyden doğru olana yönelmek demektir. "السمحة" kelimesi ise; "السمح" kökünden gelir

2 Bu konuyu, "**Allah'ın Kitabı'nda Tecelli Eden İslâm**" adlı kitabımın sekizinci cildinde "**İslâm, insanlara karşı doğru bir bakış ve onlara karşı makul bir davranıştır**." başlığıyla sunduğum bölümde teferruatlı bir şekilde işledim.

www.alibapir.net

ve hoşgörü, müsamaha anlamındadır. Ayrıca kolaylık, ihsân etmek, bahşetmek, cömert davranmak, anlaşmak ve insanların birbiriyle uyum ve ahenk içinde olması anlamlarını da barındırır[3].

Dahası Resûlullah (s.a.v), Allah katında razı olunan ve istenilen Müslümanlığın, iki temelden teşkil ettiğine vurgu yapmaktadır. Bunlardan ilki; Allah'a tam mânâsıyla hâlis bir tevhit inancıyla îman etmek ve yalnız ona kulluk etmektir. İşte burada "**Hanif Din**" vurgusuyla kastedilen esas nokta budur. Diğeri ise; müsamaha, hoşgörü, samimiyet, kolaylık, insanlarla uyum ve uzlaşı içinde yaşamaktır.

Tabii burada hoşgörüden, insanlarla uyum ve uzlaşı içerisinde yaşamaktan kasıt, değişmez sabit şer'i kural ve kaideleri hiçe sayarak, onlardan feragat etmek anlamına gelmediğini açıklama ihtiyacı duymuyorum. Çünkü bu şer'i ilkeler ve sabit kurallar, İslâm toplumunun müşterek menfaatleri ve büyük hedeflerinin gerçekleşmesi çerçevesinde Müslümanların, gayrimüslimlerle hoşgörülü/tahammüllü, uyum veuzlaşı içerisinde yaşamalarını temin eder.

Yaşadığımız bu asırda bahsetmiş olduğum alanda birçok faktör neticesinde İslâm'ın ve Müslümanların ne kadar çok deformasyona uğradığını iyi biliyorum. Bu faktörlerin başında; **şiddeti mücâdele yöntemi** olarak benimseyen bazı İslâmî grupların, kendilerince İslâmî toplumları ıslah etmek ve değiştirmek amacıyla şer'i sınırları aşarak sergiledikleri aşırı davranışları gelmektedir. Bu nedenle haksızlığa ve iftirâya başvurarak ve şer'i sınırları aşarak sergilenen bu tür davranışları reddeden İslâm'ın ve Müslümanların töhmet altında kalmaması için Kuran-ı Kerim'in bu husustaki tavrını ortaya koymayı gerekli görüyorum.

Allah'ın yüce kitabı Kur'ân-ı Kerim üzerinde teemmül ve

---

3 Bakınız: Muhtâr'üs Sahhâh, s. 151, s. 280. Bakınız: el-Misbâh'ül Münîr, el-Feyyûmî, s. 83, s. 150.

www.alibapir.net

tefekkür ettikten sonra[4] başarılı, hoşgörülü, dayanışmacı ve çoğulcu bir toplum inşa etmek için yeterli gördüğüm on beş esâsı Kur'ân-ı Kerim'den çıkardım ve bu hükümleri aşağıda teferruatlı bir şekilde açıklıyorum.

1. Allah-u Teâlâ, âlemlerin yegâne yaratıcısı, efendisi ve sahibidir.

Müslümanlar, günde beş vakit farz namazlarında Fatiha Sûresi'ni okuyor ve bu sûrenin ikinci âyetini; "**Övgü, yalnız âlemlerin rabbi olan Allah içindir**." tekrar ediyorlar.

Bu âyet-i kerimede geçen "العالمين" (âlemler) ifâdesiyle; gerek sâdece birbirini takip eden nesillerle tüm beşeriyet âlemi kastedilsin, gerekse de melekler, insanlar, cinler, hayvanlar, bitkiler ve cansız varlıklar kastedilsin, Müslümanlar bu âyet-i kerime ışığında Allah'ın kendilerinin yegâne yaratıcısı, efendisi, sâhibi ve ilâhı olduğunu hissederler. Ayrıca Allah'ın, Müslümanların hâricinde de – her ne olursa olsun herhangi bir ayrım söz konusu olmaksızın – herkesin ve her şeyin rabbi, mâliki ve ilâhı olduğuna inanırlar. Ancak Yahûdiler, Eski Ahit'te ve Talmut'ta geçtiği üzere Yahova'nın – yani Allah-u Teâlâ'nın – yalnızca kendilerinin rabbi olduğuna ve sâdece kendileriyle ilgilendiğine, kendileri dışındaki insanların onlara hizmet etmeleri için yaratıldığına inanırlar. Yâni kendilerini "**Allah'ın Seçkin Kavmi**" olarak isimlendirirler.

Şüphesiz Allah'ın son kitabındaki şu âyet-i kerimeleri okuyan Müslümanlar kendilerini, her nerede ve her nasıl olurlarsa olsunlar gayrimüslimlere ve onları da kendilerine yakın hissedeler.

1. «Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakınasınız.»(Bakara Sûresi, 2/21)

---

[4] Bu esasları, bazı ekleme ve çıkarmalar yaparak "**Akıl ve Vahiy Işığında Çağdaş Siyasi Meseleler**" isimli kitabımdan naklettim. Kürtçe olarak telif ettiğim bu kitaptan sadece bu bölümü kendim Arapçaya tercüme ettim.

www.alibapir.net

2. «… **Allah, bizim de Rabbimiz, sizinde Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir**…»(Şûrâ Sûresi, 42/15)

3. «Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve âlemlerin Rabbi Allah'ındır.»Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.»(Câsiye Sûresi, 45/36-37)

Çünkü onlar da tek olan Yaratıcı, Rabb, Mâlik ve Rezzâk olan Allah tarafından halk edilmiş, sahiplenilmiş, terbiye edilmiş ve rızıklandırılmış insanlardır. Allah, onlarla beraber tüm beşeriyeti, bu muvakkat imtihan hayatını geçirmeleri için yeryüzünde var etmeyi ve halîfe kılmayı dilemiştir. "**Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz?**" (Âraf Sûresi, 7/10)

Evet, işte bahsini ettiğimiz bu his; Müslümanları, dinleri ve eğilimleri her ne olursa olsun gayrimüslimlerle ilişki içerisinde olmaktan alıkoymaz. İyilik ve takvâ esasına dayalı olarak gerek toplum içerisinde, gerekse de dışarıdaki her türlü insan sınıfıyla; gayrimüslimlerle, olumlu ve yapıcı bir etkileşime yönlendirir.

2. Tüm beşeriyet, tek bir ailedir.

Allah-u Teâlâ buyurmaktadır ki; "**Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler** (şeklinde) **kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün** (kerim) **olanınız,** (ırk ya da soyca değil) **takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.**" (Hucurât Sûresi, 49/13)

"Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) **kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir."** (Nisâ Sûresi, 4/1)

www.alibapir.net

Aşikârdır ki, bu hakîkati idrak etmek; Müslümanlara, kendileri ile dinleri ve inançları her ne olursa olsun diğer insanlar arasındaki nesep ve soy birliğini hissettirmektedir. **Ali bin Ebi Talip**'i, valisi **Eşter-i Nahaî**'ye insanlara karşı nasıl muamele edeceği hususunda; "**İnsanlar senin ya dinde kardeşindir ya da yaratılışta senin dengindir**.[5]" demeye sevk eden duygunun kaynağı işte bu hakîkatin ta kendisidir. Ehli kitap olan gayrimüslimlerden beni ziyarete gelen kişilere çoğu kez şunu söylerim:

"**Biz ve siz, hepimiz uzak bir nesepte de olsa kesişiyoruz. Çünkü hepimiz Âdem ile Havva'nın çocuklarıyız. Tek bir aileye mensubuz.**"

Allah'ın yüce kitabının gözler önüne sermiş olduğu bu hakîkat, her ne kadar günümüzde – teorik anlamda bile – herkesçe malum bir gerçek haline gelmiş olsa da, Kur'ân'ın nâzil olduğu dönemde, gerek kabileci Arap toplumunda gerekse de Yunan, Hint ve Çin toplumlarında çokça göz ardı edilmekte ve bu hakikat etrafında sık sık tartışmalar yaşanmaktaydı. **Eflatun**'un, her bir kesimini altın, gümüş ve demir olarak bir madene[6] benzetip Yunan toplumunu üç kısma ayırdığı herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Hucûrât Sûresi'nin on üçüncü âyet-i kerimesinin nüzul sebebi hakkında müfessirler şu kıssayı nakletmektedirler:

Peygamber (s.a.v) Fetih günü, **Bilâl-i Habeşî**'ye Kâbe'nin üzerine çıkıp ezan okumasını buyurdu. Resulullah bununla, müşrikleri zelil kılmayı dilemişti. **Bilâl-i Habeşî** ezanı oku-

---

5 Bakınız; **Nehc'ülBelâğa**, s. 333 – 348. Bu eser, **Ali** (r.a)'ın kendi halifelik döneminde Mısır'a vali olarak tayin ettiği **Eşter-i Nahaî**'ye tavsiyelerini içermektedir.

6 **Resûlullah** (s.a.v) buyurdu ki: "**İnsanlar, madenler gibidirler. Aynen altın ve gümüş madenlerine benzerler. Cahiliye'de hayırlı olanlar, İslâm'a girip onda derinleştiklerinde, onda da hayırlı olurlar.**" Müttefekun aleyh. Hadisin metninden açık bir şekilde anlaşıldığı üzere burada kastedilen onların huylarıdır, Eflatun'un sınıfsal ayrımcılığı değildir!

www.alibapir.net

duğunda, **İtâb b. Üseyd**, "Bugünü göstermeden Üseyd'in ruhunu alan Allah'a hamdolsun." dedi. **Hâris bin Hişâm** ise: "Muhammed, ezan okutmak için bu siyah kargadan başka kimseyi bulamadı mı?" dedi. **Süheyl bin Amr**, "Eğer Allah bir şeyden hoşlanmazsa, o şeyi değiştirir." dedi. **Ebû Süfyân** da "Eğer ben ağzımı açıp bir şey söylersem, gökyüzü dediklerime şahit olur ve onlara haber verir." dedi. Bunun akabinde şu âyet-i kerime nâzil oldu. "**Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık...**" (Hucurât Sûresi, 49/13)[7]

Allah-u Teâlâ, "**Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının.**" sözünün hemen akabinde "**Ve** (yine) **kendisiyle, birbirinizle dilekleştiğiniz Allah'tan ve akrabalık** (bağlarını koparmak) **tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir.**" buyurması, tüm beşeriyetin arasındaki yakınlığa ve akrabalık bağına açık bir işaret olmakla birlikte bu âyet, bu hısımlık bağını koparmaktan sakındırmaktadır.

3. Tüm beşeriyet, bir hikmet için yaratılmıştır. Bu hikmet ise Allah-u Teâlâ'ya kulluk etmektir.

Allah (c.c.) buyurmaktadır ki:"**Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibâdet etsinler diye yarattım.**"(Zâriyât Sûresi, 51/56)

Bu âyet-i kerimeden anlamaktayız ki; Allah-u Teâlâ, cinleri ve insanları yaratmasındaki hikmeti, kulluk kelimesini tümüyle kapsayan bir anlamda, yalnızca kendisine ibâdet edilmesine hasretmiştir. Kulluk etmek anlamına gelen ibâdet

---

7 Bakınız: Vâhidî'nin "**Esbâbu'n-nüzûl**" adlı eseri, s. 224; Bakınız: İbn-i Cevzî'nin "**Zâd-ül-mesîr fi ilm'it-tefsîr**" adlı eseri, s. 1335; Bakınız: "**el-İstîâb fî beyâni'l esbâb**" adlı eser, C 3, s. 285. Her iki müellif de dedi ki: "**El-Beyhakî**, "**Delâilü'n Nübüvve**" adlı eserinde (5/79), bu rivâyeti sahih senetle Abdürrezzâk'a dayandırmaktadır ve bu rivâyette, nüzûl sebebi zikredilmemiştir." Biz de diyoruz ki: "Bu rivâyet, sahih isnatlı-mürseldir."

www.alibapir.net

kelimesi ise; cinlerin ve insanların yapıp etmiş oldukları her türlü fikrî, kalbî, kavlî ve fiilî davranışları teşmil eder. Âşikârdır ki Allah'a kulluk etmek, ferdî ve içtimaî seviyede Allah'ın dosdoğru dinine ve müsâmahakârşerîatınaimtisâl etmeyi gerektirir. Burada şöyle bir sual aklımıza gelmektedir:

Allah'a kulluk etmemek ve O'nun şerîatına teslim olmamak; yukarıda bahsi geçen Allah'ın cinleri ve insanları yaratmasındaki hikmetin gerçekleşmemesi anlamına mı gelir? Dahası bu durum, var oluş hikmetine muhâlif davranan ve Rablerinin şerîatına teslim olmayan gayrimüslimlere karşı adâvet içinde olmayı ve onlara muhâlefet etmeyi gerektirecek meşrû bir sebep midir?

Diyoruz ki: Gayrimüslimlerin Allah'a kulluk etmemeleri veya doğru bir şekilde kulluk görevini ifâ etmeyip Allah'ın şerîatına uymamaları, Müslümanlar tarafından kendilerine karşı bir adâvet beslenmesi veya onlarla savaşılması için asla geçerli bir sebep teşkil etmez. Çünkü kulları hesaba çekmek ve onları yargılamak yalnızca Allah'ın görevidir. Bu konuda insanların en ufak bir müdâhalesi söz konusu olamaz. Dördüncü esasta bu konuya değineceğiz ve özellikle de altıncı esasa geldiğimizde bu konuyu teferruatlı bir şekilde ele alacağız.

4. Dünya hayatı, mükâfat ve cezâ yeri değil, sadece imtihan yeridir.

Allah'ın yüce kitabında bu hakîkat birçok yerde beyan edilmiştir. Bu konuya ilişkin bazı âyetleri hatırlayalım.

"**Biz gerçekten** (yeryüzü) **üzerinde olanları kupkuru-çorak bir toprak yapabiliriz.**"(Kehf Sûresi, 18/8)

"**O, amel** (davranış ve eylem) **bakımından hanginizin daha iyi** (ve güzel) **olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır.**"(-Mülk Sûresi, 67/2)

"**O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri**

www.alibapir.net

altı günde yaratan O'dur. And olsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler."(Hûd Sûresi, 11/7)

O halde sadece yerküre değil, tüm kâinat insanlar ve cinler için bir imtihan alanı konumundadır. Tabiîdir ki imtihana tâbi kılınacak bir öğrenci, imtihan salonuna girmeli ve kendisine kalem, kâğıt ve yeterli süre gibi lâzım gelen her türlü teçhîzat ve imkân sunulmalıdır. Sonrasında ise öğrenciye sorular verilir. Artık bu vakit îtibâriyle öğrenci, soruları istediği gibi cevaplar, hatta soruları cevaplamama hürriyetine de sâhiptir.

İşte bu misalde olduğu gibi imtihan alanı olan bu dünyada insanlara da tam bir özgürlük verilmiştir. Bu hususta şu âyet-i kerimeye kulak verelim: "**Ve de ki: Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.**"(Kehf Sûresi, 18/29)[8]

Dolayısıyla diyebiliriz ki; Allah-u Teâlâ, hür irâde cihetiyle, her ne kadar şer'i olarak imân etmeleri gerekli kılınsa dahi insanlara küfrü tercih etme hakkı tanımıştır. Allah, imân etmeleri konusunda insanlara baskı yapmamış ve onları buna icbâr etmemiştir. Zirâ imânın ikrâh ve icbârla elde edilmesi kâbil değildir!

---

[8] Bazı müfessirler, Allah-u Teâlâ "**Ve de ki: Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.**" sözüyle, kâfirleri Ahiret azabıyla tehdit etmeyi murat etmiştir demişlerdir. Ben ise diyorum ki; küfrün tercih edilmesi sebebiyle dünyevi bir ceza olmadığı sürece, kâfirlerin Ahiret azabıyla tehdit edilmesi, onların imanı veya küfrü seçmelerinde özgür olmalarıyla çelişmez. Allah-u Teâlâ'nın şu sözleri: "**Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?**" (Yûnus Sûresi, 10/99), imanı veya küfrü tercih etme konusunda Allah'ın insanlara tam bir özgürlük verdiğinin apaçık delili niteliğindedir. Zirâ Allah-u Teâlâ, Resul'ü Ekrem ve Hatem'ül Enbiya olan Peygamberimiz (s.a.v)'in insanları iman etmeye zorlamasını tasdik etmemektedir.

www.alibapir.net

Kitabın ilerleyen sayfalarında "**İslâm'ın Evrenselliği ve Batı Globalizmi**" hakkındaki bahsimizde Zülkarneyn'in kıssasına ilişkin Allah-u Teâlâ'nın şu âyet-i kerimesi üzerinde uzunca duracağız:

"Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) **ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği** (geçerli ilke) **edinirsin." Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azaplandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azapla azaplandırır." Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz."** (Kehf Sûresi, 18/86-88)

Allah'ın övgü makamında kendisinden bahsettiği Zülkarneyn isimli bu kralın, karşılaştığı toplumdaki zalimleri cezalandırma, iyi olanları mükâfatlandırma konusunda bir hükme varmasında Allah'ın kendisini serbest bırakması akabinde izlediği siyaseti şu ayette açıkladığını görüyoruz:

Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azablandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azablaazablandırır. Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz."(Kehf Sûresi, 18/87)

Bu âyet-i kerimede Zülkarneyn'in "**zulmeden**" ile "**iman edip salih amel işleyen**" kimseleri kıyasladığını görüyoruz.

Bu demek oluyor ki; Zülkarneyn, insanları küfürlerinden dolayı değil, zalimlikleri nedeniyle cezalandırıyor ve iman edip salih amel işlemeleri nedeniyle de onları mükâfatlandırıyor. Bunun iki sebebi vardır:

Birincisi: Allah-u Teâlâ, insanlara onları bu dünya hayatında sınamak gayesiyle küfre düşme, iman etmeme hürriyeti vermiştir. "**Biz ona yolu gösterdik;** (artık o,) **ya şükredici**

www.alibapir.net

olur ya da nankör." (İnsan Sûresi, 76/3) Dolayısıyla Allah'tan başka kimsenin onlardan bu hakkı alma yetkisi yoktur.

İkincisi: İnsanlar, iman ve küfür temeline dayalı bir toplumda birlikte yaşayabilirler. Ancak zulüm, birlikte yaşamanın devamlılığına engel teşkil eder. Bu nedenle denilir ki; "*Saltanat küfürle devam edebilir, ancak zulümle asla devam etmez.*"

5. Hüküm ve hikmet sahibi olan Allah, kendi irâdesiyle insanları, ehli imân ve ehli küfür olarak iki zümreye ayırmıştır.

Allah-u Teâlâ'nın yüce kitabında Müslümanlar ile gayrimüslimler arasındaki bir arada yaşama ve hoşgörü esaslarından bir başka önemli esas da, hüküm ve hikmet sahibi Allah'ın kendi dilemesiyle insanları ehli iman ve ehli küfür olarak iki sınıfa ayırmasıdır. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

1. **"Sizi yaratan O'dur; buna rağmen sizden kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min, Allah, yaptıklarınızı görendir."** (Teğabun Sûresi, 64/2)

2. **Eğer Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler:Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin** (şu) **sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan,** (kâfirlerin) **tümüyle dolduracağım."** (Hûd Sûresi, 11/118-119)

Bu ve benzeri âyetlerden anlıyoruz ki, Allah-u Teâlâ'nın meşiet-i ilâhiyesi, insanların küfrü veya imanı seçmeleri hususunda insanları hür kılmayı gerektirir. Sonra insanlar kendi iradeleriyle ehli imân ve ehli küfür olmak üzere iki zümreye ayrılırlar.

Yâni Allah-u Teâlâ insanları küfrü veya imanı tercih etmeleri noktasında icbâr etmemiş, bilakis şer'i cihetle olmasa bile irâde yönünden istediklerini; ister küfrü ister imânı seçmeleri hususunda onlara hür irâde bahşetmiştir.

www.alibapir.net

Meşiet-i ilâhiyenin bu yönde tecelli etmiş olması, küfür ile imân arasında bir eşitlik olduğunu göstermez. Zirâ Allâh-u Teâlâ, kendisine şükredilmesini ve imân edilmesini severken, küfür ve inkâr edilmesine ise buğz etmektedir.

"Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) **için ondan razı olur. Hiçbir günahkâr, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir."**(Zümer Sûresi, 39/7)

Allah-u Teâlâ, muvakkat dünya hayatındaki imtihanın sırrını kemâle erdirmek gâyesiyle insanları, kendi hür iradeleriyle küfrü veya imânı tercih etmeleri hususunda serbest bırakmıştır. Hiçbir zaman onları bir eğilime doğru icbâr etmemiştir. Eğer Allah, insanların küfür ve imân arasında bir tercih yapmalarını dilememiş ve onları bu iki halden birini seçmeleri hususunda hür bırakmamış olsaydı, Allah'ın razı olduğu imân etme yolunu seçmekten başka bir şeye güçleri yetmezdi. Dolayısıyla insanların durumu, şu âyet-i kerîmede bahsedilen meleklerin durumundan farksız olurdu:

"Ey iman edenler, kendinizi ve yakınlarınızı ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır; üzerinde oldukça sert, güçlü melekler vardır. Allah kendilerine neyi emretmişse ona isyan etmezler ve emredildiklerini yerine getirirler."(Tahrîm Sûresi, 66/6)

Bazı müfessirler, Hûd Sûresi'nin 118. âyetinde geçen "**ayrılığa düşmekten bir türlü kurtulamazlardı**." ifadesinin hemen akabinde 119. ayette "**Onları bunun için yarattı.**" ifadesini, "**bu ihtilâf nedeniyle onları yarattı.**" olarak yorumlamaktadırlar. Kurtubî ise der ki: "Hasan, Mukâtil, Atâ ve

www.alibapir.net

Yemân, ihtilâfa işâret edilmesini, "**Bu ihtilaf nedeniyle onları yarattı.**" şeklinde yorumlamışlardır."[9]

Bazı müfessirler ise: "Ayette geçen "**ve lizâlike**" ifadesiyle; Allah'ın insanları onlara rahmet etmek için yarattığı kastedilmiştir. Çünkü Allah, bahsi geçen işâret zamirine en yakın "**illâ men rahime rabbüke**" (Ancak rabbinin rahmet ettiği kimseler müstesna.) ifadesini zikreder." derler.

6. Allâh-u Teâlâ, imân ve ihsânın mükâfatı ile küfür ve isyânıncezâsını âlem-i bekâdaki mahkeme-i kübrâya bırakmıştır.

Bu esas, Allah'ın kitabının ihtivâ ettiği bir başka önemli esastır ve bir toplumda Müslümanların ve gayrimüslimlerin; toplumun muhtelif tüm bileşenlerinin bir arada hoşgörülü, dayanışma ve kaynaşma ilkeleri çerçevesinde yaşamalarına imkân tanır.

"**Hoşgörü ve Birlikte Yaşama Esasları**" bölümündeki esaslardan altıncısına başlık olarak koyduğumuz bu hakikate birçok âyet-i kerîme sarîh bir şekilde işâret etmiştir.

1. "Eğer seninle mücadeleye girişirlerse, de ki: "Allah, yapmakta olduklarınızı daha iyi bilir." "Allah, kıyamet günü, kendisinde ihtilafa düştüğünüz şey hakkında aranızda hükmedecektir." (Hâc Sûresi 22/68-69)

2."Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabii) **Hıristiyanlar, ateşe tapanlar** (Mecusi) **ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, her şeyin üzerinde şahid olandır."**(Hâc Sûresi, 22/17)

3. "Onlara (azap olarak) **va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve hesap da Bize aittir."**(-Ra'd Sûresi, 22/40)

Açıktır ki, bu esas toplum içerisinde Müslümanları gayri-

---

[9] el-Câmiu li Ahkâm'il Kur'ân, c. 9, s. 94

www.alibapir.net

müslimlere karşı hoşgörülü davranmaya ve müşterek çıkarların gerçekleştirilmesi amacıyla onlarla birlikte yaşamaya, yardımlaşmaya ve dayanışmaya sevk eden çok önemli bir faktördür. Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki:

“Ey iman edenler, Allah’ın şiarlarına, haram olan ay’a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) **gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram’a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram’dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah’tan korkup-sakının. Gerçekten Allah** (ceza ile) **sonuçlandırması pek şiddetli olandır.”**(Mâide Sûresi, 5/2)

Çünkü mütedeyyin bir insanı, başkasının küfrü ve fücuru karşısında telaşlandıran etken; o kişiye karşı kendisinin sorumlu olduğunu hissetmesi veya o kişinin inancına ve özel hayatıyla ilgili konulara müdâhale etme hakkını kendisinde bulmasıdır. Ortaçağlarda Hıristiyan toplumlarda da buna benzer olaylar cereyan etmiş; papazlar ve râhipler, mütefekkirlere ve kâşiflere karşı acımasızca davranmışlar; kiliseye, kilisenin atmosferine ve düşüncelerine muhâlif yeni fikir ve görüşlerini, onlara işkence ederek, onları katlederek ve yakarak engellemişlerdir.[10]

7. İnsan, Allah katında saygın bir varlıktır.

Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Andolsun, Biz Âdemoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla)**

---

[10] GiordanoBruno, GeoffreyValais, BartholomewLegate, ve Edward Wightman Kilise tarafından canlı canlı yakılan kişilerdendir. Bakınız: el-İlhâdü fi’l ğarb (Batı’da Mürtedlik), Ramses Awad, s. 47, 49; Târîhü’l felsefeti’lhadîse (Modern Felsefe Tarihi), Yusuf Kerem, s. 34; Kütübün ğayyeret’il âlem (Dünyayı Değiştiren Kitaplar), Robert B. Downs, s. 225, 232; Bakınız: el-‘ilmâniyyûn ve’l kur’ân’ül kerîm (Laikler ve Kur’ân’ı Kerim), s. 251, Dr. İdris et’Ta’an.

www.alibapir.net

taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık." (İsrâ Sûresi, 17/70). Çok açıktır ki, Allâh'ın insanlığa lâyık görmüş olduğu bu rabbânî saygı, dinleri ve inançları ne olursa olsun, kadınıyla erkeğiyle tüm beşeriyeti kapsamaktadır. Âyet-i kerîmede geçen "**Benî Âdem**" (Âdemoğulları) ifadesi bu anlama delâlet etmektedir. Çünkü kâfiriyle, müminiyle tüm insanlar, Âdem'in çocuklarıdır. Yine âyet-i kerîmede geçen (**ve hamelnâhüm fi'l berri ve'l bahri**), (**ve rezaknâhüm mine't tayyibâti**) ve (**ve faddalnâhüm âlâ kesîrin mimmen halaknâ tafdîlâ**) ifadeleri de bu mânâya işâret eder. Bu nedenle (**ve hamelnâhüm**), (**ve rezaknâhüm**) ve (**ve faddalnâhüm**) ifadeleri tüm beşeriyeti kapsamaktadır. Zirâ Allah katında tüm beşeriyet "**yüklenmiş**", "**rızıklandırılmış**" ve "**üstün kılınmış**" tır. O halde Allâh'ın insanoğluna lâyık görmüş olduğu bu rabbânî saygı, istisnâsız herkesi kuşatır.

Beşeriyete bahşedilen Allah katındaki bu rabbânî tekrîm ve tafdîl, birçok hususta mücessem hâle bürünmüştür. Bu hallerin bazıları şunlardır:

Birinci: Allah'ın insanı yeryüzünde halîfe kılması:

Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**Hani Rabbin meleklere: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz Seni şükrünle yüceltir ve** (sürekli) **takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler.** (Allah:) **"Şüphesiz sizin bilmediğinizi Ben bilirim" dedi.**" (Bakara Sûresi, 2/30)

"**Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri Katında kâfir olanlara kendi inkârları gazaptan başkasını arttırmaz ve kâfir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz.**" (Fâtır Sûresi, 35/39)

"**Sonra, nasıl yapıp-davranacaksınız diye gözlemek**

www.alibapir.net

için, onların ardından sizi yeryüzünde halifeler kıldık.” (Yûnus Sûresi, 10/14)

“**O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir.**” (En’âm Sûresi, 6/165)

Allâh’ın insanoğlunu yeryüzünde halîfe kılması, Allâh’ın insana hür cüzî irâde vererek, yeryüzünde nasıl davranacağı hususunda insanı muhayyer bırakması demektir. Dolayısıyla insan dilerse yeryüzünü ilim ve adâlet esasına dayalı olarak ıslâh eder, dilerse de cehâlet ve zulüm esasına dayalı olarak ifsâd eder. Ancak ikincisi Allâh’ın reddettiği ve buğz ettiği seçimdir.

İkinci: Allâh’ın; göklerin, yerin ve dağların yüklenmekte âciz kaldığı emâneti insanoğluna yüklemesi:

Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki:

“**Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azaplandıracak; mü’min erkeklerin ve mü’min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.**” (Ahzâb Sûresi, 33/72)

Müfessirler, âyet-i kerîmede geçen “**emânet**” kelimesiyle neyin kastedildiği hususunda muhtelif görüşler beyân ettiler. Ancak benim bu konudaki görüşümü istikrarlı kılan husus, bahsi geçen kelimeyle tüm mahlûkat içerisinde yalnızca insanın sahip olduğu **hür irâdenin** kastedilmiş olmasıdır. İşte insanı diğer tüm varlıklardan ayıran hür iradeye sahip olma özelliği, onu yeryüzünde Allah’ın halifeliğine ehil hale getiren esas unsurdur.

Üçüncü: Allah, insanı en güzel sûrette yaratmıştır.

Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık.**” (Tîn Sûresi, 95/4)

Bu âyet-i kerîmede; biçim, sûret, kıymet belirlemek an-

www.alibapir.net

lamlarındaki "**takvîm**" kelimesi, insanın hem cismânî hem de ruhânî yönünü kapsar. İnsan, kendisi dışındaki hiçbir varlıkta bulunmayan ruhânî ve cismânî vasıflarla temâyüz eder.

Çok açık bir şekilde anlaşılmaktadır ki, Allâh'ın yeryüzünde insanı halîfe kılmak istemesi, ona emâneti yüklemesi ve onu en güzel sûrette yaratması bilâistisnâ bütün beşeriyete şamildir.

Tüm beşeriyet; kadınıyla erkeğiyle, müminiyle kâfiriyle, takvalısıyla günahkârıyla Âdem'in çocuklarıdır. Çünkü insan, yeryüzünde Allah'ın halîfesi ve emânetinin yüklenicisidir, en güzel sûrette yaratılmıştır.

Şüphesiz bu hakikatin idrâk edilmesi, her ne olursa olsun gayrimüslimlerle hoşgörü ve birlikte yaşama hususunda imân ve İslâm ehline en büyük tesiri yapacaktır. Zaten bir mümin, Allâh'ın yeryüzündeki halîfeleriyle, emânetini yüklenenlerle ve Allâh'ın en güzel sûrette yarattığı insanoğluyla nasıl hoşgörü ve dayanışma içinde yaşamaz ki!?

Âdemoğlunun yeryüzünde Allâh'ın halîfesi olması hasebiyle, tüm insanlığa bahşedilen rabbânî saygıda Müslümanlar ile gayrimüslimler arasında hiçbir farkın olmadığına en büyük delil olan peygamberimizin şu hadîs-i şerîfiyle bu konuyu noktalayalım:

İbn-i Abbâs (r.a)'dan rivâyet edilir ki: **Resûlullah'ın (a.s.) yanından bir cenaze geçmişti. Allah Resûlü, ayağa kalktı. Bunun bir Yahûdi cenazesi olduğu kendisine bildirildiğinde: "Bu da bir insan değil mi?" buyurdu.** (Buhârî)

İşte bilâistisnâ beşer olmaları, Allâh'ın onları yeryüzünde halîfe kılması, en güzel sûrette yaratması, emânetini onların omuzlarına yüklemesi ve göklerdeki ve yerdeki her şeyi onların emrine âmâde kılması hasebiyle imtihan gâyesiyle geldiğimiz bu muvakkat dünya hayâtında ölü veya diri tüm insanlar Allah katında kıymetlidir. Ancak hesap günü her insan; imân, küfür; takvâ ve fücûr gibi sahip olduğu inanç ve

www.alibapir.net

amellerine göre alçak veya yüksek bir seviye elde edecektir. Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**Hayır; ebrar olanların kitabı, "İlliyîn"dedir.**" (Mutaffifin Sûresi, 83/18)**,**

"**Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz "Siccîn" dedir.**" (Mutaffifin Sûresi, 83/7)

8. Tüm peygamberler, adâleti tesis etmek üzere gönderilmişlerdir.

Allâh-u Teâlâ bizlere tüm peygamberlerin istisnasız yeryüzündeki tüm insanlar arasında adâleti tesis etmek üzere gönderildiğini ve bu adâletin her hâlükârda tüm insanlığa şâmil olduğunu bildirmektedir. Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için** (çeşitli) **yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, Kendisi'ne ve elçilerine gayb ile** (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın)**. Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır.**" (Hadîd Sûresi, 57/25)

Allâh-u Teâlâ, en son ve en yüce peygamberi Muhammed (s.a.v)'e, aralarında adâletli davranmakla emrolunduğunu insanlara ilân etmesini emretmektedir.

"**Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva** (istek ve tutku)**larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma** (ya, hüccete gerek)' **yoktur. Allah bizi biraraya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır.**" (Şûrâ Sûresi, 42/15)

Bir başka âyet-i kerîmede ise Allâh-u Teâlâ imân ehline

www.alibapir.net

adâleti en güzel şekilde ayakta tutmalarını emretmektedir. "**Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva** (istek ve tutku)**larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma** (ya, hüccete gerek)**' yoktur. Allah bizi biraraya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır.**"(Nisâ Sûresi, 4/135)

Yine bir başka âyet-i kerîmede Allâh-u Teâlâ, imân ehlini düşmanlarına karşı bile olsa zulme kaymaktan, adâlet ve doğruluktan uzaklaşmaktan sakındırmaktadır. Allah yüce kitabında bu hususta buyuruyor ki:

"**Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.**"(Mâide Sûresi, 5/8)

Yeri gelmişken burada şunu da belirtmek gerekir ki; "**Kıst**" (doğruluk) ve "**Adl**" (adâlet) kelimeleri anlam cihetiyle birbirlerine mutâbık ve yakındır. Adâlet ve eşitlik kelimeleri de yakın anlamlı ve birbiri içine geçmiş kavramlardır. Adâlet ve doğruluk kavramları; "**bir kişiye malını vermek ve ondan hak ettiği şeyi almak**" olarak tanımlanmıştır.[11]

O halde imân ehli, savaşta ve barışta, Müslüman ve gayrimüslim ayırt etmeksizin tüm insanlar arasında bütün peygamberlerin gönderiliş gâyesi olan adâleti tesis etme düsturunu canlı tutmalıdır. Çünkü bu esas, İslamî bir toplumda karşılıklı saygı, hoşgörü, yardımlaşma ve dayanışma ruhunun sapasağlam ve sarsılmaz bir şekilde kök salmasında çok önemli bir faktördür.

---

11 "El-Mu'cem'ül Vasît", s. 588.

www.alibapir.net

9. Küfür ve imânda asla ikrâh ve icbâr söz konusu değildir.

Bu hakîkat, çoğulcu bir İslam toplumunda Allâh'ın Müslümanlara, gayrimüslimlere karşı uygulamalarını ilzâm ettiği hoşgörü ve birlikte yaşam esaslarından bir diğer önemli esası teşkîl etmektedir. Kur'ân'ı Kerim'de bu konuda birçok âyet bulunmaktadır. Bu âyetlerin bazıları şunlardır:

1. "**Dinde zorlama** (ve baskı) **yoktur. Şüphesiz, doğruluk** (rüşd) **sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."**(Bakara Sûresi, 2/256)

Bu âyet-i kerîmenin nüzûl sebebi üzerinde tefekkür ettiğimiz vakit bize çok açık bir şekilde şu mefhûmu beyân edecektir:

İbn-i Abbâs (r.a)'tan rivâyet edilir ki, **"***Dedi ki: Çocuğu yaşamayan bir kadın, çocuğu yaşarsa onu Yahûdi yapacağına dair söz verirdi. Medine'den sürülen Nadiroğulları arasında birçok Ensâr çocuğu vardı. "Çocuklarımızı bırakmayız!" demeleri üzerine Yüce Allah,* **"Dinde zorlama yoktur, doğruluk ile sapıklık gerçekten apaçık meydana çıkmıştır."** *âyetini indirdi***."** (Bu rivâyet, Ebû Dâvut, Nesâî, Beyhakî "Sünen" adlı eserinde, İbn-i Hibbân, İbn-i Ebî Hâtim ve Ziyâ "el-Muhtâra" adlı eserinde nakletmiştir.)[12]

Rivayetin Arapça metninde geçen "**el-miklât**" kelimesi; çocuğu yaşamayan kadın anlamındadır.

O halde gayrimüslimler, Allah'ın hak ve doğruluk dini olan **İslam**'a girmekte zorlanamazlar. Çünkü Allah Ensar'dan Müslümanların, İslâm gelmeden önce **Yahûdi** – *veya farklı rivayetlerde geçtiği üzere* **Hıristiyan** – olan çocuklarına İslâm'ı seçmeleri yönünde baskı yapmalarını yasaklamıştır. Çünkü

---

[12] Bakınız: el-Misbâh'ülmünîr fî tehzîbitefsîr'i ibn-i kesîr, s. 257, 258; Bakınız: Zâd'ülmesîri fî ilm'ittefsîri, İbn-i Cevzî, s. 157.

www.alibapir.net

Allâh'ın hak dini olan İslâm, insanlara baskı yaparak taraftar toplamaya ihtiyaç duymaz. Ayrıca bilinmektedir ki İslam dini kendisine zorla kabul ettirilen kişi mümin bir Müslüman olamaz, bu tavır sadece onun aleni küfrünü gizlemesine sebep olur; yani o kişi münâfık olur. Münâfığın durumu ise; şu âyet-i kerîmede Allâh-u Teâlâ'nın buyurduğu gibi küfrü zâhir olan kâfirden daha kötüdür.

"**Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın.**"(Nisâ Sûresi, 4/145)

2. "**Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?**"(Yûnus Sûresi, 10/99)

Bu demek oluyor ki Allah-u Teâlâ, beşeriyetin rabbi, maliki ve yaratıcısı olmasına rağmen kullarını kendisinin razı olduğu imana zorlamıyor. Eğer Allah insanları iman etmeye zorlasaydı, yeryüzünde bir tane bile kâfir kalmadan istisnasız herkes O'nun bu iradesine boyun eğip iman etmek zorunda kalırdı. Ancak hiç kimsenin, hatta Allah'ın son peygamberi Muhammed (s.a.v)'in bile insanları iman etmeye zorlama hakkı yoktur. Çünkü tüm insanların yaratıcısı ve rabbi olan Allah, onları bu konuda muhayyer bırakmıştır.

3. "**Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin.**"(Ğaşiye Sûresi, 88/22)

4. " **...Sen onların üzerinde bir zorba değilsin;**"(Kaf Sûresi, 50/45)

Bu iki ayet-i kerime, doğrudan Allah Resulüne hitap etmekte ve Allah, son peygamberine, iman etmeleri için insanların kalplerine ve iradelerine pranga vuramayacağını, görevinin sadece insanlara hatırlatmak ve onları uyarmak olduğunu açık bir şekilde ifade etmektedir. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin.**" (Ğaşiye Sûresi, 88/21-22)

www.alibapir.net

"**Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver.**"(Kaf Sûresi, 50/45)

Bu Kur'ânî hakikatin idrak edilmesi, Müslümanların gayrimüslimlere karşı hoşgörülü olmaları gerektiğini açık bir şekilde ifade etmekte ve daha fazla açıklama ihtiyacını ortadan kaldırmaktadır.

10. Müslümanların, Müslüman olmayanlarla ilişkilerinin esası barıştır.

Bu esas, ilim ehlinden bu konuyu derinlemesine inceleyenlerin ortaya koyduğu bir hakikattir. Ancak ilim ehlinden bazıları her ne kadar bu görüşe muhalif olmuşlarsa da bu hakikat göz ardı edilemez. Zira Kur'ân'ı Kerim'de bu hakikati açık bir şekilde vurgulayan birçok ayet-i kerime vardır. Bunlardan bazıları:

1. "Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) **izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi** (yenilgiye uğratması) **olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi** (dini)**ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, Aziz olandır.** (Hâc Sûresi, 22/39-40)

2. "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez."(Bakara Sûresi, 2/190)

3. "Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir."(Enfâl Sûresi, 8/61)

4. "Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir

www.alibapir.net

kavme sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)**dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler** (dokunulmazdır.) **Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur** (geri çekilir)**, sizinle savaşmaz ve barış** (şartların)**ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır.**"(Nisâ Sûresi, 4/90)

Bu bölümde sadece birkaç örnek olarak sunduğum bu ayet-i kerimelerden anlaşılmaktadır ki, İslam Müslümanlara barışı, doğrudan veya dolaylı olarak onlarla savaşmayanlara ve onlara saldırmayanlara karşı düşmanca davranmamalarını emrediyor. İslam Müslümanların, küfür ehlinden savaşı bırakan barışçıl kimselerle savaşmalarına izin vermez. Evet, Allah böyle bir durumda Müslümanlara, ehli küfürle savaşma görevini yüklemiyor!

Hatta Allah, Müslümanlara küfür ehliyle yapılan antlaşmayı korumayı ve kendileriyle sözleştikleri küfür ehlinin İslam Devleti dışında bulunan Müslüman bir gruba saldırmaları halinde bile bu antlaşmayı bozmamalarını emreder. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler ile** (hicret edenleri) **barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir.**"(Enfâl Sûresi, 8/72)

Buradan anlaşılmaktadır ki, İslam; barışı, sulhu ve uzlaşmayı güçlendiren, Müslümanlar ile gayrimüslimler arasında yapılan antlaşmaların ve sözleşmelerin korunmasına en üst düzeyde özen gösteriyor.

www.alibapir.net

Ancak Müslümanlar ile gayrimüslimler arasındaki ilişkinin esasını yalnız savaş ve çarpışma (kıtal) olarak görenlerin – ki bu görüş Kur'ân-ı Kerîm ve Peygamberin siretiyle çelişmektedir. – bu görüşü benimsemelerindeki sebebin, o döneme hâkimolan realite olduğuna inanıyorum. Çünkü o zamanlar dünya, Dar'ül İslam ve Dar'ül Küfür olarak ikiye ayrılmıştı. Ya da; Dâr'üs Silm (Barış Diyarı) ve Dâr'ül Harb (Savaş Diyarı)! Bilinmektedir ki, bu iki kavram; Dâr'ül İslâm, Dâr'ül Küfür ve benzeri ifadeler, o dönemdeki durum tesbitini açıklamak ve tanımlamak gayesiyle âlimler ve fakîhler tarafından dile getirilmiş kavramlardır.

Fakat günümüzde bu realite şüphesiz köklü bir değişime uğramıştır. Dolayısıyla da bugünkü dünya, mevcut durumla uyumlu bir şekilde bu kavramların yeniden tanımlanmasına ihtiyaç duyar. Bu hususta size bir misal vereyim: O zamanlarda Müslümanlar, "Dâr'ül İslâm" veya "Dâr'üs Silm" olarak adlandırılan ülkelerde barış ve güven içerisinde yaşayabilirlerken, "Dâr'ül Harb" veya "Dâr'ül Küfr" denilen ülkelerde ise tehdit altında, barıştan ve güvenden yoksun halde yaşıyorlardı. Ancak günümüzde bu durum tam tersine döndü. Bir Müslüman, çoğunluğunu küfür ehlinin oluşturduğu ülkelerde barış ve güven içerisinde yaşayabilirken, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde ise bu iki unsurun yokluğu nedeniyle sıkıntıya düşmektedir!

11. İhsan, Müslümanların gayrimüslimlerle olan ilişkilerinin temelidir.

Bu esas, İslam toplumu içerisinde Müslümanlar ile gayrimüslimler arasındaki hoşgörü, birlikte yaşam, yardımlaşma ve dayanışma ruhunu ortaya çıkaran Kur'ânî esaslardan bir başka büyük esastır.

Doğrudan veya dolaylı olarak bu hakikati ifade eden birçok ayet-i kerime bulunmaktadır. Bunlardan bazıları:

1- "**Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi**

www.alibapir.net

yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever."(Mümtehine Sûresi, 60/8)

Bu ayet-i kerimenin; "Lâ yenhâküm'ullâhu" (**Allah sizi sakındırmaz**) formatında bir ifadeyle gelmesinin nedeni, ayetlerin beyan ettiği bağlamdır, yani; ayetin nazil olduğu o atmosferle ilgilidir. O dönemde Müslümanlar ile müşrikler arasında çatışma ve savaş durumu hâkimdi.

Allah'ın, Müslümanların kendileriyle dinî ve dünyevî amaçla savaşmamış; "**...din hususunda sizinle savaşmayan ve sizi, ülkenizden çıkarmayanlara...**" gayrimüslimlerle kuracakları ilişkinin çerçevesini çizmek gayesiyle her iki lafzı da kullandığı dikkat çekmektedir. Bu iki lafız; "**onlara iyilik etmenizi**" ve "**onlara karşı insaflı ve adaletli muamelede bulunmanızı**".

Bu ayette geçen "**iyilik** (birr)**"** Müslümanların gayrimüslimlere karşı sergileyecekleri muamelenin manevi yönünü somutlaştırırken, "**onlara adaletle muamele etmeniz**" ifadesi ise maddi yönünü somut hale getirmektedir. İşte "**ihsan**" lafzı, bu her iki yönü de kapsar.

Ancak biz, ayetin Arapça metnindeki "... Ve tuksitû ileyhim..." (**...Onlara adaletle muamele etmeniz...**) ifadesinin, davranışın maddi yönünü ifade ettiğini söylüyoruz. Çünkü "akseta ileyhi", "**kişiye malından payını verdi**" anlamındadır. Ancak sadece "akseta" fiili, harf-i cersizdönüşlülük ifade eder ve "adele" (**adil oldu, doğru hükmetti**) anlamındadır. Ayetteki "... vetuksitû ileyhim..." ifadesinin burada "**onlara maddi olarak yardım etmeniz ve onlara mallarınızdan bir pay vermeniz**" anlamına geldiğine dair delilimizi şöyle açıklayalım:

Birinci: "Akseta" fiili, harf-i cersiz olarak kullanıldığında dönüşlülük ifade eder, yani geçişli değildir ve "adele"[13] mana-

---

[13] Bakınız: Müfredâtü Elfâzi'l Kur'ân, Râgıb el-İsfahânî, s. 670.

www.alibapir.net

sındadır. Ancak “ila” harfi cerriyle geçişli hale getirildiğinde “A’ta” anlamına gelir.

İkinci : “Lâ yenhâkümü’llahu...” cümlesi, “Tuksitûileyhim” ifasesinin “te’dilûma’ahüm” anlamında olduğunu söylememize mani olmaktadır. Çünkü adalet ve doğrulukla hükmetmek hiçbir zaman yasaklanamaz, aksine uzaktakine, yakındakine; dosta ve düşmana her zaman adil ve doğru muamele etmek emrolunmuştur. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “...**Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır...**” (Mâide Sûresi, 5/8). Eğer biz (Mümtehine Sûresi, 60/8): “**Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz...**” ayetinde geçen “Tuksitûileyhim” ifasesinin “te’dilûma’ahüm” anlamında olduğunu söylersek, anlam şöyle olacaktır: “Ancak Allah, din hususunda sizinle savaşan ve sizleri yurtlarınızdan çıkaranlara iyilik etmenizi ve adil davranmanızı yasaklar.” Açıktır ki, herhangi bir kişiye doğru ve adil davranmak hiçbir zaman kesinlikle yasaklanamaz!

2. “Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever.”(Bakara Sûresi, 2/195)

3. “Hani İsrailoğulları’ndan, “Allah’tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin” diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hala) **yüz çeviriyorsunuz.**”(Bakara Sûresi, 2/83)

Bu ayetlerden anlıyoruz ki, Allah-u Teâlâ, ihsânı (iyilik etmeyi) genelleştirmiş, sadece insanların bir kısmına (Müslümanlara) has kılmamıştır. O halde Müslümanlar, gayrimüslimlerin dinlerine ve düşüncelerine bakmaksızın tüm insan-

www.alibapir.net

lara karşı hem kavlî hem de fiilî anlamda iyiliksever (muhsin) olmalıdırlar.

4. "Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz, Allah her şeyin hesabını tam olarak yapandır."(Nisâ Sûresi, 4/86)

Bu ayet-i kerime ise Müslümanların, bir selamla selamlandıklarında, o selamdan daha güzeliyle veya en azından misliyle karşılık vermekle emrolunduklarına açık bir delildir. Burada selam veren kişinin Müslüman veya gayrimüslim olması fark etmez.

Şimdi bu ayetin tefsiri hakkında bazı müfessirlerin sözlerine değinelim.

1. Kurtubî: "Müslümanın, zimmet ehline karşılık vermesi hakkında ihtilaf vaki olmuştur. Müslüman birine karşılık verildiği gibi ehli zimmetten birine de karşılık verilmesi gerekir mi? Bu hususta İbn-i Abbas, eş-Şa'abî ve Katâde, ayetin umumiyet ifade ettiği görüşünü benimsemişlerdir."[14]

2. Selef imamlarından olan Şa'bî'den rivayet edilir ki: "Kendisine selam veren bir Hiristiyana, "Barış ve Allah'ın rahmeti üzerine olsun!" dedi. Bu durum kendisine sorulduğun da ise; "Allah'ın rahmeti kapsamında yaşamıyor mu?" diye karşılık verdi."[15]

3. Cemâlüddin el-Kâsimî bu ayeti kerime hakkında dedi ki: "Âlimlerin çoğunluğu, Müslüman ve kâfir ayırt etmeksizin selam veren herkese selamla karşılık verileceğine delil olarak bu ayeti göstermişlerdir. Ancak selama verilecek karşılık, selam veren kişinin Müslüman veya gayrimüslim olmasına göre değişiklik gösterir."[16]

Bu ayet-i kerime ışığında şunu söyleyebiliriz;

---

14 el-Câmi'u li ahkâmi'l kur'âni, c. 5, s. 266.
15 Tefsîrü'lKur'âni'l Hakîm, Reşîd Rızâ, c. 5, s. 269
16 Mahâsinü't te'vîl, c. 5, s. 237.

www.alibapir.net

Müslümanlar muamele hususunda gayrimüslimlerden daha düşük ve daha basit seviyede olmaktan kendilerini kurtarmaları gerekir. Zira Müslümanlar iman ve akide yönünden daha sıhhatli, tasavvur yönünden daha yüksek, kalp yönünden daha temiz ve akıl yönünden daha zekidirler. Bu nedenle onlara en güzel ahlak, en mükemmel davranış ve en yüksek tutum ve tavır yaraşır.

Evet, Müslümanlar, hak olan dinlerinin vakarına ve seviyesine uygun olması hasebiyle gayrimüslimlerle olan davranışlarında onlardan daha cömert, daha iyi ve daha erdemli olmalıdırlar.

12. Kamu çıkarları ve ortak hedeflerin gerçekleşmesi için çaba gösteren herkesle yardımlaşma ve dayanışma içinde olmak

Bu esasa yönelik birçok delil sunabiliriz, ancak şu ayeti kerimenin içermiş olduğu bir delille iktifa edeceğiz.

“**Ey iman edenler, Allah’ın şiarlarına, haram olan ay’a, kurbanlık hayvanlara,** (onlardaki) **gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram’a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram’dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah’tan korkup-sakının. Gerçekten Allah** (ceza ile) **sonuçlandırması pek şiddetli olandır.”** (Mâide Sûresi, 5/2)

Bu ayeti kerimenin bizim konumuzla ilgili olan kısmı şu cümledir:

وتعاونوا على البر و التقوى ولا تعاونوا على الإثم
والعدوان واتقوا الله إن الله شديد العقاب

“İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve

www.alibapir.net

haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) **sonuçlandırması pek şiddetli olandır."**

Allah'ın müminlere, iyilik ve takva üzerine yardımlaşmayı emretmesini; kötülük ve düşmanlık üzerine yardımlaşmaktan sakındırmasını ihtiva eden bu cümle, daha önceleri Müslümanları Mescid-i Haram'dan engelleyen müşriklerden bahseden ayet bağlamında gelmiştir. Allah-u Teâlâ, temkinli iman ehline hitaben diyor ki:

Haram ay, (Allah'a hediye edilmiş) kurbanlıklar ve (bu kurbanlıklara takılmış) gerdanlıklar gibi Allah'ın sembollerine sataşmayın! Beyt-i Haram'a yönelmiş kimselere, hacılara ve umre yapanlara saygısızlık etmeyin! Mescid-i Haram'dan sizi men etmeleri sebebiyle onlara karşı olan öfkeniz, sizi onlara düşmanca davranmaya sevk etmesin! Sonra Allah-u Teâlâ diyor ki: (وتعاونوا على البر والتقوى) (İyilik ve takva üzere yardımlaşın). Malumdur ki, tefâül vezninde gelen "**teâvenû**" (yardımlaşın) kelimesi, müşâreket yani iştelik ifade eder. Burada bununla kastedilen, bağlamın delâletine göre iyilik ve takva sayılan her konuda Müslümanların ve müşriklerin ortak hareket etmesidir. Birr yani iyilik, insanların faydalandığı her türlü şey anlamındadır. Takva ise Allah'a yakınlaşmakta bir sebep niteliğinde olan her şeyi ifade eder.

Sonra Allah, iman ehlini iyilik ve takva dışında, yani ayette ifade edildiği üzere kötülük ve düşmanlık etmekte ortak hareket etmekten sakındırıyor. Kötülük, **suç ve günah** anlamındaki "ism" (الإثم) kelimesi, takvanın zıttı; **düşmanlık** (udvân) ise iyilik etmenin (birr) karşıt anlamıdır.

Ayetin sonunda ise Allah-u Teâlâ iman ehlini, iyilik ve takva üzere yardımlaşma konusunda kusur etmekten; kötülük yapmak, suç işlemek ve düşmanca davranmaktan sakındırıyor.

www.alibapir.net

واتقوا الله إن الله شديد العقاب

"Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) **sonuçlandırması pek şiddetli olandır."**

Dolayısıyla bu ayet-i kerimeden açık bir şekilde anlaşılıyor ki Müslümanlar, toplumun yararına olan ve Allah'ın razı olduğu her türlü konuda, hiç kimsenin inancına, dinine, fikrî veya siyasi geçmişine bakmaksızın, hayır için yarışan bütün taraflarla yardımlaşmalıdırlar. Hatta iman ehli bu hususta ön safta yer almalı, hayır ve ıslah yarışında kimse onları geçememeli. Çok açıktır ki, Müslümanların bu yüce değerlere sahip olmaları; kendi dışındakilere açılmalarına, toplumun kalkınması ve gelişmesine yönelik ulvi hedeflerin ve kamu çıkarlarının gerçekleştirilmesi gayesiyle, onlara yardımlaşma ve dayanışma elini uzatmalarını sağlar.

13. İslam, tüm beşeriyet için Allah'ın razı olduğu tek dindir. Bu nedenle İslam'ın gölgesi, tüm insanları kapsamalıdır.

Bu hakikat, birçok ayette tecelli etmiştir. Bu ayetlerin bazıları şunlardır:

1. "**Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma"** (bağy) **yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse,** (bilsin ki) **gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir.**"(Âl-i İmrân Sûresi, 3/19)

2. "**Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır.**"(Âl-i İmrân Sûresi, 3/85)

3. "**Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı.** (Kendilerine) **Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce** (kendilerine) **kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunma-**

www.alibapir.net

yan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) **ödediğiniz takdirde- size** (helal kılındı.) **Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır."** (Mâide Sûresi, 5/3)

Evet, İslam'ın tüm beşeriyet için Allah'ın razı olduğu tek din olması ve Ahiret'te İslam dışında tabi olunan farklı dinlerin ve menheclerin kabul edilmeyecek olması; İslam'ın yeryüzünün tamamında veya bir kısmında ikame edilen siyasi varlık gölgesi altında, tüm insanlığı kapsamasını ve kucaklamasını gerektirir.

Bu hakikati kavramak, Müslümanların açık fikirli fertler olmalarını ve kendi toplumları ve siyasi teşekkülleri içerisindeki insanlara karşı fikirleri ve inançları her ne olursa olsun tahammüllü davranmalarını sağlar. İşte bu noktada bazı insanların zihinlerinde bir soru veya sorun belirebilir.

Peki, Müslümanların, tabi oldukları dinin, Allah'ın razı olduğu hak ve tek din olduğuna ve Ahiret'te hiç kimseden İslam dışında bir dinin kabul edilmeyeceğine ikna olmaları, onları hoşgörülü davranmak ve gayrimüslimlere açılmak yerine taassuba ve kendi içlerine kapanmaya sevk etmez mi?

Bu soruya cevabımız, "Hayır!" olacaktır. Çünkü Allah'ın, Ahiret'te kendisinden başka bir dini ve inancı kabul etmeyeceği bu hak din, bu imtihan hayatında kendisi dışındaki dinlerin ve inançların var olmasına müsaade ediyor, diğer din ve inançların takipçilerine, davranışlarında ve yaşantılarında tam bir özgürlük veriyor. Bu hakikat, Kâfirun Sûresi'nde ayın on dördü gibi çok açık ve net bir şekilde ifade ediliyor. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**De ki: "Ey kâfirler." "Ben sizin taptıklarınıza tapmam." "Benim taptığıma siz tapacak değilsiniz." "Ben de sizin taptıklarınıza tapacak değilim." "Siz de benim taptı-**

www.alibapir.net

ğıma tapacak değilsiniz.” “Sizin dininiz size, benim dinim bana.” (Kâfirun Sûresi, 109/1-6)

Bu sûrede görüyoruz ki Allah-u Teâlâ, son nebisi Muhammed (s.a.v)'e tüm kâfirlere[17] (beş kâfir sınıfına, bunlar: **ateistler, ehli kitap, müşrikler, münafıklar ve mürtetler**) hitaben, onların taptıklarından beri olduğunu ve onların da kendisinin taptığı Allah-u Teâlâ'dan beri olduklarını ilan etmesini emrediyor.

Ve sûrenin sonunda buyuruyor ki: (لكم دينكم وليدين). **“Sizin dininiz size, benim dinim bana.**” Bu, Allah'ın hak dininin, tüm kâfirlerin (yukarıda zikrettiğimiz tüm sınıflarıyla) edindikleri bütün batıl dinlere var olma hakkı tanıdığı anlamına gelir.

On üç asırlık İslam tarihini – ki bu süre, İslam Devletini de kapsamaktadır. – dikkatli bir şekilde incelediğimizde, bahsini ettiğimiz hususların doğruluğunun gün gibi ortaya çıktığını fark ederiz. Geniş topraklara sahip İslam toplumu içerisinde farklı milletler ve unsurlar, İslam Devleti'nin çatısı altında saygı ve güven esasına dayalı ve herkesin hakkı korunarak bir arada yaşamışlardır.

14. Allah-u Teâlâ, en yüce ve en son nebisi ve resulü Muhammed (s.a.v)**'i tüm âlemlere rahmet olarak göndermiştir.**

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Biz seni âlemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik.**” (Enbiyâ Sûresi, 21/107)

Allah Resulü kendisini tarif ederek buyurdu ki: “**Ben lanet edici olarak değil, rahmet olarak gönderildim.**” (Müslim)

Allah Resûlü bir başka hadîsinde buyuruyor ki: “**Ben ancak hediye olunmuş bir rahmetim**.” (el-Hâkim rivâyet etti, el-Zehbî ise tashih edip, onayladı.)

Şüphesiz ki Peygamber (s.a.v), Allâh'ın âlemlere rahmeti-

---

[17] Bu anlam, Allah'ın “**De ki, ey kâfirler**” sözündeki “**kâfirler**” kelimesine gelen ve istiğrak ifade eden elif-lam takısının delâlet ettiği bir manadır.

www.alibapir.net

nin tecessüm etmiş hâlidir. O halde tüm âlemler, bir yönüyle Allah Resûlü' yle nasiplenmiş demektir. Bu da demek oluyor ki, âlemlere rahmet olarak gönderilen son peygamberin hak dînini ve izlemiş olduğu menhec-i sedâdını benimseyen bir siyâsî teşekkül altında bütün insanlar saygın, mutlu ve özgür bir hayat elde edebilmelidirler.

Dolayısıyla Allah Resûlü Muhammed (s.a.v)'e tâbi olanlar; kendilerini, diğer insanlara (gayrimüslimlere) karşı her dâim hoşgörülü ve açık fikirli olmaları gerektiklerini hissederler. Allah Resûlü'nün tüm insanlara rahmet olduğunu hissettirmek ve bunu kanıtlamak için diğer insanları (gayrimüslimleri) anlamak ve onları mutlu etmek amacıyla İslam toplumu içerisinde buna bir zemin hazırlamaları gerekir. Allâh'ın yeryüzünde halîfe kıldığı insana lâyık saygın ve özgür bir yaşam çerçevesinde Müslümanlar ile gayrimüslimler arasında eşitlik sağlanmadıkça son peygamber Muhammed (s.a.v)'in unvânı olan "**Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.**" düstûrunun İslâmî bir toplumda tecessüm etmesi mümkün değildir.

O halde Allâh'ın en yüce ve son peygamberinin âlemlere rahmet olması, Kur'ân-ı Kerîm'in getirmiş olduğu hoşgörü ve birlikte yaşama esasları çerçevesinde değerlendirilmesi gereken bir başka büyük ve önemli esastır. Çünkü toplumlar bu esas üzerine inşâ edilir. İnsanlara, kaliteli ve yüksek standartta mutlu bir yaşamın bahşedilebilmesi için bu esasın uygulanması gerekir. Böyle bir toplumda her bir fert, dînine ve inancına bakılmaksızın varlığını ve saygınlığını hisseder, haklarını ve özgürlüklerini bilir ve kullanır.

15. Toplumun tüm kesimlerinin lehine "yedi büyük maslahatın" gerçekleştirilmesi

Bâzı âlimler – hatta çoğu – "**beş zorunlu hâl**" (zarûrât-ı hamse), bâzıları ise "**altı zorunlu hâl**" (zarûrât-ı sitte) kavramını kullanmışlardır. Ancak ben, toplumun tüm kesimleri

www.alibapir.net

ve fertleri lehine gerçekleştirilmedikçe toplum hayatının düzelmesinin mümkün olmayacağı her türlü zorunlu haller için "**yedi büyük maslahat**" (el-Masâlihu'sSeb'ulKübrâ) ifadesini kullanmayı tercih ediyorum.

Bu "**yedi büyük maslahat**" ya da "**yedi zorunlu hâl**" şunlardır:

1. Din Emniyeti

Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk** (rüşd) **sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."** (Bakara Sûresi, 2/256)

"Sizin dininiz size, benim dinim bana." (Kâfirun Sûresi, 109/6)

İslam bir yerde egemenliği eline aldığında, tüm insanlara muhtelif fikrî eğilimleri ve meşrepleri din edinme hakkı tanır.

2. Can Emniyeti

İnsan hayatının korunmasına güvence olarak Allâh-u Teâlâ buyuruyor ki:

"**Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız.**" (Bakara Sûresi, 2/179), "**Biz onda, onların üzerine yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve** (bütün) **yaralara** (karşılık da) **kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir kefarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır.**" (Mâide Sûresi, 5/45)

Bakara Sûresi'nin 179. ve Mâide Sûresi'nin 45. âyetinden anlaşılmaktadır ki, genel bağlamda bu âyetlerde bahsedilen husus sadece Müslümanlara özel bir hüküm içermez, aksine âyetlerin hükmü hayat sahibi herkesi, yani tüm beşeriyeti kapsar.

www.alibapir.net

3. Akıl Emniyeti

Allâh-u Teâlâ insanların akıllarını korumak ve akıl selametini temin etmek gâyesiyle; yenen, içilen ve vücûda zerk edilen her türlü müskirâtı haram kılmıştır. Allah buyuruyor ki: "**Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun**(lar)**dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz.**" (Mâide Sûresi, 5/90) Bilinmektedir ki, içkinin haram kılınması – aklın başından gitmesine ve insanın sarhoş olmasına sebebiyet veren her türlü şey[18] – sadece kullanılmasını değil, üretilmesini, alınıp-satılmasını, dağıtılmasını ve taşınmasını da kapsar.

4. Nesil Emniyeti

Neslin selâmeti ve korunması için Allâh-u Teâlâ, zinâyı haram kılmış, bu suçu irtikâp eden kişilerin; zinâ eden kadın ve zinâ eden erkeğin her birine yüz değnek vurularak cezâlandırılmasını emretmiştir. Allah buyuruyor ki:

"**Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek** (celde) **vurun...**" (Nûr Sûresi, 24/2)

5. **Güvenliğin korunması**

Hakîm olan Allah, insanların güvenliğinin korunması gâyesiyle bu güven ve huzur ortamını bozan ve tehlikeye atan kimselere, bedenî, mâlî, siyasî ve mânevî cihetlerden şiddetli bir cezâ verilmesine yönelik yasa koymuştur. "**Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya** (bulundukları) **yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azap vardır.**" (Mâide Sûresi, 5/33)

Ekseri fukahânın görüşüne binaen, işlenen suçun türüne

---

[18] Bakınız: Muhtâr'ussahhâh, h-m-r (خمر) maddesi, s. 189

www.alibapir.net

göre toplumun huzurunu bozan, yeryüzünde bozgunculuk yapan suçlulara şu dört cezâ uygulanır.

- Öldürmüşler, ancak mallarını almamışlarsa; öldürülürler.
- Hem öldürmüşler, hem de mallarını alışlarsa; asılırlar.
- Mallarını almışlar, ancak öldürmemişlerse; elleri ve ayakları çaprazlama kesilir.
- Öldürmemişler ve mallarını almamışlarsa; yaşadıkları yerden başka bir yere sürülürler.[19]

6. Nâmus ve iffetin korunması

İnsanların nâmus ve iffetlerinin muhâfaza edilmesi amacıyla Allâh-u Teâlâ, insanların ırzlarını çiğneyen ve nâmuslu insanları zinâ yapmakla suçlayan kimselerin – erkek veya kadın olsun fark etmez – seksen değnek vurularak cezâlandırılmasını belirlemiştir. Allah buyuruyor ki: "**Korunan** (iffetli) **kadınlara** (zina suçu) **atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahitliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fâsık olanlardır.** (Nûr Sûresi, 24/4)

Tabii ki bu şer'î had cezâsına ilâve olarak, – zinâ suçu dışında- insanların itibârına, şerefine ve nâmûsuna halel getiren muhtelif suçlamalarla insanları aldatan ve adâletten saptıran kimseler için koruyucu tâzircezâlarını belirleme hakkı siyâsî otoriteye âittir.

7. Mal Emniyeti

Azîz ve Hakîm olan Allâh-u Teâlâ, insanların mal emniyetini sağlamak amacıyla hırsızlık yapan erkek ve kadının elinin kesilmesi cezâsını koymuştur. "**Hırsız erkek ve hırsız kadının,** (çalıp) **kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrar**

---

[19] Bakınız: Zâd'ülmesîr fî ilm'ittefsîr, İbn-il Cevzî, s. 379, 380

www.alibapir.net

önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (Mâide Sûresi, 5/38)

Çok açıktır ki, tüm bu cezâların ve hadlerin uygulanması için sağlanması gereken şartlar vardır, bu şartların sağlanamaması durumunda ise bu cezâların uygulanması söz konusu değildir. Bu konunun teferruâtlı beyânı için farklı bir bölüme bakınız.[20]

Burada bahsedilmesi gereken başka bir husus da; cinâyetle ilgili olamayan cezâlarda ve şahsî diğer meseleler hakkında gayrimüslimlere nasıl muâmele edilmesi gerektiği hususudur. Gayrimüslimlere, tâbi oldukları dinlerinin şerîatı uygulanır. Ancak İslâmî mahkemelere başvurmaları hâlinde, bu mahkemelerden çıkan hükme râzı olurlar ve gönüllü olarak verilen hükmün uygulanmasından sorumdurlar.

" …**Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever.**"(Mâide Sûresi, 5/42)

Bununla birlikte hiç şüphesiz, din, can, mal, akıl, nesil, güvenlik ve iffet unsurlarının korunması olarak zikrettiğimiz büyük yedi zorunlu hâlin muhâfaza edildiği toplum; birlikte yaşamanın, hoşgörünün, yardımlaşma ve dayanışmanın en yüksek standartta gerçekleştirme imkânını yakalayan bir toplumdur.

Sonuç olarak diyorum ki, gayrimüslimlere karşı nasıl davranılması gerektiği konusunda bütün fukahânın kabul ettiği ve bu on beş esâsı tümüyle ihtivâ eden nebevî dayanak şudur: "**lehüm mâ lenâ ve 'aleyhim mâ 'aleynâ**" (Onların

---

[20] "**el-İslâmü kemâ tecellâ fî kitâbi'llahi teâlâ**" (Allah'ın kitabında tecelli eden İslam) adlı kitabımın yedindi cildinde bu konuda teferruatlı bir açıklama yaptım.

www.alibapir.net

lehine olan bizim lehimizedir, onların aleyhine olan bizim aleyhimizedir.)[21]

Bu nebevî dayanağın gerektirdiği;

İslam toplumunda ve İslam Devleti'ndeki gayrimüslim vatandaşlara, Müslümanlara verilen tüm hakların verilmesi, Müslümanların yapmakla sorumlu olduğu tüm görevlerle onların da sorumlu tutulmasıdır. Her ne kadar taraflardan birinin dini husûsiyetlerinebinâen bu durum değişiklik gösterse bile, böyle durumlarda gerek Müslümanlar gerekse de gayrimüslimler için istisnâlar söz konusudur.

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

[21] Bakınız: "**Mecmûatü'l vesâiki's siyasiyyeti li'lahdi'n nebeviyi ve'l hilâfeti'r râşideti**" (Peygamber ve Hulefâ-i Râşidîn Dönemindeki SiyâsîVesîkalar Mecmuası), Muhammed Hamîdullâh, s. 188, 189. Vesîka numarası: 96, 97. Peygamber (s.a.v)'in Necran'a göndermiş olduğu mektubun iki nüshasını teşkîl etmektedir.

www.alibapir.net

İKİNCİ BÖLÜM

İslam ve Batı Arasında İnsan Hakları

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Mukaddime[1]

Hamd, yalnız Allah'adır. Salât ve selam, Allah'ın Resulüne, onun âline, ashabına ve onun rehberliğiyle hidayete ulaşanlara olsun. Tüm değerli katılımcıları selamlıyorum. Kadın – erkek tüm kardeşlerimizin burada olmasından çok mutlu olduğumu ifade etmek istiyorum.

---

[1] **Değerli Okuyucularım!** Bu bölüm de diğerleri gibi 7 Ocak 2002 tarihinde Süleymaniye'de bulunan Kültür Salonu'nda düzenlenen "**İslam ve Batı arasında İnsan Hakları**" başlıklı konferansta yapmış olduğum konuşmadan ibarettir. Konferans sonrasında bazı ihlâslı dostlarımız tarafından basit bir şekilde gözden geçirildikten sonra ses kaydına alınan konuşmam yazıya döküldü.

Öncelikle Rabbimden bu ihlâslı kardeşlerimi hayırla mükâfatlandırmasını ve bu bölümün yazılış gayesinin gerçekleşmesini nasip etmesini temenni ediyorum.

İnsan hakları, özgürlükleri ve saygınlığı; tüm anayasalarda ve kanunlarda bir ölçü ve mihenk taşı olarak kabul edilir. Allah'ın şeriatı, bu hakları ve özgürlükleri, beşeri teorilere ve metotlara itibar edenlerin sadece düşlerinde-rüyalarında görebileceği bir şekilde gerçekleştirmiştir. Kullarına karşı en şefkatli ve merhametli olan, onların haklarını ve yaşamlarını muhafaza etmek için en çok çaba gösteren, onların saygınlıklarını en çok güvence altına alan; şüphesiz onların yaratıcısı, onlara karşılıksız ve sebepsiz bolca ihsan eden, onları rızıklandıran, dirilten ve öldüren Allah'tır.

Ancak burada önemli olan; insanoğlunun kendisinden, imtihan gayesiyle geldiği bu muvakkat dünya hayatında başarısız olmaktan, kendini kaybetmekten, yapıp ettiği amellerin boşa gitmesinden sakınmasıdır. Aksi takdirde Allah'ın şu ayet-i kerimede beyan ettiği gibi hem dünyada hem de Ahiret'te hüsrana uğrar. " **...O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır.**"(Hâc Sûresi, 22/11) Allah'ım biz, senin güzel isimlerin ve yüce sıfatlarınla, akıbetimizin güzel olmasını temenni ediyoruz, bizi ters yüz olmaktan, kötülüğe kaymaktan muhafaza buyur. Âmin!

www.alibapir.net

Değerli Kardeşlerim!

Hiç şüphe yok ki insan, yeryüzündeki en yüce varlıktır. Hatta İslami perspektiften bakıldığında insanoğlu, kâinatta yüce bir makama sahip çok değerli ve kıymetli nadir bir varlıktır. Allah-u Teâlâ insanı başka hiçbir varlıkta bulunmayan özelliklerle donatarak yaratmıştır.

İnsanoğlunun muazzam derecede bir bilince eriştiği, hayatın ve medeniyetin birçok alanında büyük gelişmeler kat ettiği yaşadığımız bu çağda, herkesin zorunlu bir şekilde üzerinde durduğu meselelerden biri de insan haklarıdır. Ancak ne yazık ki bir sis tabakası perdesi, İslam'ın insan hakları yönünden tutumunun görülmesine engel teşkil ediyor. Hatta bazıları İslam'ı, insan haklarına karşı saygılı davranmamakla suçluyor ve insanlara layık, onların hak ettiği temel hak ve özgürlüklerini vermemekle suçluyorlar. Ancak İslam'ın, bir beşer olarak, yani insanın dinine, mezhebine, rengine ve dinine bakmaksızın, insana vermiş olduğu yüce makamın hiçbir bir benzerine, herhangi bir din veya inançta rast gelmek mümkün değildir.

Vicdan sahibi ve aklıselim olan herkesin inkâr edemeyeceği ve tartışmasız bir şekilde, insanoğluna saygı, insana yaraşır bir yaşamın ayrılmaz bir parçası halinde gelen haklarının güvence altına alınması; bir dinin ve inancın değerlendirilmesinde temel unsur kabul edilir. Herhangi bir din veya inanç, insanı mutlu edebildiği, insan hayatını geliştirip, güzelleştirebildiği ölçüde başarılı sayılır.

Burada sizlere şunu da belirtmem gerekir ki, bu bölümdeki konumuzu iki temel kısım ve dört bahis halinde sunacağız. Birinci kısmın ilk bahsinde, batı ve Avrupa'da insan haklarını talep eden hareketin ne zaman ortaya çıktığı ve hangi aşamalardan geçtiği meselesine değineceğiz. İkinci bahiste ise batılıların insan haklarına bakışı hakkındaki mülahazalarımızı dile getireceğiz.

www.alibapir.net

İkinci kısımda; İslam'ın insan haklarına karşı tutumunu ele alacağız. Birinci bahiste, şeriat perspektifinden insan hakları ve bu haklara yönelik kaideler meselesine değineceğiz. İkinci bahiste ise, şeriat ışığında insan hakları ve bu hakların nasıl güvence altına alındığı meselesi üzerinde duracağız.

Bu üçüncü bölümün sonunda ise sizlere iki ek sunacağız. Bunlar;

1. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi

2. İslam'da İnsan Hakları Beyannamesi

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

İKİNCİ FASIL
Batı Perspektifinden İnsan Hakları

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

BİRİNCİ BAHİS: İNSAN HAKLARINI TALEP EDEN HAREKETİN TARİHÎ SÜRECİ

Batı, insan haklarının güvence altına alınması hususunda ne zaman bir anlaşmaya vardı? Temelde böyle bir anlaşma var mıydı, yoksa bu konuda ortaya konulan gayretler, yapılan çalışmalar, çekilen sıkıntılar ve gerçekleştirilen köklü değişimler sonucunda mı bu kanaate ulaştılar? Şimdi tarihe bir göz atalım:

Ortaçağlarda tek bir millet olarak Avrupa toplumları, yöneticileri karşısında herhangi bir hak ve özgürlüğe sahip değillerdi. Bu gerçek, kanıtlanmaya gerek duyulmayacak kadar açık ve herkesin malumudur. Çünkü o dönemlerde Amerika da dâhil olmak üzere tüm Avrupa ülkelerindeki yöneticiler, krallar ve imparatorlar, tanrısal bir hak teorisine dayalı teokratik idare şekliyle toplumları yönetiyorlardı. Günümüzde ise bu toplumlar demokrasiyle yönetiliyorlar. Demokrasi, halkın egemenliğine dayalı bir yönetim şekli iken teokrasi ise Tanrı'nın hükmüne bağlı bir yönetim şeklidir. Batılı krallar ve

www.alibapir.net

yöneticiler – istisnasız – halklarını bu yönetim şekliyle idare etmekteydiler ve kendilerini Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcileri olarak görüyorlardı. Evet, bu apaçık bir gerçektir. Din adamları anlamına gelen **Klerk** tabakasındaki papazlar ve yöneticiler, kendilerini Tanrı'nın yeryüzündeki gölgesi olarak tanımlıyorlar; imparator ve kralla birlikte hareket edip, beraberce insanların mallarını gasp ediyorlar, çalıyorlardı. (İslam'da "din adamı" diye bir tabirin olmadığını, çünkü bütün Müslüman erkeklerin din alanında bilgili kişiler olması gerektiğini biliyoruz. Bu konu hakkında "İslam Âlimleri kimdir ve sıfatları nelerdir?" isimli kitabımda doyurucu bilgiler verdim.) Her iki taraf da; biri siyaset ve iktidar adına, diğeri ise din ve kilise adına gulyabani gibi halkın tepesine çökmüş, insanların boyunlarına tasmalarını takıp zulmediyorlardı. O dönemde iktidara gelen herkes diktatördü! Bu şartlar altında insan haklarını talep eden hareket yavaş yavaş palazlanmaya başlamıştı. Şüphesiz ki Allah, doğruyu, yanlışı; zulmü, adaleti ve iyiyi, kötüyü idrak edebilsinler diye insanları akıl ve vicdanla donatarak yaratmıştır. İnsanlar büyük kitleler halinde, haklarını ve özgürlüklerini talep ettiklerini tedricen de olsa belli etmeye başladılar. Daha sonra bilim adamları, yazarlar ve toplumun ileri gelenleri, bu yolda devrimler patlak verene kadar çalıştılar, çaba gösterdiler. 1776 yılında Amerika'nın bağımsız olması talebiyle Amerika'da bir devrim meydana geldi. Amerika o dönemde İngiltere'nin sömürgesiydi. Bu devrimin yaşandığı sırada renk esasına dayalı ırksal ayrımcılık yapılmaması talebiyle bir başka devrim daha patlak verdi. Çünkü Amerikan toplumunun çoğunluğu siyahlardan ve başka renkte olan insanlardan oluşuyordu. O dönemde beyaz nüfuzu azınlık durumundaydı.

1789 yılında o meşhur Fransız devrimi yaşandı. Bu devrimin sloganlarından biri ise şuydu: "En son kralı, en son papazın bağırsaklarıyla asın!", yani; ikisini birlikte gömün!

www.alibapir.net

Bilinmektedir ki, insanlar zulüm ve baskı altından bir gün elbette çıkarlar, çünkü insanlar her şeyden önce özgürlüğü düşünürler. Biz Kürtlerde şöyle bir söz vardır; aç birine 2 + 2 'nin kaç ettiği sorulsa, 4 tane ekmek eder der. Bir Arap atasözü ise der ki; "İhtiyaç sahibi, kendi ihtiyacı dışında hiç bir şeyi görmez."

Batı'da insanlar, her iki zalimden; sözde din ve adaletsiz dünyadan, yani; imparatorlardan ve papazlardan kurtuldukları zaman hep birlikte tek bir sesle özgürlük istediklerini haykırırlar. Ama hangi özgürlük? Düşünce ve ifade özgürlüğü, inanç özgürlüğü, şahsi özgürlük, toplumsal özgürlük, ekonomik özgürlük, siyasi özgürlük ve benzeri…

Kısaca Batı'daki insan hakları hareketinin tarihi sürecinden bahsettik. Bu süreci şöyle özetleyebiliriz:

- 1776 yılında Amerika'da patlak veren devrimden bahsettik. Bu devrim başarıya ulaştı ve Amerikalılar bağımsızlıklarına kavuştular. ABD'nin 3. Başkanı olan **Thomas Jefferson**[2] "İnsan Hakları Beyannamesi" ismini verdiği bir vesika kaleme aldı. Sonraları siyasi bağımsızlık, özgürlük ve toplumsal eşitlik meselelerini içeren bu vesikayı resmi olarak ilan etti.
- Sonra 1789 yılında Fransız İhtilâli patlak verdi. Bu devrimde dile getirilen sloganlardan biri; insan haklarını talep etmekti. Fransa'da sevilen ve tanınan bir bilim adamı olan **Emmanuel Joseph**, bu devrim esnasında insan haklarını talep ettiği bir vesika kaleme aldı.
- 1791 yılında devrimden sonra Fransa, anayasasını

[2] "(1743-1826), (1801-1809) tarihleri arasında başkanlık yapmıştır. Amerikan Bağımsızlık Bildirgesi'nin asıl yazarı olması ve ABD'deki Cumhuriyetçilik akımının ideallerini savunması ve yayması nedeniyle Amerika Birleşik Devletleri'nin kurucu babaları arasında en etkili olanlarından biri olarak kabul edilir."

www.alibapir.net

sundu. Çünkü işler, anayasasız ve kanunsuz ilerlemiyordu. Yerinden her kalkan, kendi kafasından bir kanun uyduruyor ve uygulamaya çalışıyordu. Bu nedenle yasaların çıkartılmasında müracaat edilebilecek temel bir yasanın varlığı kaçınılmaz hale gelmişti. Böylece Emmanuel Joseph'in vesikasını ilan ettiler ve anayasa olarak kabul görmüştür.

- XIX. yüzyıla gelindiğinde ise tüm batı ülkeleri ya da birçoğu, insan haklarının çoğunu kabul etti. Ancak günümüze kadar insan hakları, bir iç meseledir ve uluslararası bir mesele haline dönüşmemiştir.
- 1939 – 1946 yılları arasında yapılan ve 50 milyondan fazla insanın katledildiği İkinci Dünya Savaşı'nın akabinde, bu savaşın insanlık için bir büyük bir felaket olması hasebiyle, bir grup bilim adamı ve düşünür, insanlık için bir araya geldi.

Bundan önce 1945 yılında konuştular ve bir şeye ulaştılar. Bu bölümün sonunda ek olarak sizlere sunmuş olduğumuz "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" olarak bilinen vesikayı 10.12.1948 tarihinde ilan etmek istiyorlardı. İleriki sayfalarda bu konuya ilişkin mülahazalarımızı sizlerle paylaşacağız. Diyebiliriz ki bu vesika, insan haklarının talep edilmesi ve güvence altına alınması alanında çok önemli bir adım ve büyük bir başarıydı. Daha sonra savaşan ülkeler arasındaki anlaşmazlığı gidermekte ya da savaşa ve barışa egemen olmakta başarısız olan ve Milletler Cemiyeti'nin yerine kurulan "Birleşmiş Milletler" yoluyla bu vesika ilan edildi. Milletler Cemiyeti örgütü dağıldı ve yerine "Birleşmiş Milletler Örgütü" adında aynı başarısızlığı sürdüren başka bir örgüt kuruldu. Bu örgüt de başta Amerika olmak üzere bazı büyük devletlerin baskılarına maruz kaldığı için iş yapamaz halde ve başarısızdı. Adeta içeriği boşaltılmış bir örgüttür. Eğer gerçekten içeriği boşaltılmamış olsaydı, bazı egemen ülkelerin,

www.alibapir.net

özellikle de Amerika'nın kararlarının uygulanmasında sibop görevini üstlenirdi.

- 16.12.1976 tarihinde Birleşmiş Milletler, bu vesikaya "Sivil ve Siyasi Haklar" ve "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar" adıyla şerh ve ek olarak iki antlaşma ekledi. 13.10.1977 tarihinde örgüte üye olan ülkeler, vesikanın aslıyla birlikte bu iki antlaşmayı birleştirmek üzere toplandılar.
- **Jimmy Carter** döneminde yetmişli yılların sonlarında Amerika, "İnsan Haklarına" – tabi ki Batı mefhumundaki insan haklarına – öncesinden daha fazla vurgu yapmaya başladı. Bu hakların Amerikan işleyişine göre olması gerektiği hususuna dikkat çektiler ki, bunun sonuçlarını günümüzde çok iyi görüyoruz. Herhangi bir ülkeye kızdıklarında hemen "Niçin insan haklarına riayet etmiyorsunuz?" derler. Bir ülkeden razı olduklarında ise üç maymunu oynarlar. Bu danışıklı dövüş siyaseti ve çifte standarttan başka bir şey değildir. Amerika'nın başladığı tarihten itibaren, ülkenin dosyaları açılmaya başladı. İnsan haklarına uymayan, vatandaşlarına saygı göstermeyen bir ülke varsa ortaya, Amerika kendi çıkarlarını gözeterek; eğer bir çıkarı varsa ya hemen kanıt ve bahane aramaya koyulur, ya da eğer hiçbir çıkarı yoksa görmezlikten gelir.
- Eski Sovyetler Birliği, 1991 yılında yıkıldıktan ve tek kutuplu bir iktidar dönemi başladıktan sonra – ki buna "Yeni Dünya Düzeni" deniliyor – özellikle 1993 yılında Viyana'da düzenlenen "Dünya İnsan Hakları Konferansı" akabinde, insan haklarıyla ilgili özel bir beyanname yayınlandı. Bu konferans, kendisine konferansın gözlemcisi görevini veren ve yalnız kendisinin belirlediği Amerikan anlayışına dayalı insan hak-

www.alibapir.net

larına vurgu yapan Amerika Birleşik Devletleri'nin gözetiminde ve baskısında gerçekleşti. Bu tarihten bu yana Amerika, insan haklarına riayet etmeyen her ülkeye yönelik ekonomik ve ticari yaptırımlar uygulama kararı aldı. Ancak bir diğer taraftan ise İsrail gibi insan haklarını ciddiye almayan bir ülke var. Amerika'ya yakın olması nedeniyle veya hesap sorulması Amerika'nın hiçbir çıkarına hizmet etmeyeceğinden, her zaman görmezlikten gelinen bir ülke!

İKİNCİ BAHİS: İNSAN HAKLARINI HAREKETİNİN İZLEDİĞİ YOL VE BATI PERSPEKTİFİNDEN BU YOLUN İÇERİĞİNE DAİR MÜLAHAZALAR

Öncelikle bir Müslüman olarak şunu söyleyerek başlamalıyım ki, insanlık tarihine baktığımda, insan hakları hareketlerinin, akdedilen antlaşmaların ve yayınlanan beyannamelerin, her zaman arkasında durulan sömürgeci siyaset hedefleri ve bu hedeflerin itici bir faktörü olan şovenist hedefler görmezlikten gelinerek genellikle insanlığın çıkarına yönelik adımlar olduğunu görüyorum. Önemli olan, eğer bir kimse "İnsana saygı duyulmalı, zulmedilmemeli, baskı yapılmamalı ve hakaret edilmemeli." dediği zaman, o kişiye teşekkür etmeli ve elini sımsıkı tutmalıyız. Şüphesiz insan haklarını talep etmek üzere faaliyet yürüten bu hareketlerin, devletlerin siyasetine az ya da çok etkisi vardı. İnsan haklarını haykıran örgütlerin uyguladığı baskıların etkisi altında kendisine çeki düzen veren, gururunu, kibrini, baskısını ve zulmünü azaltan, her ne kadar başkalarına baskı ve zulüm yapmak için bir şeylerin arkasından dönseler dahi insan haklarını şiarı haline getiren ülkeler de var.

Bu bölümün sonunda özel bir ekte size sunacak olduğumuz 30 maddeden oluşan "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" vesikasını bir kişi gerçekten elini vicdanına koyarak ve

www.alibapir.net

düşünerek dikkatli bir şekilde okusa, birkaç maddesi dışında bu beyannamenin İslam Şeriatı'yla, yani Kur'an ayetleri, nebevî emirler ve şer'î kural ve kaidelerle çelişmediğini görür.

Evet, bazı maddeleri şeriatla çelişmektedir. Bunun sebebini bilahare açıklayacağız. Ancak beyanname maddelerinin çoğu, özellikle beşeriyet cihetiyle tüm insanların eşit olduğunu, insanoğlunun adalet karşısında eşit muamele görmesi gerektiğini, her insana saygı gösterilmesi gerektiğini, insana zulmedilemeyeceğini, delil olmadan bir kimsenin hapsedilemeyeceğini, işkence edilemeyeceğini, korkutulup yıldırılamayacağını, hiç kimseye sosyal, milli ve dini baskı yapılamayacağını ve benzeri hususları bildirmesi, şer'î hükümlere uygunluk göstermektedir. Beyannamedeki bu maddeler, şüphesiz istenilen meselelerdir ve Allah'ın koyduğu yasalar, tüm bu meselelerin zorunluluğuna vurgu yapmıştır.

Batı'nın İnsan Haklarına Bakışı Üzerine Mülahazalar:

1. Hak kelimesi söylendiğinde, bu hakkın dayandığı esasa dair hemen zihinde bir sual belirir. Bir insan hakkı olduğunu iddia ettiğinde, o kişiye "Delilin ne?" denir. Bir şahıs, başka bir şahıstan hakkını talep ettiğinde, o kişiye "Hangi esasa göre bu hakkı talep ediyorsun?" denir. İnsan hakları, Batı'nın ve Avrupa'nın anlayışı doğrultusunda insan haklarını talep etmekten ibaret olan "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" vesikası, bu bağlamda herhangi bir esas veya dayanak oraya koymamakta, insan haklarının niçin korunması gerektiği, insanın niçin hayat hakkına, bağımsızlığa, mal edinme hakkına ve saygı görme hakkına sahip olması gerektiğini açıklayan bir delil zikretmemektedir. O halde bu beyanname, hiçbir delili olmayan iddialardan ibarettir. İşte bu gibi hususlar, beyanname vesikasının zayıf noktasıdır.

2. Batılıların insan haklarını talep etmeleri, fiili olarak

www.alibapir.net

gerçekten bir talep olmaktan öte, bir tepkiden ibarettir. Beyannameyi dikkatli bir şekilde incelediğimizde batılıların, insanın saygınlığı, değeri ve haklarına ikna olmadıklarını görürüz. Çünkü bunun ötesinde insan hakları kisvesi altında başka şeyler dönmektedir. Beyannamenin önsözünde şöyle denilmektedir: "*İnsanlık ailesinin bütün üyelerinde bulunan haysiyetin ve bunların eşit ve devir kabul etmez haklarının tanınması hususunun, hürriyetin, adaletin ve dünya barışının temeli olmasına, İnsan haklarının tanınmaması ve hor görülmesinin insanlık vicdanını isyana sevk eden vahşiliklere sebep olmuş bulunmasına... Bu haklar ve hürriyetlerin herkesçe aynı şekilde anlaşılmasının yukarıdaki taahhüdün yerine getirilmesi için son derece önemli bulunmasına göre, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, insanlık topluluğunun bütün fertleriyle uzuvlarının bu beyannameyi daima göz önünde tutarak öğretim ve eğitim yoluyla bu haklar ve hürriyetlere saygıyı geliştirmeye, gittikçe artan milli ve milletlerarası tedbirlerle gerek bizzat üye devletler ahalisi gerekse bu devletlerin idaresi altındaki ülkeler ahalisi arasında bu hakların dünyaca fiilen tanınmasını ve tatbik edilmesini sağlamaya gayret etmeleri amacıyla bütün halklar ve milletler için ulaşılacak ortak ideal olarak işbu İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ni ilan eder...*" Şu halde bunun manası nedir? Buna göre insan, kendi zatında değer ve hürmete layık değil ki hakları sağlansın! Aksine bu haklar, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'na işaret ederek, savaşların önünün kesilmesi, yeniden bir çatışma ve kargaşa patlak vermemesi temeline dayalı olarak hazırlanmış. Bu yüzden insana saygı gösterilmeli ve hakları güvence altına alınmalıdır. Bunun anlamı: İnsanın saygın olması ve haklarının güvence altına alınması bir esas teşkil etmez, aksine amaç tamamen farklı bir şeydir. İnsanın saygın olması ve haklarının korunması bir araçtır ve insanın kendi zatında yüce mertebe ve makamından gelen hususiyetleriyle uyuşmaz.

www.alibapir.net

3. İnsan hakları evrensel beyannamesinde "zulüm görenler" ifadesi geçmekte, ancak "zulmedenler" ifadesine rastlanmamaktadır. Yani bu beyanname zulüm gören ile zulmeden arasında bir fark gözetmez. Ancak "Tarih boyunca fertlerin ve toplumların insan haklarını çiğneyen, gerek toplumsal, ekonomik, siyasi ve ulusal yönden, gerekse de dil, cinsiyet ve renk yönünden insan haklarını gasp edenler ile bu hakların kendilerinden çekip alındığı mazlumlar ve baskı gören kişiler ve toplumlar arasında bir fark olması gerekmez mi?" diye sorulması gerekir. Elbette onlarla onlar arasında bir ayrım yapılmalıdır. Ancak İslam, bu gibi meseleler hakkında çok açık bir şekilde ilkeler ortaya koyar.

4. İnsan haklarının belirlenmesinde bir esas veya kaynaktan söz edilmemiş. Bu hakları kim belirlemiş? Hangi ölçüye göre bu haklar belirlenmiş? İnsan doğası mı yoksa insanın içgüdüleri düşünülerek mi? Felsefe, din, toplumlar, örf, adet, gelenek – görenek hangisi esas alınmış? İnsan haklarını çıkarabileceğimiz esaslar ve kaynaklar nelerdir? Çünkü insanlar toplanıp haklarını talep ettikleri vakit, onlara "Bu hakkı sana kim verdi ve neye dayanarak verdi?" denilmez mi?

5. Beyannamedeki maddelerin çoğu – daha önce de bahsini ettiğimiz gibi – gerçekten çok harika ve köklü meseleler ihtiva etmektedir. Ancak uygulama mekanizması belirlenmemiştir. Bu nedenle Doğu Bloğu Ülkelerinin ve sosyalist ülkelerin – bunların başında Eski Sovyetler Birliği gelmektedir. – insan hakları evrensel beyannamesi vesikasını ve ekinde yer alan vesikaları imzalamakta birçok çekincesi vardı. Bu çekinceleri ise isabetli ve mantıklıydı. Onlar diyorlardı ki: "Kapitalist düzen, insana saygı gösterilmesini ve haklarının gözetilmesini talep ediyor, ancak diğer taraftan bu gibi belgelerle kapitalist ve burjuvazi kesim bildiri kamuflajı altında siyasi ve ekonomik yönden demir parmaklarını insanların boğazlarına geçiriyor. Toplumda sınıfçılık var

www.alibapir.net

oldukça, bu gibi vesikaların ne faydası var? Zulüm ve baskı halen devam etmiyor mu?"

6. Bu beyanname vesikasının maddeleri, bazı maddeler dışında iyi ve kabul edilebilir amaçlar içermektedir. Ancak maddeler, güvence ve güçlü dayanaktan yoksundur. Maddelerin içeriği, özellikle İkinci Dünya Savaşı'nda kazanan taraf olan ve Güvenlik Konseyi'nde daimi üyeliği bulunan ülkelere (Amerika, Rusya, Çin, Fransa ve İngiltere), "veto" denilen hakkın verilmesinden sonra dünya gerçeği üzerinde somutlaştırılmıştır. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi bilindiği üzere 15 üyeden oluşur ve bundan 5 üye, konseyin daimi üyesidir. Diğerlerini ise dönemsel bir şekilde seçerler. Şimdiye kadar Amerika, Güvenlik Konseyi kararlarından 75 kararı veto etmiştir. Bir karar çıkarlarına aykırıysa, hemen o kadarı eleştirir ve veto eder. Böylece Konsey, karar almada başarısız olur. Amerika Birleşik Devletleri'nin çıkarlarına zarar veren bir karar – **özellikle İsrail**'e zarar veren kararlar – gündeme geldiğinde bu yöntemi izler. Örneğin şimdiye dek Konsey'den, balistik füze üretiminin engellenmesi, yoğun duman çıkarak ve bu nedenle çevre kirliliğine neden olan ve ozon tabakasını etkileyen fabrikaların üretiminin engellenmesi hususunda birçok karar çıkmıştır. Ancak Amerika, bu kararların hiç birine uymamıştır. İngiltere, Fransa, Rusya ve Çin de kendilerine verilen ya da kendi kendilerine verdikleri kararları veto etme hakkını minimum düzeyde kullanmışlardır.

7. Bu vesika, "İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi" gibi çok büyük ve kapsayıcı bir başlık altında ilan edilmiştir. Bu noktada insanın aklına şöyle bir soru geliyor: "Bu vesika, bu kadar büyük bir başlığı hak ediyor mu?" İnsanlığın tüm temsilcileri, bu vesikanın otuz maddesi altına imza atmak üzere bir araya geldi mi? Yoksa imzalama işi sadece batı ülkelerine mi bırakıldı? Peki, İslam Âlemi – sonradan katılan İslam ülkeleri hariç – bundan habersiz miydi, hiç hesaba katıldı mı?

www.alibapir.net

Ayrıca doğu ülkeleri genel olarak bu beyannameye çekimser yaklaştılar. O halde gerçekte bu başlık, muhtevasına kıyasla fazla iddialı. Bir İslamcı yazar diyor ki: "Eğer bu belgenin ismi (Bazı İnsanların Haklarına Yönelik Avrupa Beyannamesi) olsaydı, çok daha doğru ve içeriğiyle çok daha uyumlu olurdu!"

8. İşte insan haklarına yönelik Avrupa'nın bakış açısına dair bizim mülahazalarımız bunlar. Bu nedenle tüm kardeşlerimize, dikkat çekmek amacıyla söylenen gösterişli sloganların tesiri altında kalmamalarını tavsiye ediyorum. **Demokrasi**, **küreselleşme** gibi meselelere hemen teslim olmamaları, aksine bu kavramları çok iyi şekilde derinlemesine araştırmaları çağrısında bulunuyorum. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.**" (İsrâ Sûresi, 17/36) Müslüman âlimler çok önemli bir kaide koydular, o da şudur: "**Bir şeye hüküm vermek, o şeyi nasıl tasavvur ettiğimize bağlıdır**" Bir meseleyi enine boyuna iyice araştırıp öğrenmeden ve anlamadan, o mesele hakkında karar verme hakkın yok. Çünkü cehaletten ve bilgisizlikten çıkan her karar, hatalı bir karar olmaktan kurtulamaz. Tıpkı eğri bir temel üzerine, sadece eğri bir duvar yapılabileceği gibi!

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

İKİNCİ FASIL

İslam'da İnsan Hak ve Görevleri

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Giriş

Bir önceki fasılda, Avrupalıların insan haklarına yönelik bakış açıklarını ele aldık ve bu konudaki mülahazalarımızı sunduk. Şimdi ise her türlü hatadan beri olan Allah'ın şeriatının, insana bakış açısını bilme vakti geldi. Şeriatın, insan için belirlediği hak ve görevler nelerdir? Burada "görev" kelimesini kullandığıma dikkat etmenizi özellikle rica ediyorum. Çünkü İslam'da hak olarak ifade edilen her şey, hak haline gelmeden önce bir görevdir. Görev ifadesinde, "gerektirme, bağlayıcı kılma" eylemi söz konusuyken, hak ifadesinde ise "talep etmek, istemek" eylemini gerektirir. Bilindiği üzere bağlayıcı kılma eylemi diğerinden daha güçlüdür. Çünkü bu durumda, insanı başkalarının haklarını gözetmeye iten bir faktörden bahsetmek mümkün olur. Yani insan, medeni haklarını yerine getirmekle yükümlüdür. Haklarını talep etmesi de insanın görevleri arasında yer alır. İleriki sayfalarda bu konuyu açıklayacağız ve bu meseleyi iki bahiste teferruatlı bir şekilde sizlere sunacağız.

www.alibapir.net

BİRİNCİ BAHİS: İSLAM'DA İNSAN HAK VE GÖREVLERİNE İLİŞKİN KAİDELER

Haydi, şimdi insan hak ve görevlerinin, üzerine bina edildiği esasları tanıyalım. Daha önce bahsi geçtiği üzere, Avrupa'nın insan haklarına bakış açısındaki kusur ve sorunların ortaya çıkmasına neden olan faktörlerden biri, bu bakış açısının açık bir felsefeye veya kaideye dayanmamasıdır. Ancak İslam'da durum bundan tamamen farklıdır. İslam'da insan hakları, ne bir zincirin kopuk halkası, ne de öncesi olmayan bir sonuçtur. İslam'da insan haklarına dair bir konuşma yapılmadan önce, başka şeylerden bahsetmek gerekir. Önceden yapılan bir araştırmanın mantıki ve doğal neticesi olarak kendisini sunmak üzere sıra insan haklarına gelir.

O halde İslam, insan haklarını hangi zemin, kaide üzerine oturtmaktadır?

Bu soruya cevabımız şöyle olacak:

İnsan haklarının dayandığı esas ve çıktığı kaynak, insanın, hayatın ve kâinatın bir sahibinin olmasında gizlidir. Bir Kürt atasözünde denildiği gibi "Sahipsiz bir şehir yoktur." İnsanın, hayatın ve tüm kâinatın sahibi olan; aynı zamanda insanın görevlerini, haklarını, saygınlığını ve mertebesini belirleyendir.

Allah'ın şeriatındaki insan haklarının kaynağını ve esasını iki önemli asli köke dayandırabiliriz. Bunlar:

1. **Allah'ın tüm kâinatın yaratıcısı, rabbi ve maliki olması**

2. **İnsanın Allah'a kulluğu ve İnsanın yaratıcısı tarafından tekrîm edilmesi** (yüceltilmesi, kıymetli ve değerli sayılması, aziz bir varlık kılınması)

Malumdur ki, İslam'da insan haklarının zeminini teşkil eden bu iki asli kök, yalnızca İslam'a özeldir. Hiçbir din, menheç ve sistemde bulunmaz. Tabii ki İslam'ın tek özelliği ve hususiyeti sadece bu değildir, bilakis İslam'ın başka bir önemli

www.alibapir.net

hususiyeti de vardır. O hususiyet ise; İslam, sırf insanlar "Allah'ı şahit tutarız ki, bu söz güzeldir!" demeleri için insan haklarını gösterişli bir slogan olarak öne sürmemesidir. Ne kadar çok güzel söz söyleyen insan vardır, ancak o kişinin davranışlarına baktığında, söylediği o sözün ne bir uygulaması, ne de güvenilirliği vardır! Sözün, fiille tercüme edilmesi; ancak gerçek hayatta somut hale getirilmesiyle mümkündür. O zaman insanlar ondan istifade ederler.

Bu sebeple İslam, insanın saygınlığını, değerini ve haklarını savunmakla birlikte, Müslümanlara insanın saygı göreceği ve haklarına riayet edilecek bir zemini ve ortamı hazırlamasını emreder. İşte bu noktada İslam'da devlet varlığının hikmetlerinden biri ortaya çıkıyor. Biri, "Dinin, siyasete ve devlete niye ihtiyacı olsun? Din, egemenliğe ve iktidara neden gerek duyar?" dediğinde, ona "İnsanların Allah'a hakkıyla kulluk edebilecekleri, insanların birbirlerine kulluk edemeyecekleri, birbirlerinin kulu ve hizmetkârı olamayacakları, birlikte kardeşçe yaşayabilecekleri - gerek din kardeşi olarak gerekse de beşeri kardeşlik olarak – ve birlikte iyi geçinebilecekleri ortam hazırlamak için din, bir devlete, siyasete ve iktidara ihtiyaç duyar." diye cevap veririz.

İslam'ın insan haklarına bakışı, reel bir bakıştır. İnsanın, fiili olarak haklarını elde edebileceği uygun ortam hazırlar. Bu nedenle emri bilmaruf ve nehyi anilmünkermeselesi, devlet, hükümet ve siyaset oluşturma meselesi, Müslümanlar için bir var olma meselesidir. Tüm bu meseleler, doğrudan iman ve akideye, yani "la ilahe illallah" a bağlıdır. Şöyle ki tüm bu kâinatın sahibi, kullarına haram ve helalleri belirleyen Yaratıcı ve Rab, aynı zamanda iyiyi, güzeli, görevleri, sorumlulukları ve hakları belirleyendir.

Tecrübelerle sabittir ki, dâhili istibdat ve harici düşmanlık, insan hakları önünde duran en büyük engeldir. Örneğin Kürt halkını ele alalım; *Baasçılar bu halka yönelik en*

www.alibapir.net

şiddetli zulmü yaparlarken, diğer taraftan başka bölgelerde ise mesela Türkiye'de, daha düne kadar Kürt diye bir halkın varlığı tanınmıyordu. O halde şu soruyu soralım: "Bir insanın varlığı tanınmazken, hakları nasıl kabul edilebilir? Bir yerde Kürtler halk, millet ve asli vatandaş olarak görülmüyorsa, bu kişiler mi Kürtlerin haklarını tanıyacaklar? Tabii ki de tanımayacaklar.[3] Evet, bu gibi trajik durumlarda Kürt Halkının, diğer insanlar gibi meşru haklarından yararlanması elbette mümkün olmayacaktır. Bu nedenle İslami bir varlığın olmasının önemi, insan haklarının güvence altına alınmasına çalışılmasında, dâhili istibdadın bertaraf edilmesinde, harici düşmanlık üzerine yapılan yolun kesilmesinde saklıdır. Böylece insan haklarının tomurcuklarının açılması, ağacın çiçeklenmesi ve meyve vermesi kolaylaşır. Burada bir kişi şöyle bir soru yöneltebilir: Peki, niçin Kuran'da ve sünnette insan hakları kavramını göremiyoruz? Evet, doğrudur. Ancak bu kavramın içeriği, Allah'ın kullarına hakları, kulların Allah'a hakları, Müslümanın Müslüman'a hakkı, yöneticinin halka, halkın yöneticiye hakkı şeklinde tafsilatlı olarak mevcuttur. "İnsan Hakkı" ifadesi, her ne kadar şer'î naslarda geçmese de Kuran ve Sünnet, bu ifadeyi içermektedir. Bu ifadenin şer'î naslarda geçmemesinin birkaç sebebi vardır. Bunlardan bazıları:

Birinci: Bahsettiğimiz gibi insan hakları, üzerine bina edildiği bir zemine sahip olmalıdır. İnsanın niçin hakları olmalıdır? İnsana niçin baskı uygulanamaz? İnsan, akidesini seçmekte niçin özgür olmalıdır? Niçin bir şeyi ifade etmesi engellenemez? Şahsi özgürlükler niçin sağlam temelleri atılmalıdır? İşte ortada tüm bu meselelerin dayandığı esaslar olmalıdır!

İslam, bu esası kabul etmiştir. Bu esas, insanın itibarına

---

3 Bu konunun 90'lı yıllardaki Türkiye'den bahsettiğini göz önünde bulunduralım.

www.alibapir.net

saygı gönderilmesinden ibarettir. Allah, insanı kendisine kulluk etmesi amacıyla yaratmış ve onu yeryüzünde halife kılmıştır. Onu, zalimlere ve zorbalara kul ve hizmetçi yapmamıştır! Bu nedenle bir kimsenin, Allah'ın kullarını siyaset, din veya dünya adına aşağılaması söz konusu olamaz. Tam bu noktada Ömer (r.a)'ın Amr bin As ve oğluna bu bağlamda söylemiş olduğu o meşhur sözünü hatırlamalıyız. Amr bin Âs (r.a) Mısır valisiyken, oğlu Kıptî bir süvariyle atını yarıştırır. Yarışta Kıptî'nin atı yarışı kazanır. Amr bin Âs'ın oğlu yarışı kaybetmenin verdiği öfke ve nefsine yedirememe hissiyle, eline alır kırbacı ve Kıptî'ye vurur. Sonra Amr'ın oğlu "**Sen kim oluyorsun da bana karşı yarışı kazanıyorsun! Ben efendiniz Amr'ın oğluyum**." der. Kıptî bu harekete ve sözlere çok içerlese de ses çıkaramaz. Oradan uzaklaşır, Ömer (r.a)'a şikâyet etmek üzere ta Mısır'dan Medine'ye kadar gelir. Çünkü bilmektedir ki orada, hakkını kendisine teslim edecek İslami bir otorite var. İşte insan hakkını böyle savunmalıdır. Kıptî olayı anlatır, olayı duyan ve hiddetlenen Ömer (r.a), hemen bir mektup yollar. Mektubunda Amr bin Âs (r.a) ve oğlunun, Kıptî'ye vurulan kırbacı yanlarına alarak hemen Medine'ye gelmelerini ister. Ömer (r.a), Kıptî ve Amr bin Âs'ın oğlunu konuşturur, hüküm verir ve haklı bulunan taraf Kıptî'dir. Ömer (r.a) der ki Kıptî'ye: "**Al şu kırbacı ve sana nasıl vurduysa sen de ona öyle vur!**" Bu defa Ömer (ra) Kıptî'ye der ki: "**Kırbacı Amr'ın kafasına da vur!**" Amr, sahabe-i kiramdandır ve Mısır valisidir. Tam bu sırada sahabe olaya müdahale eder. Derler ki: "**Ey Müminlerin Emiri! Onun hiç bir günahı yoktur. Kıptî'yi kırbaçlayan oğludur**." Kıptî de der ki: "**Benim onun babasından alacak bir hakkım yok. Ben, beni dövenden hakkımı aldım.**" Ömer (r.a) karşılık verir: "**O seni babasının makamına güvenerek dövdü**." Ashap, Halife'nin huzurunda şefaat diledi, o da onları bağışladı. Sonra Müminlerin Emiri Ömer bin Hattap (r.a) tarihe yazılacak olan o meşhur sözü-

www.alibapir.net

nü söyledi: “**Analarından hür olarak doğmuş insanları, ne zamandan beri köleleştirdiniz.**”[4]

O halde insan, hür ve saygındır. Allah-u Teâlâ insanı hür olarak yaratmıştır. Bu nedenle her ne kadar haklara vurgu yapılmasa da, ona haklarını vermiş olması gerekir. Çünkü insan eğer değerli ve saygın bir varlıksa, hakları da elbette güvence altına alınmış demektir.

İkinci: İslam'da insan hak ve görevleri, gösterişli ve aldatıcı genel bir şiar olarak sunulmamıştır. Aksine fiili olarak uygulanabilsin diye teferruatlı bir şekilde sunulmuştur. İslam Şeriatı'nda, yöneticinin halkına, halkın yöneticisine, kadının eşine, erkeğin eşine, babaların çocuklarına, çocukların babalarına, komşunun komşuya, misafirin ev sahibine vb. şeklinde çok açık bir şekilde zikredilmiştir. Bu haklardan her bir hak, uygulama alanı kapalı genel bir şiar olarak üstünkörü değil, aksine teferruatlı bir şekilde kaynaklarda mevcuttur.

Üçüncü: Batı'da “hak” diye tabir edilen şeye İslam'da “vazife” denir. Bunda büyük bir hikmet vardır. Çünkü insan bir sıkıntıyla karşı karşıya kaldığında, haklarından vazgeçebilir ve selameti karşılığında bir ganimete razı olabilir. Ancak omuzlarına yüklenen bir görevle mükellef kılındığı zaman, belki bu görevi Allah'ın cezalandırmasından korkarak taşımaya devam eder, bu konuda aşırıya gitmez, kendisine görev olarak yükleneni yerine getirmek için çaba göstermeye devam eder. Bu sözü açıklamak amacıyla bir misal getirmemizde bir beis yoktur. Mesela Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “ **...Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın...**” (Bakara Sûresi, 2/194); Yani eğer vatanın işgal edilirse, işgalciyi kov. Eğer evin zorla elinden alınırsa, evini geri al. Eğer biri sana kötü söz söylerse, onun o kötü sözüne karşılık ver.

---

4 Bakınız: Husn'ül Muhâdara (578/1); Bakınız: (İslam'da insan hakları; İnsan hakları evrensel beyannamesi ve insan hakları İslami beyannamesi ile kıyaslamalı çalışma), Dr. Muhammed Zuhaylî, s. 378

www.alibapir.net

Bazı durumlarda onu affedebilirsin. Biri seni öldürmek isterse, ona fırsat verme, sen önce davran. Peygamber (s.a.v), nefsi müdafaa etmeyi, şer'î bir görev kılmıştır. Peygamberimiz (s.a.v) buyuruyor ki: "Kendisine zulmedildiği için katledilen kişi, şehittir." (Nesâî rivayet etti, el-Albânî tashih etti.)

Saldırı, gerek ulusal, iktisadi, siyasi veya şahsi cihetle olsun; gerekse de namus cihetiyle olsun, herhangi bir yönden zulme uğrarsan, kendini savunursun. Kendini savunman esnasında katledildiğinde, değerli bir ölümle hayatını kaybedersin ve şehitlik rütbesine yükselirsin. Bir başka hadisinde Peygamberimiz (s.a.v) buyuruyor ki: "Malı yüzünden öldürülen kişi şehittir." (Buhârî rivayet etmiştir.)

Hatta İslam âlimleri derler ki: "Senden zorla bir dinar alınsa, o dinarı ona verip onun kötülüğünü örtmen mi daha iyidir, yoksa ona o dinarı vermeyip, malını savunman mı?" Ekserisi savunman ve malını vermemen gerektiğini söyler. Ve savunmanın keyfiyetine göre derler ki: Tehditle başlarsın. Eğer uzaklaşmazsa, onu yaralamaya çalış veya ona hakaret edersin. Eğer bu da fayda vermez ve seni bırakmazsa, onu öldürme hakkın vardır. Böyle onun kanı boşuna gider ve sana kısas gerekmez. O kişi, helak olanlardandır. Sen ise sevap elde edenlerden olursun. Neden? Çünkü sen malını müdafaa ettin.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) buyurdular: "**Malını muhâfaza uğrunda öldürülen kimse şehittir. Dîni uğrunda öldürülen kimse şehittir. Canını muhâfaza uğrunda öldürülen şehit, ehlini (âilesini) korumak uğrunda öldürülen de şehittir**." (Ebû Dâvut rivayet etti, el-Albânî tashih etti.)

O halde İslam'da hakların güvence altına alınması bir gerekliliktir. Eğer bu konuda insan ihmalkâr davranırsa, günahkâr olur. Bu hususta senin bir tarafı göz ardı etmen göz konusu değildir. İhmalin veya aşırıya gitmen yüzünden Allah seni cezalandırır. Kendi ateşlerinde onu da yakmaları için zalimleri bırakan kişi, kıyamet günü Allah'ın onu kendi ateşiyle

www.alibapir.net

yaktığı kişidir. Çünkü insan zalimlere karşı bir tutum belirleme konusunda muhayyer değildir. Bu husus, Kuran ayetiyle sabittir. Allah buyuruyor ki: "**Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur...**" (Hûd Sûresi, 11/113)

Onların zulümleri, siyasi, iktisadi, içtimai veya milli her ne tür olursa olsun, sakın onlara meyletmeyin ve yaklaşmayın. Onların taraftarları ve hizmetkârları olmayın. Aksi takdirde Cehennem ateşi sizi de yakar. Şüphesiz ki Allah-u Teâlâ, haklarınız konusunda aşırıya gitmeniz nedeniyle sizleri cezalandıracaktır.

İslam'da İnsan Hak ve Görevlerinin Esasları

Bir önceki fasılda İslam'ın, üzerine insan hak ve görevlerini inşa etmiş olduğu üç esasa değinmiştik.

Birincisi: Tek olan Allah, her şeyin yaratıcısı ve yoktan var edicisidir. İnsanın, hayatın ve tüm kâinatın malikidir.

İkincisi : İnsan, Allah'ın yeryüzünde halife olarak seçtiği en önemli bir varlıktır.

Üçüncüsü: İnsanlar, asılda, tabiatta ve hukukta eşittirler.

Şimdi ise bu üç esası teferruatlı bir şekilde yeniden ele alacağız.

Birinci Esas: Allâh-u Teâlâ, her şeyin yaratıcısı, rabbi ve malikidir.

Birçok ayet-i kerime bu manaya delalet etmektedir. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Allah, "her şeyin Yaratıcısı'dır. O, her şey üzerinde vekildir.**" (Zümer Sûresi, 39/62), "**Rahman ve Rahimdir.**"(Fâtiha Sûresi,1/2) ve De ki: "**Ey mülkün sahibi Allah'ım**" (Âli İmrân Sûresi, 3/26)

Allah, her şeyi yaratan, yoktan var eden ve dünyadaki her şeyin yegâne sahibidir. O halde O'ndan başka hiç kimsenin insanların haklarını ve görevlerini belirleme hakkı ve yetkisi yoktur.

Bunda çok büyük bir hikmet vardır. Çünkü Allah-u Teâlâ,

www.alibapir.net

eğer kuluna ve yeryüzündeki halifesine bir hak vermişse hiç kimsenin din, siyaset, kamu yararı veya herhangi bir isim altında düşünce ve düzen adına ondan bu hakkı alma yetkisi yoktur. Bu hak, onu verene aittir. Ancak kullar kendileri, bazı haklar konusunda aralarında bir anlaşma yapmışlarsa, o halde bu durum, bu anlaşmadan doğan hakların karşılıklı olarak alınıp verilmesini ve uzlaşmayı gerektirir.

İkinci Esas: İnsan, saygındır ve yüksek makama sahiptir.

Ne yazık ki insanların çoğu, İslam'da insana bahşedilen yüce makamın ve muhteşem mertebenin hakikatini idrak edemiyor. İnsanların bu hakikate karşı en cahil olanları ise Kur'ân ve Sünnet hakkında bilgi sahibi olmayan ya da gerçeklere gözünü kapatan içimizdeki bazı münevverler. Belki de aldatılıyorlar veya kafaları karışık. Tüm bu engeller, onları bu hakikati kavrayabilmeleri için lazım olan Kur'ân ve Sünnet üzerine çalışmalardan mahrum bırakıyor. Şüphe yok ki insanın ortaya koyduğu herhangi bir felsefe, menheç veya fikir, İslam'ın insana bahşetmiş olduğunu yüce makamı ve yüksek mertebeyi veremez. İslam ile beşeri sistemler arasında dağlar kadar fark var! Dinin, insana vermiş olduğu değer ve yüceliğe işaret ederek veciz bir şekilde on maddede açıklayacağız.

1/ İnsan, Allah'ın kuludur.

Ne gariptir ki çoğu kimse, bu durumu insanı aşağılamak ve hor görmek sayıyor. Ancak asla böyle olamaz. Zira insan, ancak yaratıcısına kul olduğunda yaratılanlara kul olmaktan kurtulur. Allah'a kul olmadıkça, zalimlerin ellerine, ayaklarına ve boyunlarına vurdukları zincirleri kıramaz. Allah, herkesin yaratıcısıdır ve her şeyi yoktan var etmiştir. O'nun dışındaki her şey ve herkes yaratılmıştır. Bu yüzden hiç kimsenin, bir başkasını kendisine hizmetkâr veya kul edinme hakkı yoktur. Evet, çok net bir şekilde ifade ediyoruz ki, insanoğlu halis bir tevhit ile yalnız Allah'a kulluk etmedikçe birbirlerine kul

www.alibapir.net

ve köle olmanın pespayeliğinden kurtulamaz. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.**" (Zâriyât Sûresi, 51/56) Allah'ın bizim kendisine ibadet etmemize ihtiyacı yoktur. Ancak O'na kul olmamız, bizi zalimlere kul olmamaya sevk eder. Yaratıcımıza, Rabbimize ve Mâlikimize olan yüceltici kulluğumuz, özgürlüğümüzün ve saygınlığımızın esasıdır.

Eski Sovyetler Birliği'ndeki Marksizm Teorisi, Allah dışında tapılan bir put değil mi? Lenin'in mumyalanmış bedenine Kremlin Sarayı'nda tapınılmıyor mu? Marks'a da bir put gibi tapılmıyor mu? Beyaz Saray, Kongre kararları, George W. Bush'un ve diğer Amerikan liderlerinin görüşleri; tüm bunları herkes adeta bir kutsal kitapmış gibi telakki edilmiyor mu? İnsan, kulluk edeceği bir mabut olmadan yaşayamaz. Eğer hakiki mabuda (Allah-u Teâlâ) kulluk etmezsen, sahte mabutlara yönelirsin ya da kendin gibi ölü veya diri bir insana kul olursun, yıldıza, aya, güneşe taparsın; bir partiye veya devlete taparsın. İnsan, muhakkak tapacak bir mabut bulur.

2/ İnsan, Allah'ın halifesidir.

Allah, insanı bu yeryüzünde halife kılmıştır. Ona yeryüzünde tasarruf hakkı tanımıştır. Ancak ona, var oluşunun gayesini beyan ettikten sonra takip etmesi gereken yolu sunmuş, o yoldan sapıp başka bir yöne meyletmekten de sakındırmıştır.

Allah buyuruyor ki: "**Hani Rabbin meleklere: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti…**" (Bakara Sûresi, 2/30) Bu ne yüce bir makamdır! Bundan daha yüce bir makam olabilir mi? İnsanın mertebesi Allah'tan sonra geliyor. Çünkü insan, Allah'ın halifesi ve yeryüzünü imar etmek amacıyla Allah'ı temsil ediyor. Bu husus bir başka ayette de geçmektedir. Bilahare o ayeti de delil olarak sunacağız.

3/ Allah, insanı eşsiz bir surette yaratmıştır ve ona kendi ruhundan üflemiştir.

www.alibapir.net

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Ona bir biçim verdiğimde ve ona Ruhum'dan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın.**" (Hicr Sûresi, 15/29) Ruh, kendisine ait nefesle Allah'ın isimlendirdiği özel bir varlıktır. Bu konu, Allah dışında kimsenin bilemeyeceği bir sırdır. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Sana ruhtan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir**..." (İsra Sûresi, 17/85). Önemli olan şudur ki, Allah'ın insana bahşetmiş olduğu o yüce makam ve yüksek mertebe ile insan, tüm kâinata üstün kılınmıştır. Allah, diğer mahlûkatında olan herhangi bir şeyi insanda eksik bırakmamış, ona kendi ruhundan üflemiştir.

4/ Beşeriyetin babası olan Âdem (a.s), meleklerin kendisine secde ettiği kişidir. (Bu secde, kulluk etmek maksadıyla değil, yüceltme ve şereflendirme secdesidir.)

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Ve meleklere: "Âdem'e secde edin" dedik**..." (Bakara Sûresi, 2/34) Bir başka ayette de şöyle buyurmaktadır: "**Böylece meleklerin tümü, toplu-ca secde etti.**" (Hicr Sûresi, 15/30)

5/ İnsan, Allah'ın emanetinin taşıyıcısıdır.

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi...**" (Ahzâb Sûresi, 33/72)

Bu makamdan daha şerefli bir başka makam olabilir mi? Göklere, yere ve dağlara sunulan ve onların yüklenmekte aciz kaldığı emaneti, insan omuzlarına yüklüyor. Peki, nedir bu emanet? Muhakkik müfessirlerin ekserisine göre bu lafzın tefsirinde tercih edilen görüş şudur: Emanet lafzıyla, insanın yeryüzünde kendi iradesi ve seçimiyle yaşaması, Allah'ın kendisine emrettiği ve razı olduğu surette hayatını idame ettirmesi kastedilmiştir. Bununla beraber insana iki seçenek sunulmuştur; böylece insan, ya Allah'ın razı olduğu yolu ya da gazaplandığını yolu seçer. İşte insanın omuzlarına yüklenen

www.alibapir.net

bu emanet; kötü yola saparak dalalete düşmesi ya da hidayet yolunu tercih etmesidir.[5]

6/ Allah (c.c) insana, yeryüzünü imar etme görevini yüklemiştir.

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: " **...O sizi yerden** (topraktan) **yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı...**" (Hûd Sûresi, 11/61)

Bazıları zannediyorlar ki, dinle ilgili emirler konuşulurken, dünyevî konulardan bahsedilmemelidir. Allah, insanı yeryüzünü imar etmekle görevlendiriyor. Bu görev, tüm insanların yapması gereken bir görevdir.

7/ Allah-u Teâlâ, tüm kâinatı insanın emrine amade kılmıştır.

Bu hususa işaret eden ve delil olarak sunulabilecek birçok ayet-i kerime vardır. Bunlardan biri de Allah'ın şu sözüdür: "**Kendinden** (bir nimet olarak) **göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır**" (Câsiye Sûresi, 45/13) Bazıları sanıyorlar ki dindar kimseler, insanın Ay'a çıkmasını veya gelecekte Mars'a gitmesini hoş karşılamıyorlar. Bilakis insan Kur'an-ı Kerîm'i en iyi bir şekilde kavradığında ve olaylara Kur'an perspektifinden baktığında; Allah'ın gökleri ve yeri, onlardan faydalanması amacıyla

---

[5] Bakınız: Teysîr'ül kerîmi'r rahmân fî tefsîr'i kelâmi'l mennân, Abdurrahman bin Nasır el-Sa'dî, s. 673. Bu ayet-i kerimede geçen "emanet" lafzını, "Allah'ın emirlerine imtisal etmek ve haramlarından içtinap etmek" olarak tefsir etmiştir. İnsan ancak hür iradesiyle Allah'ın emirlerine imtisal edebilir ve haramlarından içtinap edebilir.

İbn-i Kesîr ise ayet-i kerimede geçen "emanet" lafzını, İbn-i Abbas (r.a)'ın görüşüne istinat ederek "farzlar" olarak yorumlamıştır. Bakınız: el-Misbâhü'l münîr fî tehzîbi tefsîri ibn-i Kesîr, s. 1108. Ayrıca Şeyh Hasaneyn Mahluf ise emanet lafzını, "sorumluluklar ve farzlar; dünyevî ve uhrevî konularda insan, kendisine emredilen ve nehyedilen şeylerle sorumlu tutulur." şeklinde yorumlamıştır. Bakınız: Safvet'ül beyân li maânî'l Kur'ân, s. 538.

www.alibapir.net

insanın emrine amade kıldığını anlayacaktır. Binaen aleyh insan eğer gidebiliyorsa, en uzak yerlere, Ay'a ve Mars'a da gider. Bunun manası; Allah'ın kendisinin hizmetine sunduğu alanda ilerliyor demektir.

8/ İnsan, Allah katında kıymetli bir varlıktır.

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Andolsun, Biz Âdemoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde** (çeşitli araçlarla) **taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık**." (İsrâ Sûresi, 17/70) Allah, insanoğlunu içlerinde Habil ve Kabil; mümin ve kâfir olduğunu bilerek değerli kılmış ve yüceltmiştir. O halde insanın değerli kılınması meselesi umumidir ve tüm beşeriyet Allah indinde değerli ve saygındır. Peki, insanoğlunun saygın ve değerli olduğunu nasıl anlayacağız? Bu sualin cevabı, Allah'ın şu sözündedir: "...**Onları karada ve denizde** (çeşitli araçlarla) **taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık**." Allah insanoğlunu, başka hiçbir mahlûkatta olmayan bir takım meziyetlerle donatmıştır. Bu da Allah'ın insana bahşettiği saygınlığın ve değerin umumi olduğunu gösterir.

9/ İnsan, en güzel surette yaratılmıştır.

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki : "**Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık**." (Tîn Sûresi, 95/4)

İnsan dışındaki hiçbir varlık, insanın yaratıldığı güzel suret üzerine yaratılmamıştır.

10/ İnsan, hürdür ve seçme hakkına sahiptir.

Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin...**" (Kehf Sûresi, 18/29)

İşte bu Allah'ın insana bahşetmiş olduğu en büyük değerdir. Allah, küfürden razı olmamasına rağmen kullarının küfür yolunu tercih etmelerini de engellememiştir. Çünkü özgür olmadan insanın varlığının ispatını yapması söz konusu değildir.

www.alibapir.net

Üçüncü Esas: İnsanlar Arasındaki Eşitlik

Muhtelif dinlerde, dillerde ve ırklardaki tüm insanlar Allah'ın kullarıdırlar ve bir hikmet ve gaye için yaratılmışlardır.

Tüm beşeriyet arasındaki bu eşitliğe birçok ayet-i kerime ve hadis-i şerif işaret etmektedir. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki:

1. "**Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık**." (Tîn Sûresi, 95/4)

2. "**Andolsun, Biz Âdemoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde** (çeşitli araçlarla) **taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık**." (İsrâ Sûresi, 17/70)

3. "**Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.**"(Hucurât Sûresi, 49/13)

4. "Hepiniz, Âdem'densiniz. Âdem ise topraktandır." (Ahmed ve diğerleri rivayet etti.) Burada İslam'ın insan haklarına bakış açısının Batı perspektifinden farklı olarak iki özelliğini belirtmek istiyorum. Bunlar:

Birincisi : İslam'ın insan haklarını ikrar etmesi ve bu hakları güvence altına alması birilerinin çabası neticesinde gerçekleşmez. Allah-u Teâlâ bu mesele ile ilgili kitabında birçok ayet zikretmiştir. Bu nedenle insan haklarını talep etmek amacıyla artık devrimlerin yaşanmasına veya toplantıların düzenlenmesine gerek yoktur. Çünkü Allah, insanların yaratıcısı ve onların saygınlığını ve değerini en baştan güvence altına almıştır.

İkincisi: İslam, insan hak, görev ve sorumluklarından sadece bir slogan olarak söz etmekle iktifa etmez. Bilakis bu hak ve görevlerin uygulama mekanizmasını ve güvence altına

www.alibapir.net

alma yollarını sağlamlaştırmıştır. İman, bu güvencelerin en büyüğüdür. Bir diğer güvence ise; bu meselede güç ve yetkiyle insanın saygınlığına, değerine ve haklarına sahip çıkacak, her ne sebeple olursa olsun bu hakları çiğneyenlere karşı yaptırım uygulayacak devlettir.

İKİNCİ BAHİS: İSLAM'DA İNSANIN GÖREVLERİ VE TEMEL HAKLARI

Bu mebhasta amacımız, İslam'ın çerçevesini çizmiş olduğu insanın tüm haklarını incelemek değil. Sadece temel haklara hızlı bir şekilde özetle değinmekle iktifa edeceğiz.

Birinci: Özgür bir yaşam güvencesi

İslam'ın vurgu yaptığı temel esaslardan biri, insanın hür ve izzetli bir hayatının güvence altına alınmasıdır. Çünkü Allah, insanı bu geçici dünya hayatında sınamak için yaratmış ve kendisine kulluk etmesini şart koşmuştur. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Ben, cinleri ve insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.**" (Zâriyât Sûresi, 51/56). Bu kulluk ise ancak Allah'ın dinine uymakla yerine gelir. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Bizi doğru yola ilet**" (Fâtiha Sûresi, 1/6)

İnsanın bu imtihanı güzel bir şekilde geçirebilmesi gayesiyle Allah-u Teâlâ, insan istediğini seçsin diye ona irade hürriyeti bahşetmiştir. "**Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin.**" (Kehf Sûresi, 18/29). Bu nedenle İslam, tüm yeryüzü halklarının tabi olacağı bir devlet kurma fırsatını insana vermiş olsaydı, Allah'ın insanları yaratışındaki hikmetin gerçekleşmesi gayesiyle, onu – hiç kimseye baskı yapmadan – tüm insanlara İslam ile küfür arasında seçim yapma özgürlüğü vermekle mükellef tutar ve eşitlik esasına göre her iki tarafın da hür bir hayat elde etmeleri için gerekli şartları sağlardı. Allah-u Teâlâ'nın buyurduğu gibi yaratılışın hikmeti, sınanmaktır. "**O, amel**

www.alibapir.net

(davranış ve eylem) **bakımından hanginizin daha iyi** (ve güzel) **olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı...”** (Mülk Sûresi, 67/2)

Bu noktada şöyle bir soru yöneltilebilir: İslam Devleti, insanların küfür üzerine kalmalarına ve kendi gölgesi altında yaşamalarına nasıl müsaade edebilir? Cizye, sadece ehli kitaptan olan Yahudilerden ve Hıristiyanlardan mı alınır? Bu soruya cevap vermek amacıyla kısa bir araştırma yapmayı uygun buluyorum. Daha önce kitaplarımda ve diğer konferanslarımda bu meseleyi ele almıştım. Cizye meselesine gelince ise; Sadece ehli kitaptan alınıp İslam devletinin gölgesi altında yaşamalarına izin verilir mi yoksa bu hüküm sadece ehli kitaba yönelik değil, aksine müşrik, mürtet, zındık sınıfındakiler de dâhil olmak üzere tüm insanları teşmil eder mi? Öncelikle bu alanda inandığım hususu açıklayayım.

Dinleri ve düşünceleri her ne olursa olsun, tüm insanların İslam Devleti gölgesinde birlikte yaşayabileceklerine, saygın bir yaşamdan hep birlikte istifade edebileceklerine, İslam Devleti ve Hükümeti çatısı altında bu muvakkat dünya hayatındaki imtihan fırsatı birlikte değerlendirebileceklerine inanıyorum. Benim tasavvuruma göre; bu düşüncenin dışındaki diğer düşünceler hatalıdır, Kur’an ve Sünnet’e uygun değildir. Daha önce belirtmiştim, aslında burada farklı bir mesele daha var. O da şudur: İslam Devleti’nde Müslüman olmayan vatandaşlar tarafından cizye verilmesi, kesin olarak yapılması gereken bir şey değildir, yani cizye alınması şart değildir. Bilakis cizye alınabileceği noktasında bir müsaade söz konusudur. Ancak bunun nasıl uygulanacağı, devlet ile gayrimüslim vatandaşlar arasında varılacak bir anlaşma çerçevesinde belirlenir. “Allah’ın Kitabında Tecelli Eden İslam” adlı eserimin sekizinci cildinde bu meseleyi teferruatlı bir şekilde ele aldım. Şimdi seçtiğimiz bu görüşü ispatlayan bazı delilleri sunalım.

1/ Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Dinde zorlama** (ve bas-

www.alibapir.net

kı) **yoktur. Şüphesiz, doğruluk** (rüşd) **sapıklıktan apaçık ayrılmıştır...”** (Bakara Sûresi, 2/256) Daha önce bu ayet üzerinde uzun bir konuşma yaptık. Bu nedenle tekrar etmeye gerek görmüyorum. Bu meselenin özeti, İslam’da bir dini ve akideyi kabul ettirmek amacıyla zorlama ve baskı yapmak yasaklanmıştır.

Akide, icbarla benimsetilemez. Çünkü zorlanan kişi bu nedenle nifaka sürüklenir. Malumdur ki nifak küfrü ve gizli küfür, Ehli İslam için aleni küfürden daha tehlikeli ve zararlıdır. Bu nedenledir ki Allah’ın münafıklara olan tehdidi daha serttir. Münafıkların tuzaklarını ortaya çıkarmak için gelen ayetler bir hayli fazladır. Bu konuda Allah’ın, münafıklar için cehennemin en alt derekesini hazırladığını söylemek yeterli olacaktır. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar...**” (Nisâ Sûresi, 4/145). O halde kâfir bir kimsenin ikrahla İslam’ı tercih etmesine zorlamak, o kişinin nifaka sürüklenmesine sebebiyet verecektir. Hâlbuki devletle anlaşma yapıldıktan sonra cizye ve benzeri bir bedel ödemek şartıyla herkesin kendi inanç ve düşüncelerinde kalma hakkı vardır. Böylece onlar da İslam Devleti’nin çatısı altında saygın bireyler ve vatandaşlar olarak yaşamlarını sürdürebilirler.

2/ Allah-u Teâlâ, birçok ayet-i kerimede kullarına küfür ile iman arasında tercih etme özgürlüğünü verdiğini beyan etmektedir. Bununla birlikte mümin olmaları için insanlara baskı yapılamayacağını da belirtir. Allah’ın şu ayeti üzerinde tefekkür edelim: “**Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü’min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?**” (Yûnus Sûresi, 10/99). Allah, şu ayet-i kerimede ise son nebisine hitaben buyuruyor ki: “**Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. Onlara ‘zor ve baskı’ kullanacak değilsin.**” (Ğaşiye Sûresi, 88/21-22). Bir

www.alibapir.net

başka ayette ise şöyle buyurur: " **...Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver.**" (Kâf Sûresi, 50/45)

Peygamber (s.a.v) dahi kâfirlere bu konuda tahakküm etmemiş, kendisine sadece hatırlatma ve uyarma hakkı verilmiştir.

3/ Allah-u Teâlâ, Kur'ân-ı Kerim'de insanların Müslümanlar ve kâfirler olarak ikiye ayrıldığını ilan ediyor. "**Sizi yaratan O'dur; buna rağmen sizden kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min**,.. " (Teğabün Sûresi, 64/ 2)

Anlaşılmaktadır ki meşiet-i ilahiye, kâfirlerin ve Müslümanların var olmalarını gerekli kılıyor. Dahası hiçbir şer'î nasta, kâfirlerin köklerinin kazınması ve yok edilmeleri gerekir diye bir ifade geçmez. Hatta Allah, kâfirlere karşı güç hazırlanmasını emrettiğinde bile burada asıl amaç onları yok etmek değil, caydırmak ve korkutmaktır. "**Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı...**" (Enfâl Sûresi, 8/60)

4/ Şu soruyu sormak hakkımız: Eğer İslam Devleti, küfür ehlini İslam ve savaş arasında bir tercih yapmaya zorlamış olsaydı, Kur'an'da birçok ayette geçen Allah'ın kullarını imtihan etmesinin hikmeti nerede ve ne zaman tecelli edecekti? "**O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur... "** (Hûd Sûresi / 7). Açıktır ki hakiki anlamda bir tercih olmadan insanın seçim yapması, ismi konulmamış bir şeye benzer. Bu da her türlü kusurdan beri olan Allah'ın dinine yakışmaz, dahası böylesi bir durum insanın yaratılış hikmetiyle çelişir.

5/ Peygamber (s.a.v), savaşmak üzere ashabından oluşan bir seriyye veya ordu gönderdiği vakit, onlara öğüt verir, onları ne yapmaları konusunda yönlendirir ve kendileriyle

www.alibapir.net

savaşan küffardan düşmanlarına üç şeyi tercih etme hakkı vermelerini söyler. Allah Resulü buyuruyor ki: "**Müşriklerden olan düşmanlarınızla karşılaştığınız zaman onlara üç şeyden**[6] **birine çağırın… Onları cizye vermeye davet edin…**" (Müslim: 4497, Süleyman b. Büreyde'den ve babasından aktarılmıştır.)

Bu hadis, ehli kitabın yanı sıra müşriklerden de cizye alındığını ispat etmektedir. Bu konuda ehli kitapla müşrikler arasında bir fark gözetilmemektedir. Böylece İslam Devleti, onlara kendi çatısı altında saygın bir yaşam imkânı tanımaktadır.

6/ Bir başka hadiste ise Farslardan da cizye alınmasından bahsedilmektedir. Onlar şüphesiz ehli kitaptan değillerdir. Muğire bin Şu'be' den yapılan rivayette, Nihavend Savaşında

---

[6] Metnin aslında geçtiği üzere bu üç şey; İslam, cizye ve savaştır. Birincisi ortadan kalkmadan ikincisine çağrılmaz. İkincisi ortadan kalkmadan da üçüncüsüne çağrılmaz. Hadis-i şerif şöyledir: Süleyman b. Büreyde'den, babasından nakledilir. Dedi ki: "Resûlullah (s.a.v) bir ordunun veya seriyyenin başına komutan tayin ettiği zaman, -hassaten komutana- Allah'a karşı muttaki olmasını, beraberindeki Müslümanlara da hayır tavsiye eder ve sonra şunları söylerdi: "Allah'ın adıyla ve Allah'ın rızası için savaşın. Allah'ı inkâr eden kâfirlerle çarpışın. Gaza edin fakat ganimete hıyanet etmeyin, haksızlıkta bulunmayın, ölülere müsle yapmayın; (vücutlarına sataşıp burun ve kulaklarını kesmeyin), (önünüze çıkan) çocukları öldürmeyin! Müşrik düşmanlarla karşılaşınca onları önce üç şeyden birine çağır: Bunlardan birine cevap verirlerse onlardan bunu kabul et ve artık dokunma! Önce İslam'a davet et. İcabet ederlerse hemen kabul et ve elini onlardan çek. Sonra onları yurtlarından muhacirler diyarına hicrete davet et ve onlara haber ver ki, eğer bunu yapacak olurlarsa Muhacirleri vadedilen bütün mükafaat ve vecibeler aynen onlara da terettüp edecektir. Hicretten imtina edecek olurlarsa bilsinler ki, Müslüman bedeviler hükmündedirler ve Allah'ın müminler üzerine cari olan hükmü onlara icra edilecektir, ganimet ve fey'den kendilerine hiçbir pay ayrılmayacaktır. Müslümanlarla birlikte cihada katılırlarsa o hariç, (o zaman ganimete iştirak ederler.) Bu şartlarda Müslüman olma teklifini kabul etmezlerse, onlardan cizye iste, müspet cevap verirlerse hemen kabul et ve onları serbest bırak. Bundan da imtina ederlerse, onlara karşı Allah'tan yardım dile ve onlarla savaş." (Müslim, 4497)

www.alibapir.net

Kisrâ'nın görevlendirdiği kişiye şöyle demiştir: "Peygamberimiz (a.s.) bize, sizler yalnız Allah'a kulluk ve ibâdet edinceye veyahut cizye verinceye kadar sizinle savaşmamızı emretti." [Buhari: 3159]

7/ Yine bir başka hadiste ise Hicr Mecusilerinden cizye alınmasından bahsedilmektedir. "...Abdurrahman bin Avf, Allah Resulünün Hicr Mecusilerinden cizye aldığına şahitlik edinceye kadar Ömer (r.a), Hicr Mecusilerinden cizye almıyordu." (Buhârî; 3157, 3156)

Mecusilerin, ateşe taptıkları ve herhangi bir semavî dine tabi olmadıkları malumunuzdur. Ayrıca Allah Resulünün kelamı üzerine bir şey söylemek haddimiz değil. Ancak biz bu hususta iç huzuru arttırmak gayesinde konumuzla ilgili bazı ulemanın sözlerine yer vereceğiz.

a. İmam Nevevi (r.a), Süleyman bin Büreyde'den nakledilen hadisin şerhini yaparken dedi ki: "Malik ve Evzaî'nin, Arap veya acem; ehli kitap veya Mecusi ayrımı yapmaksızın tüm kâfirlerden cizye alınmasına ilişkin tutumlarını beyan ederken bu hadisi delil olarak sunmuşlardır."[7]

b. San'anî (r.a), aynı hadisin şerhinde der ki: "Bu hadiste, ehli kitap veya ehli kitap olmayan; Arap veya Arap olmayan tüm kâfirlerden cizyenin alındığına delil teşkil eder. Hadiste geçen "düşmanın" ifadesi umumi manadadır. Ayete gelince ise; ehli kitaptan cizye alınmasını belirtmektedir ve bu durum, ehli kitap dışındakilerden cizye alınıp, alınmamasıyla çelişmez. Hadis ise ehli kitap dışındaki kâfirlerden de cizye alınmasını ifade ediyor.

Ancak Araplardan alınmamasına ise ta Mekke'nin fethinden sonraya denk gelmektedir. Çünkü Araplar İslam'a girmişler ve onlardan savaşçı kimse kalmamıştır. Peygamber (s.a.v)'in asrından sonra da bu hüküm devam etmiş, sonrasında ise sahabe-i kiram (r. anhum) Fars ve Rum diyarlarını

---

7 Sahih-i Müslim Şerhi, c. 7, 313

www.alibapir.net

fethetti ve bu yerlerin reayası içerisinde özellikle de Şam ve Irak'ta Araplar da vardı. Onlar hükümlerin uygulanmasında bir Arab'ı acemden hiç ayırmadan, esir ve cizye hükmünü fethettikleri topraklarda yaşayan tüm gayrimüslimlere genelleştirerek uyguladılar. Büreyde'den nakledilen hadisin cizye almak fark kılındıktan sonra söylendiği anlaşılmaktadır. Allah-u Teâlâ, Tevbe Sûresi'nin nüzulüyle Mekke'nin fethinden sonra hicri sekizinci yılda cizye almayı farz kılmıştır.[8]

c. Bizim de tercih etmiş olduğumuz görüşü destekleyenlerden biri olan Allâme İbn'ül Kayyım der ki, "Milletlerin tümü hakkında bir taife der ki: Cizye vermeye yanaşırlarsa, onlardan cizye kabul edilir. Yahudi ve Hıristiyanlardan, Kur'an ayeti delil getirilerek cizye alınır, Mecusilerden ise sünnet delil kabul edilir. Onlar dışındakiler de onlara katılmıştır. Çünkü Mecusiler, kitapları olmayan şirk ehlidir. Onlardan cizye alınması, onlar dışındaki diğer tüm müşriklerden de cizye alınabileceğine delildir. Ancak Peygamber (s.a.v) putperest Araplardan cizye almamıştır. Çünkü onların hepsi cizye ayeti nazil olmadan önce İslam'a girmişlerdi.[9] Cizye ayeti ise Tebük Savaşı'ndan sonra nazil oldu. Allah Resulü (s.a.v), o tarihte hepsi İslam bağıyla kendisine bağlandığı için Araplarla savaşmayı bırakmıştı. Ayrıca kendisiyle savaşan Yahudilerden de cizye almamıştı. Çünkü onlarla savaştığında henüz cizye ayeti nazil olmamıştı. Ayet nazil olduğunda ise Arap Hıristiyanlardan hem de Mecusilerden cizye almıştır. Eğer o tarihte putlara tapan kimseler kalsaydı ve o putperestler cizye vermeye yanaşsaydı, Hıristiyanlardan ve Mecusilerden aldığı gibi onlardan da bu cizyeyi kabul ederdi. Bu söz, delil yönünden en sıhhatli olanıdır."[10]

---

8 Bakınız: Sübülü'l İslâm, c 4, s. 47.

9 Cizye ayetiyle kastedilen, Tevbe Sûresinin 29. ayetidir. (Tevbe Sûresi, 9/29)

10 Bakınız: Zâdü'l meâd fî heydi hayri'l ibâd, c. 5, s. 91, 92.

www.alibapir.net

d. Şevkânî de bu görüşü destekleyenlerdendir ve şöyle der: (Hadiste geçen "fe selhümü'lcizyete") ifadesinin zahiri, kâfir, Acem, Arap ve kitapsız arasında bir farkın gözetilmemesidir."[11]

Ayrıca şunu da ifade etmektedir: "Delillerin zahiri; herhangi bir kâfirin cizye vermeye yanaşması, onunla savaşın bırakılmasını gerektirir… "KâneResûlullahi" ifadesi ise; Allah Resulünün, savaşa yolladığı her orduya/seriyyeye her zaman bunu söylediğine delâlet eder."[12] Yine der ki: "Küffar topluluklarından bir topluma cizye uygulanamayacağını ve Müslüman olmak ile savaşmak arasında tercihe zorlanacağını iddia eden kişi, delilini mürtette varid olan hüccetten başka bir şeye dayandıramaz."[13] Bu incelemenin sonunda Peygamber (s.a.v)'in hadisine işaret edilmiştir. Bazılarında bu durum bir endişeye ve tereddüde yol açabilir. İşte bizim tercih etmiş olduğumuz görüşün tercih edilmesi şu hadisi şerifin nassından kaynaklanmaktadır. "**Ben insanlar Allah'tan başka ilâhın olmadığına, Muhammed'in de Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namaz kılıncaya, zekât verinceye kadar onlarla mücadele etmekle emrolundum. Bunları yaptılar mı, kanlarını, mallarını bana karşı korumuş (emniyet altına almış) olurlar. İslâm'ın hakkı hâriç. Artık (samimi olup olmadıklarına dair) durumları Allah'a kalmıştır**." (Buhârî, 25; Müslim, 22)

Hadis-i şerifin zahiri manası, insanların İslam'a girmek ile savaş meydanına çıkmak arasında seçim yaptıklarına işaret ediyor. Ancak biz özetle diyoruz ki: Bu hadis mücmeldir ve teferruatı ise diğer metinlerde geçmiştir. Daha önce beyan ettiğimiz gibi insanlar her daim üç şeyden birini tercih etme mevkiinde bırakılmışlardır. Bunlar; İslam, cizye veya savaştır. Mücmel lafızların, mufassal naslar ışığında anlaşılması gerektiği konu-

---

[11] Bakınız: Neylü'l Evtâr, c. 7, s. 45.
[12] Bakınız: Es'Seylü'lCerrâr, c. 4, s. 571, 570.
[13] Aynı kaynak

www.alibapir.net

sunda âlimler görüş birliğine varmışlardır. Ki bundan maksat, bir hataya düşmekten kaçınmaktır. Bu nedenle usul âlimleri şu kaideyi koymuşlardır: “Mücmel, mufassala hamledilir.” Geçen bu bahsin nihayetinde sanıyorum ki, bizim seçtiğimiz görüşün tercih edilirliği noktasında herhangi bir karine kalmadı. Malik, el-Evzâî, İbn'ül Kayyım, Şevkâni ve Sanâni'nin yanı sıra günümüzde de birçok âlim bu görüşü desteklemektedir.[14]

Yalnız ehli kitap değil, mülhidler ve zındıklar da dâhil tüm fikrî ve dinî ekalliyetler, cizye vererek ya da farklı bir yöntemle İslam Devleti'yle bir anlaşmaya varmak şartıyla, kendi inanç ve fikirleri üzerinde kalarak İslam Devleti çatısı altında barış içerisinde yaşayabilirler. Ancak devletin anayasasına, kanunlarına ve genel ahlak kurallarına saygı duymalıdırlar.

Allah (c.c) azametini şu ayette tecelli ettiriyor: “**Sizi yaratan O'dur; buna rağmen sizden kiminiz kâfirdir, kiminiz mü'min…**” (Teğâbün Sûresi, 64/2). Burada bu ayetin kâfir ifadesini zikrettiğini görüyoruz. Bunun hikmeti nedir? İslam hâkim olduğunda yeryüzünde bir kâfir bile bırakmayacak diye düşünenler olabilir. Bu yanlış bir düşüncedir. Çünkü Allah (c.c) bu ayetle konuyu nihai olarak neticelendirmiştir. Allah (c.c), sizin hepinizi Allah yarattı ve sizden kiminiz kâfir, kiminiz de müminsiniz diyor. Kâfirleri ortadan kaldırmalısınız demiyor! Hatta her iki sınıf türünün de varlığını tabii bir şey olarak ifade buyuruyor.

Allah (c.c), güç ve cihattan bahsederken buyuruyor ki: “**Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer** (düşmanları) **korkutup-caydırasınız…**” (Enfâl Sûresi, 8/60). Allah (c.c), “**bununla onları ortadan kaldırın**” değil, “**bununla onları korkutup caydırın**” diyor. Yani

---

14 Bakınız: “Âsârü'l harb…” , Dr. Vehbe el-Zuhaylî, s. 701, 702; “el-Cihâdü ve'l kıtâlü fî's siyâseti'ş şer'iyyeti”, Dr. Muhammed Heykel, (1464)

www.alibapir.net

siz güç hazırlayarak onların size saldırmalarını engellersiniz, onlar sizin İslamî davet yürüyüşünüze engel olacaklardır, ancak siz onlara aldırmayın. Çünkü Allah (c.c) dünyayı sadece Müslümanlar için yaratmadı.

Meşhur tarihçi ve seyyah olan İbni Batuta'dan şu anekdotu aktarmakta bir beis görmüyorum. Anlatılır ki, bir seyahatinde bir yere vardığında o yerin halkı hakkında insanlara sorardı. Bu yerin halkı Müslüman denildiğinde "**Allah burayı imâr etsin.**" derdi. Ancak kendisine orada yaşayan insanların kâfir olduğu söylenince "**Allah burayı helak etsin.**" derdi.

İbni Batuta (**rahmetullahi aleyh**) 'nın bu tutumu hatalıydı. Çünkü İslam'ın gayesi, bir yerin sakinleri ister Müslüman olsun ister kâfir fark etmez, tüm yeryüzünü imar etmektir. Önemli olan kâfirin, insanları İslami yönetim sisteminden alıkoymaması ve onlara düşmanlık etmemesidir. Müslüman iktidarı eline geçirirse, yeryüzünün dört bir yanına çağrısını yayar. Sonra insanlar özgür bir şekilde iman ederler ya da etmezler. Allah (c.c) buyuruyor ki: Ve de ki: "**Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin...**" (Kehf Sûresi, 18/29)

Bugün Amerika, fikirlerini ve değerlerini insan zihni ürünü olmasına rağmen tüm dünyaya baskıyla kabul ettirmek istiyor. Ancak Allah (c.c), kendi şeriatının gayrimüslimlere zorla kabul ettirilmesini reddediyor ve Müslümanlara, yeryüzünün tamamında ikrah ve icbara meyletmeden şeriatını tüm insanlara sunma görevini veriyor. Çünkü Allah (c.c)'ın şeriatı, fikrî ve dinî tüm ekalliyetlere saygı duyuyor ve hem dünyada hem de ahirette insanlara saadeti temin ediyor.[15]

İnsanın özgür düşünmesi, ifade özgürlüğü, siyasî, içtimaî şahsî ve iktisadî özgürlükleri ve yeri geldiğinde üzerinde du-

---

[15] İslam'ın tüm insanlara arz edilmesi meselesi, yaşadığımız bu çağda bilgi devrimi ve gelişmiş medya araçları sayesinde Müslümanlar için gerçekten çok basit bir hal aldı.

www.alibapir.net

racağımız diğer tüm özgürlükler, şüphesiz özgür bir yaşamın gereklerindendir.

İkinci: Yedi Zorunlu Hâlin Sağlanması ve Korunması

İslam Şeriatı'nda usul âlimleri, "**altı zorunlu hâl**" veya "**beş zorunlu hâl**" olarak isimlendirdikleri bir terim kullanmışlardır. Ben buna "**yedi zorunlu hâl**" diyorum. Müslüman toplum ve Müslüman devlet, istisnasız[16] tüm vatandaşlarına bu zorunlu yedi hâli temin etmelidir. Bunlar; **din hakkı**, **hayat hakkı**, **nesil hakkı**, **namus hakkı**, **akıl hakkı**, **mal hakkı** ve **emniyet hakkı**dır. Bu yedi zorunlu hâl, her insanın ihtiyaç duyduğu ve bunlar olmadan hayatının düzene giremeyeceği temel unsurlardır.

1/ Din Edinme Hakkı

Dinin anlamı, yalnızca peygamberlerin gönderildiği risalelerdeki din anlayışıyla sınırlı değildir. Allah (c.c)'ın peygamberler aracılığıyla gönderdiği emir ve yasaklarından teşekkül eden inanç sistemi, hak dindir. Ancak buradaki "din edinme" ifadesiyle kastedilen, insanın kendi hayatında uğruna çalıştığı ve yaşamını şekillendirdiği her türlü menheç ve düşünce sistemidir. Eğer zaten Allah (c.c) tarafından gönderilmişse, o din hak dindir. Ancak eğer Yahudilik ve Hıristiyanlık gibi mensuh veya muharrefse, o din batıldır. Şu halde bu dinler, her ne kadar asılları sahih olsa dahi, muharref olmalarının yanı sıra İslam'la neshedilmiş dinlerdir. Eğer laiklik, kapitalizm, liberalizm, Marksizm, sosyalizm ve diğerleri gibi insan yapımıysa, hiç şüphesiz bunlar da birer dindir. Ancak beşer aklının ürünü olarak orta-

---

[16] Bakınız: "Nazariyyet'ül islâmi ve hedyühü", Ebu'l Âlâ'l Mevdûdî, s. 308; Bu hususta diyor ki: (**Bu konuda İslam, devlet olarak vatandaşları arasında Müslümanlar ve zimmet ehli diye bir ayrım yapmaz. Çünkü devlet, bu temel unsurları Müslüman biri için temin ettiği gibi zimmet ehli için de temin etmelidir. Devlet o kişiyi yiyecek, giyecek ve meskenden mahrum bırakamaz.**)

www.alibapir.net

ya konulmuş dinlerdir ve bunlara vazî dinler denir. Din edinme hakkı demek, İslam Devleti çatısı altında insanın özgür olması demektir. İnsan, tercih ettiği bir dini seçer. İnsana ikrah ve icbarla belirli bir din ve menheç seçmesi için baskı yapılmaz. Hiç kimse dini şiarlarını yerine getirmekten men edilemez.

2/ Hayat Hakkı

İslam Devleti'nin reayasına güvenli bir hayat temin etmesi, onları her türlü korku, endişe ve saldırılardan koruması ve cana kastedilmesini yasaklanması anlamına gelir. Bu nedenledir ki Allah (c.c) kasten birini öldüren katile, katledilen kişinin velisi affetmediği sürece kısas cezasını öngörmüştür. **"Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız."** (Bakara Sûresi, 2/179)

3/ Nesil Hakkı

Her vatandaş, aile kurabilmek ve neslinin devamını sağlamak için kendisine uygun şartların hazırlanmasını talep etme hakkına sahiptir. Bu hakkın korunması gayesiyle de zina ve benzeri kötülükler haram kılınmıştır.

4/ Namus Hakkı

Bu ifadeyle kastedilen; her bir vatandaşın, İslam Devleti çatısı altında ırzının, namusunun, saygınlığının ve şahsiyetinin korunması gerektiğidir. İşte bu hakkın korunması için – Müslüman veya gayrimüslim aleyhinde fark etmez – dedikodu yapmak, laf taşımak ve kötü lakaplarla insanların birbirini çağırması yasaklanmıştır. Bu haktan istifade edilmesine ilişkin İslam sancağı altında bir arada olmaya razı olan kişinin dini ve inancının türü asla sorun edilmemelidir. Mademki Allah (c.c) insana iman ile küfür arasında tercih etme hakkı tanımış, o halde hiç kimsenin onu bu haktan mahrum bırakması veya onun şahsiyetine ve saygınlığına saldırması düşünülemez. Bu hakkın tanınmasında Müslüman – gayrimüslim ayrımı yapılmadan herkes eşit olmalıdır.

www.alibapir.net

5/ Akıl Hakkı

İslam Devleti çatısı altındaki her vatandaş, aklî melekelerini geliştirme ve kendisine zarar verecek ya da faaliyetlerini kısıtlayacak ve engelleyecek her türlü şeyden korunma hakkına sahiptir. Bu nedenle aklın sağlıklı kalması amacıyla İslam'da sarhoş edici ve uyuşturucu maddeler haram kılınmıştır. Çünkü insan sadece akıl özelliğiyle ile diğer varlıklardan ayrılır.

6/ Mal Hakkı

İslam Devleti çatısı altında insanların malları mahfuz olmalıdır. Vatandaşlar, helal mal kazanma ve elde etme hakkına sahiptirler. Ayrıca mallarının korunması gerekir. Bu nedenle insanların mallarına el uzatan, hırsızlık yapan kişiye şiddetli had cezası konulmuştur. İlginçtir ki, bazıları hırsızın elinin kesilmesine acıyor, ama malı çalınan kimseye acımıyor ve insanların alın teriyle kazandıkları mallarının saygınlığını ihlal ediyor. Biz bu gibilere diyoruz ki: "**Hırsız nitelemesi kendisine utanç olarak yeten aşağılık bir varlık için timsah gözyaşı dökeceğine insanların gasp edilen, çalınan mallarına acısana!**" Peygamberimiz (s.a.v), veda haccı olarak isimlendirilen ve yüz binden fazla sahabenin katıldığı en son haccında bu konuya vurgu yapıyor ve diyor ki: "**Ey İnsanlar! Kanlarınız, canlarınız, yaşama hakkınız, mallarınız, namuslarınız, haysiyet ve şerefleriniz, bu ayınızda, bu beldenizde, bu gününüzün saygıya, korunmaya layık olduğu gibi, saygıya ve korunmaya layıktır, dokunulmazdır**" (Müslim: 2941; Ebû Dâvut: 1905 ve diğerleri)[17]

---

[17] Veda Haccı Hutbesi'nin tafsilatı için bakınız: "**Mecmûatü'l vesâiki's siyasiyyeti li'lahdi'n nebeviyi ve'l hilâfeti'r râşideti**" (Peygamber ve Hulefâ-i Râşidîn Dönemindeki Siyâsî Vesîkalar Mecmuası), Muhammed Hamîdullâh, s. 360 – 368, Vesika No: 287 / A (Veda Haccı Hutbesi)

www.alibapir.net

7/ Güvenlik Hakkı

İslam Devleti çatısı altında yaşayan her vatandaş, "**emniyet**" kelimesinin en geniş kapsamlı manada; nefsi, bedenî, malî, ailevî ve diğer yönlerden kendisine güvenli bir yaşam temin edilmesini talep etme hakkına sahiptir. Bu nedenle Allah (c.c), insanların güvenliğini ve ülkenin istikrarını bozanları engellemek için yeryüzünde bozgunculuk ve fesat çıkarmanın cezasını Mâide Sûresi'nin 33'üncü ayet-i kerimesinde şöyle beyan etmektedir. "**Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya** (bulundukları) **yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azap vardır.**" (Mâide Sûresi, 5/33)

Üçüncü: Şahsi ve Özel Haklar

İslam'ın gölgesi altında yaşayan her insanın şahsi hakları güvence altına alınır.[18] Bu hakların bazıları şunlardır: inanç seçme hakkı, düşünme ve ifade özgürlüğü vb… Hatta Mevdûdî[19] ve Seyit Kutup gibi birçok âlim ve düşünür, İslam Devleti'nin çatısı altında yaşayan ehli kitap ve zimmîlerin, İslam hakkında kötü konuşmamaları şartıyla, insanları kendi akidelerine davet etme haklarının bile olduğuna inanmaktadırlar. Evet, bu kişiler de objektif bir bakış açısıyla kendi inançlarına insanları davet edebilirler. Peygamber (s.a.v) döneminde

---

18 Buradaki insan kelimesiyle; Müslüman – gayrimüslim, kadın – erkek ve küçük – büyük her türlü insanı kastediyorum.

19 Bakınız: "Nazariyyet'ül islâm ve hedyühü", Ebu'l Âlâ'l Mevdûdî, s. 307; Bu hususta diyor ki: (**Buradan kesin bir şekilde ortaya çıkan şudur ki: ülkenin her bir kesimi, eğer görüşleri İslam ümmetinin görüşlerine mutabıksa, İslam Devleti, bu kesimin görüşlerini ortaya çıkarmaması kaydıyla değiştirmez. Ancak bu kesim fikirlerini yaymaya, insanlara terör yöntemleriyle kabul ettirmeye ve zorla ülkenin rejimini değiştirmeye kalkarsa, bu aşamada devlet müdahale eder ve faaliyetleri nedeniyle onları cezalandırır.)**

www.alibapir.net

Medine'deki Mescidi Nebevi'ye Necrân heyeti gelmişti. Bu heyetin hatibi ayağa kalktı ve kendi akideleri olan Hıristiyanlığı savundu. Peygamber (s.a.v), onlara İslam hakkında[20] ayetler okudu. Aynı mescitte; Allah Resûlünün mescidinde müşriklerden bir şair İslam'a saldırmış, şiiriyle hicvetmişti. Peygamber (s.a.v), şair olan Hasan bin Sabit'ten ona cevap vermesini talep etti. O da şiire şiirle, hutbeye hutbeyle ve söze de sözle cevap verdi. Ayrıca Peygamber (s.a.v), onlardan da bunu talep etmişti. Bu olay, İslam egemenliğinin en uç noktaya[21] çıktığı bir dönemde yaşanmıştır. Şahsi haklardan biri de giyinme özgürlüğüdür. Müslüman toplumdaki genel şer'î ahlak kuralları dikkate alınarak bu hak kullanılabilir. Yine bu haklardan; yeme – içme özgürlüğü, seyahat etme ve gezme özgürlüğü, ikamet etme özgürlüğü vb… Bazıları, eğer İslamcılar iktidarı ellerine geçirirlerse, gülmeyi, seyahat etmeyi, gezmeyi, parlak renkli elbiseler giymeyi ve lezzetli yemekler yemeyi bile yasaklayacaklar diye düşünüyorlar.

Tabi, bu düşüncelerinin hiçbir dayanağı yoktur. Çünkü Allah (c.c) buyuruyor ki: "**De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?**" (Arâf Sûresi, 7/32). Evet, ayetten de anlaşıldığı üzere ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır? Allah (c.c), tüm güzellikleri ve lezzetleri kulları için yaratmadı mı? Ancak Allah (c.c) bizden bunları meşru yollarla elde etmemizi ve şer'î hükümlere uygun bir şekilde kullanmamızı istiyor.

Dördüncü: İktisâdî Haklar

İslam Devleti çatısı altında yaşayan her insan, mal edinme hakkına sahiptir. Allah (c.c) buyuruyor ki: "**Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resûlüne karşı savaş açtığınızı**

---

[20] Bakınız: es-Sîret'ün Nebeviyye, İbn-i Hişâm, c. 2, s. 308 – 314.

[21] Bakınız: es-Sîret'ün Nebeviyye, İbn-i Hişâm, c. 4, s. 324 – 328, 2006, Dâr'ü İbn-il Heysem.

www.alibapir.net

bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) **Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz.**" (Bakara Sûresi, 2/279)

Her insan, şeriata muhalif olmamak kaydıyla istediği gibi mal kazanma ve biriktirme hakkına sahiptir. Bu nedenle İslam'da faiz haram kılınmıştır. Ayrıca tekelcilik, gasp, hırsızlık da haram kılınmıştır. Çünkü bu kötü davranışlar, toplumun genel maslahatına zarar verir.

İslam, kapitalizm ve sosyalizm sistemlerinin tersine, şahsi haklar ile toplum çıkarı arasında çok ilginç bir dengeye sahiptir. Kapitalist düzendeki toplum, fert tarafından çiğnenir. Çünkü ferdin istediği gibi malını çoğaltma hakkı vardır. Bu sistemde kişi, ticaret yaparken hiçbir sınıra riayet etmez; haram – helal gözetmez. Hatta insan bedeni ve duyguları üzerinden bile ticaret yapar. Önemli olan tek şey vardır; o da çok para! Kapitalist sistemde insan, fert olarak özgürdür ve istediğini yapma hakkına sahiptir.

Sosyalizm ise bunun tam tersidir. Sosyalizmde fert, kamu maslahatı gerekçesiyle toplumun ayaklarının altında ezilmiştir. Bu nedenle de tüm özgürlüklerden mahrum bırakılmıştır. Ancak İslam, bambaşka bir nizamdır; ferde saygı gösterir ve onu özgürlükleriyle mükellef kılar. Ancak bu mükellefiyeti, toplum maslahâtı hesabına değildir.

İslam Devleti'nde fert eğer maişetini karşılamaya güç yetiremiyorsa, bu durumda devlet o kişinin zarurî ihtiyaçlarını güvence altına almakla mükellef olur. Ebû Yûsuf, "**Kitâbü'l-Harâc**" isimli kitabında şu kıssayı nakletmektedir: "Emîru'l Mü'minîn Ömer İbnu'l-Hattab, cizye verebilmek ve ihtiyacını giderebilmek için cami avlularında dilenen zimmet ehlinden yaşlı bir adam görür ve der ki: "Biz sana adaletle muamele etmedik. Gençliğinde senden cizye alıyorduk, yaşlılığında ise seni sıkıntı içinde bıraktık." Sonra ona beytülmalden ihtiyacını giderecek kadar maaş bağladı, ondan ve onun durumun-

www.alibapir.net

da olanlardan cizye alınmamasını emretti.[22]" Evet, işte İslam Devleti reayası kâfir bile olsa, onları başkalarına muhtaç olmaya, dilencilik yapmaya mecbur bırakamaz.

Beşinci: İctimâî Haklar

İslam Devleti çatısı altında yaşayan her fert, içtimaî hakları çerçevesinde, evlenme ve bir yuva kurma hakkına sahiptir. Devlet, kişinin sağlık güvencesini ve emniyetini sağlamakla yükümlüdür. Ayrıca her fert, sosyal faaliyetlerini gerçekleştirebilmelidir. Şüphesiz yedi zaruri hal, bu gibi meseleleri de kapsar.

Altıncı: Siyasi Haklar

İslam Devleti çatısı altında fert, siyasi faaliyette bulunma hakkına sahiptir. Bu meseleyi üç esasta beyan edelim:

1/ İlk siyasi hak, toplumlara tek bir bakış açısıyla bakmaktır. İslam hukukunda milli ekalliyet diye bir şey yoktur. Sadece dini ve fikri ekalliyet vardır. Peki, şeriatta neden milli ekalliyet olmaz? Çünkü İslam, tüm toplumlara eşitlik penceresinden bakar. Ne bir Arap, bir Kürt'ten daha faziletlidir ne de bir Kürt, bir Türk'ten daha faziletlidir. Allah Resûlü (s.a.v) Veda Haccı'nda irat etmiş olduğu meşhur hutbesinde şöyle buyurur: (**Ey insanlar! Rabbiniz birdir, babanız birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarısınız, Âdem de topraktandır. Allah katında en değerliniz, en çok takvalı olanınızdır. Bir Arap'ın, Arap olmayana karşı takvadan başka bir üstünlüğü yoktur. İyice tebliğ edebildim mi? Allah'ım, Sen de şahit ol!** (İnsanlar, '**evet**' dediler) **Burada bulunanlar, sözlerimi bulunmayanlara iletsinler.**)[23]

İslam Devleti'nde ekseriyet Müslümanlardan oluşuyorsa; Yahudiler, Hıristiyanlar, Zerdüştler ve Ateistler ekalliyet sayılır.

---

[22] El-Harâc, Ebû Yûsuf, s. 126 ve (Muntahabu Kenzi'l Ummal min Müsnedi Ahmet (2/309))

[23] Müslim: 2941; Ebû Davut: 1905

www.alibapir.net

Demokratik yönteme uygun olsa bile anayasaya göre ekalliyet, ekseriyete tabidir.[24] O halde birinci siyasi hak, milli bir haktır, yani ulusların tamamına eşitlik noktainazarından bakmaktır.

2/ Sonra ise "emri bilma'ruf nehyi anil münker" hakkı gelir. Müslümanların haricinde ehli zimmet de bu hakka sahiptir. Ancak hakka ve adalete muhalif davranmaları halinde, bu haktan mahrum bırakılabilirler. İslam ulemasının ekserisi, İslam Devleti'ndeki Şura Meclisi'nde Yahudi, Hıristiyan, Sâbiî ve Zerdüşt gibi tüm dinî ekalliyetleri temsil eden vekillerin bulunması gerektiği görüşünde hemfikirdirler. Hatta bu dinî ekalliyetleri temsilen parlamentoda bulunan vekiller, kendi cemaatlerine ilişkin haberleri ve talepleri meclis gündemine taşıyabilirler ve haklarını müdafaa edebilirler.

3/ Bir diğer siyasi hak da "yöneticileri eleştirme" hakkıdır. Yöneticilerin hatalarını değerlendirmek, hatta bu hatalarında ısrar etmeleri halinde onların görevinden azledilmesi ve hükümet kurumlarından uzaklaştırılmasına yönelik tavır takınmak bu hak kapsamında değerlendirilir. Çünkü devlet, o yöneticiyi şeriatı tatbik etmesi için o göreve getirmiştir.

4/ Siyasi haklardan biri de; renk, dil, akrabalık, din ve mezhep esasına göre değil, **ehliyet** ve **yeterlilik esasına** göre insanlara sorumluluk yüklenmesi ve vazife verilmesidir. İslam hukukunun Müslümanlara ve gayrimüslimlere tahsis ettiği vazife ve makamlar müstesna olmak üzere bu hususta vatandaşlar arasında bir ayrımcılık söz konusu olamaz.

5/ Bir diğer siyasi hak da, kanunlar önünde insanların eşit olmasıdır. Makamı ve vazifesi ne olursa olsun hiç kimsenin bir diğerine karşı üstünlüğü söz konusu olmaz, kimse imtiyazlı değildir. Bu hususta kanunlar çerçevesinde herkes eşit muamele görmelidir.

---

[24] Şüphesiz İslami hükümetin egemenliği altında bulunan bölgede, Müslümanların çoğunluğu veya azınlığı teşkil edip etmediğine bakılmaksızın Şeriat hükümleri geçerli olacaktır.

www.alibapir.net

Bu anlattıklarımız, Allah-u Teâlâ'nın şeriatında geçen temel insan hakları ve görevleri hakkında bir hülasa niteliğindedir. Şunu da belirtmek gerekir ki, özetle ve meselenin tafsilatına fazla girmeden görevlere ve haklara, özellikle siyasi haklara değinmeye çalıştık, ancak bu mesele daha fazla bir izaha ihtiyaç duyar. Çünkü özellikle şer'î metinlerde karşılaştığımız meselelerin iyi bir şekilde anlaşılması için tafsilatlı bir şekilde meseleleri ele almak gerekir.

Bu bölümü, şu üç mülahaza ile bitirmek istiyorum:

Birincisi: Resûlullah (s.a.v)'i "**Âlemlere Rahmet**" olarak nitelendiren İslam'a yaraşan; hiçbir ayrımcılık olmaksızın beşeriyet olarak tüm insanların haklarına riayet etmesidir. Allah-u Teâlâ'nın şu ayet-i kerimesine kulak verelim. "**Biz seni âlemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik.**" (Enbiyâ Sûresi, 21/107) Ayette geçen âlemler ifadesiyle tüm âlemler, en dar kapsamıyla ise yeryüzü ehlinin tamamı kastedilmektedir. O halde Peygamber (s.a.v)'e vahyedilen hükümler tatbik edilirse, bundan iman eden etmeyen herkes istifade edecek, saygınlık görecek ve hakları güvence altına alınacaktır.

İkincisi: Nasıl ki fabrikalar ürettikleri ürünlerine katalog adı verilen bir tanıtım broşürü ekliyorsa, Allah-u Teâlâ da – teşbihte hata olmasın – insanoğlunu yaratmıştır ve onun görevlerini ve haklarını belirlemeye tek yetki sahibidir. Bir makine ne kadar gelişmiş olursa olsun eğer şirket tarafından belirlenen talimatlara riayet edilmezse o makine hemen bozulur ve hiçbir faydası olmayan bir demir yığınına dönüşüverir. İşte insan da böyledir, Allah'ın insanoğlu için belirlemiş olduğu çizgiye uygun bir şekilde hayatını idame ettirmese, Allah'ın kendisine bahşetmiş olduğu yüce makamdan faydalanması mümkün değildir.

Üçüncü: Son olarak şunu söylemek istiyorum ki, insanın Allah-u Teâlâ'ya karşı olan ubudiyeti, onu kula kul olmaktan kurtarır. İster hakiki anlamda bir mâbud olsun – ki o Allah-u

www.alibapir.net

Teâlâ'dır – isterse de putlar ve müstebit tağutlar gibi batıl mabutlar olsun, insanoğlu kendisine kulluk edeceği bir mâbud olmadan yaşayamaz. Ve **insan**, Allah'a kulluk etmeden endişelerden ve dünyanın sıkıntılarından salim olmuş bir şekilde mükerrem ve muvakkar bir varlık olamaz.

İslam Şeriatı'nın geniş gölgesi altında toplanabilmeleri için Allah'tan toplumumuza ve sair Müslüman toplumlara hidayet vermesini diliyor, bizlere de omuzlarımıza yüklenen görevleri yerine getirmemizi, adaletli ve müsamahakâr şeriatında Allah'ın bizler için belirlemiş olduğu hakları güvence altına alabilmemizi nasip etmesini temenni ediyoruz.

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

EK-I

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 10 Aralık 1948 tarih ve 217 A (D-III) sayılı kararıyla ilan edilmiştir.

Mukaddime

İnsanlık ailesinin bütün üyelerinde bulunan haysiyetin, bunların eşit ve devir kabul etmez haklarının tanınması hususunun, hürriyetin, adaletin ve dünya barışının temeli olmasına,

İnsan haklarının tanınmaması ve hor görülmesinin insanlık vicdanını isyana sevk eden vahşiliklere sebep olmuş bulunmasına, dehşetten ve yoksulluktan kurtulmuş insanların, içinde söz ve inanma hürriyetlerine sahip olacakları bir dünyanın kurulması en yüksek amaçları olarak ilan edilmiş bulunmasına,

İnsanın zulüm ve baskıya karşı son çare olarak ayaklanmaya mecbur kalmaması için insan haklarının bir hukuk rejimi ile korunmasının esaslı bir zaruret olmasına,

Uluslararasında dostça ilişkiler geliştirilmesini teşvik etmenin esaslı bir zaruret olmasına,

Birleşmiş Milletler halklarının, Antlaşmada, insanın ana

www.alibapir.net

haklarına, insan şahsının haysiyet ve değerine, erkek ve kadınların eşitliğine olan inançlarını bir kere daha ilan etmiş olmalarına ve sosyal ilerlemeyi kolaylaştırmaya, daha geniş bir hürriyet içerisinde daha iyi hayat şartları kurmaya karar verdiklerini beyan etmiş bulunmalarına,

Üye devletlerin, Birleşmiş Milletler Teşkilatı ile işbirliği ederek insan haklarına ve ana hürriyetlerine bütün dünyada gerçekten saygı gösterilmesinin teminini taahhüt etmiş olmalarına,

Bu haklar ve hürriyetlerin herkesçe aynı şekilde anlaşılmasının yukarıdaki taahhüdün yerine getirilmesi için son derece önemli bulunmasına göre,

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu,

İnsanlık topluluğunun bütün fertleriyle uzuvlarının bu beyannameyi daima gözönünde tutarak

Öğretim ve eğitim yoluyla bu haklar ve hürriyetlere saygıyı geliştirmeye, gittikçe artan milli ve milletlerarası tedbirlerle gerek bizzat üye devletler ahalisi gerekse bu devletlerin idaresi altındaki ülkeler ahalisi arasında bu hakların dünyaca fiilen tanınmasını ve tatbik edilmesini sağlamaya gayret etmeleri amacıyla bütün halklar ve milletler için ulaşılacak ortak ideal olarak işbu İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini ilan eder.

Madde 1

Bütün insanlar hür, haysiyet ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler ve birbirlerine karşı kardeşlik zihniyeti ile hareket etmelidirler.

Madde 2

Herkes, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasi veya diğer herhangi bir akide, milli veya içtimai menşe, servet, doğuş veya herhangi diğer bir fark gözetilmeksizin işbu Beyannamede ilan olunan tekmil haklardan ve bütün hürriyetlerden istifade edebilir. Bundan başka, bağımsız memleket uyruğu olsun, vesayet altında bulunan, gayri muhtar veya sair bir egemenlik kayıt-

www.alibapir.net

lamasına tabi ülke uyruğu olsun, bir şahıs hakkında, uyruğu bulunduğu memleket veya ülkenin siyasi, hukuki veya milletlerarası statüsü bakımından hiçbir ayrılık gözetilmeyecektir.

Madde 3

Yaşam, özgürlük ve kişisel güvenlik her insanın hakkıdır.

Madde 4

Hiç kimse kölelik veya kulluk altında bulundurulamaz; kölelik ve köle ticareti her türlü şekliyle yasaktır.

Madde 5

Hiç kimse işkenceye, zalimane, gayriinsanî, haysiyet kırıcı cezalara veya muamelelere tabi tutulamaz.

Madde 6

Herkes, nerede olursa olsun, hukuki kişiliğinin tanınması hakkına sahiptir.

Madde 7

Kanun önünde herkes eşittir ve farksız olarak kanunun eşit korumasından istifade hakkını haizdir. Herkesin işbu Beyannameye aykırı her türlü ayırt edici muameleye karşı ve böyle bir ayırt edici muamele için yapılacak her türlü kışkırtmaya karşı eşit korunma hakkı vardır.

Madde 8

Her şahsın kendine anayasa veya kanun ile tanınan yasal haklara aykırı muamelelere karşı fiilli netice verecek şekilde milli mahkemelere müracaat hakkı vardır.

Madde 9

Hiç kimse keyfi olarak tutuklanamaz, alıkonulanamaz veya sürülemez.

Madde 10

Herkes, haklarının, vecibelerinin veya kendisine karşı cezai mahiyette herhangi bir isnadın tespitinde, tam bir eşitlikle, davasının bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından adil bir şekilde ve açık olarak görülmesi hakkına sahiptir.

www.alibapir.net

Madde 11

1. Bir suç işlemekten sanık herkes, savunması için kendisine gerekli bütün imkanın sağlanmış bulunduğu açık bir yargılama ile kanunen suçlu olduğu tespit edilmedikçe masum sayılır.

2. Hiç kimse işlendikleri sırada milli veya milletlerarası hukuka göre suç teşkil etmeyen fiillerden veya ihmallerden ötürü mahkûm edilemez. Bunun gibi, suçun işlendiği sırada uygulanabilecek olan cezadan daha şiddetli bir ceza verilemez.

Madde 12

Hiç kimsenin özel hayatına, ailesine, konutuna ya da haberleşme ve yazışmalarına keyfi olarak karışılamaz, şeref ve ününe sataşılamaz. Herkesin bu tür sataşma ve karışmalara karşı yasalarla korunmaya hakkı vardır.

Madde 13

1. Herkes herhangi bir devletin sınırları dâhilinde serbestçe dolaşma ve yerleşme hakkına haizdir.

2. Herkes, kendi memleketi de dâhil, herhangi bir memleketi terk etmek ve memleketine dönmek hakkına haizdir.

Madde 14

1. Herkes zulüm karşısında başka memleketlerden mülteci olarak kabulü talep etmek ve memleketler tarafından mülteci muamelesi görmek hakkını haizdir.

2. Bu hak, gerçekten adi bir cürüme veya Birleşmiş Milletler prensip ve amaçlarına aykırı faaliyetlere müstenit kovuşturmalar halinde ileri sürülemez.

Madde 15

1. Her ferdin bir ülkenin vatandaşı olma hakkı vardır.

2. Hiç kimse keyfi olarak vatandaşlığından ya da vatandaşlığı değiştirmek hakkından yoksun bırakılamaz.

Madde 16

1. Evlilik çağına varan her erkek ve kadın, ırk, uyrukluk veya din bakımından hiçbir kısıtlamaya tabi olmaksızın ev-

www.alibapir.net

lenmek ve aile kurmak hakkına haizdir. Her erkek ve kadın evlenme konusunda, evlilik süresince ve evliliğin sona ermesinde eşit hakları haizdir.

2. Evlenme akdi ancak müstakbel eşlerin serbest ve tam rızasıyla yapılır.

3. Aile, cemiyetin tabii ve temel unsurudur, cemiyet ve devlet tarafından korunmak hakkını haizdir.

Madde 17

1. Her şahıs tek başına veya başkalarıyla birlikte mal ve mülk sahibi olmak hakkını haizdir.

2. Hiç kimse keyfi olarak mal ve mülkünden mahrum edilemez.

Madde 18

Her şahsın, fikir, vicdan ve din hürriyetine hakkı vardır; bu hak, din veya kanaat değiştirmek hürriyeti, dinini veya kanaatini tek başına veya topluca, açık olarak veya özel surette, öğretim, tatbikat, ibadet ve ayinlerle izhar etmek hürriyetini içerir.

Madde 19

Her ferdin fikir ve fikirlerini açıklamak hürriyetine hakkı vardır. Bu hak fikirlerinden ötürü rahatsız edilmemek, memleket sınırları mevzubahis olmaksızın malumat ve fikirleri her vasıta ile aramak, elde etmek veya yaymak hakkını içerir.

Madde 20

1. Her şahıs saldırısız toplanma ve dernek kurma ve derneğe katılma serbestîsine maliktir.

2. Hiç kimse bir derneğe mensup olmaya zorlanamaz.

Madde 21

1. Her şahıs, doğrudan doğruya veya serbestçe seçilmiş temsilciler vasıtasıyla, memleketin kamu işleri yönetimine katılmak hakkını haizdir.

2. Her şahıs memleketin kamu hizmetlerine eşitlikle girme hakkını haizdir.

www.alibapir.net

3. Halkın iradesi kamu otoritesinin esasıdır; bu irade, gizli şekilde veya serbestliği sağlayacak muadil bir usul ile cereyan edecek, genel ve eşit oy verme yoluyla yapılacak olan devri ve dürüst seçimlerle ifade edilir.

Madde 22

Her şahsın, cemiyetin bir üyesi olmak itibariyle, sosyal güvenliğe hakkı vardır; haysiyeti için ve şahsiyetinin serbestçe gelişmesi için zaruri olan ekonomik, sosyal ve kültürel hakların milli gayret ve milletlerarası işbirliği yoluyla ve her devletin teşkilatı ve kaynaklarıyla mütenasip olarak gerçekleştirilmesine hakkı vardır.

Madde 23

1. Her şahsın çalışmaya, işini serbestçe seçmeye, adil ve elverişli çalışma şartlarına ve işsizlikten korunmaya hakkı vardır.

2. Herkesin, hiçbir fark gözetilmeksizin, eşit iş karşılığında eşit ücrete hakkı vardır.

3. Çalışan her kimsenin kendisine ve ailesine insanlık haysiyetine uygun bir yaşayış sağlayan ve gerekirse her türlü sosyal koruma vasıtalarıyla da tamamlanan adil ve elverişli bir ücrete hakkı vardır.

4. Herkesin menfaatlerinin korunması için sendikalar kurmaya ve bunlara katılmaya hakkı vardır.

Madde 24

Her şahsın dinlenmeye, eğlenmeye, bilhassa çalışma müddetinin makul surette sınırlandırılmasına ve muayyen devrelerde ücretli tatillere hakkı vardır.

Madde 25

1. Her şahsın, gerek kendisi gerekse ailesi için, yiyecek, giyim, mesken, tıbbi bakım, gerekli sosyal hizmetler dâhil olmak üzere sağlığı ve refahını temin edecek uygun bir hayat seviyesine ve işsizlik, hastalık, sakatlık, dulluk, ihtiyarlık veya geçim imkânlarından iradesi dışında mahrum bırakacak diğer hallerde güvenliğe hakkı vardır.

www.alibapir.net

2. Ana ve çocuk özel ihtimam ve yardım görmek hakkını haizdir. Bütün çocuklar, evlilik içinde veya dışında doğsunlar, aynı sosyal korunmadan faydalanırlar.

Madde 26

1. Her şahsın öğrenim hakkı vardır. Öğrenim hiç olmazsa ilk ve temel safhalarında parasızdır. İlköğretim mecburidir. Teknik ve mesleki öğretimden herkes istifade edebilmelidir. Yüksek öğretim, liyakatlerine göre herkese tam eşitlikle açık olmalıdır.

2. Öğretim insan şahsiyetinin tam gelişmesini ve insan haklarıyla ana hürriyetlerine saygının kuvvetlenmesini hedef almalıdır. Öğretim bütün milletler, ırk ve din grupları arasında anlayış, hoşgörü ve dostluğu teşvik etmeli ve Birleşmiş Milletlerin barışın idamesi yolundaki çalışmalarını geliştirmelidir.

3. Ana baba, çocuklarına verilecek eğitim türünü seçmek hakkını öncelikle haizdirler.

Madde 27

1. Herkes, topluluğun kültürel faaliyetine serbestçe katılmak, güzel sanatları tatmak, ilim sahasındaki ilerleyişe iştirak etmek ve bundan faydalanmak hakkını haizdir.

2. Her insanın, sahibi bulunduğu her türlü bilimsel, edebi ve sanatsal yapıttan doğan manevi ve maddi çıkarlarının korunması hakkı vardır.

Madde 28

Her insanın, işbu Bildiride açıklanan hak ve özgürlüklerin tam anlamıyla uygulanmasını sağlayacak bir toplumsal ve uluslararası düzene hakkı vardır.

Madde 29

1. Her şahsın, şahsiyetinin serbest ve tam gelişmesi ancak bir topluluk içinde mümkündür ve şahsın bu topluluğa karşı görevleri vardır.

2. Herkes, haklarının ve hürriyetlerinin kullanılmasında, sadece, başkalarının haklarının ve hürriyetlerinin gereğince

www.alibapir.net

tanınması ve bunlara saygı gösterilmesi amacıyla ve ancak demokratik bir cemiyette ahlâkın, kamu düzeninin ve genel refahın haklı icaplarını yerine getirmek maksadıyla kanunla belirlenmiş sınırlamalara tabi tutulabilir.

3. Bu hak ve hürriyetler hiçbir veçhile Birleşmiş Milletlerin amaç ve prensiplerine aykırı olarak kullanılamaz.

Madde 30

İşbu Beyannamenin hiçbir hükmü, herhangi bir devlete, zümreye ya da ferde, bu Beyannamede ilan olunan hak ve hürriyetleri yok etmeye yönelik bir faaliyete girişme ya da eylemde bulunma hakkını verir şekilde yorumlanamaz.

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

EK-II
İslam'da İnsan Hakları Kahire Beyannamesi

5 Ağustos 1990 tarihinde İslam Konferansı Örgütü (**İKÖ**) dışişleri bakanları kurulu tarafından kabul edilmiştir.

Önsöz

Allah'ın en hayırlı ümmet kıldığı İslam ümmetinin medeni ve tarihi rolüne vurgu yapılarak; insanlık, dünyayı ukbaya bağlayan ve ilim ile imanı bir araya getiren dengeli evrensel bir medeniyet miras almıştır. Birbiriyle çelişen akımlar ve ideolojiler arasında ne yapacağını bilemez duruma gelmiş insanlığı doğru yola sevk etmek ve uygarlığın kronikleşmiş maddi sorunlarına çözümler getirmek için bugün bu ümmetten rolünü ifa etmesi,

İnsanlığı zulüm, baskı ve sömürüden korumayı amaçlayan, İslam şeriatına uygun saygın bir hayat çerçevesinde insanın haklarını ve özgürlüğünü pekiştirmeyi hedefleyen beşeriyetin insan haklarıyla ilgili çabalarına katkı sağlaması beklenmektedir.

Pozitif bilimlerde en yüksek seviyeye ulaşan ve halen bu alanda ilerleme kaydeden beşeriyetin, uygarlığı için imanî bir dayanağa ve haklarını koruyan bir öz denetime şiddetle ihtiyaç duyacağına olan inançla,

www.alibapir.net

İslam'daki temel hak ve özgürlüklerin, ilkesel olarak hiç kimsenin cüzi ve külli olarak devre dışı bırakamayacağı, Allah'ın kitaplarında inzal buyurduğu, son nebisiyle gönderdiği ve semavî mesajların getirdikleriyle tamama erdirdiği sorumluluk gerektiren ilahi hükümler çerçevesinde hiç kimsenin ihlal edemeyeceği veya görmezlikten gelemeyeceği esaslar olması hasebiyle bu temel hak ve özgürlüklerin İslam dininin bir parçası olduğuna inançla,

– Ki bu ilahi hükümlere riayet etmek ibadet, aldırmamak veya düşmanlık beslemek dini inkâr sayılır. Her insan münferit olarak sorumlu olduğu gibi ümmet de dayanışma içerisinde bu hükümlerden sorumludur. –

İslam Konferansı Örgütü'ne (İKÖ) üye ülkeler, aşağıda beyan edilen maddeler üzerinde anlaşma sağlamışlardır.

Madde – 1

a. Tüm insanlık, Allah'ın kulları ve Âdem'in çocukları olmaları özelliğini bir arada toplayan tek bir ailedir. Tüm insanlar, insanî saygınlık, yükümlülük ve görevlendirme esasında, ırk, renk, dil, cinsiyet, inanç, siyasi görüş, toplumsal statü ve benzeri unsurlar nedeniyle herhangi bir ayrımcılık söz konusu olmaksızın eşittirler. Doğru inanç, bu saygınlığın arttırılması gayesiyle insanın tekâmül metodunun güvence altına alınmasıdır.

b. Tüm mahlûkat, Allah'ın ıyâlidir. Allah katında mahlûkatın en sevimlisi, Allah'ın ıyâline en faydalı olanıdır. Çünkü takva ve salih amel dışında hiç kimsenin bir başka kimseye üstünlüğü yoktur.

Madde – 2

a. Yaşam, her insan için güvence altına alınmış Allah'ın bir bağışıdır. Fertler, toplumlar ve devletler, bu hakkı her türlü saldırıdan korumalıdır. Meşru bir gerekçe olmaksızın bir cana kıyılamaz.

b. İnsanlık kaynağını yok etmeye götüren vesilelere başvurmak yasaklanmıştır.

www.alibapir.net

c. Allah'ın dilediği zamana kadar insan hayatının devamlılığını muhafaza etmek şer'î bir vazifedir.

d. İnsan bedeni dokunulmazdır ve insan bedenine saldırılamaz. Ayrıca meşru bir sebep olmaksızın bu dokunulmazlık ihlal edilemez. Devlet, bunu korumakla görevlidir.

Madde – 3

a. Güç kullanılması halinde ya da silahlı çatışmaların yaşanması durumunda, yaşlılar, kadınlar ve çocuklar gibi savaşa katılmayanlar öldürülemez. Yaralıların ve hastaların tedavi olmak hakkı vardır. Esirler, doyurulur, barındırılır ve giydirilir. Ölülerin gösterilmesi yasaklanmıştır. Esirlerin takas edilmesi ve savaş şartlarında ayrı düşen ailelerin bir araya getirilmesi gerekir.

b. Ağaçlar kesilemez, bitkiler ve hayvanlar telef edilemez, düşmana ait binalar ve sivil yerleşim birimleri bombalanarak, yıkılarak veya benzeri herhangi bir şekilde tahrip edilemez.

Madde – 4

Her insanın bir saygınlığı vardır. İnsanın itibarı hayatta iken ve ölümünden sonra korunmalıdır. Devlet ve toplum, insanın bedenini ve mezarını korumakla yükümlüdür.

Madde – 5

a. Aile, toplumun temelidir ve evlilikle kurulur. Erkek ve kadın, evlenme hakkına sahiptir. Irk, renk ve cinsiyeti sebebiyle hiç kimse bu haktan mahrum bırakılamaz.

b. Toplum ve devlet, evliliğin önündeki engelleri kaldırmalı, evlilik yollarını kolaylaştırmalı, aileyi korumalı ve gözetmelidir.

Madde – 6

a. Kadın, insani saygınlık konusunda erkekle eşittir. Kadının görevleri olduğu gibi hakları da vardır. Kadın, bağımsız sivil kişilik ve mali güvence hakkına sahiptir. İsmini ve nesebini koruma hakkı vardır.

www.alibapir.net

b. Erkeğin, aileye bakma ve aileyi gözetme sorumluluğu vardır.

Madde – 7

a. Her çocuk, doğduğu anda anne-baba, toplum ve devlet tarafından bakım, eğitim, para, sağlık ve terbiye alanlarında ihtiyaçlarının karşılanması hakkına sahiptir. Ayrıca anne ve cenin korunmalı, onlara özel bir ihtimam gösterilmelidir.

b. Babalar ve onları yönetenler, ahlaki değerler ve şer'î hükümler ışığında çocukların çıkarlarının ve geleceklerinin gözetilmesi zorunluluğuyla çocuklarına istedikleri eğitim türünü seçme hakkına sahiptirler.

c. Şer'î hükümlere uygun olarak anne – babanın, çocukları üzerinde hakları vardır. Akrabaların da yakınları üzerinde hakları vardır.

Madde – 8

Her insan, tabi olma ve tabi kılma yönünden şer'î ehliyete sahiptir. Ancak bu ehliyeti kaybetmesi veya bu ehliyetin eksik olması durumunda onun yerine velisi geçer.

Madde – 9

a. İlim öğrenmek farzdır. Öğretmek, toplumun ve devletin vazifesidir. Devlet, toplumun maslahatına göre eğitim metotlarını, gereçlerini ve çeşitlerini belirlemelidir. İnsana, İslam dinini, kâinatın hakikatlerini ve kâinatın beşeriyetin hayrına amade kılındığı bilgisini öğrenme fırsatı tanınır.

b. Her insan, aile, okul, basın organları ve benzeri unsurlardan teşekkül eden muhtelif eğitim ve yönlendirme kurumlarından, kişiliğini geliştiren, Allah'a olan imanını, haklara ve görevlere karşı saygısını güçlendiren dünyevi ve dini tam ve dengeli bir eğitim alma hakkına sahiptir.

Madde – 10

İslâm fıtrat dinidir. İnsanın fakirliğini ve bilgisizliğini istismar ederek onun dinini değiştirmeye çalışmak veya dinsizliğe sevk etmek için hiç bir çeşit baskı uygulanamaz.

www.alibapir.net

Madde – 11

a. İnsan hür doğar, hiç kimse bir insanı köle yapamaz, aşağılayamaz, tahkir edemez, zelil kılamaz veya istismar edemez. Allah-u Teâlâ dışında hiç kimseye kulluk edilmez.

b. En kötü köleleştirme türü olması itibariyle sömürünün her türlü çeşidi kesinkes yasaklanmıştır. Sömürü altında olan halklar, bu sömürüden kurtulmak ve kendi kaderlerini tayin etme için tam manada bir hakka sahiptirler. Devletler ve halklar, her türlü sömürüyü veya işgali tasfiye etme mücadelelerinde onlara yardım etmelidirler. Tüm halklar, bağımsız şahsiyetlerini koruma ve doğal zenginliklerini ve kaynaklarını kontrol etme hakkına sahiptirler.

c. Şer'î hükümlere uygun olarak anne – babanın, çocukları üzerinde hakları vardır. Akrabaların da yakınları üzerinde hakları vardır.

Madde – 12

Her insan, İslami hukuk çerçevesinde seyahat etme, ülke içinde veya ülke dışında ikamet yerini seçme hakkına sahiptir. Eğer bir ülkeye sığınmak zorunda kalırsa, iltica ettiği ülke kişinin iltica sebebi şer'î olarak bir suç teşkil etmediği sürece güvenli bir ortam sağlanan kadar o kişiye bakmakla yükümlüdür.

Madde – 13

Çalışmak, devletin ve toplumun güç yetiren herkese sağlaması gereken bir haktır. Kişi, kendi yararı ve toplumun yararını gözeterek kendisine uygun işi seçmekte özgürdür. İşçinin, iş güvenliği ve diğer her türlü toplumsal güvenceler konusunda hakları vardır. Kişi, istemediği bir işte çalıştırılamaz, zorlanamaz, istismar edilemez ve zarara uğratılamaz. Kadın ve erkek ayrımı yapılmaksızın kişi, geciktirilmeden işinin karşılığında adil bir ücret alma hakkına sahiptir. Kişinin, işinde samimi ve işini hakkıyla yerine getirmesi halinde hak etmiş olduğu bedelleri, ilaveleri ve farkları alma hakkı vardır. İşçi ile işveren arasında bir anlaşmazlığın olması halinde

www.alibapir.net

devlet, anlaşmazlığı, zulmü ortadan kaldırmak ve tarafsız bir şekilde hakkı hak sahibine vermek ve adaleti sağlamak için müdahale etmelidir.

Madde – 14

Her insan, ihtikâr, sahtekârlık, kendisine ve başkasına zarar vermek durumları haricinde meşru olarak kazanç elde etme hakkına sahiptir. Faiz, kesinlikle yasaktır.

Madde – 15

a. Her insan meşru yollarla mal edinme hakkına sahiptir. Ayrıca kendisine veya fertlere ve topluma zarar vermeyecek şekilde mülki haklardan faydalanabilir. Ferdi ve adil bir tazminat mukabilinde kamu yararı zorunluluğu olmadıkça kendisinden mülkiyeti alınamaz.

b. Meşru bir gerekçe olmadan malları müsadere edilemez, ipotek alınamaz.

Madde – 16

Her insan, bilimsel, edebi, fenni ve teknik ürününün semeresinden faydalanma hakkına sahiptir. Bu ürün, İslami hukuk kurallarına aykırı olmaması koşuluyla kişinin kendisine ait edebi ve mali çıkarlarını koruma hakkı vardır.

Madde – 17

a. Her insan, kendisini manevi yönden inşa edebileceği her türlü kötülüklerden ve ahlaki bozukluklardan arındırılmış temiz bir ortamda yaşama hakkına sahiptir. Toplum ve devlet, kişiye bu hakkı temin etmekle sorumludur.

b. Her insan, yaşadığı toplumdan ve devletten, müsaade edilen imkânlar çerçevesinde ihtiyaç duyduğu tüm kamu hizmetleri hazırlanarak sağlık ve içtimai alanda hizmet alma hakkına sahiptir.

c. Devlet, herkese tüm yeterliliğini ve engellenen yeterliliğini ortaya çıkarmasına yardım edecek saygın bir yaşam sağlamakla yükümlüdür. Yiyecek, giyecek, mesken, eğitim, ilaç ve sair temel ihtiyaçlar bu hak kapsamındadır.

www.alibapir.net

Madde – 18

a. Her insanın, kendisi, dini, yakınları, şerefi ve mülkiyeti bakımından güven içinde yaşama hakkı vardır.

b. Her insanın konutu, ailesi, mülkiyeti ve haberleşmeleri konusundaki özel hayatına ilişkin hususlarda mahremiyet hakkı vardır. Kişiye yönelik tecessüse, gözetim altına almaya, nam ve şerefinin kirletilmesine izin verilemez. Devlet, kişiyi keyfî müdahaleye maruz kalmaktan korur.

c. Şahsi mesken her durumda dokunulmazdır. Sakinlerinin izinleri veya hukuki bir gerekçe olmaksızın bir meskene girilemez. Mesken yıkılamaz, müsadere edilemez ve sakinleri tahliye edilemez.

Madde – 19

a. İnsanlar, şeriat önünde eşittirler. Bu hususta hâkim ve mahkûm birdir, eşittir.

b. Herkes yargıya başvurabilir.

c. Sorumluluk, esasında şahsîdir.

d. Şeriat hükümleri gereği dışında suç ve ceza yoktur.

e. Sanık, kendisini savunmaya ilişkin her türlü güvencenin sağlandığı adil bir muhakeme neticesinde suçu sabit olana kadar suçsuz sayılır.

Madde – 20

Meşru bir gerekçe olmadan bir insanın tutuklanması, özgürlüğünün elinden alınması, sürgün edilmesi veya cezalandırılması söz konusu değildir. Fiziki ve psikolojik işkenceye maruz bırakılamaz veya kendisine insan onurunu kırıcı, tahkir edici, küçük düşürücü herhangi bir muameleyle davranılamaz. Hiç kimse sağlığı ve hayatı tehlikede olmamak koşuluyla rızası olmadan tıbbi veya bilimsel deneylere tabi tutulamaz. Ayrıca yürütme erklerine verilmeyen olağanüstü / istisnai yasalar yapılamaz.

Madde – 21

Her ne şekille ve sebeple olursa olsun insanın rehin alınması yasaklanmıştır.

www.alibapir.net

Madde – 22

a. Her insan, şer'î ilkelere aykırı olmadığı sürece düşüncelerini ifade etme özgürlüğüne sahiptir.

b. Her insan, İslam hukuku ölçülerine uygun olarak "emri bilma'ruf nehyi anil münker" (iyiliği emredip kötülükten sakındırma) davetini yapma hakkına sahiptir.

c. Basın, toplumun stratejik bir zorunluluktur. Basının kötüye kullanılması, kutsallara ve peygamberlerin saygınlığına kastedilmesi, değerlerin çiğnenmesi, ihlal edilmesi, toplumu ayrıştıran, saptıran, zarar veren ve inancı sarsan yayınların yapılması yasaklanmıştır.

d. Irkçılığı, mezhepçiliği ve her türlü ırksal ayrımcılığı kışkırtan ve provoke eden yayınlar yapılamaz.

Madde – 23

a. İktidar (yönetim) bir emanettir, dolayısıyla temel insan haklarının güvence altına alınması amacıyla, baskı ve zulüm aracı olarak kullanılması, suiistimal edilmesi kesinlikle yasaklanmıştır.

b. Her insan, doğrudan veya dolaylı olarak ülkesinin kamu işlerinin yönetimine iştirak etme hakkına sahiptir. Ayrıca şeriat hükümlerine uygun olarak kamu görevlerinde çalışma hakkı vardır.

Madde – 24

Bu beyannamede kararlaştırılan tüm haklar ve özgürlükler, İslam şeriatı hükümleriyle mukayyettir.

Madde – 25

İslam şeriatı, bu vesikada yer alan herhangi bir maddenin yorumlanmasında ve açıklanmasında başvurulacak tek referanstır.

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İslam Hukuku Perspektifinden Terör

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

Giriş[1]

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Terör meselesi, günümüzde gündemi en fazla meşgul eden meselelerden biridir. Allah'ın şeriatı, her mühim meseleyi muhakkak teferruatlı bir şekilde ele almıştır. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilmez. Terör meselesinin inanılmaz bir şekilde çarpıtıldığı ve halen de çarpıtılmakta olduğu gerçeğinden hareketle; bu meseleyi gerçekten bilmeyen ya da

---

[1] **Değerli Okuyucularım!**

Elinizin altında bulunan bu risale, 18.08.2002 tarihinde Süleymaniye'de bulunan bir kültür merkezinde cemaat teşkilatının benim için düzenlemiş olduğu konferansta yaptığım konuşmalardan ibaret olan "Güncel Meseleler" adlı konuşmalar serisinin üçüncü bölümdür. Daha sonra bu konferansın ses kaydından bir kardeşimiz uğraşarak konuşmalarımızı yazıya dökmüş, bir diğer kardeşimiz de düzenlemesini yapmıştır. Son şeklini ise bizzat kendim gözden geçirdim, bazı kelime ve cümlelerde ufak değişiklikler yaptım. Bu değişiklikler dışında metni olduğu gibi bıraktım. Yaptıkları bu işten dolayı Allah o iki kardeşimizden razı olsun. Ve duam odur ki; Allah, bu yazılı, görsel ve işitsel eserle, terör meselesini maalesef çok yanlış anlayan ve terörü doğrudan İslam'la bağdaştıran birçoklarının gözündeki perdeyi kaldırsın. Oysaki bu kavramın İslam'la ve Müslümanlarla ne fikrî ve siyasî düzlemde ne de içerik ve öz itibariyle en ufak bir ilgisi dahi bulunmamaktadır. Dahası bu risalede de şer'î ve mantıkî delillerle açıklandığı üzere terörün Şeriat dairesi içerisinde hiçbir yeri yoktur.

www.alibapir.net

bilmezlikten gelen bazı kişiler, terörü İslam'la özdeştirmek istiyorlar.

Benim Kuran ve Sünnet'ten edindiğim bilgiye göre ve Allah Resulü'nün temel taşını yerleştirdiği günden başlayarak, tarihin tüm dönemlerinde İslam Devleti'nin tarihi incelendiğinde görülecektir ki; İslam dini, Müslüman toplumlar ve İslam Devleti terörden beridir. Taki küresel emperyalizmin planıyla Osmanlı İslam topraklarının paylaşılması sonucu kurulan ulus devletlerden biri olan Türkiye Devleti'nin Milli Şefi Mustafa Kemal tarafından 1924 yılında "hilafet'in ilga edilmesi" İslami yönetime son verilmesine kadar dönemde bu topraklar terörde beridir. Acaba bazıları, dinden, dinin esaslarından ve İslam'ın tümünden uzak olmalarına rağmen bu kimseleri, İslam'ı terör suçlamasından aklanmak istemeye iten sebep nedir? En iyi halle, İslam'ı komple kökten reddetmeseler bile İslam'ı sadece kişisel düzeyde iman ve akideyi kapsayan şahsi bir durum olarak görürler. İslam'ın pratik alanından uzaklaşılması gerektiğini ve İslam için cihat etmekten içtinap etmek gerektiğini söylerler. Peki, niçin yaparlar bunu? Çünkü bahsini ettiğimiz töhmetten İslam'ı temize çıkarmak için!

Allah'ın izniyle bu bölümde terör meselesini beş kısımda ele alacağım.

Birinci kısımda lügat yönünden terör kelimesinin tanımını, bu kelimenin çıktığı kaynak, ilk defa ortaya çıktığı yer ve ne zaman siyasi bir terim olarak kullanılmaya başlandığı konularını ele alacağım.

İkinci kısımda; terör kavramının özünü, içeriğini ve belirli bir toplum veya kesime ait olmadığını açıklayacağız.

Üçüncü kısımda ise Müslümanlar ve gayrimüslimler arasında cereyan eden olayların tarihine bir göz atacağız. Bu meseleye karşı ortaya konulan bakış açıkları yönünden Müslümanlar ile gayrimüslimler arasındaki farkın ne kadar büyük olduğunu göreceğiz. Her ne kadar Müslümanların terazinin

www.alibapir.net

bir kefesine konulması onlara haksızlık olsa da bahsettiğimiz mesele hakkında Müslümanlara atılan suçlamaların aslı astarının olmadığını ve zerre kadar bile olsa Müslümanların bu meseleyle ilişkilendirilemeyeceğini açıklayacağız.

Dördüncü kısımda da Allah'ın şeriatında terörün asla yeri olamayacağı mevzuuna değineceğiz.

Son olarak beşinci kısımda ise bu konu hakkında bazı suallere cevaplar vereceğiz, bazı sorunların nasıl çözüme kavuşturulabileceğini anlatacağız. Bu hususları anlatırken cihat, suikast, sivillerin ve silahsız insanların öldürülmesi hususunda şer'î hükümleri zikredeceğiz ve bazılarının İslam'a terör suçlamasını atmalarındaki amacın ne olduğunu beyan edeceğiz.

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

BİRİNCİ KISIM

Terörün Tanımı

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

İnsan, bir meseleyi tanımadan o mesele hakkında net ve mantıklı bir tutum sergileyemez. Bir şey hakkında hüküm vermek; – usulcülerin söylediği gibi – o şeyin tasavvurunun bir feridir. Buradan hareketle münazara usulü ehlinin "tahrîr'ü-mahalli'n niza[2]" ifadesinin ne kadar mantıklı olduğunu anlıyoruz. Bazen taraflar arasında bir ihtilaf kıvılcımı ortaya çıkar ve sonra tarafların birbirini anlamadığını fark ederiz. Eskiler haklı olarak şöyle derdi: "Suali anlamak, cevabın yarısıdır."

Evet, şimdi terör ya da irhâb kelimesinin geldiği kaynağa bir bakalım.

Mu'cem'ül Vasît[3], Kâmûs[4] (Arap Dil Kurumu), Oxford Sözlüğü ve Farsça'nın en büyük kâmûsu kabul edilen Dihhuda'nın Lugatnâme'si[5], Mu'cem'ül Amîd[6] ve diğerleri gibi tüm lügat sözlükleri terör kelimesinin aslının Fransızca olduğu konusunda ittifak halindedir. Diyorlar ki; "Bu kelime,

---

2 Bu ifade; bir meselenin ittifak ve ihtilaf edilen yönlerinin belirlenip, ihtilaf sebebinin beyan edilmesi demektir.

3 S. 376

4 Mu'cem'ül Vasît adlı sözlükten nakletmiştir.

5 C. 2, s. 6683

6 S. 431, T/8

www.alibapir.net

korkutmak ve insanları tehdit etmek manasına gelmektedir, bu durum bazen de öldürme, katliam ve soykırım derecesine ulaşabilir." İşte Fransızca asıllı olduğunu söylediğimiz bu kelimenin kavramsal anlamı budur. Ancak diğer kelimelerde olduğu gibi bu kelime de farklı dillerde kullanılmış ve revaç bulmuştur.

Şimdi de bu kelimenin siyasi sözlüklerde geçen anlamını öğrenelim. Kısaca şu ifadeyi kullanabiliriz: Silah kullanımı sebebiyle ortaya çıkan siyasî şiddet. Bu tanımı Arap Dil Kurumu'nun meşhur Kâmûs adlı sözlüğünde bulabilirsiniz.

Mu'cem'ül Vasît adlı sözlükte ise "irhab" kelimesine baktığımızda şöyle tanımlama karşımıza çıkmaktadır: "أَرْهَبَ فُلَانٌ فُلَانًا يُرْهِبُهُ أيْ، خَوَّفَهُ وَفَزَّعَهُ" (Bir kişi, bir kişiyi korkuttu, ürküttü.) Terörist ifadesi, siyasi hedeflerini gerçekleştirmek amacıyla şiddet ve korkutma yolunu takip eden kişileri vasfetmek için kullanılıyor. O halde terörist, siyasi hedeflerine ulaşmak için şiddet, öldürme, işkence ve korkutma yolunu menheç edinen kişi demektir. Kim bu şekilde davranıyorsa, ister Müslüman olsun ister kâfir, ister doğulu olsun ister batılı fark etmez, o kişi teröristtir ve takip ettiği menheci terörizmdir. Ve onlar bu vasıfla vasıflandırıldığı sürece bu meselede ortaya konulan hüküm birdir, değişmez.

El-Amîd isimli kâmusta ise terörizm maddesinin tanımı şöyle açıklanmaktadır: "Öldürme ve tehdit yöntemini kullanan kişilerin edindikleri menheç, kendilerine tasarlandığı şekilde korku, kargaşa ve tehdit argümanlarını kullanmalarıdır. İktidarın gidişatını değiştirmek ve iktidarın anahtarını ellerine geçirmek adına yaptıkları tüm bu davranışları meşru görürler."

Peki, bu kelime ilk defa ne zaman ortaya çıktı?

"Târîh'ü Cihân"[7] adlı kitapta, bahsini ettiğimiz lugavî

---

7 Çok büyük bir Farsça kitaptır. CD nüshasından okudum.

www.alibapir.net

kâmuslara işaret edilerek terör kelimesinin ilk defa 1793 yılında Fransa'da ortaya çıktığı belirtilmektedir. Bilindiği üzere 1789 yılında Fransız ihtilali gerçekleşmiş ve bu ihtilalden bir müddet sonra da Robespierre adında bir kişi iktidarı ele geçirmişti. Robespierre'in iktidarda kaldığı dönem 1793 – 1794 yılları arasındadır. Bu kişi, devrime düşmanlık etmekle suçladığı herkesi katleder. Devrime düşmanlık eden ve bu nedenle katledilen kişi sayısı 35 bine ulaşmıştır. Fransız ihtilalinin sevilen tanıklarından biri olan Danton da bu öldürülen kişiler arasındaydı. O dönemde Fransa'nın kralı olan XVI. Louis, bazı kâmusların resmini çizdiği ve giyotin adı verilen bir aletle idam edilmiştir. Mahkûm bir cenaze gibi üzerine yatırılır. Aletin başucunda elektrikli bir demir çubuk bulunur ve mahkûmun başını kesmesi için basınç uygulandığı anda elektrik devreye girer. İşte bu şekilde 35 bin kişi katledilmiştir. İlginçtir ki Robespierre kendisi de bu aletle idam edilmiş ve Fransızların terör dönemi olarak isimlendirdikleri dönem böylece sona ermiştir.

O halde biz bu kelimeye baktığımızda, gerek lügat manası itibariyle gerekse de siyasî bir terim olarak bu yöntemin reel bir perspektif olduğunu, ne İslam dünyasıyla ne de doğuyla en ufak bir ilişkisinin bulunmadığını anlıyoruz. Bu kelime tamamıyla batıya özellikle de Fransa'ya aittir. İşte terör kelimesinin anlamı ve siyasi bir terim olarak nasıl ortaya çıktığına ilişkin bilgiler bu şekildedir. Bu terimin kesinlikle İslam'la, İslam âlemiyle ve Müslümanlarla hiçbir ilgisi yoktur. Ancak terör kelimesinin muhtevası ve bağlamını ikinci kısımda izah edeceğiz.

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

İKİNCİ KISIM

Terörizmin Muhtevası ve Özü, Kadim ve Şümullü Evrensel Bir Vakıadır

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Bir önceki kısımda terör kelimesinin lügat manasını ve siyasî bir terim olarak ifade ettiği manaları ele aldık. Ancak bu kelime muhteva ve öz olarak, şümullü evrensel bir vakıadır. Yani; herhangi bir topluma, halka, mekâna ve zamana has değildir. Ayrıca kadim bir vakıadır. Yani; irhab ya da terörizm kelimesinin ihtiva etmiş olduğu mana, başkalarını ikna etmeden zorla ve baskıyla bazı düşünceleri ve tasavvurları kabul ettirmektir. Belirli düşünceleri kabul etmek için insanların zorlanması, bu nedenle şiddet uygulanması ve iradelerinin çiğnenmesi demektir. Terörist; kendi tasavvurunu ve kanaatini başkalarına zorla kabul ettirmeye çalışan herhangi bir kişi ya da yapıdır. Bu tasavvurlar, din, siyaset, felsefe, mezhep ve benzeri alanlarda olabilir. Kim bir kanaati, bir kesimin, cemaatin, toplumun veya devletin kanaatini ikrahla ve icbarla başkalarına kabul ettirmeye çalışırsa, şüphesiz bu hal bir terörizm halidir.

Tarihe dönüp şöyle bir baktığımızda bu tür davranışların her zaman olageldiğini göreceğiz. Peki neden? Çünkü bu gibi haller, insanın içinde bulunan şehvet, isyan ve gurur içgüdüleriyle irtibatlıdır. Bu huy, insanın içinde bulunan kötü huylardan biridir. Buna mukabil insanın nefsinin derinlikle-

www.alibapir.net

rinde güzel huylarda vardır ki sahip olduğu bu iki zıt halin mevcudiyetiyle sınanmaya, imtihan edilmeye müsait olabilsin. İnsanoğlunun nefsi hakkında şöyle buyurur: "**Sonra ona fücurunu** (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) **ve ondan sakınmayı ilham edene** (andolsun)**.**" (Şems Sûresi,91/8) Allah-u Teâlâ, insan nefsini her türlü şer ve her türlü hayır fiiliyatını yapabilecek Sûrette bir tabiatla donatmıştır.

İnsan gerçekten mahlûkat arasında yücelik ve alçaklık hususunda diğerlerine nazaran rahatlık ve genişlikten en fazla yararlanan varlıktır. Melekler, Allah'ın kendilerine bahşetmiş olduğu yüce mertebede kalmaları takdir edilmiştir. Ağaçlar, taşlar, canlı varlıklar, yıldızlar ve gezegenler ise kendi hallerindedirler ve ne yücelme ne de alçalma gibi bir durumları söz konusu değildir. Ancak insan, temizlik ve ihsan derecesine kadar yüksek mertebeye yükselebilir, hatta meleklerin kendisine secde etmesine layık bir varlıktır. Buna mukabil alçaltılıp, değersiz bir varlık haline de dönüşebilir. "**Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. Sonra aşağıların aşağısına çevirdik. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir vardır.**" (Tin Sûresi, 95/4–6) Yani insanoğlu, en güzel ve en iyi Sûrette yaratılmıştır. Öyle ki yeryüzünde Allah'ın halifesi unvanı kazanabilmiştir. Bunun manası; yeryüzünde Allah'ın şeriatını tatbik etmesi, gerçekleştirmesi demektir. Kâsimî, Kurtubî ve Seyyid Kutub'un da tefsirlerinde işaret ettikleri gibi insanoğlu bu dereceye hür iradesi nedeniyle ulaşmıştır. Ancak yüceltilmesi ve yüksek mertebeye çıkartılmasına mukabil şeytanların derecesine ulaşıncaya kadar da alçaltılabilir. Hatta şeytanlardan da daha alçak bir seviyeye indirilip, Kur'an'ın **esfeli sâfilîn** olarak ifade ettiği "**en alçak seviyeye, aşağıların aşağısına**" çekilir. (Tin Sûresi, 95/5) Allah, insanı sınamak maksadıyla insanın nefsinde yaratmış olduğu kötü huylardan biri de isyankârlık, asilik ve gururdur. Allah buyu-

www.alibapir.net

ruyor ki: “**Hayır; gerçekten insan, azar. Kendini müstağni gördüğünden.**”(Alak Sûresi, 96/6–7)

Peygamberlerin hayatına baktığımız vakit, onlara muhalif olan, karşı gelen kimselerin iki sınıftan oluştuğunu görürüz. Birinci sınıf; malları ve servetleri sebebiyle Allah’a isyan eden şımarıklar ve müsriflerdir. İkinci sınıf ise kibirlenen, kendini büyük gören kimselerden oluşur. Allah, kendilerine hayıflanan kimseler için “müstaz’af” yani; aciz ve güçsüz kimseler ifadesini kullanmıştır. Burada müstaz’af olarak tabir edilen zayıf kimseler, aslında zayıf ve aciz kimseler değillerdir, zayıf düşürülmüş, aciz bırakılmış kimselerdir. Müstekbirler de aslında büyük, yüce kimseler değillerdir, sadece kendilerini yüceltirler. Bu durum “**Allah** (ağır yükleri) **sizden hafifletmek ister:** (Çünkü) **insan zayıf olarak yaratılmıştır.**” (Nisâ Sûresi,4/28) ayetiyle çelişmez. Çünkü burada zayıf kelimesiyle kastedilen, şehvete, heva ve hevese uymakla ilgili bir zayıflıktır. Ancak zorba, zalim ve firavunlara izafe edilen zayıflıkla onların yenilgisi kastedilmektedir. Çünkü bu zayıflık, insanları aciz bırakmak istedikleri zalimlik ve hegemonyadan kaynaklanır. Sebe Sûresi’nin 34. ayetine bakalım. Zuhruf Sûresi’nde de aynı ifade geçmektedir. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın ‘refah içinde şımaran önde gelenleri’: “Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz” demişlerdir.**” (Sebe Sûresi, 34/34) ve “**İşte böyle, senden önce de** (herhangi) **bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun ‘refah içinde şımarıp azan önde gelenleri’** (şöyle) **demişlerdir: “Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet** (din) **üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine** (eserlerine) **uymuş kimseleriz.**” (Zuhruf Sûresi, 43/23).

Peygamberlere karşı koyan ve onların karşısında duran düşmanların ilkinin, toplumdaki şımarık önde gelen var-

www.alibapir.net

lıklı kimseler olduğu gerçeğini hepimizin bilmesi gerekir. O kimseler servetlerini, haram mallardan biriktirmişlerdir. Fakirlerden, yoksullardan ve aciz bıraktıkları kimselerden çaldıkları paralarla saraylarını ve gökdelenlerini dikmişlerdir. Peygamberler gönderildiğinde ve bu şımarık kesimin kulaklarını özgürlük ve müstezafların özgürleştirilmesi çağrısıyla çınlattıklarında, tereddütsüz bu çağrıya kulaklarını tıkadılar. Çünkü mal – mülk, servet ve eğlence içerisinde yaşadıkları hayattan vazgeçmeye hazır değillerdi. Bu nedenle şer gemisine bindiler ve peygamberlerin yolunu tıkamaya çalıştılar. İkinci sınıf ise daha önce değindiğimiz gibi büyüklenen, kibirlenen ve kendilerini yüce gören kimselerdi. Şımarık kesim, kanunsuz bir şekilde haram paralarla fahiş servetler edindiler. Müstekbirler, zulümle ve baskıyla insanları dizginleyip saltanatlarını kurdular. Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar** (müstekbirler) **dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz.**" (Şuayb:) "**Biz istemesek de mi?**" **dedi.**" (Araf Sûresi,7/88)

Gördüğünüz üzere peygamberlerin düşmanları, peygamberlere ve onların takipçilerine çok sarih bir şekilde şöyle diyorlar: "**Kendi iradenizle hür bir şekilde bizim inancımızı tekfir etme hakkınız yok. Bizim takip etmiş olduğumuz yol dışında başka bir yolu izleme hakkınız yok. Aksi takdirde işkence, intikam ve yurtlarınızdan sürülme cezalarıyla karşı karşıya kalırsınız.**" O halde peygamberlere karşı çıkan bu insanlar, iman ehlinden tekfir özgürlüğünü çekip alan, peygamber düşmanlarının izlemiş olduğu sapkın iddiaların aksine farklı bir hayat sistemini seçme hakkını onlardan çekip alan kimselerdir. Hâlbuki peygamberler bu hakları hiç kimseden almamıştır. Bu meseleye daha sonra değineceğiz. Sonra İbrahim (a.s) 'ın Nemrut ile olan kıssasına farklı

www.alibapir.net

bir yönden bakacağız. Bu kıssanın muhtevasında neleri fark ediyoruz? İbrahim (a.s) zalimlerin ve tağutların karşısına çıktığında, onların asılsız iddialarını çürütmek için onlarla karşılıklı konuşur ve tartışır. Onlara delil sunar. Ancak tüm bu deliller ve hakikat karşısında bu zalimlerin tepkisi ne oldu? Son çırpınış olarak neye sığındılar? Dediler ki: "**Eğer** (bir şey) **yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun.**"(Enbiya Sûresi,21/68)

Konuya devamla

İşte zalimlerin ve firavunların, peygamberlerin karşısındaki durumları buydu. Onlar ateşe, demire, kırbaca ve asaya sığındılar. Peki, neden? Çünkü onların putperest inançları, sadece şehvetlerinden, zanlarından ve batıl düşüncelerinden başka bir şey değildi. Allah'ın ilminden ve hikmetinden gelen doğru akide karşısında onların inandıkları sahte bir akideden başka bir şey değildi. Ve bu hususta başarısız olduklarında ise hemen tehdit, terör ve korkutma esasına dayalı silahlarına sarıldılar. Ateş, demir, kırbaç ve darağacı; yaşadığımız bu çağda terör ve katliam olarak isimlendirdikleri şeylerden farklı değildir. Musa (a.s), Firavun ve avenesine yöneldiğinde, onlara katî ve ikna edici deliller ve hüccetler sundu. Yanında ise kardeşi ve asasından başka kimse yoktu. Onlar Allah'ın menhecine sımsıkı sarılmışlardı. Ve onlara bahşedilen risalet, zalim bir iktidar veya baskıcı bir hegemonya da değildi. Buna rağmen Musa (a.s)'ın onlara karşı izlediği davet yöntemine karşı zalim firavunun cevabı ne oldu? Firavun'ın Musa'ya (a.s) söylediği son sözü neydi? "(Firavun) **dedi ki: "Andolsun, benim dışımda bir ilah edinecek olursan, seni mutlaka hapse atacağım**" (Şuara Sûresi,26/29)

Yani; seni daha önce hapse attıklarımın yanına koyacağım dedi. Tabi, bu durumda Musa (a.s) Allah'tan başkasına sığınmadı. "**Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de**

www.alibapir.net

Rabbinize sığınırım." (Ğafir Sûresi,40/27) İşte zalimler ve müstekbirler böyledir, kati delillerle ve hüccetlerle çeneleri kapatıldığında ve bu delillere karşı bir burhan getirmekten aciz kaldıklarında hemen demir, ateş, işkence, tutuklama ve düşmanlarını yurtlarından sürmek gibi cezalara meylederler. Onlar mantık gücünü kaybettikleri vakit, gücün mantığına sığınırlar. Peygamber (s.a.v)'in O'na karşı çıkanlarla durumu da böyleydi. Peygamberimiz (s.a.v), Kureyş'in ileri gelenlerine – ki bunların başında Ebu Cehil, Velid bin Muğire gibileri gelir – İslam'ı anlatıp, onları hak davaya çağırdığında ve onların iddialarını çürüttüğünde, onları susturdu ve onlar tartışma meydanında yenik düştüler. Peki, bunun üzerine ne yaptılar? Kureyşli müşrikler, kendilerinden önceki kâfirlerin yaptığını yaptı. Ardından kibre ve dehşete kapılıp, Müslümanları diyaloga ve mantığa inanmamakla suçladırlar!

Peygamber (s.a.v)'in hayatını dikkatlice okuyup üzerinde düşündüğümüzde; Kureyş'in Peygamber (s.a.v)'e, kendilerinden önceki kâfirlerin diğer peygamberlere karşı uyguladıkları yöntem ve siyasetin aynısını uygulamaktan geri kalmadıklarını görürüz. Bu durumu anlatan şu ayeti kerimeyi okuyalım; "**Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen** (bir karşılık) **kuruyordu. Allah, düzen kurucuların** (tuzaklarına karşılık verenlerin) **hayırlısıdır.** (Enfal Sûresi,8/30)

1. halde bu üslup, Kur'an'ı Kerim'in de bahsetmiş olduğu gibi müşriklerin ahlakıdır. Onlar diyalogda ve açık deliller sunmakta başarısız olduklarında Peygamber (s.a.v)'i şu üç şeyden birini seçmeye mecbur ettiler. Ya onların putperest inançlarını kabul edecek, ya yurdundan sürülecek, ya da öldürülecek…

2. Allah-u Teâlâ, İbrahim Sûresi'nde tüm peygamberden ve onların kâfir kavimleri tarafından neyi kabul etmeye zor-

www.alibapir.net

landıklarından bahsediyor. Onların ortak özellikleri peygamberlerini iki şeyden birini tercih etmeye zorlamalarıdır. (İbrahim Sûresi,14/ 13)

Bütün peygamberlerin küfür ve şirk ehliyle bir arada bulunmalarının hikmeti, bu ayeti kerimede de açıklandığı üzere; tüm peygamberlerin dinlerinin ve risaletlerinin içerik ve öz yönüyle bir olduğunun bilinmesidir. Ayrıca kendilerine muhalif olanlara ve düşmanlarına karşı sergiledikleri tutum ve yöntem de öz itibariyle aynıdır.

Kâfirler tarafından peygamberlere yöneltilen tehdide karşı verilen cevapta Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "…**Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz Biz, zulmedenleri helak edeceğiz.**" (İbrahim Sûresi,14/13)

Kibirli ve zalim kâfirler, iyilik, saadet ve adaletle dolu hak risaletle karşılaştıklarında, silah, güç, tehdit ve yaşadığımız asırda kullanılan bir tabir olan terör mantığına sığınıyorlar. Peygamberlerin ve onların takipçilerinin risaleti ve dinlerini savunacakları bir silahları olmadığından Allah'ın intikamı zalimlerin ve kâfirlerin tepelerine çöküveriyor, böylece müminler kurtuluyor ve zafere ulaşıyorlar.

Sözün hulâsası şu;

Her ne kadar "**terör**" kelimesinin tam karşılığı olmasa da "**irhâb**"; güç kullanarak ve şiddete başvurarak bir inancı, tasavvuru ve siyâseti başkalarına kabul ettirmek, onların hürriyetlerini kısıtlamak, irâdelerini, şahsiyetlerini ve saygınlıklarını yok saymak demektir. Bu kavram, cihânşümûl kadîm bir olgudur. Peygamber düşmanları, mantığın gücünü kaybettikleri vakit kendi hayat tarzlarındaki gittikçe büyüyen delikleri kapatmak için her dâim güç mantığına, kaba kuvvete başvurmuşlardır.

İşte böylesi aşağılık zulüm ve haksızlıklar neticesinde İslam ve Müslümanlar terörle suçlanmaktadır. Oysaki İslam,

www.alibapir.net

bir inancı veya düşünceyi zorla kabul ettirmeye çalışsaydı, insanın ilk önce aklına ve kalbine hitap eden bir din olarak bu durum onun tabiatına uygun düşmezdi. Bir iş veya faaliyet salih bir niyetle yapılmadıkça, her ne kadar zahiren makbul görünse de Allah nezdinde makbul değildir. Hatta kişi münafık ya da en hafif tabirle riyakâr olarak nitelendirilebilir. Kişi yaptığı bu işte, aldatma veya sahtecilik niyeti gütmüşse belki de cezalandırılabilir.

Bu nedenle Allah Resûlü buyuruyor ki: "**Şüphesiz ki Allah, sizin suretlerinize ve şekillerinize bakmaz, ancak kalplerinize ve amellerinize bakar.**" (Müslim: 2564)

O halde terör – bahsini ettiğimiz mefhumla – şer'i hükümlere aykırı olmazdan evvel İslam'ın temeline; iman ve akideye aykırı ve abestir.

Ayrıca İslam'ı terörle aynı kefeye koymak, cehaletin bir tezahürü ve İslam'ın bedihiyâtından bihaber olunduğuna işarettir.

İslami isim altında bir takım cemaatler hata yaptığında, bu hatanın İslam'a fatura edilmesi mantıklı değildir. Zira İslam, onların yaptıklarından beridir.

Daha önce de ifade ettiğimiz gibi İslam düşmanları, Müslümanların silah kullanıldığını, şiddete başvurulduğunu ya da bir hata yaptıklarını gördüklerinde hemen bu durumu İslam'a terör yaftası olarak yapıştırıveriyorlar. Hâlbuki böyle bir değerlendirme, akla, yasaya ve vicdana aykırıdır.

Vicdan sahibi ve aklıselim olan herkes, terör ve zulüm ile savunma ve meşru müdafaa arasında ne kadar büyük bir fark olduğunu bilir. Bu iki kavram arasında dağlar kadar fark vardır!

www.alibapir.net

İKİNCİ FASIL

Müslümanlar ve Gayrimüslimler Arasında Terörizm

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

İnsanı üzüntüye sevk eden durumlardan biri de, birçok laik kimsenin İslam ve Müslümanların tarihine bulanık bir perspektiften bakmaları ya da başkalarının bakış açısıyla olayları değerlendirmeleridir. Tabii ki İslam düşmanlarının sözlerini kâle almak doğru değil. Ben onların sözlerine aykırı bir fikir veya tasavvur ortaya atsam, benim sözlerim delil olarak kabul edilmeyecek ve söylediklerimiz sadece bizi bağlayacak. O halde müsteşriklerin ve batılıların İslam ve Müslümanların tarihi hakkındaki sözlerine itibar edilmez ve söyledikleri delil gösterilemez. İslam tarihine en çok saldırdıkları hususlardan biri; Müslümanların yaptıkları savaşların – özellikle de Allah Resûlü'nün ashabı dönemindeki savaşlar – ülkeleri ve toplumları işgal etmek, boyun eğdirmek ve diz çöktürmeye çalışmak olduğunu iddia etmeleridir!

Ancak Kur'ân ve sünnet üzerinde derin tefekkür ettiğimizde ve Peygamber (s.a.v) ile Hulefâ-i Raşidîn'in hayatlarını incelediğimizde bu iftiranın dayanağı olmadığını göreceğiz. Hiç şüphe yok ki bu kaynaklar, hüccet ve delil sayılan yegâne kaynaklardır. Ancak Emevi, Abbasi veya Osmanlı halifeliklerinden sadır olan şeriata mugayir tasarrufa iltifat edilmez, bu tasarruflar İslam ve Müslümanlara karşı koz olarak kullanılamaz. Emevi, Abbasi ve Osmanlı dönemleriyle birlikte bir

www.alibapir.net

bütün olarak İslam tarihi, diğer ülkelerin tarihiyle kıyaslandığında aralarında çok büyük farklılık olduğu aşikârdır.

İslamî fetihlerin, insanlarla muamele konusunda belirlenen şer'i kaidelere uygun bir şekilde cereyan ettiği gün gibi ortadadır. Bu fetihlerle, İslam'a ve Müslümanlara düşmanlık besleyen ve onlarla savaşan insanlar, şu üç şeyden birini kabul etmeye davet edilmişlerdir. Bu üç şey; İslam'a girmeleri, İslam Devleti'ne bağlı bir şekilde kendi din ve inançlarında kalarak cizye ödemeleri ya da savaş.

Tarihü't Tabari[8], Tarihü'lbidâyeti ve'n nihâye[9], El-Kâmilü-Fi't Tarîh[10] ve hatta tüm İslam tarihi kitaplarında geçtiği üzere malumdur ki, bu seçenekler Peygamber (s.a.v)'in lisanından sadır olmuştur. Allah Resûlü buyurdu ki: "**Müşriklerden düşmanınla karşılaştığın zaman, onları şu üç şeyden birisini kabul etmeye davet et...**" (Müslim ve diğerleri) Şu üç şeyden birini kabul etmeleri halinde kendi hallerinde bırakılırlar.

İslam ordularının komutanları, Peygamber (s.a.v)'in sözünü cihat meydanlarında en güzel bir surette tatbik etmişlerdir. Bir toplum İslam'a girdiğini ilan eder etmez, İslam orduları hemen onları kendi hallerine bırakıp çekilmiştir. Onların idarecisi Müslüman olduğu zaman, görevine devam etmesine müsaade edilmiştir. Buna bir misal verelim: Peygamber (s.a.v), Bahreyn Kralı Münzir bin Sava el-Abdi'ye gönderdiği mektubunda şöyle buyurmuştur: "İslam'a gir ki, Allah elinin altındakileri sana versin."[11] Şüphesiz bu hükümdarlara, verdikleri kararlarında ve halklarıyla olan muamelelerinde Allah'ın şeri-

---

8 "Tarihü't Tabarî", c. 2, s. 170, 108; İslam ordularını temsilen Rebi b. Amir, Fars ordularının komutanı Rüstem'e şöyle dedi: (Şu üç şeyden birini seç. Bunlar; İslam; seni ve ahalini İslam'a davet ediyoruz veya cizye veya da direnmek, karşı koymak)

9 "El-Bidâye ve'n Nihâye", c. 2, s. 49 – 53.

10 "El-Kâmil fi't Târîh", c. 2, s. 463 – 464.

11 "Nasabü'r Ray eli ahâdîs'il hidâye", İmam Zeylaî, c. 4, s. 419. "el-Cihâdu ve'l-Kitâlufi's-Siyâseti'ş Şer'iyye", Dr. Muhammed Hayr Heykel, c1, s. 794 – 795.

www.alibapir.net

atına uygun bir şekilde davranmaları şart koşulmuştur. Çünkü savaşmaktaki maksat; o ülkeleri işgal etmek ve servetlerini ele geçirmek değil, İslam davetinin önündeki engelleri ortadan kaldırmaktır. Bu sebepledir ki, ne zaman Allah'ın dinini kabul ettiklerini açık bir şekilde beyan ettiler, o vakit kendilerinden başka hiçbir şey talep edilmedi. Hatta ulemadan bir heyet belirlendi, bu heyet İslam'a yeni girmiş toplumlara gitti, onlara anlattı, öğretti ve sonra ülkesine geri döndü.

Ancak o toplumların İslam'ı ve şeriatını kabul etmeye hazır olmadıkları görülürse, bu durumda Peygamber (s.a.v); "… **onlardan cizye talep et** … " buyurmuştur.

Cizye, ödemeye gücü yeten erkeklerden alınan bir miktar mal demektir ve o bölgedeki insanların, tüm toplumları ve insanları içine alacak şekilde bir devlet ve teşekkül olmak isteyen, tüm insanları kendi çatısı altına toplamak için mücadele eden İslam'a, Müslümanlara ve İslamî varlığa karşı düşmanlık etmeyeceklerini sembolize eder.

İslam'ın anlaşma, muahede, mütareke ve ittifak esasına dayalı olarak istediği barış hâline ulaşmak, Peygamber (s.a.v) ve Hulefâ-i Râşidîn (r.anhüm) dönemlerinde olduğu gibi cizye veya benzeri bir vergi olmadan da gerçekleşebilmiştir. Dahası cizye almak, İslamî varlık ile diğer varlıklar arasında barış ve ittifak haline ulaşmak için olmazsa olmaz bir husus değildir.

Bugün Amerika'nın başını çektiği küreselleşme furyası, bu mamur yeryüzünde egemenlik kurmak ve başkalarının topraklarını işgal etmekten başka bir şey değildir. Hakiki manada küreselleşme, yani adil ve doğru bir şekilde dünyanın tek bir devlet ve tek bir teşekkül haline getirilmesi, ancak İslam şeriatının gölgesi altında mümkündür. Çünkü Allah'ın şeriatı, tüm halkların ve kavimlerin hususiyetlerini ikrar eder, insanların kendi akideleri, inançları, ibadetleri ve kültürleriyle baş başa kalması için bir alan açar. Oysa bugün küreselleşme adı altında tüm dünyaya Amerika'nın ve Batı'nın adetleri,

www.alibapir.net

gelenek ve görenekleri dayatılmaktadır. Batı ve Amerika, tüm hususiyetlerini dünyaya zorla kabul ettirmeye çalışmakta ve diğer insanların işlerine bu nedenle müdahale etmektedir.

Sonra Allah Resûlü (s.a.v) buyuruyor ki: "**Eğer yüz çevirirlerse, Allah'tan yardım dile ve onlarla savaş.**"

Yani onlar bir taraftan İslam'ı bir hayat sistemi olarak kabul etmiyorlar, bir diğer taraftan da kendilerine hayır ve saadet getiren devletin sultasını tanımıyorlar. İslam Devleti'ne karşı düşmanlık besliyorlar ve savaşıyorlar. İşte onlar bu durumda, zayıf düşürülmüş, aciz bırakılmış milletlerin özgürleştirilmesi, zalimlerin ve müstebitlerin bu insanları içine attığı zulümden ve karanlıktan onların çekip çıkartılması gayesiyle İslam'ın emrettiği cihat ve özgürleşme hareketiyle karşı karşıya kalacaklardır. Tabii burada önemli olan bu kurtuluşun, o aciz ve güçsüz bırakılmış insanların, baskı ve zorlama olmadan kendi istekleriyle kokuşmuş bataklıktan çıkmak istemeleriyle başlar. Daha sonra ise yapacaklarında, yani inanıp inanmama konusunda özgürdürler. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: Ve de ki: "**Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.**" (Kehf Sûresi,18/29)

Bazıları zannediyor ki, İslam ordularının yapmış olduğu savaşlar, insanları İslam'a girmeye mecbur etmek içindi. İşin aslı böyle değildir. Bu savaşların ardındaki hedef ne insanları İslam'a sokmak ne de onlara cizye ödetmektir. İslam ordusu, İslam'a düşmanlık etmek isteyenlerin niyetleri yüzünden onlara karşı silah kullanmak zorunda kalmıştır. Şüphesiz asıl amaç, İslam davetinin yayılmasının önünde engel teşkil eden unsurları ortadan kaldırmaktır.

Şunu da söylemek gerekir ki[12], yapmış olduğum dakik

[12] Birçok âlim, özellikle de muasır ulema; "Bir zimminin askerlik yapmak ve savaşmak için hazır olduğu ortaya çıkması halinde, o kişiden artık cizye düşer ve alınmaz." demektedir. Bakınız: El-İslamü ve'l Müşkilâtü's Siyâsiyyetü'l Muasıratü, Nizâmü'l Hükmi, Hukuku'l İnsan, el-Ekalliyât, Dr. Cemaluddin Mahmud.

www.alibapir.net

araştırma ve inceleme neticesinde, türleri ne olursa olsun kâfirlerden cizye alınması gerektiği görüşünün doğru olduğunu düşünüyorum. Bu görüşü, İmam Malik[13], el-Evzaî ve Şam uleması benimsemişler, ayrıca tarihçilerden İbn-i Kayyım[14], Şevkânî[15] ve diğerleri de bu görüşü dile getirmişlerdir.

Sunulan deliller incelenip, tefekkür edildiğinde; kendilerinden cizye alınan sadece ehli kitap ve Mecusilerden değil, aynı zamanda İslam dışı bir fikre veya akideye sahip kimselerden de – ateist ve mürted olsalar bile[16] – cizye alınmasını söyleyen görüşün sıhhatli bir görüş olduğu söylenebilir.

Evet, bu görüşün tercih edildiği konusunda bir şüphe yoktur. İbni Kayyım der ki: "Gördüğün üzere delil yönünden

---

13 Nevevî Şerhli Sahih-i Müslim, c/2, s. 313.

14 Zâdü'l Meâd, c/5, s. 91, 92.

15 Es-seylü'lCerrâr, c/4, s. 570, 571.

16 Cizye alınması esasından ateistlerin ve mürtedlerin istisna tutulmaması görüşü bana aittir. Bu konudaki delilim ise şöyledir:

1. Sa'd b. Mansur, süneninde şöyle rivayet etmiştir (No: 2588): Tustur, sulh yoluyla fethedildi. Sonra oranın ehli kâfir oldu ve muhacirler onlarla savaştılar. Sonra onları esir aldılar. Ömer b. Hattap (r.a) onlardan esir alınanların cizye verdikleri hale döndürülmesini emretti ve böylece ihtilafı giderdi.

2. El-Musannef isimli eserde Abdürrezzak şöyle rivayet etti (No: 18714): Irak'ta Cezire halkından bazıları İslam'a girdiler. Az bir süre İslam'da kaldıktan sonra irtidad ettiler. Meymun b. Mehran, onların bu durumunu Ömer b. Abdülaziz'e bildirdi. Ömer b. Abdülaziz de şöyle cevap yazdı: Onlardan cizye al ve sonra onları kendi hallerine bırak.

O halde bu rivayetlerden anlıyoruz ki, mürtedlik küffarın türlerindendir ve onlardan da cizye alınır ve onlara küffarla yapılan muamelenin aynısı yapılır.

Beş sınıf küffara karşı doğru şer'i muamelenin nasıl olması gerektiği hususunda bir araştırma yaptım. Bu beş sınıf küffar: Ehli kitap, müşrikler, münafıklar, ateistler ve mürtetlerdir. Bu konuda teferruatlı bilgiye "el-İslamü kemâ yetecellâ fi Kitabi'llahi" (Allah'ın kitabında tecelli eden İslam) adlı eserimin sekizinci cildinde ulaşabilirsiniz. Konu Başlığı: El-İslâm: "Nazraten Sedîdeten ticâhe'n nas ve teâmülün sahîhun ma'ahum" (İnsanlara karşı doğru bakış ve onlara yönelik doğru muamele)

www.alibapir.net

en sıhhatli olan görüş budur[17].” Ayrıca bu görüş, konuyla ilgili tüm ayetler ve hadislerle insicam içindedir.

Ancak Peygamber (s.a.v)'in putperestlerden cizye almamasının delili nedir sorusuna vereceğimiz cevapta şu ayeti kerimeyi gösteririz. “**Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini** (İslam'ı) **din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.**” (Tevbe Sûresi,9/29) İslam ordusu, hiçbir zaman onlardan cizye alınacak mı, alınmayacak mı bilgi sahibi olalım diye müşrik bir toplumla karşı karşıya gelmemiştir. Çünkü o dönemde müşrikler hep birlikte Müslüman olmuşlardır. Tabii ki kimisi gerçek anlamda iman edip Müslüman oldular, bazıları da münafıklar zümresine dâhil oldu.

İslam ordusu, putperestlerin en şeriri olan Mecusilerle de karşı karşıya gelmiştir. Peki, o halde İbni Kayyım'ın söylediği gibi neden Peygamber (s.a.v) “**Onlara da ehli kitap muamelesi uygulayın.**[18]” buyurmuştur? Bu hususta İbni Kayyım şöyle der;

Mecusiler, kadınlarıyla nikâhlanılmadığı ve kestikleri hayvanlar yenilmediği halde cizye ödüyorlarsa, o halde belirli bir akideye sahip herhangi bir putpereste de aynı muamele uygulanır. Ancak İslam davetinin tüm insanlara ulaşması sağlanmalıdır. Dolayısıyla dünyanın dört bir köşesinde hürriyete çağıran bu davetin önündeki engellerin kaldırılması gerekir. Eğer bu durum sağlanırsa, kâfirin normal kendi inancında veya istediği bir inançta kalması mümkün olabilir. Kendisini müdafaa eden ve yaşam maliyetlerini karşılayamadığı vakit kendisine geçim ihtiyaçlarını temin eden teşekkülün gölgesi altında yaşaması mukabilinde cizye öder. İslam, o kişiyi silâhaltına almaz, cihat farzıyla mükellef tutmaz. Hayatını, say-

---

17 Bakınız: Zâdü'l Meâd, c.5, s. 92 ..

18 Malik (1/278) ve Beyhakî (9/189) rivayet etmişlerdir.

www.alibapir.net

gınlığını, ırzını, namusunu ve malını korur. Tüm haklarından yararlanması sağlanır.

Genel olarak âlimler[19], zimmîlerle olan muamele hakkında "**Bizim lehimize olan, onların da lehinedir. Bizim aleyhimize olan, onların da aleyhinedir**.[20]" kuralının uygulanması gerektiğini söylemektedirler. Ali b. Ebu Talip (r.a) bu hususta der ki: "**Onlar, mallarının bizim mallarımız gibi, kanlarının ise bizim kanlarımız gibi olması için zimmet akdini kabul etmişlerdir.[21]**"

Evet, kardeşlerim! İslamî savaşlar ve özgürlük cihadı yapılmıştır. Daha önce bahsini ettiğimiz gibi Emevi, Abbasi ve Osmanlı idarecilerinden şeriata mugayir bir hüküm çıksa, bu durum İslam'ı değil, onları bağlar. Ancak tekrar söylüyoruz bu bize ait bir görüş değildir. Müsteşriklerin kendileri de bu görüşü benimsemektedirler. Müslümanlardan daha şefkatli, daha adil ve daha lütufkâr kimse yoktur. Savaşın kızıştığı anda bile Müslümanlar bu özelliklerini muhafaza ederler. Haçlıların komutanı Aslan Yürekli Richard yaralandığında, Selahaddin Eyyubi onu tedavi etmesi için kendi doktorunu gönderdi. Ayrıca ona buz ve meyve gönderip ikram etti. Ona bu derece

---

[19] Bakınız; "İslam Şeriatı'nda Haklar ve Hürriyetler", Dr. Rahil Muhammed Garayiba, s. 348.

[20] Bakınız; "Asrı Saadet ve Hulefâ-i Râşidîn Dönemine Ait Siyasi Vesikalar Mecmuası", Muhammed Hamidullah, s. 188, b. 8, vesika no 97 (Peygamber (s.a.v)'in Necran'a yazdığı mektubun iki nüshası)

O halde İslam Devleti'nde gayrimüslimlere nasıl davranılacağı konusunda bir örnek teşkil eden bu söz, uzun bir rivayet içerisinde geçen Peygamber (s.a.v)'in sözüdür: (Ben onlara, Müslümanların lehine olanın onların da lehine olacağına, Müslümanların aleyhine olanın onların da aleyhine olacağına dair Allah'ın ahdini verdim. Onların lehine ve aleyhine olan konularda Müslümanların ortakları olsunlar diye Müslümanlar, zimmîlerin haklarına riayet etmeleri, onların saygınlığını korumaları ve onları her türlü kötülükten korumaları gerekir.)

[21] Bedâî's Sanâi, el-Kesânî, c. 7, s. 111; ayrıca bakınız "es-Seyrü'l Kebîr", Şeybânî, c. 3, s. 250.

www.alibapir.net

müşfik davrandı. Ancak biz küffarın vahşi muamelelerini düşündüğümüzde Müslümanlarla gayrimüslimler arasında çok büyük farkın olduğunu görüyoruz.

Tarihçiler der ki: Hıristiyanlar Kudüs'ü işgal ettiklerinde, şehrin içinde 70.000 den fazla kişiyi katlettiler. Hatta denir ki, onların atları Beytü'l Makdis'te dizlerine kadar kana gömüldü[22].

Ancak SelahaddinEyyûbî, hicri 583[23] yılında Kudüs'ü Haçlıların elinden kurtardığında, orada yaşayan insanlara tam bir adalet ve şefkatle muamele etti. Onları serbest bıraktı. Bu hakikati, Avrupalılar kendileri de tasdik etmekteler. Kürt komutan Selahaddin Eyyubî, cesur olduğu kadar şefkatli, affedici, izzetli ve gönlü geniş bir komutandı. Şüphesiz o bu yüce değerleri İslam'dan almıştı. Kim İslam'daki cihadın hedefini birkaç kelimeyle öğrenmek istiyorsa, Fars orduları komutanı Rüstem'in İslam ordularının komutanı Rebi b. Amr'a "Farsların ülkesine niçin geldiniz?" sorusuna verdiği cevabı üzerinde düşünsün. Rebi b. Amr dedi ki:

"**İsteyeni kula kulluk etmekten Allah'a kulluk etmeye, dinlerin adaletsizliğinden İslam'ın adaletine ve dünyanın sıkıntısından, dünya ve ahiret ferahlığına çıkarmak için bizi Allah buraya gönderdi.**"

Bu olayı, Taberî, İbni Kesîr ve İbnü'l Esîr tarihlerinde zikretmişlerdir[24].

Şimdi de bu hususta gayrimüslim ülkeler ve halkların muamelelerine bir göz atalım. Teferruatlı anlatmaya gerek duymuyorum. Sadece bazı noktalara değinmekle yetineceğiz.

1/ Birinci Örnek: Malumdur ki, Müslümanlar birkaç

---

22 Bakınız: el-Kâmil Fi't Tarîh, c. 8, s. 189.

23 Bakınız: el-Kâmil Fi't Tarîh, İbnü'l Esîr, c. 11, s. 546.

24 Bakınız; "Tarihü'l Ummem ve'l Mulûk", Taberî, c. 2, s. 106 – 107; "el-Bidâyetü ve'n Nihâye", İbni Kesir, c. 7, s. 49 – 50; "el-Kâmilü fi't Tarîh", İbnil Esir, c. 2, s. 463 – 464.

www.alibapir.net

yüzyıl Endülüs'e (İspanya) hükmettiler. Batılı tarihçilerin de itiraf ettiği üzere ilmi kalkınmanın ya da Rönesans olarak isimlendirilen ilmi yönden gelişmelerin ortaya çıkmasındaki en büyük amillerden biriydiler. Şüphesiz bu ilmi kalkınma, Endülüs'te Avrupalıların istifade ettikleri İslam Medeniyeti'nin kültürel ve ilmi mirası yoluyla gerçekleşmiştir. Tüm bunlara rağmen İslam güneşi o topraklarda batmaya başladığında Endülüs Hıristiyanları, Müslümanlara ne yaptılar peki?

Batılı tarihçilerin bahsetmiş olduğu gibi akideleri teftiş eden mahkemeler, XII. ve XVI. yüzyıllar arasında Ortodoks ve Katolik Hıristiyanlardan sadece Kilise'ye düşman olan yaklaşık dokuz milyon insanı ortadan kaldırmıştır[25]. Orada bir milyon nüfusu olan Müslümanlardan bir tek kişi bile kalmamıştır. Çünkü onlara zorla ve baskıyla Hıristiyanlığı kabul ettirdiler. Onları domuz eti yemeye, boyunlarına haç takmaya zorlandılar ya da katledildiler. Karşılaştıkları en iyi durum yurtlarından kovulmaları ve sürülmeleriydi.

2/ İkinci Örnek: Tatar ve Moğol İstilaları[26]... Yaptıkları en iğrenç şey, Müslümanların kafataslarından kaleler yapmaları... Tarihçiler der ki: Moğol komutan, askerlerinden birine "Filanca şehre git ve insanların başlarını getir. Eğer başlarını kesecek erkek bulamazsan, kadınların başını kes, onları da bulamazsan çocukların başlarını kesip getir." diyerek emir verirdi. Mesela bir başkasına derdi ki, yirmi bin kişinin kellesini koparıp toplayacaksın ve o kelleri üst üste yığacaksın. Tarihçiler, Taberi, İbni Kesir ve İbni Esir'in anlattıklarını zikrederler. Hülagu ve kâfir ordusu, hicri 656 yılında Bağdat'ta yaptıkları katliamda bir milyon kişiyi katletmiştir. Bazı riva-

---

[25] Bakınız; "Mahakimü't Teftiş", Dr. Zeki Ali, s. 500; "eş-Şebâbü'l Müslimü fî Müvâceheti't Tehaddiyâti" (Sorunlarla Mücadelede Müslüman Genç), Dr. Abdullah Nasıh Alvân, s. 132.

[26] Tatar ve Moğolların uyguladıkları vahşetleri araştırmak için bakınız; "el-Bidâyetü ve'n Nihâye", İbni Kesir, c. 13, s. 256; "el-Kâmilü fi't Tarîh", İbnil Esir, c. 12, s. 358 – 399.

www.alibapir.net

yetler bu sayının iki milyona ulaştığını söyler. O dönemde insanların nüfusunun az olduğu düşünülürse bu sayının biraz abartılı olduğu söylenebilir.

3/ Üçüncü Örnek: Bir örnek de çağdaş tarihten verelim. Rusya'da Lenin ve Stalin liderliğinde komünizm rejiminin gerçekleştirdiği iki devrimde yapılan vahşi katliamlar ve yine Çin'de Mao Zedong liderliğinde gerçekleşen devrim… Tüm bu ülkelerde Müslümanlar, komünist olmaya zorlandıklarında dinlerinden dönmeyi reddettikleri için büyük zulümler gördüler.

Tarih kitaplarında 15 milyondan fazla Müslümanın, kendilerini hedef alan soykırımlarda hayatlarını kaybettikleri belirtilmektedir.

Çağdaş tarih, bilimsel sosyalizm hamlesiyle Marksizm ve Maoizm tarafından gerçekleştirilen vahşetlerin, çocukların bile saçlarını beyazlattığını aktarmaktadır. Bazen bu rejimlerin zalimlikleri öyle boyutlara ulaşmıştır ki, işgal altında bulunan İslam topraklarındaki şehirlerde ve köylerde yaşayan insanları meydanlara toplarlar, onlardan dinlerini terk etmelerini isterler ve bu talebi reddettiklerinde ise o insanlar içindeki yaşlıları ve dini eğilimleriyle tanınan kişileri katlederlerdi. Sonra da ölüm tehdidiyle insanlara, pisliklerini onların cesetlerinin üzerine koymalarını emrederlerdi. Karşı çıkanı ise katlederlerdi. İşte Çin'deki Müslümanların, insan haklarını koruduğunu ve işçi tabakasını desteklediğini iddia eden rejimden gördüğü zulmün boyutu böylesi dehşet verici nitelikteydi. Rusya'daki kardeşleri de aynı zulümlerle karşı karşıya kaldılar.

Maalesef birçok insanın görmezden geldiği bu komünizm ve sosyalizm rejimlerinin gölgesi altında o Müslümanların durumu böyleydi. Komünizm düzeni yerle bir olunca, yaptıkları vahşetin üzerindeki perde kalktı ve her şey gün ışığına çıktı. Ancak Müslümanlar, katledildiler, ortadan kaldırıldılar ve kimse de onların bu acılarından haberdar olmadı. Kimse

www.alibapir.net

onları müdafaa etmedi. Bazıları diyor ki; "Affedilmeyen bir suç nedeniyle bir kişi katledildi. Silahsız halkın katledildiği, henüz araştırma aşamasında bir iddiadır." Şüphesiz bu tarz ifadeler, sadece Müslüman halklara yönelik işlenen zalimlikler olduğunda kullanılıyor.

4/ Dördüncü Örnek: Pakistan'ın Hindistan'dan bağımsız olma mücadelesi sırasında Hindular ve Sihlerin Müslümanlara yönelik yaptıkları katliamlar… Bu katliamlar halen günümüzde de devam etmektedir. Sonuncusu daha geçen sene gerçekleşmişti. Müslümanlardan büyük sayıda bir grubu yaktılar.

5/ Beşinci Örnek: 1947 - 48 yıllarından günümüze kadar Yahudilerin Müslümanlara yönelik yaptıkları katliamlar… Batı ve özellikle de Amerika, bu katliamlar karşısında sadece sessiz kalmıyor, aynı zamanda pişkince işgalci Yahudileri müdafaa ediyor ve Filistinlilere düşmanlık besliyor.

Kemalizmin istibdat döneminden çok partili döneme geçilene kadar Türkiye'de, Rıza Şah ve oğlu Muhammed liderliğindeki diktatör hükümetlerden beri İran Kürdistan bölgesinde ve Baas diktatörlüğü dönemi ve sonrasındaki rejimler döneminden beri Irak ve Suriye'de yaşayan Kürt Müslümanların durumunu konuşmuyoruz. Tüm bu dönemlerde Müslüman Kürt halkının başına nelerin geldiğini Allah'tan başka kimse bilmiyor.

Ancak neden Kürdistan'daki Müslümanların durumunu konuşmak istemiyoruz? Çünkü bu bölümde Müslümanlar ve gayrimüslimlerin bir diğerine karşı nasıl davrandığına misaller veriyoruz. Irak, Suriye, İran ve Türkiye'de Müslüman halklara yönelik adaletsiz muameleleri yapan rejimler, Müslüman hükümetler sayılıyor. Ancak şunu söylemeden geçemeyiz; tüm bu suçları işleyenlerin çok azı dışında İslam'la hiçbir bağı yoktur.

6/ Altıncı Örnek: Kalemlerin bile anlatmaktan aciz kaldığı Bosna Hersek ve Kosova'daki Müslümanlara karşı Sırpla-

www.alibapir.net

rın yaptıkları vahşi muameleler, soykırım, tecavüz, katliam ve insanları yurtlarından sürmeleri…

7/ Yedinci Örnek: Rusların, Çeçenlere karşı yaptıkları işgal, baskı, işkence, her türlü zulüm ve saldırılar… Diğer taraftan haber kanalları şu günlerde her saat başı Hintlilerin Keşmirli Müslümanlara karşı işledikleri zalimlikleri göstermektedir.

8/ Sekizinci Örnek: Günümüzde Amerika gibi çok büyük güce sahip bir ülke, terörle mücadele adı altında tüm Müslümanlara karşı savaş ilan ediyor. Kendisini dünyanın süper gücü ve lideri sanıyor. Ancak dünya liderliğine soyunan bir devletin, dünyadaki sorunları idrak edebilecek çok geniş bir hafızaya ve akla sahip olması gerektiği gerçeğini göz ardı ediyor. İnsanların duygularını, dertlerini ve sıkıntılarını anlayabilecek ve çözebilecek geniş bir anlayış ve gönüle sahip olması gerektiğini bilmiyor.

Ancak Amerika'nın gönlü o kadar dar ki kendi vatandaşlarının hislerini ve sıkıntılarını bile gideremiyor. Aklı o kadar kıt ki, kendi inandıkları dışında hiçbir fikre, tasavvura ve akideye tahammül edemiyor. George Bush'un "**Bizimle beraber olmayan, karşımızdadır."** sözünü tüm dünya duydu. Ayrıca Amerika tüm dünyaya çok açık bir şekilde ilan ediyor ve diyor ki; "*Biz tüm dünyaya kendi değerlerimizi, hususiyetlerimizi, medeniyetimizi, varlığımızı ve kültürümüzü dayatıyoruz.*"

Şüphesiz sizler de televizyonlardan Suudi Arabistan, Pakistan ve Mısır gibi Müslüman ülkelere, Amerika'nın ve Batı'nın kendi isteklerine, çıkarlarına ve siyasetlerine uygun olacak şekilde eğitim ve öğretim yöntemlerini değiştirmeleri yönünde ne derece baskı uyguladığını biliyorsunuzdur. Bu eğitim ve öğretim yöntemlerini ve sistemlerini yeniden oluşturmaları yönünden son derece büyük ölçüde dayatmayla karşı karşıya kalıyor bu ülkeler. Bu durum hakikatte İslam âlemine yönelik uygulanan terörden başka bir şey değildir.

"Benim karşımda olan, düşünceme katılmayan düşma-

www.alibapir.net

nımdır." sözünü gerçekten selim bir aklın kabul etmesi mümkün değil. Senin düşünceni benimsemeyen ve sana saldırmayan bir kişi neden senin düşmanın olsun ki? Acaba Amerika şunu mu demek istiyor; insanlar ya bizimle birlikte olurlar ve bize itaat ederler, ya da aksi takdirde bize silah doğrultacaklar! Bunun ortası yok mu?

Amerika, niçin kendisiyle savaşmayan insanlara savaş ilan ediyor? Yoksa Amerika, bir başkasına bir fikri dayatmanın terörün kaynağı olduğundan bihaber mi? Belki de terörün asıl kaynağı kendisidir. Bu düşünce firavunî düşüncenin özünü teşkil eder. Yaklaşık dört bin yıl önce Hufu isimli Firavun, Musa (a.s) ile karşı karşıya geldiği zaman ona şöyle dedi: "**Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü** (kendi görüşümü) **gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum.**" (Ğafir Sûresi,40/29)

Evet, kardeşlerim! Kim doğrunun sadece kendisine ait olduğunu iddia ederse, o kişi kimsenin doğruyu dile getirmesine izin vermez. Bu ister Firavun olsun, ister Bush... İster yirmi birinci yüzyılda olsun, ister milattan önceki yirminci yüzyılda olsun fark etmez. Bu tutum, terörün ta kendisidir. Meselenin aslında hiçbir değişiklik yoktur. Firavun'un Musa'ya (a.s) ve İsrailoğullarına söylediğiyle, **Bush**'un İslam âlemine söylediği aynı şeydir. Her ikisi de aynı iddiayı ortaya atıyor. Kibir, büyüklük taslamak, insanların iradelerini ve şahsiyetlerini hiçe saymak ve haklarını çiğnemek...

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

DÖRDÜNCÜ KISIM

Terörün Dinde Yeri Yoktur

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Daha önce tarif ettiğimiz gibi terörizm, kaba kuvvetle ve baskıyla başkalarına belirli bir düşüncesi, görüşü veya siyaseti dayatmak ve silah gücüne sığınmak demektir. İslam şeriatında terörün asla yeri yoktur. Peki, neden?

Bunu şu delillerle açıklayalım.

1. Dünya Hayatının Hikmeti

İslam perspektifinde dünya hayatının hikmeti, insanın muhayyer kılınmış olmasıdır. Peki, insan ne zaman ne nasıl imtihana tabi tutulur?

Öğrencisini imtihan etmek isteyen bir hoca, onu ne zaman imtihan eder? Tabi ki öğrencisi başarılı veya başarısız olmaya ehil olduğu vakit imtihana tabi tutar. Eğer her iki ihtimalde varsa, işte buna imtihan denir.

Allah-u Teâlâ, insanı imtihan etmek için dünya hayatını yaratmıştır. Ve insana, inanma veya inkâr etme; Allah'ı sevme veya O'na düşman olma hürriyetini bahşetmiştir. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye.**" (Kehf Sûresi, 18/7). İnsana, fırsat verilmeli ve önüne geniş bir alan açılmalı ki seçimi ortaya çıksın. Allah'ın rızasını mı, yoksa gazabını mı tercih etti; güzel amel mi işledi, yoksa kötülüğe mi bulaştı belli

www.alibapir.net

olsun. Allah-u Teâlâ bir başka ayet-i kerimede şöyle buyuruyor:"**Biz ona yolu gösterdik;** (artık o,) **ya şükredici olur ya da nankör.**" (İnsan Sûresi,76/3).

İnsanın, İslam akidesi gibi bir akideyi kabul etmeye zorlanması, yaratıcının insanı yaratmasındaki ve ona dünya hayatında seçme fırsatı vermesindeki hikmete aykırıdır.

2. Fıtrat ve İnsanın Tabiatı

Zorla ve baskıyla bir fikrin kabul ettirilmesi, insanın fıtratına ve tabiatına aykırıdır. Senin ikna olarak kabul ettiğin bir düşünceyi, başkasına zorla kabul ettirmen, o kişinin ikna olduğu anlamına gelir mi? Bu imkânsızdır. Şüphesiz sen, herhangi bir işi yapması konusunda bir başkasını zorlamaya gücün yetebilir, ancak zorladığın kişiyi o işi gerçekten gönülden sevmeye zorlaman mümkün değildir. O halde, hiçbir surette kalplere ve zihinlere hükmedilemez. İnsanın nefis ve gönül cihetiyle bir fikri benimsemeye icbar edilmesi söz konusu olamaz. Bir kimseyi zorla senin kendi zahiri görünüşüne getirmeye başarılı olabilirsin, ancak baskıyla onun kalbine ve gönlüne girmeyi asla başaramazsın.

Dolayısıyla ikrah ve icbar, insanın fıtratına ve tabiatına aykırıdır. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: "**Yere ve onu yayıp döşeyene, nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene',**" (Şems Sûresi, 91/6-7)

İnsan, gönlünün derinliklerinde iyi veya bir kötü bir kişiliğe sahip olabilir. Hiç kimse baskıyla ve zorbalıkla hiçbir zaman bir başkasının gönlüne ve kalbine sahip olmaz, onun vicdanına hükmedemez.

3. İslam'ın Özü ve Tabiatı

Terör ve başkalarının muayyen bir fikri benimsemelerine zorlanması; dinin cevherine, özüne muhaliftir. Çünkü İslam, insanları özgürleştirir ve sonra onlara iman ile küfür

www.alibapir.net

arasında seçim hakkı tanımaktadır. Şüphesiz bu seçim hakkı, hem davet hem de devlet merhalesinde mahfuz kalır. Bazı İslamcıların, "**Evet, İslamcılar fikir özgürlüğünden bahsediyorlar, insanın iman ve inkâr arasında tercih etme hakkına sahip olduğunu söylüyorlar, ancak iktidarı ele geçirdiklerinden bunun tam tersini yapıyorlar.**" diyerek Müslümanları suçladıklarına şahit olduğumuz için bunu hatırlatma gereği duyuyorum. Bu sözü nerden getiriyorlar, neye dayanarak söylüyorlar bilmiyorum. Bu söyledikleri mesele bir zandan ibarettir. Genel olarak İslam'da muhaliflere karşı sergilenecek iki muamele türü vardır.

A) İnsanların İslam'a Çağrıldığı Davet Merhalesi: Kim bu davete icabet ederse, İslam'la şereflenir. Aksi takdirde davet edilen kişi zorla ve güç kullanılarak İslam'ı benimsemesi beklenemez.

B) Devlet Merhalesi: İkrah ve icbar yoluyla bir fikri kabul ettirmenin meşru olmadığını gösteren deliller önümüzde durmaktadır. Bu hususa işaret eden bazı ayeti kerimeleri daha sonra okuyacağız. Ancak şunu söylemek istiyoruz:

En açık ve en güçlü delil, Peygamber (s.a.v)'in ve Hulefâ-i Raşidîn'in (r. anhüm) herkes tarafından bilinen siretleridir. Onların, İslam Devleti çatısı altında hayatlarını sürdüren dini ekalliyetlere nasıl muamele ettikleri ortadadır. Yezidi, Hıristiyan, Yahudi, Zerdüşt, Sabii, Budist gibi her ne inançta olursa olsun hiç kimseyi hiçbir zaman İslam'ı kabul etmeye zorlamadılar. Hatta zimmî[27] bir kimseye zulmedildiği vakit tüm Müslümanlar – özellikle de âlimler – bir araya gelerek

---

[27] **Zimmî**; İslam Devleti'nin çatısı altında yaşayan gayrimüslim kişidir. İslam Devleti, bu kişileri korur, gözetir, onların haklarını ve özgürlüklerini muhafaza eder. Onlara "zimmî" denilmesinin sebebi, onların hakları şer'î bir görev olarak Müslümanların ve İslam Devleti'nin zimmetindedir. İslam Devleti, onların haklarına sahip çıkar ve müdafaa eder. Zimmet, iki veya daha fazla taraf arasında ibra edilen antlaşma, sözleşme, muahede anlamındadır. Bakınız; Muhtârü's Sahhâh, s. 206.

www.alibapir.net

o mazlumu müdafaa ettiler. Buna bir misal verecek olursak; İbni Teymiye (rahmetullahi aleyh) gibi bir âlim, Müslüman esirleri serbest bırakması talebinde bulunmak üzere **Moğol** komutanlarından biri olan **Kazan** ile görüşmeye gittiğinde, talebi kendisine sunduğunda Kazan ona şöyle dedi; "Heybeti ve vakarı kalbimi, gönlümü etkileyen senin gibi başka bir âlim göremiyorum. Senin talebini reddetmeyeceğim. Müslüman esirleri sana veriyorum, onları alabilirsin." Bunun üzerine İbni Teymiye dedi ki; "Ehli Kitaptan olan esirleri de bize vermelisin. Çünkü onlar da bizim gibiler." Yani şunu demek istedi; (Her ne kadar bizimle aynı dini paylaşmasalar bile, bizim vatandaşlarımız olarak bizlerle birlikte yaşadıkları sürece onlar da bizim gibidirler.)[28] "Onları bana teslim etmediğin sürece buradan ayrılmayacağım." Bunun üzerine Kazan, ehli kitaptan Hıristiyanlar ve Yahudiler de dâhil olmak üzere tüm esirleri serbest bıraktı.

İslam, hem davet hem de devlet merhalelerinde, tabiatı gereğince asla bir kimseye bir fikrin ikrah ve icbarla kabul ettirilmesine müsaade etmez. Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Dinde zorlama** (ve baskı) **yoktur**." (Bakara,2/256) Müfessirler bu ayeti kerimenin nüzul sebebini şöyle izah etmektedirler.

Ensar'dan bir kadın, "Eğer çocuğu yaşarsa, onu ehli kitabın dini üzerine yetiştireceğim." diye adakta bulunur. İslam geldiğinde ise Ensar der ki: "Ey Allah'ın Resûlü! Yahudilik dininde kalan çocuklarımızı İslam'a girmeleri için zorlamayacak mıyız? Biz, Yahudiliği en faziletli din olarak gördüğümüz zamanlarda onları Yahudi yetiştirmiştik. Artık Allah bize İslam'ı getirdi. Onları İslam'a girmeleri için zorlamayalım mı?" Babalar, çocuklarını ikrah etmek istediler. Bunun üzerine Allah-u Teâlâ şu ayeti

[28] Parantez içerisindeki kısım benim eklememdir. Şeyh İbn-i Teymiye'nin sözünün muktezası olarak ilave ettim.

www.alibapir.net

kerimeyi inzal buyurdu: “**Dinde zorlama** (ve baskı) **yoktur.”** (Bakara,2/256)[29]

Yahudilerin Medine’den çıkartılmasının sebebi ise Peygamber (s.a.v) ile imzalamış oldukları sözleşmeyi bozmaları ve ihanet etmeleridir. Allah Resûlü; Benî Kinka, Benî Nadîr ve Benî Kurayza[30] Yahudilerini, inançları sebebiyle değil, ihanetleri, düşmanlıkları ve kinleri sebebiyle cezalandırmıştır.

Allah-u Teâlâ, insana hak ve batıl yolunu[31] seçme hürriyetini verdiği için insan hür olmalı ve hiçbir şeye icbar edilmemelidir. Bu hususta Allah-u Teâlâ, Resûl’üne hitaben şöyle buyuruyor: “**Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü’min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?”** (Yûnus, 10/99)

Allah-u Teâlâ, Nebisi Muhammed (s.a.v)’e dahi insanları iman etmeye zorlamayı yasaklamıştır. Çünkü Allah (c.c) dileseydi, yeryüzünde herkes iman eder ve mümin olurdu. Allah (c.c)’ın iradesine kim karşı çıkabilir ki? Allah (c.c), peygamberine diyor ki; Ey Muhammed! Eğer Allah, insanların imana zorlanmalarını istemiyorsa; sen de onları mümin olmaya zorlayamazsın. Yani senin böyle bir hakkın yok. Allah (c.c) buyuruyor ki: “**Sen onların üzerinde bir zorba değilsin;**”(Kâf, 50/45) ve “**Onlara ‘zor ve baskı’ kullanacakdeğilsin.**” (Ğaşiye,88/22)

Bu ayeti kerimeler çok açık bir şekilde ispat etmektedir ki, Allah’ın dini ve menheci karşısında insanın hürriyeti

---

29 Bakınız; Fethü’l Kadîr, Şevkânî, c.1, s. 357. Şöyle dedi: Bu kıssa, Ebu Davut (2682), Nesâî (68, 69), İbni Cerîr (10/3) ve İbni’l Münzir tarafından İbni Abbas (r.a) ’dan nakledilmiştir. Bakınız; “el-İstîâbü fî beyâni’l esbâbi”, c. 1, s. 195.

30 Akdettikleri antlaşmayı bozmaları ve ihanetleri nedeniyle Medine’den Yahudilerin çıkartılması hakkında daha fazla bilgi için bakınız; es-Siretü’n Nebeviyyetü, İbni Hişâm, c. 3, s. 50 – 54; c. 3, s. 199 – 212 ve c. 3, s. 244 – 265.

31 Bakınız; “Muhtasar’u Tefsîr’i İbn’i Kesîr”, c. 1, s. 239; Fethü’l Kadîr, Şevkânî, c.1, s. 357

www.alibapir.net

ve iman edip etmeme hususunda muhayyer kılınması izaha muhtaç olmayan bir hakikattir. İnsan, hür irade sahibi bir varlıktır. Ancak İslam hakkında hiçbir bilgisi olmayan bazı kimseler, Müslüman ya da İslami bir teşekkülün dinin tabiatıyla uyuşamayan bir davranışını gördüklerinde, kendi görüşlerine dayanarak, bu olumsuz durumu hemen İslam'a mâl ederler ve bu olumsuz davranışların İslam'dan kaynaklandığını iddia ederler. Ben buradan sarih bir şekilde ilan ediyorum ve herkesi rahat olmaya davet ediyorum. Çünkü İslamî varlığın tesisi, Allah'ın şeriatına ve dinin tabiatına uygundur. İslam, terörizme dayanmadığı gibi başkalarını ikrah ve icbar etme esasına da dayanmaz. Buna delil olarak, İslam Devleti'nin kuruluşu akabinde Medine-i Münevvere' de nazil olan tüm ayetleri gösterebiliriz. Bu ayetlerin hepsi, Müslümanların işlerini düzene sokmak gayesiyle şer'i hükümler içerir ve "**Ey iman edenler!**" hitabıyla başlar. Bu ne demek acaba? İslami bir toplum kurmanın gereği olarak öncelikle İslam'a inanmaları ve sonrasında ise hayatın muhtelif alanlarına yönelik kendilerine emirler ve nehiylerin gelmesi demektir. Tıpkı bir binanın temelsiz ayakta duramayacağı gibi…

Kısaca söylemek gerekirse; İslam Devleti tesis edilmeden bu gayeyi hedefleyen bir toplumun oluşturulması kaçınılmazdır. Eğer bu toplum oluşturulmazsa, kurulacak devlet temelsiz bir duvara benzer, su üzerine yazı yazmak gibi duygusal bir hareketin ötesine geçemez.

Allah Resûlü (a.s.), İslam Devleti'ni Nasıl Tesis Etti?

Peygamber (s.a.v)'in hayatını incelersek; İslam Devleti'ni niçin Mekke'de ilan etmediğini anlarız. Genel olarak tüm peygamberlerin, özellikle **ulü'l azm** peygamberlerin (salât ve selam hepsinin üzerine olsun) hayatlarını okuyup düşünürsek, Allah'a davet etmeye başladıklarında ve kendilerine tabi olanları eğitmeye ve onlara dini öğretmeye başladıklarında

www.alibapir.net

niçin hemen bir şeriat temelli otorite kurmadıklarını anlarız. Çünkü Allah'ın şeriatı, peygamberler vasıtasıyla insanlara ulaşır ve bu şeriat toplumun gerçeklerine uygun olarak hedeflerini tedricen gerçekleştirir. Her zaman ve mekânda çok açıktır ki, bir devletin tesis edilebilmesi için üç zorunlu unsura ihtiyaç duyulur. Bunlar; yer, insan ve otorite.

Bu unsurlardan yer ve otorite unsurunun, doğrudan insanla ilişkili olduğu aşikârdır. İnsanlar yeryüzünde yer edinebildikleri sürece bir otoriteye sahip olma şansları vardır. Bu nedenle Peygamber (s.a.v), Mekke'de tam on üç yıl boyunca insanları Allah'a davet etti. Bu süre zarfında o kadar sıkıntılarla karşı karşıya kalmalarına, işkence ve eziyetlere, Ammar (r.a)'ın anne ve babası; Yasir ve Sümeyye gibi ashaptan bazılarının şehit edilmesine rağmen ashabından hiç kimsenin bir müşrike suikast düzenlemesine izin vermedi. Hatta Peygamber (s.a.v)'in bizzat kendisine karşı çıktılar, ona hakaret ettiler ve onunla alay ettiler. Bunca eziyete rağmen neden Peygamber (s.a.v), ilk başta müşriklerle mücadeleye atılmadı? Çünkü Allah Resûlü (s.a.v) İslam Devleti'nin bu şekilde kurulamayacağını çok iyi biliyordu. Eğer İslam Devleti kurulmak isteniyorsa, bu ancak Müslümanların omuzları üzerinde yükselmeliydi. Üzerinde bir otorite kurmak istedikleri yerde özgür olmaları gerekirdi. Sonrasında ise Allah'ın şeriatı tahakkuk eder. İbn-i Hişâm'ın Sireti'nde[32], İbn-i Sa'd'ın Tabakât'ında[33] ve Zâdü'l Ma'âd fî Hedy'i Hayri'l İbâdi[34] adlı eserde Peygamber (s.a.v)'in İslam Devleti'ni kurmak amacıyla yirmiden fazla kabiliyle görüştüğü ve onlardan yardım istediği teferruatlı bir şekilde anlatılmaktadır. Allah Resûlü (s.a.v), aşağıdaki metinden açıkça anlaşıldığı üzere desteklerini almak ve kendisine yardım etmeleri için o kabilelere görüştü.

---

32 C. 2, s. 63 – 69.

33 Bakınız; "es-Sîretü'n Nebeviyyet'üs Sahîhatü", Ekrem Ziya el-Umrî, c. 1, s. 193.

34 C. 3, s. 43.

www.alibapir.net

“**İbni İshâk dedi ki: Hüseyin bin Abdullah bin Ubeydullah bin Abbas bana şöyle anlattı, dedi ki: Babamın, Rebia bin İbad’a şöyle anlattığını işittim. Dedi ki: Ben Mina’da babamla birlikte (yaşayan) genç bir köleyim. Allah Resûlü (s.a.v) Arap kabilelerinin evlerinin önündeydi ve şöyle dedi: Ey Filanca Oğulları! Ben, Allah’a kulluk etmenizi, O’na hiçbir şeyi şirk koşmamanızı, O’nun dışında kulluk ettiklerinizi terk etmenizi, bana inanmanızı, güvenmenizi ve Allah’ın bana gönderdiğini beyan edene kadar beni himaye etmenizi emreden ve size gönderilen Allah’ın Resûlüyüm.**”[35]

Peygamber (s.a.v), o kabilelere bu talebini sunarak davetin yolunu hazırlamak istiyordu. Davet, Mekke’de çok iyi bir şekilde devam etmekteydi. O halde Allah Resûlü’nün maksadı, İslam Devleti’ni ilan etmeye müsait bir zemin hazırlamaktı.

O halde Peygamber (s.a.v), yaşadığımız bu asrın diliyle şöyle diyordu: Benim ve davetim için kitlesel bir üs ve zemin olmaya hazır insanlar var mı?!

Allah Resûlü (s.a.v), nübüvvetinin on ikinci ve on üçüncü yıllarında, Evs ve Hacreç Kabileleriyle Birinci ve İkinci Akabe Biatleri’ni akdetti. Şimdi bu hususta sizlere bazı metinler sunmayı uygun görüyorum:

İbn-i Hişâm’ınSîreti’nde Peygamber (s.a.v)’in Evs ve Hazreç Kabileleriyle yaptığı biatlerin üç aşamada gerçekleştiği belirtilmektedir.

Birinci Merhale:

İbni Hişam şöyle anlatıyor: “**Allah (c.c) dinini izhar etmeyi, Nebisi’ni (s.a.v) aziz kılmayı ve ona verdiği vaadi gerçekleştirmeyi irade buyurduğunda, Peygamber (s.a.v) Ensar’dan bazı kimselerle görüşmek üzere hare-**

---

[35] Bakınız; “es-Sîretü’n Nebeviyyetü”, İbni Hişam, c. 2, s. 218; “el-Bidâyetü ve’n Nihâyetü”, İbni Kesîr, c. 3, s. 133; “Târîhü’t Taberî”, c. 1, s. 556; “Târîhü’l İslâm”, Zehbî, c. 1, s. 77.

www.alibapir.net

kete geçti ve kendisini Arap kabilelerine sundu. Her hac mevsiminde Akabe'deyken Hazreç Kabilesinden Allah'ın kendilerine hayır dilediği bir toplulukla görüşme yapardı."[36] Malumdur ki bu görüşme, nübüvvetin 11. yılında Allah Resûlü ile Medine ehli arasında gerçekleşmişti.

İkinci Merhale:

İbni Hişam yine siretinde şöyle anlatıyor: "**Bir sonraki yıl, Ensar'dan on iki erkek, Allah Resûlü ile Akabe'de görüştüler. Bu görüşme, Birinci Akabe olarak bilinir. Allah Resûl'üne, inanmış olan kadınların biatini getirdiler. Bu olay, kendilerine henüz savaş farz kılınmadan önce cereyan etmiştir.**"[37] Bu görüşme, nübüvvetin 12. yılında gerçekleşmiştir.

Kadınlar biatiyle ne kastedildiği, Mümtehine Sûresi'nin 12. ayetinde anlatılmaktadır. "**Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak** (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak)**, ma'ruf** (iyi, güzel ve yararlı bir iş) **konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.**" (Mümtehine Sûresi, 60/12)

Bu görüşmeye "**kadınlar biati**" denmesinin sebebi, görüşmede sadece erkeklere farz kılınan cihat ve savaştan bahsedilmemiş olmasıdır.

Üçüncü Merhale:

Bu merhale hakkında İbni Hişam, biatin yeri ve zamanından bahsederek şöyle diyor: "**Sonra Mus'ab bin Umeyr, Mekke'ye döndü. Ensar'dan Müslümanlar, şirk ehlinden**

---

36 "es-Sîratu'n Nebeviyyetu", İbni Hişâm, c. 2, s. 221.

37 Aynı kaynak, c. 2, s. 222.

www.alibapir.net

kavimlerinin hacılarıyla birlikte Mekke'ye doğru yola çıktılar. Mekke'ye vardıklarında teşrik günlerinin ortalarında Akabe'de Allah Resûlü (s.a.v)'ne biat ettiler."[38]

Buradan anlaşılmaktadır ki, bu defa Peygamber (s.a.v)'in Yesrib'deki elçisi Mus'ab bin Umeyr idi. Bu biat ise yine Akabe'de, nübüvvetin 13. yılı, hac ritüellerinden sonra Mina günlerinin ortalarında gerçekleşmiştir.

İbni Hişam, o heyetin sayısıyla ilgili şunları söylüyor: "**Evs ve Hazreç kabilelerinden Akabe Biati'ne tanıklık eden kişilerin sayısı; yetmiş üç erkek ve iki kadındır.**"[39]

"**Allah Resûlü (s.a.v), Hazreç'ten dokuz kişi, Evs'den ise üç kişi olmak üzere aralarından toplam on iki kişiyi temsilci olarak seçti. Allah Resûlü (s.a.v) şöyle buyurdu: (*Bana kendi kavimlerini temsil etmek üzere içinizden on iki temsilci çıkarın*.) Böylece onlar da dokuzu Hazreç Kabilesinden, üçü de Evs Kabilesinden olmak üzere aralarından on iki temsilci çıkardılar**."[40]

İbni Kayyım el-Cevziyye, "Zâdü'l Meâdi fî Hedyi Hayri'l Ibâdi"[41] isimli kitabında, Cabir bin Abdullah (r.a)'ın Peygamber (s.a.v)'den naklettiği İkinci **Akabe Biati**'nin metnini zikretmektedir. Allah Resûlü (s.a.v) şöyle buyurur:

"Zinde halinizde de tembel halinizde de sözlerimi dinleyip bana itaat edeceğinize, varlıkta ve darlıkta nafaka vereceğinize, iyiliği emredip kötülüğü sakındıracağınıza, Allah için söz söyleyeceğinize ve bu hususta hiç kimsenin kınamasından korkmayacağınıza, sizin yanınıza geldiğim vakit bana yardım edeceğinize, kendinizi, eşlerinizi ve çocuklarınızı koruduğunuz şeylerden beni de koruyacağınıza bana söz verin ki cennet de sizlerin olsun." Dedi ki: "Biz de ayağa kalktık ve O'na biat ettik." (Müslim)

---

38 Aynı kaynak, c. 2, s. 226.
39 "es-Sîratu'n Nebeviyyetu", İbni Hişâm, c. 2, s. 240.
40 Aynı kaynak, c. 2, s. 229.
41 C. 3, s. 46.

www.alibapir.net

Sonra Allah Resûlü (s.a.v), **Yesrib** temsilcilerinden biat aldı ve o mübarek şehirde toplumsal bir zemin kurdu. Akabe biatine yetmiş beş kişinin katılması ve sonra Evs ve Hazreç Kabilelerini temsilen onların içinden on iki kişiyi temsilci olarak seçmesi günümüzdeki seçim sistemi mesabesindedir.

İbni Hişam, Abdullah bin Ebu Bekir (r.a)'den rivayet eder ki, Peygamber (s.a.v) o temsilcilere şöyle buyurdu: "**Havarilerin Meryem oğlu İsa'ya kefil oldukları gibi siz de kavminizin kefilisiniz. Ben de kendi kavmime – yani Müslümanlara – kefilim." Onlar; "Evet" dediler."**[42]

Evet, bu mesele tıpkı günümüzdeki seçimler gibidir. Ne eksik, ne fazla! Yetmiş beş kişi (73 erkek, 2 kadın) Medine halkında seçilip, onları temsil ediyorlar. Sonra bu seçilen on iki kişi de o yetmiş beş kişiyi temsil ediyor. Allah Resûlü (s.a.v)'in hazırladığı bu toplumsal zemin genişledikten sonra ashabına Medine'ye hicret etmelerini emrediyor. Ve Medine'ye hicret ederken kendisine (s.a.v) arkadaşı Ebu Bekir Sıddık (r.a) refakat eder. Oraya ulaştığında ise İslam Devleti'nin kuruluşunu ilan eder. Tabii bu olay, Medine'de İslam iyice kök saldıktan sonra gerçekleşmiştir. O halde herkes bilmektedir ki, İslam Devleti'nin ve İslamî Varlığın inşası için elzem olan tek tabii ve şer'î yöntem, **kudve-i hasenemiz**[43]olan Allah Resûlü (s.a.v)'in izlediği yöntemdir. Bu konuya daha önce değinmiştik. Ayrıca İslam Devleti'nin kuruluşu safhasında herhangi bir tehdit, terör, baskı veya kaba kuvvete başvurmak gibi çirkin işlere tevessül edilmediğini, hatta bu uğurda bir tek kandamlasının bile dökülmediğini görmekteyiz. İslam Devleti, Peygamber (s.a.v) ve O'nun ashabı tarafından davet ve terbiye yönteminden kaynaklanan doğal yapısı ve mantıki seyri itibariyle toplumla iletişim halinde olan Müslüman toplumlar aracılığıyla kurulmuştur. Bu Müslüman toplumlar; imanın, akidenin, ibadetin, ahlakın ve yüce şer'î adabın vücut bulmuş haliydiler.

---

42 "es-Sîratu'n Nebeviyyetu", İbni Hişâm, c. 2, s. 230.

43 İyi örnek ve model

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

BEŞİNCİ KISIM

Bazı Sorulara Cevaplar

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

Bu beşinci kısımda, terör konusunda şeriatın tutumu hakkında bazı kimselerin bir nevi tereddüt ve fikri bulanıklığı içinde olduğu bazı meselelere hızlı bir şekilde de olsa değinmeyi zorunlu görüyorum.

Birincisi: Savaş ve Cihat Meselesi

Bazı kimseler bir taraftan terör kavramını almazken, bir diğer taraftan da İslam'da cihat nedir tam anlamıyla bilmiyorlar ve aralarında şöyle konuşuyorlar: "**Yeryüzünde İslam davetinin ulaşmadığı bir karış toprak kalmayıncaya kadar kâfirlerle savaşmayı emreden ve cihadı bir yaşam tarzı olarak öne süren bir din hakkında ne denilmesini bekliyorsunuz ki? Böyle bir dinin şiddete ve teröre karşı olduğu nasıl söylenebilir?**"[44]

Bu asılsız iddialara şöyle cevap veriyoruz:

a) Asıl olan İslam Devleti'nin Müslümanların normal hallerinde cihat mekanizmasını devreye sokmasıdır. Mâverdî'nin "el-Ahkâmü's Sultâniyye" isimli kitabında ve yine şer'î

[44] Bu kesinlikle doğru bir tespit değildir. Çünkü İslam, tüm kâfirlerle değil, sadece kendisiyle savaşan ve kendisine saldıran kâfirlerle savaşır ve mücadele eder. Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: (Bakara,2/190). Bu konuya, birinci bölümde "Kuran'ı Kerim'de Hoşgörü ve Birlikte Yaşam Esasları" konusunda değinmiştir. Dahası İslam davetinin herkese ulaştırılması, iletişim alanında teknolojinin gelişmesiyle çok basit bir hal almıştır. Mesele sadece silah kullanmak veya savaşma değildir.

www.alibapir.net

siyaset alanında ulemanın kaleme aldığı kitaplarda; savaşçı ordunun teşkil edilmesi ve cihat mekanizmasının işletilmesi, halifenin görevleri arasında yer alır denilmektedir. Bu meseleyi Mâverdî, on başlık altında özetlemektedir.[45]

b) Günümüzdeki İslam ümmetinin durumu gibi Müslümanların kendilerine ait bir devlet veya varlık bulunmadığı vakit istisnaî durumlarda; güçleri yettiğince kendilerini cihada hazırlamaları Müslümanların görevidir. Zaten ehli küfür karşısında Müslümanların elleri bağlı bir şekilde oturması aklın kabul edeceği bir durum değildir. Fitnelerin şiddetlendiği ve işlerin karışık bir hal aldığı zamanda din için savaşan "taife-i mansura" yı müjdeleyen birçok nas vardır. Bu naslardan biri de Allah Resûlü (s.a.v)'in şu hadisidir. Allah Resûlü (s.a.v) buyurdu ki: "**Bu din ilelebet ayakta kalacaktır. Bir grup Müslüman onun için kıyamet kopuncaya kadar savaşmaya devam edecektir.**" (Müslim)

c) Kuran-ı Kerim ve sünnet-i seniyye nasları üzerinde dikkatli bir şekilde düşünüldüğünde, savaşın genel manada ikiye ayrıldığını, birincisinin savunma savaşı, bir diğerinin ise talep savaşı[46] olduğunu söyleyen âlimlerin bu sözlerinin doğruluğunu bize beyan edecektir.

Biz de diyoruz ki, bir devlet, meşru bir varlık ya da savaşçı bir ordu olmadan savunma cihadı mekanizmasının devreye sokulması caizse (tabi her durumda değil), o halde hiç tereddütsüz İslami bir teşekkül, hatta İslam Devleti olmadan İslam davetinin önündeki engelleri kaldırmak ve saldırıları bertaraf etmek amacıyla talep cihadı yapmak mümkün değildir. Düşmanla karşı karşıya gelip vuruşmak için bir güç ve otoritenin var olması kaçınılmazdır.

---

[45] Bakınız; "el-Ahkâm'us Sultâniyye", s. 6 – 7.

[46] "**el-İslâmu kemâyetecellâ fî kitâbi'llehi**" (Allah'ın Kitabından Tecelli Eden İslam) adlı eserin yedinci cildinde bu mesele hakkında doyurucu bilgiler sundum. Bakınız: Üçüncü bölüm, üçüncü kısım, ikinci mebhas, onuncu matlab.

www.alibapir.net

d) Şimdi ise cihadın iki türüne teferruatlı bir şekilde bakalım. Bu iki cihat türünde de terör olarak nitelendirilebilecek bir husus var mı diye inceleyelim.

Birinci Tür (Savunma Cihadı): Şüphesiz ki İslam; terör, zorbalık veya insanlara baskı uygulamak gibi herhangi bir muameleyi içinde barındırmaz, aksine zalimlerin yapmış oldukları terör, zulüm, baskı ve bilfiil benzeri tüm çirkin işleri reddeder.

"**Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah, muhakkak ki korkup-sakınanlarla beraberdir.**" (Bakara Sûresi, 2/194).

İkinci tür (Talep Cihadı): Daha önce de değindiğimiz gibi hakikatte cihadın varlığı, İslam davetinin ilerleyişi önündeki engelleri kaldırarak bu ilerleyişi esnasında kullanacağı yolu hazırlanması maksadını taşımaktadır. Ve kesinlikle terörle uzaktan yakından hiç bir alakası yoktur.

İslam, insanlara – küfür ehline – üç şeyden birini seçme hakkı tanır ve kendi hür iradeleriyle bu üç şeyden birini seçerler. Kesinlikle herhangi bir baskı veya zorlama söz konusu değildir. Peki, bu üç şey nedir? Ya Müslüman olacaklar, ya cizye vermeyi kabul edip İslam devletinin gölgesi altında yaşayacaklar ya da savaşacaklar. Bir başka ifadeyle İslam, insanlara diyor ki: "Allah'ın insanlığa gönderdiği en son mesaj olmam mantığından hareketle, dünya saadetine ve ahiret felahına erişmeniz için bana tabii olmalısınız." Ancak inanmazsanız, ben hiçbirinize istemediğiniz bir inancı yüklemem. Artık siz kendi yolunuzda devam eder ve kendi itikadınızda kalırsınız. Lakin bu devlete karşı barışınızın ve saygınızın bir göstergesi ve bu devlete düşmanlık yapmayacağınıza dair bir teminat olarak cizye ödemelisiniz.[47] Çünkü tüm insanların ça-

[47] Bu görüşü o vakit söylemiştim. Ancak şimdi, "**el-İslâmu kemâ yetecellâ fî kitâbi'llehi**" (Allah'ın Kitabında Tecelli Eden İslam" adlı eserimin yedinci ve sekizinci ciltlerinde uzun uzadıya bu meseleyi ele aldığım gibi, İslami teşekkül ile diğer siyasi teşekküller arasında sulh

www.alibapir.net

tının altında toplanacağı bu devlette siz de hayatınızı idame ettireceksiniz. Böylece bir taraftan İslam Devletin'e olan saygınızı göstermiş olacaksınız, bir diğer taraftan da işlerinizde ve ihtiyaçlarınızda İslam Devleti'nden yardım isteyebileceksiniz. Eğer Müslüman olmazsanız ve cizye ödemeyi de kabul etmezseniz, o halde siz vadinin ağzını veya suyun kaynağını tıkayan bir kaya mesabesinde olursunuz ve insanlar, sizin yüzünüzden hakikati göremezler. Bu nedenle insanları saf, berrak su kaynağından mahrum bırakan bu kayaların ve taşların ortadan kaldırılması gerekir.

İslam'daki cihat mefhumunda, saldırı halinde bile insanların iman edip etmemeleri hususundaki iradelerinin ipotek altına alınmadığına ve onlara herhangi bir baskı yapmadığına delil cumhur ulemanın sözüdür. Eğer ortada bir savaş varsa, bu savaş kendi halinde yaşayan kâfirlerle mi, yoksa İslam'a adavet besleyen küfür ehli ile mi buna bakmak gerekir. Bunun iyi bir şekilde tespit edilmesi, cihat mefhumunun anlaşılması için elzemdir.

Ulema diyor ki, kâfirlerle savaşmanın illeti; onların küfürlerinden dolayı değil, İslam davetinin önünde engel teşkil etmeleri ve İslam'a kin ve öfke beslemeleridir. Şeyhü'l İslam İbni Teymiye'nin "es-Siyâsetü'şŞer'iyyetü" isimli kitabında da belirtmiş olduğu gibi bu mesele hakkında bazı ihtilaflar ve

---

ve barış halinin ikrar edilmesi halinde cizye ödemenin kesin bir şart olmadığını ifade ediyorum. Bu durum tamamıyla, taraflar arasındaki ittifak ve karşılıklı anlaşmanın keyfiyetine bağlıdır. Mali bir yükümlülük olabilir de, olmayabilir de. Nisa Suresi'nin 90. ayetinde bu mesele çok sarih bir şekilde izah edilmektedir. "**Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavme sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak** (istemeyip bun)**dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler** (dokunulmazdır.) **Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur** (geri çekilir)**, sizinle savaşmaz ve barış** (şartların)**ı size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır.**" (Nisa Suresi,4/90)

www.alibapir.net

tartışmalar vardır. Ancak işin doğrusunu, cumhur ulemanın görüşlerinde bulabiliriz.

Bazı küfür ehlinin, insanların İslam'a girişini engellemesi ya da cizye ödenmesine mani olması ve İslam orduları ile savaşması halinde cihat mekanizması işler. Onlar cizye ödemeye hazır olduklarını beyan ederlerse, hemen savaş durur ve cizye kabul edilir. İslam lisanı hal ile insanlara şöyle diyor; Beni sizlerle savaşmaya, siz mecbur ettiniz. Her halükarda İslam'ı kabul etmek ya da reddetmek hususunda hürsünüz. Hiç kimse sizi bu konuda zorlayamaz. Ancak siz hangi hakla ve hangi akılla reddetmiş olduğunuz bu hak davanın yayılmasını engellemek istiyorsunuz? Hangi hakla insanları bu aydınlıktan ve bu hak sedadan mahrum bırakmak istiyorsunuz? Bilin ki, ben sizi teslim almak için elimi silaha uzatmıyorum, aksine kapattığınız yolumu açmak için silahı kullanmaya mecbur kalıyorum. Yolumun üzerindeki engelleri temizlemek ve hakkı savunmak için bu yola başvuruyorum. Ayrıca beni görmeleri ve tanımaları gereken insanların haklarını savunmak maksadıyla bu yöntemi tercih ediyorum. Zaten onlara iman edip etmemeleri konusunda tercih hakkı sunuyorum. Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir.** (Enfâl Sûresi, 8/42).

Eğer benim yolumu açarsanız ve kötülüklerinizi benden uzak tutarsanız, benim nazarımda savaş hemen biter. Çünkü ben savaşın fitilini ateşlemek istemiyorum. Ben, sizinle Müslüman olun diye savaşmıyorum. Bu yüzden savaşı çıkartan ben değilim. Ben, sadece kendi hedefimi gerçekleştirmek istiyorum. O da sizin bana düşmanlık beslenmemeniz ve önümden çekilmenizdir. Bu durumda zaten Savaş hemen durur.

Bir diğer ayeti kerimede rabbimiz şöyle buyuruyor: "**Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar**

www.alibapir.net

hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı..." (Enfâl Sûresi,8/60). Savaşmak, düşmanını korkutmak isteyen herkes için meşru ve tabii bir haktır, aklın ve şeriatın gerektirdiği bir durumdur. İnsan; inançlarına, değerlerine düşmanının dil uzatmasından veya kendisine saldırmasından korunacağı bir iktidara veya bir otoriteye sahip olması, kesinlikle teröre meyledeceği anlamına gelmez. Bu durum kesinlikle meşru bir savunmadır. Çünkü teslim olmak ve insanın kendisini müdafaa etmemesi büyük günahlardandır. O halde korunma önlemlerini almalıyız ki düşman bizi kolay lokma olarak görmesin. Teslim olmak sadece zalimin yolunu kolaylaştırır ve zulmünü arttırır. Böylece zulme ortak olmuş oluruz. İslam, şeriatın belirlediği sınırlar çerçevesinde güç kullanmayı emrediyor ve insanları kırmızıçizgilerine saldırmaktan men ediyor. Düşmanların men edilmesi ve püskürtülmesi gerektiğini söylüyor diyebiliriz.

Evet, İslam diyor ki; "**Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı**..." (Enfâl Sûresi,8/60). Burada şuna dikkat çekmek istiyorum; Allah-u Teâlâ "Onunla düşmanlarınızı helak edin" demiyor, "Onunla düşmanlarınızı korkutun" diyor. O halde sana göz dikmemeleri ve düşmanlık beslememeleri için düşmanın korkutulması yeterlidir. Böylece insanlara ulaşacak İslam daveti ile şeriatı yolunda bir engel teşkil edemezler. İslam devletine cizye ödedikleri sürece ve her daim barış, sevgi ve tarafsızlık hallerini ilan ettikleri sürece ortada bir sorun yoktur. Kaldı ki cizye almak caizdir, yani kesinkes gerekli değildir. Bu şartlar yerine geldiğinde kendi inancında kalmaya devam eder.

İkincisi: Suikastlar Meselesi

Bu mesele birçok kimsede şüphe ve endişe uyandırmıştır. Evet, kardeşlerim! Peygamber (s.a.v)'in Hayber'de Muham-

www.alibapir.net

med bin Mesleme'yi, Yahudilerin komutanı olan Kâb bin Eşref'i katletmesi için gönderdiği doğrudur. Bu hadis, Buhari ve Müslim'de nakledilmektedir. Yine Peygamber (s.a.v), kâfirlerin ve müşriklerin liderlerinden biri olan Ebu Râbi lakaplı İbni Ebi Hakîk'i öldürülmesi için Abdullah bin Atîk'i görevlendirdiği de doğrudur. Bu bilgiler, Sahih-i Buhari'de geçmektedir.

İşte bu noktada bazıları şöyle soruyorlar; Peygamber, müşriklerden birinin katledilmesi amacıyla birini görevlendirmemiş miydi? Onlar suikast ifadesini terörle bir tutuyorlar ve bu iki hadiseyi İslam'ın aleyhine delil olarak gösteriyorlar. Böylece İslam'da terörün meşru olduğunu söylüyorlar. Ancak onların dile getirdiği bu deliller yersizdir, çünkü daha önce de bahsettiğimiz gibi terör kelimesini şöyle tanımlamıştık: Terör, bir kişinin kendi tasavvurunu veya inancını başkasına zorla ve güç kullanarak kabul ettirmeye çalışması demektir. Ancak suikast, gizli olarak bir kişinin katledilmesi manasındadır. Dahası biz kendimize şöyle sormalıyız; "Âlemlere Rahmet" olan Peygamber (s.a.v), bu kişilerin katledilmesine hangi durumda, ne zaman ve nasıl izin verdi? Bu mesele hakkındaki cevabımız şöyle olacaktır; Hâdise İslam devletinin var olduğu bir devirde gerçekleşmiş ve Hayber'de Yahudilerin komutanı Kâb Bin Eşref ile bir antlaşma imzalanmıştır. Ancak onlar bu antlaşmayı bozup ihanet ettiler. İslam'ın en şerir düşmanlarıyla gizliden iş çevirmeye başladılar. Allah-u Teâlâ bahsini ettiğimiz meseleye ilişkin şu ayeti inzal buyurmuştur: "**Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hınç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar.**" (Tevbe Sûresi, 9/12). Bu ayeti kerimden anlıyoruz ki, bu kişilerin suikast yoluyla öldürülmeleri olayı fiilen gerçekleşmiş ve onlarla savaşmadan yapılmış bir hadisedir. Burada yılanın başının kopartılmasıyla iktifa edilmiştir. Yani onların liderleri antlaşmayı

www.alibapir.net

bozup ihanet ettiler diye, neden insanlar savaşın eşiğine gelip karşı karşıya kalsınlar ki? O liderler İslam'a karşı plan ve tuzak kurma hususunda müşriklerle birlikte oldular. O halde onların yaptıklarından toplumları habersiz oldukları sürece, bu toplumlarla savaşmaya gerek yok. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi yılanın başının kopartılması en akıllıca yöntemdir ve bu durumda bir sıkıntı yoktur.

Biz de Kürt halkı olarak özgürlük mücadelemizde bu mantığa dayanarak Baas Partisi'nin bazı liderlerine suikastlar düzenliyorduk. Yani bir diğer halk düşmanı sistemin liderleriyle savaşıyorduk. Bu durum ister aleni olsun ister gizli fark etmez, hak ve mantığa uyuşur. Sen düşmanına karşı zaferini garanti altına almak ve bu işten en az zararla çıkmak için böyle bir yola başvuruyorsun. Çünkü düşmanın sana zarar vermekten beri durmuyor, yaptığı sözleşmeleri ve antlaşmaları bozuyor. Hatta ona verilen her fırsatı geri tepiyor. Bu durumda en doğru olan yol budur.

Üçüncüsü: Suçsuz ve Silahsız İnsanların Öldürülmesi

Bu üçüncü ve sonuncu sorundur. Burada bu meseleye ışık tutmayı kendime bir görev olarak kabul ediyorum. Bazıları diyorlar ki: "İslam'da nasıl terör yok? İslam kendisine tabi olanlara; kadın, çocuk, yaşlı, hasta ve işçi demeden silahsız insanları katletmelerine izin veriyor." Bu soruna cevap niteliğinde şu hakikatleri sunmak istiyoruz:

İslam uleması, kadınların ve çocukların katledilmesinin haram olduğu konusunda ittifak halindedirler ve bu hususta sarih naslar vardır. Buna ilave olarak bu husustaki genel hüküm şu ayeti kerimeden alınır. "**Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın,** (ancak) **aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez."** (Bakara Sûresi,2/190). Savaşın en şiddetli anında bile kadınların ve çocukların katledilmesini

www.alibapir.net

yasaklayan hadis-i şeriflerden biri şudur: "**Allah Resûlünün (s.a.v) katıldığı bir savaşta katledilmiş bir kadın bulundu. Allah Resûlü (s.a.v) kadınların ve çocukların katledilmesini yasakladı.**" (Buhari ve Müslim, Abdullah bin Ömer'den rivayet etmişlerdir.) İşçi ve görevlilerin katledilmemesi hususunda da Peygamber (s.a.v)'in hadisleri çok net bir şekilde ortadadır. Peygamber (s.a.v) buyuruyor ki: "**Halit bin Velid'e git ve dedi ki: Allah Resûlü işçi ve görevlileri asla katletmemeni emrediyor.**" Hadiste geçen "ذرية" kelimesiyle çocuklar, "عسيف" kelimesiyle işçiler kastedilmektedir. Ayrıca Ebu Davut'un rivayet etmiş olduğu şu hadiste geldiği üzere savaşa katılmayan yaşlıların öldürülmesi de caiz değildir. Allah Resûlü (s.a.v) buyurdu ki: **"Allah'ın adıyla savaşa çıkın ve yaşlı kimseleri, küçük çocukları ve kadınları katletmeyin."** Çiftçilerin ve ekmek parası peşinde koşanların katledilmemesi hususunda Ömer Bin Hattab (r.a)'dan nakledilen bir rivayette şöyle denilmektedir: "**Çiftçiler hususunda Allah'tan korkun ve size savaş açmadıkları sürece onları katletmeyin.**" (Sünen-i Beyhakî) İşte bu bahsetmiş olduğumuz zümrelere dâhil olan kimseler, savaşa katılmadıkları sürece katledilemez. Aksi takdirde onlarla savaşmak ve onların öldürülmesi caizdir.

İbni Teymiye'nin "es-Siyasetü'ş Şer'îyye" isimli kitabında zikrettiklerini ve cumhur ulemanın görüşünü biraz önce beyan etmiştik. Küfür ehlinin katli, küfürleri sebebiyle değil İslam'a ve Müslümanlara olan düşmanlıkları sebebiyledir. Eğer onlar cizye ödemeye razı olurlarsa, kanları bağışlanır.

Malumdur ki, savaş halinde silahsız insanlara yönelik tutum da böyledir. Savaş durumu haricinde onlara en iyi şekilde muamele edilmesi gerekir. Yani savaş sırasında savaşa katılmayanların katledilmesi haramsa, savaş dışında bu insanların katledilmesinin haram olduğu hususunda hiçbir şüphe yoktur. Burada bir başka mesele daha var. O da şudur: Yahudiler gibi silahlı veya silahsız kişileri ayırt etmeksizin herkesi düşman

www.alibapir.net

bilen ve düşmanlarına karşı soykırım derecesinde katliamlara imza atan bir düşman olduğu zaman, bu durumda Müslümanların düşmana misliyle karşılık vermeleri ve istisnasız olarak düşmanlarıyla savaşmaları caizdir. Bu mesele, âlimler arasında ihtilafın çıkmasına neden olmuştur. Ancak misliyle muamele edilmesinin caiz olduğunu söyleyenlerin görüşü belki de doğru olan görüştür. Çünkü Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "… **Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın…**" (Bakara Sûresi,2/194). Bir başka ayeti kerimede de rabbimiz şöyle buyuruyor: "**Kötülüğün karşılığı, onun misli** (benzeri) **olan kötülüktür…"** (Şura Sûresi,42/40).

Ancak burada herhangi bir işin zararının menfaatinden daha büyük, daha çok olup olmadığına dikkat etmek gerekir. Bu durumda yani zararının faydasından fazla olduğunda, o fiili işlemek haram sayılır. Velev ki bu işi yapmak şer'i yönden mubah olsun… Bu konudaki delil ise şu ayeti kerimedir: "…**De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için** (bazı) **yararlar vardır…"** (Bakara Sûresi, 2/219)

Son olarak şunu söylemek istiyorum; Batı toplumundan – özellikle Fransız toplumundan – alınan fikri ve siyasi bir terim olan terör kelimesi, öz ve muhteviyat yönüyle beynelmilel bir vakıdadır. Yani sadece İslam'la ilgili değil, dünyadaki tüm milletleri ve inançları, kısacası herkesi bağlayan bir meseledir. Eğer bir Müslüman terörizmi kendisine meslek edinir ve bu tarz terör eylemleri içerisinde bulunursa, şüphesiz onun yaptığı bu davranış İslam'a aykırıdır ve rabbinin razı olduğu bir iş değildir. Savaş, düşmanı korkutmak ve ona güç gösterisi sunmak demektir. Bunun yaygın anlamda kullanılan terörle hiçbir ilgisi yoktur. Kendini savunmak ve düşmana teslim olmamak, herkes tarafından istenilen ve en azından övgüye layık bir durumdur. Dünyada aklıselim olan herkes, insanın güç, kuvvet, İzzet ve heybet özelliklerine sahip olmak istemesi, düşmanını engellemesi ve kendisine dil uzatması durumunda onunla mücadele etmesi gayet meşru bir haktır.

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Batı Küreselleşmesi ve İslam'ın Evrenselliği

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

BİRİNCİ FASIL

Küreselleşmenin Tanımı, Tarihi, Hedefleri, Sonuçları ve Etkileri

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

1 – Küreselleşmenin Tanımı:

Öncelikle küreselleşmenin tanımı ile başlayalım. Küreselleşme, İngilizce asıllı "**globalization**" kelimesinin tercümesidir. Arapçaya "avleme" (عولمة) olarak tercüme edilmiş olup, âdeta bir kalıp gibi dünyayı tek bir suret haline getirmek, tek tipleştirmek demektir.

Bu kelime ilk defa Amerika Birleşik Devletleri'nde kullanılmıştır. Bu nedenle de bazı yazarlar ve siyasetçiler, globalization yani küreselleşme ifadesinin yerine Amerikalılaşma ifadesini tercih ediyorlar. Yani her şeyi Amerika'ya benzetmek anlamında kullanıyorlar. Bu lügat anlamı üzerinde tüm dil bilimciler ve entelektüel çevreler ittifak halindedir. Ayrıca tüm araştırmacılar, küreselleşmenin esasının ve omurgasının ekonomi olduğu konusunda hemfikirdirler. Çünkü ekonominin küreselleşmede rolü çok büyüktür, ancak sadece bununla da sınırlı değildir. Küreselleşme, muasır bir felsefe ve inanç sistemi sayılır; yani aslında bir çağdaş bir dindir. Her şeye Egemen olmak isteyen bir menhec olarak kabul edilir. Ayrıca

www.alibapir.net

her türlü kusur ve sorunlardan beri olan İslam gibi ya da tahrif edilmiş, insanların kendi elleriyle bozdukları Hıristiyanlık ve Yahudilik gibi, her türlü din ve inanç sistemlerine de egemen olma anlayışına sahiptir. Küreselleşme, halkların kültürel mirasına, gelenek ve göreneklerine, adetlerine el koymak ister. Bunun yanı sıra giyim ve yiyecek - içecek gibi her türlü sosyal aktivitelere karışmak ister. Hayatın siyaset, sosyoloji, ahlak, düşünce, kültür gibi diğer alanlarına da sirayet ederek iyice kök saldıktan sonra çeşitlenmiştir. Bu sistemin amacı; dünyada yaşayan tüm insanların gelenek, görenek ve adetlerini tek tip hale getirmektir.

Uzmanlar **küreselleşmenin beşiğinin Batı** olduğu konusunda hemfikirdirler. Küreselleşme birinci derecede batıda ve özellikle de Amerika'da somutlaşmış ve dizginleri eline almıştır. Ayrıca uzmanlar küreselleşmenin **yenidünya düzeni** olarak da isimlendirildiğini dile getirirler. Küreselleşmenin kökleri Amerika'da ve Batı'da güçlenmiştir ancak yeni bir olgu değildir. Yani yeni ortaya atılmış olmasına rağmen kökleri tarihin derinliklerine dayanır. Ancak küreselleşmenin birden ortaya çıkıp hissedilir hale gelmesi, Körfez Savaşı'ndan sonraya, özellikle de 1990 yılında Sovyetler Birliği'nin yıkılması sonrasındaki döneme denk gelir. Şunu söyleyebiliriz ki, ortaya çıkışından bu yana küreselleşme, gerek bu olguyu benimseyen ve destekleyen, gerekse de bu olguya karşı çıkan ve düşman olan farklı düşüncede birçok kesim olmakla birlikte, küreselleşme her zaman insanların aklını meşgul etmiş ve zihinlerini kurcalamıştır. Uzmanlar bu terimle dünyanın, Amerika gibi tek bir devlet haline gelmesi şeklinde algılanmasının da yeni bir şey olmadığını, yani dünyanın tamamına hâkim olan batı medeniyetinin ve özellikle de Amerika'nın kastedilmesinin yeni bir anlayış olmadığını, aksine bu düşüncenin tarihin derinliklerine dayandığını söylemektedirler. Mesela Eskiden Afrikalılar tarafından, özellikle de **Makedonyalı İskender** döneminde

www.alibapir.net

dünyanın tamamına hâkim olmak için çok çaba gösterilmiştir. Rumlar, Farslar, Tatarlar ve Moğollar tarafından da dünyaya hâkim olma isteği hayata geçirilmeye çalışıldı. **Hatta Cengiz Han** neredeyse tüm dünyayı eline geçirmek üzereydi. Ayrıca yakın tarihte **İngilizler**, **Hitler** ve **Komünizm** sistemi de aynı mantıkla dünyayı ele geçirmeye çalıştı.

Ben bu konu içerisinde İslam'ı mevzubahis etmeyeceğim. Çünkü bu küreselleşme olgusu ve dünyayı tümüyle işgal edip ele geçirme çabası, İslam'ın evrensellik vasfıyla taban tabana çelişen bir husustur. Dolayısıyla bu konuyu farklı bir bölümde ele alacağız. Tüm bu çabalar ve bu uğurda atılan adımlar Allah'a meyletme esasına dayalı değil, aksine insanların heva ve heveslerine, bitmek tükenmek bilmeyen hırslarına ve isyankâr taleplerine esas teşkil edecek şekilde ortaya çıkmıştır. Ve insanoğlunun bu vahşi ve barbar taleplerinin tek hedefi vardır, o da; dünyanın geri kalanını ele geçirmek ve tüm insanlara diz çöktürmektir.

Ancak İslam'da bu durum tamamıyla farklıdır ve İslam'ın düşünce sistemine taban tabana zıttır. Zira günümüzde küreselleşmenin tanık olduğu bu gergin ortam, bu şekilde tarihte hiçbir zaman tekerrür etmemiştir. Gerek enformasyon alanında, gerekse de savaş ve barış teknolojileri alanlarında Batı medeniyetinde teknolojinin ulaştığı bu korkunç gelişim ve kalkınma seviyesi, bu durumu gözler önüne seren en bariz örneklerindendir. Bu medeniyet, ihtiva ettiği karmaşık teknikler ve teknoloji ile mesafeleri kısaltmış ve dünya ülkelerinin kaynaklarını sömürmeye başlamıştır.

2 – Küreselleşmenin Hedefleri ve Maksatları:

Zaten isminden de çok açık bir şekilde anlaşıldığı üzere Küreselleşmenin ihtiva ettiği anlam; dünyayı standart bir hale getirmek, bir otoritenin önünde diz çöktürmek ve boyun eğdirmek demektir. Ancak ben burada küreselleşmeyi savunan

www.alibapir.net

kişilerin sözlerine yer vermek istiyorum. Bakalım küreselleşmeyi destekleyen bazı Amerikalı siyasetçiler ne diyorlar?

1 / Japon asıllı, melez ve Amerikan vatandaşı siyasetçi **Francis Fukuyama**, "Tarihin Sonu ve Son İnsan" ismiyle Arapçaya da tercüme edilen bir kitap kaleme aldı. Bu kitap 1993 yılında basıldı. Fukuyama bu kitapta kendisinden önce gelen kişilerin etkisi altında kaldığını, ancak çeşitli fikirlerden alınmak suretiyle yeni bir felsefe ortaya koyduğunu ve bu felsefenin, küreselleşme olarak isimlendirilen evrensel olguyu incelemede rol oynadığını, ayrıca bu olgunun meşru bir zeminde geliştiğini ispat etmek istediğini ifade eder. Bu küreselleşme olgusunun, beşeriyetin sürekli ilerleyerek geliştiğini ve bu gelişmesini ileride de sürdüreceğini, her şeyi teslim alacağını ve artık bu seviyeden sonra gelişmenin durdurulmasının mümkün olmadığını söyler. Fukuyama'nın kitabında defalarca değinmiş olduğu Hegel felsefesinin tesiri altında kaldığı çok açık bir şekilde görülmektedir. Ayrıca Karl **Marx**, Charles **Darwin** ve Friedrich **Nietzsche** gibi şahsiyetlerden de büyük ölçüde etkilendiği ve fikirlerinden yararlandığı görülmektedir. Bu kişilerin fikirlerini derleyip kendi fikirlerine uyarlayarak bağımsız bir felsefe ortaya koymaya çalışmıştır. Fukuyama'nın kitabında dikkat çektiği bir diğer ilginç konu da Hegel, Marx ve Nietzsche'nin **Alman** ırkından olmasıdır. Bildiğiniz gibi Almanlar, Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'nın – özellikle de İkinci Dünya Savaşının – fitilini ateşleyen taraftır. Hitler şovenist düşünceleri ile ön plana çıkmış ve tüm dünya halklarının Nazilerin önünde diz çökmesi gerektiğini iddia etmiştir. Fukuyama, bu kargaşanın ve çatışmanın neticesinde gelişen bir düşünce olan **Hegel**'in felsefesinden de etkilenmiş, Marx ve Nietzsche'nin bazı totaliter düşüncelerini almıştır. Alman asıllı olan Nietzsche, yasalar karşısında güçlü ile güçsüzün eşit olmasının anlamsız olduğunu ve bu nedenle de hayatta bir gelişme sağlanamadığını, harikulade yeteneklerin

www.alibapir.net

ölüme ve yokluğa terk edildiğini, böylece dünyanın gelişmesinin ve ilerlemesinin engellendiğini iddia eder. Fakirlerin ve zenginlerin eşit sayılmasının haksızlık olduğunu söyler. Ona göre adalet, güç ve iktidar sahibinin istediği şekilde otoritesini ve gücünü kullandığında ve sahip olduğu mallarından istediği şekilde yararlandığı vakit tecelli eder. Kısacası ona göre fakirin, güçsüzün, aciz kimsenin canı cehenneme! Nietzsche felsefesinin muhtevası işte bu düşüncelerden ibarettir. Fukuyama, Darwin'den de görüşler almıştır. Bildiğiniz üzere Darwin, doğal şartlara uygun olan güçlü canlıların hayatta kalması ilkesine esasına dayalı düşüncesini ve felsefesini kurulmuştur (doğal seleksiyon). Fukuyama bu kitabında şöyle ifade etmektedir; tüm medeniyetlerin gelişmesini tamamladıktan sonra bir gün istisnasız hepsi ortadan kalkacak, ölecek ya da yok olmaya doğru ilerleyişini sürdürecektir. Bu düşüncesi, tüm dünya medeniyetlerini, özellikle de Doğu medeniyetlerini kapsar. Tabii ki doğu medeniyetleri arasında İslam medeniyeti de vardır. İnsanlığın fikirlerinin, siyasetinin ve aklının özünün, demokraside ve liberallikte toplanması gerektiğini savunur. Fukuyama'nın tespitlerinde biri de şudur; tüm insanlık bu fikre ve yönteme ikna olmalı ve sermayenin yani kapitalizmin etrafında toplanmalıdır. Çünkü ona göre kapitalizm dışında başka hiç bir düşünce veya sistem, hayatın kendisi etrafında toplanmasını hak edecek kadar gelişmiş ve mükemmel değildir. Küreselleşmenin gölgesi altında yaşayan insan, en üstün özelliklere sahip olur. Bu nedenle söyledikleri gibi mükemmellik halkasının en son aşamasına gelindiğinde, artık bu aşamada tarihin de sonu gelmiştir. Marx da bir gün artık tarihin duracağını ifade eder. Hegel ise Marx Komünizmi'nden başka hiçbir düşüncenin tarihi durduramayacağını söyler. Fukuyama, bu düşüncenin aksine, tarihin durmasının ve insanın son aşamaya ulaşmasının kapitalist toplumun ortaya çıkmasıyla ve batı medeniyetindeki kast sistemi zirvesi-

www.alibapir.net

ne çıkıldığı anda duracağını söyler ve bu gelişmenin ise ekonomik ve siyasi anlamda meydana geleceğini ifade eder. Ancak Fukuyama'nın kitabını incelediğimde karşıma şöyle bir tespiti daha çıktı; ortaya attığı iddiaları ispat ederken kendi iddialarının büyüklüğüne ve bu iddialarını ispatlarken kullandığı delillerin ve argümanların sağlığına dikkat çekiyor. Ve şu meşhur sözü söylüyor; "**Dağ fare doğurdu**." Yani demek istiyor ki; ortaya attığım düşünceler o kadar nitelikli ve mükemmel düşünceler ki ispatlanmaya çalışılmasını düşüncesine bir hakaret olarak algılıyor. Fukuyama'ya düşüncelerinin batıl olduğuna dair benim en büyük ve güçlü delilim, söylediği şu son sözüdür. Sovyetler Birliği, Doğu Bloğu ve Sosyalizm Medeniyeti çöktükten sonra artık Batı medeniyetinin karşısına çıkacak güçlü bir düşman ve rakip kalmadı. Bu gerçek insanlık tarihinin son döneminde tanık olduğumuz bir olaydır. Bu anlamda batıdaki egemen sistem, felsefe ve sermaye ile yarışacak başka bir medeniyet veya gücün var olmasına imkân yoktur.

Benim bakış açıma göre; söylenen bu söz, bir tekebbürdür, yani gurur, kibir ve insanları küçümsemekten başka bir şey değildir. Evet, gördüğünüz gibi küreselleşme yeni ortaya atılan bir sistem değildir. Batı'nın tarihinde çok derin köklere sahip, Eski Yunan ve Roma dönemlerinden günümüze kadar çok değişmiş ve gelişmiş bir anlayıştır. Yunanlılar kendilerinden olmayanlara köylü veya bedevî anlamına gelen "barbar" ismini takmışlardı.

2/ Farklı bir üslupla küreselleşmeden bahseden bir diğer siyasetçi ise Amerikalı **Samuel Huntington**'dur. 1996 yılında basılan kitabı, Arapçaya "Medeniyetler Çatışması" veya "Medeniyetlerin Kavgası" olarak tercüme edilmiştir. Meşhur Harvard Üniversitesi'nin Siyaset Bilimi bölümünde profesör sıfatıyla hocalık yapmaktadır ve **Yahudi**'dir. İnsanları, Fukuyama'nın çağırdığı düşünceye ikna etmeye

www.alibapir.net

çalışır, ancak Huntington düşüncelerini farklı bir üslupta anlatır. Der ki: "Medeniyetin sadece Batı medeniyetinden ibaret olduğunu söylemek doğru değildir. Aksine dünyada birçok medeniyet vardır." Kitabında bu medeniyetlerin hepsini saydıktan sonra aralarından sadece iki medeniyeti öne çıkarıyor. Bu iki medeniyet; Çin Medeniyeti ve İslam Medeniyetidir. Yazar, bu iki medeniyetin gücüne işaret ediyor ve bu iki medeniyetin birleşmesi halinde, Batı Medeniyetine karşı acımasız ve kızgın bir savaşın fitilini ateşleyecek bir oluşumun ortaya çıkacağını savunuyor. Samuel Huntington, kapitalist Batıyı, dolaylı yönden İslam ve Çin Medeniyetlerine karşı kışkırtıyor. Bu iki medeniyet birleşmeden güçlülerin aynı potada toplanması gerektiğini ifade ediyor. Yazar sürekli tekrar ettiği medeniyetler çatışmasına odaklanarak şöyle diyor; "İnsanlığın şimdiye kadar hayal etmiş olduğu en iyi şey gerçekleşmiştir. Bu da küreselleşmedir. Küreselleşme günümüzde batıda işlevselliğini koruyan bir sistemdir. Bu sistemin korunması amacıyla gereken her türlü tedbirin çok iyi bir şekilde alınmasının yanı sıra özellikle de İslam ve Çin Medeniyetlerine karşı Batı sisteminin korunmasının gerekliliğine vurgu yapıyor. Tabii ki Samuel Huntington bazı meselelerde Fukuyama'dan farklı düşünüyor ve kendine göre şu üç hakikati itiraf ediyor; **birincisi**, Batı Medeniyetinden farklı olarak başka medeniyetlerin varlığına dikkat çekiyor. **İkincisi**; İslam dünyasının da içinde bulunduğu Doğu'nun Batı'yı hiçbir zaman teslim alamayacağını, Doğu'nun fikri ve felsefi birikimlerinin ve düşüncelerinin batıdan çok farklı olduğunu söylüyor. Doğu Medeniyeti, Avrupa'da gelişen mevcut teknolojiden faydalanıyorlar ancak bu arada boş durmuyorlar, kendilerini geliştiriyorlar ve yeniliklere açık bir şekilde Batı'nın teknolojisinden istifade ederek bazı yenilikler ortaya koyuyorlar. Ancak Batı'nın felsefe ve düşüncesini teslim alma seviyesine henüz gelmediler. **Üçüncü**

www.alibapir.net

mesele ise; Huntington, İslam'ın ve Müslümanların atağa geçmesini, İslam'ın canlanmasının bir emaresi olarak görüyor ve diyor ki: "İslamî kalkınma ve İslam dünyasındaki mevcut direnç, İslam'ın dirilişine ve canlanmasına sebep oluyor." O halde biz küreselleşmeye dair anlattığımız bu iki kitap perspektifinden baktığımızda, her iki yazar da Batı **Medeniyetini temsilen küreselleşmenin; Batı küreselleşmesinin, tüm dünyadan itaat, tam bir teslimiyet ve boyun eğme beklentisinde olduğunu anlıyoruz.**

Her iki yazar da insanlara şu kanaati zerk etmeye çalışıyor; Batı Medeniyeti, tüm dünya halklarına ve medeniyetlerine egemen olacak, bundan kaçış yok demek istiyor. Burada şunu da ifade etmek gerekir ki, 1990 yılından önce birçok Amerikalı siyasetçinin dile getirdiği küreselleşme meselesi, İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesi akabinde Amerikan Başkanı Franklin D. **Roosevelt** tarafından dünyaya duyurulmuştur. Günümüzde ise dünyanın Amerikalılaşması olarak algılanmaktadır.

Hasan Kutamış'ın naklettiği Amerika'nın eski başkanlarından **Eisenhower**'dan şu sözü hatırlatmak gerekir; Eisenhower diyor ki: "Bize dünyayı yönetmemiz için güç verildi." O halde Batı'nın egemenliği teorisi, Amerikan düşüncesinde ve genel olarak Batı düşüncesinde köklü bir yere sahiptir.

3 – Küreselleşmenin Gerekçeleri

Şimdi de küreselleşmeyi destekleyenlere göre küreselleşmenin gerekçelerine bir göz atalım. Küreselleşme destekçileri şöyle iddia ediyorlar; dünya bizim egemenliğimize boyun eğmeli ve otoritemiz önünde diz çökmeli. Biz de bu konuya açıklık getirmek için diyoruz ki; Amerika ve genel anlamda Batı, bazen küreselleşme, bazen de yenidünya düzeni olarak isimlendirdiği siyasetine meşru bir kılıf bulmak için bazı deliller öne sürüyor. Batı'nın öne sürdüğü deliller şunlardır;

www.alibapir.net

Birincisi : Demokrasinin kökleştirilmesi ve insanların bu sisteme zorlanması[1]

İkincisi: İnsan haklarının savunulması

Üçüncüsü : Terörle mücadele

Dördüncüsü: Toplumların kaderinin belirlenmesi hakkı ve buna engel olmamak

Beşincisi: İnsanların ve toplumların medeni haklarının garanti altına alınması, refah ve huzurun getirilmesi

Evet, Batı'nın temennilerinin zirvesi kabul edilen hedeflerini gerçekleştirmek maksadıyla bir bahane olarak öne sürülen küreselleşme olgusuna yönelik meşru bir zemin hazırlamak için dillendirdikleri sloganlar ve şekilsel gerekçelerden bazıları işte bunlardır. Ancak biz realitede bu sloganlara ve söylemlere baktığımızda Amerika'nın ve batının kesinlikle samimi olmadığını görüyoruz. Siz de çok iyi biliyorsunuz ki, demokrasi, insan hakları ve terör konularında bir dizi seminerler düzenledik ve bu konuları detaylı bir şekilde o seminerlerde ve konferanslarda anlattık. Şimdi bunlara ilave olarak sadece bu sloganlara ve söylemlere yönelik mülahazalarımızı dile getireceğiz ve batının dünyada güvenilirliğini kaybettiğini, her zaman içi boş bir söylem olarak kullandığı bu sloganları eleştireceğiz. Özellikle de Batı'nın diğer insanlarla ve toplumlarla olan ilişkilerini ele alacağız. Evet, gördüğünüz gibi bu söylemler tamamen çifte standart prensibine dayalı olarak ortaya atılmaktadır. Örneğin; Çeçen halkının Rus asıllı olmadığı, kendisine has bir dininin olduğu ve müstakil bir halk olarak kabul edildiği herkesin malumudur. Müstakil bir varlık ve devlet olarak kabul ediliyor ancak buna rağmen Ruslar hala Çeçenlere yönelik katliam ve baskılarını devam

---

1 İnsanların demokrasiye zorlanması haddizatında çok enteresan bir tavırdır. Eğer gerçek anlamda demokrasi (halkın egemenliği) söz konusuysa, bu sistemi kullanıp kullanmayacağını da insanların kendisi belirlemesi gerekmez mi? Nasıl oluyor da dışarıdan müdahaleyle insanların iradeleri görmezden geliniyor ve bu sisteme zorlanıyorlar?

www.alibapir.net

ettiriyorlar. Onları güç kullanarak kendi egemenlikleri altına sokmaya çalışıyorlar. Amerika bu durum karşısında sanki hiçbir şey olmamış gibi sessiz kalıyor. Bir diğer taraftan Endonezya ile aynı milletten sayılan ve aslında nüfusunun büyük bir kısmı Hıristiyanlaştırmış Müslümanlardan oluşan Doğu Timor meselesinde Amerika'yı Çeçen meselesinin tamamen aksine bir davranış sergilerken görüyoruz. Hemen müdahale edip Doğu Timor'un bağımsızlaşması gerektiği çağrısında bulunuyor. Neden? Çünkü yüzde doksanı Müslümanlardan oluşan Endonezya, 200 milyonluk en büyük Müslüman ülke olduğu için bu şekilde çifte standart uyguluyor. Amerika burada Doğu Timor'un kaderini belirleme hakkını kendisinde buluyor ama diğer taraftan Çeçenistan'a yaptıkları nedeniyle Rusya'ya herhangi bir müdahalede bulunmuyor. Ruslar, Çeçenistan'da Yahudilerin Müslümanlara yaptığının aynısını yapıyorlar. Hintlilerin Keşmir halkına nasıl davrandığını hepimiz biliyoruz. Hindistan'da Müslümanların hakları ihlal ediliyor, zulüm ve baskılara maruz bırakılıyorlar, tüm bunlara rağmen Amerika sadece duymak istediği sese yanıt veriyor. Hâlbuki diğer bölgelerde yaşanan zulümler karşısında herhangi bir çıkarı olsaydı belki de oralara da hemen müdahale etme hakkını kendisinde bulurdu.

4 – Küreselleşmenin Etkileri ve Sonuçları

Şimdi de küreselleşmenin etkilerini ele alalım. Burada her şeyden önce şunu ifade etmek gerekir ki, yenidünya düzeni veya küreselleşme olarak adlandırılan sistemin ortaya çıkmasından önce de Avrupa'da ve Batı'da teknolojik gelişmeler vardı ve bu gelişme, İslam ve İslam Medeniyetinden miras kalmıştı. O halde teknolojik gelişme bugün yeni ortaya çıkmış bir olgu değildir. Ancak günümüzde küreselleşmenin gölgesinde müthiş bir şekilde teknik yönünden gelişti. Çünkü büyük devletlerin maddi yönden devasa ölçülerde imkânları

www.alibapir.net

bulunmakta ve insanları kendilerine hizmetkâr yapıp, istedikleri işlerde görevlendirebiliyorlar. Bu nedenle teknolojik gelişme ve bilimin kalkınmasında bu faktörlerin çok önemli rolü var. Hâlbuki teknoloji, eskiden de vardı. Küreselleşmenin sonuçlarına iki yönden bakabiliriz:

Birincisi: Olumlu Yön

Hayatın birçok farklı alanında insanların yararına hizmet etmesi hasebiyle küreselleşme olumlu olarak kabul edilebilir. Şüphesiz bu nimetler ve servetler, Allah'a şükran sunulmasını gerektirir.

İkincisi: Olumsuz ve Kötü Yönleri

Bu yön, araştırmamızın asıl üzerinde duracağı husus olacaktır. Tüm dünyaya tam anlamda yayılmamış olmakla beraber küreselleşmenin insan hayatında olumsuzluklarını göstermeye başladığı bir gerçektir. Amerika halen tüm dünyaya nüfuzunu yaymaya çalışıyor. Çok iyi biliyorsunuz ki, her halükarda küreselleşme, hiçbir hedefine ulaşamayacak. Ancak şimdiye kadar kat etmiş olduğumuz aşamalar, çok tehlikeli sonuçları ortaya koymuştur. Bunlar:

1. Dünyaya siyasi yönden bir göz atsak, acaba ne görürüz?

Birinci: Dünyaya siyasi yönden şöyle bir göz attığımızda acaba ne görürüz? Her toplum, kendi vatanında bağımsız bir şekilde ve kimsenin zulmüne maruz kalmadan yaşamalıdır. Vatan meselesinin insan kalbinin derinliklerinde yuvalanmış bir içgüdü olduğu malumdur. Hatta bu duygu hayvanlarda ve kuşlarda da bulunur. Sahip oldukları çevreyi ve yuvalarını korumaya ve müdafaa etmeye çalışırlar. Ancak küreselleşme anlayışında bir devletin kendi bağımsızlığına yer yoktur. Amerika ve destekçileri, siyasi açıdan bir devletin kendi içişlerine karışılmasına engel olmasını hiçbir şekilde kabul etmezler. Bu düşünceye göre yeryüzündeki her devletin, Amerika'nın egemenliğini ve üstünlüğünü kabul etmekten başka çaresi yok. Aksi takdirde herhangi bir bahaneyle hemen kendisini am-

www.alibapir.net

bargonun ya da başka türlü bir baskının içerisinde buluverir. Tüm bunlar, Amerika'ya karşı gelmenin bedelidir. Amerikan Başkanı George W. Bush'un açıklaması bu siyasi anlayışın en somut örneğini gözler önüne sermiştir. Bush demişti ki: "**Bizimle olmayan karşımızdadır**." Her ne kadar bu sözü terörle ilgili konuşmasında dile getirmiş olsa bile bu söz, Amerika'nın diğer ülkelerle olan ilişkilerinde benimsediği genel prensiptir ve tartışmasız salt firavuni bir siyasettir; zulmün, zorbalığın ve despotluğun daniskasıdır. Kendilerini hür addeden insanlar, bu haksız ve zalimane söyleme, Amerika'nın çarpık siyasetine ve anlayışına boyun eğemezler. Her şeyden önce biz, Amerika'ya ve Batı'ya şu soruyu yöneltmeliyiz: "**Terör nedir lütfen bize bir açıklar mısınız?**" Eğer terör, bir düşünceyi veya tasavvuru başkalarına zorla kabul ettirmeye çalışmak ya da devletin bizzat kendisini halka dayatması, halkı korkutması, yıldırması ve toplumu dehşete düşürmesiyse, evet bu tanımı biz de kabul ediyoruz. Ancak terörle kastettiğiniz; Amerika'nın, Batı'nın ve İsrail'nin siyasetine ya da küreselleşme ve kapitalizm düzenine başkaldırmaksa, bunu asla kabul etmiyoruz!

Bu suçlama saçma ve asılsızdır. Hiç kimse böyle bir suçlamayı kabul edemez ve bu suçlama karşısında boyun eğemez. George W. Bush, yapmış olduğu bir açıklamasında renkleri sadece beyaz ve siyah olarak sınırlandırılmıştı. Bu durum Allah'ın beşeriyeti yaratma hikmetiyle kesinlikle taban tabana zıt bir anlayıştır. Allah-u Teâlâ'nın indirmiş olduğu Kitab, tüm renkleri, halkları ve dilleri kabul ve ikrar eder. Ancak küreselleşme, insanları tek bir boya ile boyamaya kalkışıyor ve bu boya da sadece kendisinin hoşuna giden türden olacak diye diretiyor. Kendi beğendiği dışındaki her şey ona göre yok olmalı. Bu durumda küreselleşme, George W. Bush'un ifadesinden daha sert ve daha baskıcı. Çünkü siyah ve beyaz renklerini de kabul etmiyor. İllaki tek renk ve istediği renk olacak. Fakat küreselleşme, kendi kafasından uydurduğu bir bahane

www.alibapir.net

ile tasfiye etmek için ilk başlarda her rengi kabul ediyormuş gibi görünüyor. İşin aslı hiç de öyle değil. Bu siyaset anlayışına göre tüm dünya tek bir renge boyanmalıdır. Bu durum kesinlikle halkların tabiatına aykırıdır, bu dünyada insanın imtihan edilmesi olarak Allah'ın irade buyurduğu yaratılış hikmetine de aykırıdır. Allah-u Teâlâ'nın hikmeti, insanları halklara, toplumlara ve kabilelere ayırmak şeklinde tecelli etmiştir. Ancak diğer taraftan gerçekte görünen; yenidünya düzeninin lideri olduğunu iddia eden Amerika'nın tutumu, dört bin yıldan fazla bir süre geçmesine rağmen yeniden hortlayan firavuni tutumun aynısıdır. Kuranı Kerim'de bildirildiği üzere Firavun şöyle demişti: "*... **Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü** (kendi görüşümü) **gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum."*** (40/Ğafir -29)

İlginçtir ki laikler, Müslümanları "Yalnız bizim söylediklerimiz doğrudur." demekle suçluyorlar. Ancak biz asla böyle bir şey söylemiyoruz. Hatta biz diyoruz ki: Sadece Allah ve Resulünün söylediği doğrudur. Hiçbir İslamcı; "Benim söylediklerim doğrunun ta kendisidir." diyemez. Neden? Çünkü Allah (cc)'ın emretmiş olduğu hususları tam manasıyla yerine getirmiyor olabilirim, doğru bir şekilde anlamayabilirim, insan olmam hasebiyle hatalı olabilirim, herhangi bir konuda dine muhalif bir tutum içinde olabilirim ya da Allah (cc)'ınemir ve yasaklarına imtisal etmiyor olabilirim. Doğru olan; Allah ve Resulü'nün söyledikleridir. Biz hiçbir zaman doğru sadece bizim dediklerimizdir demeyiz. Şüphesiz ki Allah, çok sarih bir şekilde doğrunun, peygamberler de dâhil olmak üzere hiçbir zaman bir kişide toplanmadığını, bir kişiye ait olmadığını ilan ediyor. Her ne kadar peygamberler, aklıselim ve mükemmel bir anlayışa sahip olsalar bile, onlar da bazen ictihadî meselelerde hataya düşmüşlerdir. Ancak asla hatalarında ısrar etmediler. Bu hususa delil olarak Sahih-i Müslim'de rivayet edilen Peygamber Efendimizin (s.a.v) şu hadisini sunabiliriz; rivayet

www.alibapir.net

edilir ki, Peygamber (s.a.v) bir gün hurma aşılayan ashabından bazı kimseleri gördü ve onlara şöyle dedi: "Bunu niçin yapıyorsunuz?" Onlar: "Meyve vermesi için yapıyoruz." dediler. Peygamber (s.a.v) dedi ki: "Meyve vermenin aşı yapma ile ilgili olduğunu düşünmüyorum." İnsanlar da bunun üzerine aşı yapmayı bıraktılar. Meyve hasat vakti geldiğinde aşı yapılmadığı için hurmalar meyve vermedi. Ashab-ı Kirâm Allah Resulü'ne geldiler ve bu duruma kendisine haber verdiler. Peygamber (s.a.v) şöyle dedi: "Bunun anlamı şudur; size Allah hakkında haber verdiğim zaman onu benden alınız. Ancak sizin dünyanızda ilgili bir şeyi haber verdiğim vakit, siz dünya işini benden daha iyi biliyorsunuz.[2]" Evet, şüphesiz rabbimizden gelen her

---

[2] Bu hadis-i şerifin metni üç rivayetle şöyle gelmiştir:

1. Talha b. Ubeydullah, "Resûlullah'la birlikte hurmalıklarının başında bulunan bir kavme uğradım." diyor. Allah Resûlü (s.a.v), (orada bulunanlara bahçelerinde çalışanlarla ilgili olarak) "Bunlar böyle ne yapıyorlar?" dedi. Onlar da, çiçeğin erkeğini dişininkine aktarmak suretiyle aşılama yaptıklarını söylediler. Bunun üzerine Resûlüllah Efendimiz, "Bunun bir fayda sağlayacağını zannetmiyorum." buyurdular. (Aşılamayla uğraşan kişiler) Resûlüllah'ın bu haberini alınca yapmakta oldukları işi terk ettiler. Sonra (onların aşılamayı) terk ettikleri haberi Resûlüllah'a ulaştırılınca şöyle buyurdu: "Bu, onlara bir fayda temin ediyorsa bunu yapsınlar. Ben sadece bir zannımı (kanaatimi) ifade ettim, beni zannımdan dolayı muaheze etmeyin. Ancak size Allah adına konuştuğumda onu alınız/tutunuz, zira ben O'na asla yalan isnat etmem (Müslim: 6079)

2. Rafi b. Hatic'den şöyle rivayet edilmiştir; dedi ki: Nebi (s.a.v) Medine'ye gelmişti. (O sıralarda Medine halkı) hurma ağaçlarını ıslah ediyorlardı. (Halk bunu yapanlara) 'aşılama yapıyorlar' diyorlardı. Resûlüllah onlara, "Böyle ne yapıyorsunuz?" diye sorunca onlar, "Biz bunu (öteden beri) yapıyoruz." dediler. Resûlüllah, "Belki siz böyle yapmasanız da netice iyi/müspet olur." buyurdu. Bunun üzerine onlar yapmakta oldukları işi bıraktılar. (Derken ertesi yıl) hurmalar yemişlerini döktü yahut azalttı (yani verim düştü). Bu durumu Hz. Peygamber'e bildirdiklerinde şöyle buyurdu: "Ben bir beşerim. Dininizle alâkalı size bir şey bildirdiğimde onu alınız. Ancak kendi görüşümle size bir şey emrettiğim zaman, (şunu biliniz ki ben de bir beşerim)." (Müslim: 6080)

3. Enes'ten Nebi (s.a.v)'nin aşılama yapan bir topluluğa uğradığı ve

www.alibapir.net

şey mutlak doğrudur. İnsandan sadır olan her şey ise; peygamber dahi olsa eğer vahiy değilse, tekrar gözden geçirilmesi icap eder. Çünkü her iki ihtimali de – doğru ve yanlışı – barındırabilir. Ancak peygamberler hiçbir vakit hatalarında ısrar etmezler ve onların hataları hemen düzeltilir.

Hülasa Amerika'nın ortaya koyduğu küreselleşme sistemiyle gerçekten çok kötü şartlar gün yüzüne çıkmaya başladı ve bu şartlar daha karanlık bir geleceğe doğru insanlığı sürüklüyor. Çok açıktır ki, Amerika ve yenidünya düzeni; Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi ve buna benzer uluslararası kurum ve kuruluşların şemsiyesi altında kendi siyasi emellerini çok kolay bir şekilde hayata geçirmektedir. Hamilerin haramiye dönüştüğü bir devirde Allah sonumuzu hayır etsin!

İkinci: Ekonomik yönden yenidünya düzeninin liderliğini yapan Amerika ve diğer ülkeler çirkin projelerini ve planlarını, Dünya Bankası, çok uluslu şirketler, Dünya Ticaret Merkezi ve benzeri kurum ve kuruluşlar aracılığıyla hayata geçiriyorlar. Bu meselenin detaylarını bilecek kadar uzman değilim, ancak bu meselenin önemine binaen insanları bu şirketlerle bir yarış haline sokmak gayesi içinde olan, yani bir sistem olarak kapitalizm ve küreselleşme insanları bu şirketlerle yarışa sokma isteği ve gayreti hakkında bazı detaylara değindiğimizde, mesele açık bir şekilde anlaşılacaktır. Malezya Başbakanı Mahathir Muhammed demişti ki: Yenidünya düzeni zayıf, fakir ve güçsüz halklardan ve gelişmekte olan ülkelerden iktisadi ve ticari çarpışma sahasına çıkmalarını ister ve böylece küreselleşme sistemi, basit ve sınırlı imkânlara sahip bu ülkeleri, kendisinin korkunç boyutlardaki im-

onlara şöyle dediği rivayet edilir: "Siz bunu yapmamış olsanız da (hurma) olur!" buyurdu. (O sene) hurmalar koruk çıkardılar (iyi bir verim alınamadı). Hz. Peygamber (s.a.v), onlara (tekrar) uğradı ve "Hurmalarınız ne durumdadır?" diye sordu. - Şöyle buyurmuştunuz, (biz de öyle yaptık ve sonuç böyle oldu)." dediler. (Bunun üzerine Resûlûllah):- Siz dünyanızın işini daha iyi bilirsiniz." dedi." (Müslim: 6081).

www.alibapir.net

kânlarıyla bertaraf etsin ve onları yutsun. Tabii ki ortada adil olmayan bir mücadele var. İki güreşçi düşünün; biri 150 kg, diğeri ise 60 – 70 kg ağırlığında. Bu durumda müsabakanın nasıl sonuçlanacağı hakkında yorum yapmaya bile gerek yok. Tabii ki önceden sonucu belli bir karşılaşma olacaktır.

"Asya Kaplanları"[3] olarak bilinen ve gelişmekte olan yedi devletin ekonomik sisteminin nasıl çöktüğüne hepimiz tanık olduk. Batı ülkelerinin, bu ülkelere karşı planladıklarını aldatıcı ve yanıltıcı mücadele sonucunda ekonomik yönden nasıl paramparça olduklarını gördük.

Yenidünya düzeninin kötü etkilerinden bir diğeri de şudur; herhangi bir sebeple bir ülkeye düşmanlık beslediklerinde hemen o ülkeye ekonomik ambargo uygularlar. Bunun anlamı; o ülkelerin cezalandırılması ve halklarının açlığa terk edilmesi demektir. Batının ve Amerika'nın kötü sonuçlara neden olan meydan okumalarına bir örnek de şuanda İran, Sudan, Libya ve Irak'ta yaşananlardır[1]

Küreselleşme ve kapitalizm felsefenin bir diğer trajik etkilerinden biri de; her türlü dini değere ve ahlaka sadece ticari yönden bakması, daha fazla menfaat devşirmek ve daha fazla para kazanmak amacı güderek meselelere yaklaşımıdır. Böylece ceplerini doldurabiliyorlar ve kendilerine bir piyasa oluşturuyorlar. Bu piyasada ise hiç kimseye faydası olmayan hatta çok vahim sonuçlara yol açan zararlı birçok ticari malı satabiliyorlar. Peki, neden tüm bunlar? Bizzat batının kalbinden çıkan kapitalizm ve küreselleşme sistemleri ile laik felsefe, Allah'ı, Ahiret gününü ve vicdanı yok sayma temeline dayalı olarak tesis edilmiş ve hayatı tamamıyla madde, insanı

---

[3] Bu ülkeler: Tayland, Filipin, Güney Kore, Tayvan, Endonezya, Malezya ve Japonya'dır. Bakınız; "Fî Müvâceheti'lAvleme" (Küreselleşmeye Karşı), s. 125, Zekeriya Beşir İmam.

[1] O günün koşulları gözönünde bulundurularak yapılan değerlendirmelerdir. (Yayıncı)

www.alibapir.net

ise biyolojik bir varlık ya da tüm imkânlarından yararlanılacak bir hayvan olarak görmektedir.

Diğer taraftan bu sistemi destekleyen basın organların da ahlaksız ve hayâsız filmler ve hiçbir surette insanlığa hizmet etmeyen saçma ve kirli programları kesintisiz ekranlara geldiğine tanıklık ediyoruz. Peki, niçin bu filmler ve programlar bu derece ahlaksızca pazarlanıyor? Çünkü çok büyük meblağlarda paralar getiriyor ve bu nedenle de ahlaki değerlerin veya aile kavramının paramparça olması meselesini kesinlikle düşünülmüyor. Yenidünya düzeni şemsiyesi altındaki kapitalizmin bir diğer etkisi de şudur; zenginler ile fakirler arasındaki fark gitgide açılmaktadır. Bu hususta çok ilginç istatistikler var. Örneğin; Roger Garaudy, Fransızcadan Arapçaya tercüme edilen "**Din Savaşına Doğru**" isimli kitabında şöyle diyor; "Son üç yılda zengin ve fakir ülkelerdeki - Kuzey ve Güney olarak isimlendirilen devletler - kişi başına düşen gelir arasındaki fark 1/150'ye ulaştı. Eskiden bir Arap ülkesi vatandaşının aylık geliri sadece bir dolarken Avrupalının aylık kazancı otuz dolar civarındaydı. Şuanda ise bu fark 150 kat artmıştır. Bu istatistikler, 1996 yılına aittir ve tabii ki şu anda bu oranların kat kat daha yüksek olduğu ortadadır. Garaudy kitabında şunları da söylüyor; Dünya genelinde yılda 15,5 milyon çocuk açlıktan ve kötü beslenmekten kaynaklanan hastalıklar nedeniyle hayatını kaybediyor. Tabii ki bu rakamların tamamı İslam dünyası, Afrika ve Asya ülkelerini teşkil ediyor.

Garaudy kitabında sözlerine şöyle devam ediyor; "**Dünya kaynaklarının 100 parçaya bölündüğünü düşünürsek, % 83'ü dünya nüfusunun sadece %20'sini oluşturan batılılara, kalan kısım ise dünya nüfusunun % 80'ini oluşturan diğer milletlere aittir. Ortada devasa büyüklükte bir uçurumun olduğu aşikârdır.**" Yine aynı kitapta Garaudy devamla: "**1996 yılı istatistiklerine göre kötü beslenme ve**

www.alibapir.net

açlıktan kaynaklanan hastalıklar nedeniyle günde 400 bin kişi hayatını kaybediyor."

Üçüncü: Küreselleşmenin toplumsal etkilerine, özellikle de aile yapısındaki olumsuz etkilerine baktığımız vakit ailelerin parçalandığını, hayâsızlığın ve çirkin işlerin yayıldığını çok net bir şekilde görebilmekteyiz. Örneğin; Amerika'nın ve yenidünya düzeninin isteklerini uygulamaya soktukları bir mekanizma sayılan Birleşmiş Milletler, bugüne dek kadınlarla ilgili toplam yedi konferans düzenledi. Ancak bu konferansların yapılış amacı neydi?

Şüphesiz bu konferanslar, kadınların çektikleri sıkıntıları, çileleri ve bazı ülkelerde kadınların maruz kaldıkları şiddet ve açlık hadiselerini, çocuklarını emzirememelerini veya çocuklarının eğitimine güç yetirememelerini ele almadı. 1950 yılından bugüne kadar kadınla ilgili düzenlenen bu yedi adet BM konferansının ilki Kahire'de düzenlemek istediler, ancak Mısır kabul etmedi. İkincisi 1975 yılında Meksika'da, üçüncüsü 1985 yılında Beyrut'ta, dördüncüsü 1990 yılında Kahire'de, beşincisi 1995 yılında Pekin'de, altıncısı 1996 yılında İstanbul'da ve sonuncusu ise 2000 yılında New York'ta yapıldı. Ancak asıl önemli olan bu konferansların yapılmasındaki amacın ne olduğudur. Ayrıca bu konferanslara iştirak eden ülkelerin kabul etmesi için ne gibi kararlar alındı ve dayatıldı? Şimdi bunları tek tek ele alalım.

Birinci: Genç bir kız evlenmeden doğum yapma hakkına sahiptir ve hiç kimse bu nedenle o kızı ayıplayamaz ve cezalandıramaz. Devlet o kişinin çocuğuna bakmakla yükümlüdür.

İkinci: Bir erkek hemcinsiyle evlenip aile kurma hakkına sahiptir. Bir kadın da hemcinsiyle evlenebilir.

Üçüncü: Kişi cinsiyet değiştirme hakkına sahiptir. Bir erkek cerrahi operasyonla kadına dönüşebilir, bir kadın da cerrahi operasyonla erkeğe dönüşebilir. İşte bu konferansların ele aldığı konular hep bu türden konulardı.

www.alibapir.net

Bu kararların başarıya ulaşmasında küreselleşmenin rolü ne oldu peki? Şüphesiz konferanslar, bu tarz faaliyetleri destekleyen ülkelerin yardımlarıyla yapılabildi ve bu ülkelerin kanunları, anayasaları bu çerçevede düzenlendi. Ancak küreselleşmenin hedeflerinin gerçekleşmesinde herhangi bir katkı sağlamayan ülkeler ise yenidünya düzeninden gelecek yardımları alma şanslarını kaybetmiş oldular. Üstelik çeşitli cezalara ve ambargolara maruz kaldılar. Özellikle 2000 yılından sonra küreselleşmenin anlamı daha da bir derinlik kazandı ve önündeki her türlü engel kaldırıldı. Pervasızca bu düzeni uygulamaya koyuldular. Dünya ülkelerine bu konuda yasalar çıkartılması yönünde baskılar yapıldı. Bu durum öyle bir boyuta geldi ki batıdaki bazı güç adakları şaşkınlıklarını artık gizleyemez oldular. Küreselleşmeyi protesto etmek için kalabalık topluluklar halinde sokaklara döküldüler. Hâlbuki bu insanlar Avrupa'da iyi bir hayat yaşarken, küreselleşme almış başını gidiyordu. Karşı çıkana kadar iş işten geçmişti. O vakte kadar akılları neredeydi? Ancak hakikat şu ki, bu insanlar boş insanlar değiller, ne yaptıklarının farkındalar. Hala batıda bu düşüncede olan ve vicdanı yapılanları asla kabul etmeyen kesimler var. Küreselleşmenin gizli amaçlarını ve muhteviyatını çok iyi biliyorlar[4]. Örneğin; Avrupa Parlamentosu'nda bir

---

[4] Şuanda – yani 2014 yılında – Jessica Williams'ın 2005 yılında basılmış "50 facts that should change the world" (Dünyayı Değiştirmesi Gereken 50 Gerçek) isimli kitabını okuyorum. Sizlere bu kitaptan, batı küreselleşmesi ve laikliğinin ortaya çıkardığı bazı acı hakikatleri nakletmek istiyorum:

1. Dünyanın üçte biri savaş halinde, s. 182.

2. Afrika'da üç milyon insan AIDS hastalığının pençesinde, s. 218.

3. Amerikalılar pornografik filmlere ve yayınlara yıllık 10 milyar dolar harcarken, aynı miktarı Amerikan Hükümeti dış yardımlara harcıyor. S. 278.

4. Bugün dünyada toplam 27 milyon kişi köle olarak yaşıyor. S. 292.

5. Avrupa Birliği'nde günlük inek başına 2.5 dolar harcanırken, Afrikalıların %75'inden fazlası günlük bu miktarın çok altında yaşıyorlar. S. 54.

www.alibapir.net

erkeğin veya kadının hemcinsiyle evlenebileceği, bir kadının evlenmeden doğurma hakkına sahip olduğu, devletin evlilik olmadan doğan çocuğa bakmakla yükümlü olduğu, bir kızın okulda hamile kalması halinde hiç kimsenin bu konuda o kız öğrenciyi ayıplama hakkının olmadığı ve cezalandırılamayacağı ilan edilirken, batıda vicdan sahibi bu kesimler nasıl sessiz kalabilsin ki? İşte alınan bu kararlar nedeniyle babası belli olmayan çocukların oranı %75'e kadar dayandı. Evet, işte bu sosyal çözülme nedeniyle insanlar kürselleşmeye karşı tepkilerini ortaya koyuyorlar. Bu kesimler küreselleşme karşıtı tepkilerini, İslam veya iman faktörüyle ortaya koymuyorlar. Çünkü Müslüman değiller. Onları küreselleşmeye karşı çıkmaya iten sebep, fıtratları, akılları, tecrübeleri ve bakış açılarıdır. Onlar belirsizliğe doğru giden bu durumlarını çok iyi görüyorlar, her şeyin farkındalar. Nasıl korkmasınlar ki? Milletvekilleri, erkeğin erkekle ve kadının kadınla evlenmesi kararına onay verirken, nasıl korkulmasın ki bu durumdan? Bu kararlar yeryüzünde insan neslini inkıtaa uğratmaz mı? Toplumsal, kültürel ve ahlaki yönden küreselleşmenin gerçekten çok tehlikeli sonuçlar içerdiği tartışma kabul etmeyen bir hakikattir. Kadın bedeni ve elbiseleri üzerinden piyasaya sürülen moda kepazeliği, sayısız güzelleşme gereçleri ve buna benzer insan fıtratına ters birçok faktör küreselleşmenin ne denli özümsendiğinin bir göstergesidir. Bir taraftan giyim sek-

---

6. Dünyadaki en fazla gelişmiş ülkelerde yılda 1.025.000 ergenlik dönemindeki genç kız hamile kalıyor. Bu ülkelerin başında ise Amerika ve İngiltere geliyor. S. 23.

7. Dünya nüfusunun beşte biri günlük olarak açıkla mücadele ediyor. Yani yaklaşık 800 milyon kişi aç. S. 166.

8. Yıllık intihar edenlerin sayısı, dünyada silahlı çatışmalarda ölenlerin sayısından daha fazla, S. 232.

9. Dünyada her saat başı en az bir kişi mayın nedeniyle hayatını kaybediyor ya da sakat kalıyor. S. 86.

10. Batı Avrupa'da her yıl yaklaşık 120.000 kadın ve genç kız kadın ticaretinin kurbanı oluyor. S. 314.

www.alibapir.net

törü ve marka şirketler dur durak bilmeden envai çeşit elbise üretirken, bir diğer taraftan da insanlar yüksek miktarlarda paralar harcayarak bunları satın alıyorlar. Sonra yine yüksek miktarlarda paralara her yıl düzenledikleri defilelerde, partilerde ve festivallerde insanları, güzellik kraliçesi adı altında kadınları seçmeye teşvik ediyorlar. Niye yapılıyor tüm bu çirkinlikler? Çünkü istiyorlar ki insanlar bu alanda birbirleriyle yarışsınlar, küreselleşmenin belirlediği standartlara ve gizli eller tarafından tasarlanan planlara göre kadınlar süsleriyle ve bedenleriyle toplum önünde arzı endam etsinler. İşin ilginç tarafı bu fabrikaların ve işletmelerin birçoğu kadınları mumdan gelinlik haline getirmek isteyen büyük sermaye sahibi Yahudilerin elinde bulunuyor. Zavallı kadın da her defasında şekilden şekle girip, boyanıp süslenerek kendini değiştirmek zorunda kalıyor. Çünkü uydurdukları moda her zaman değişiyor ve bunu gerektiriyor. İllaki şu elbiseyi giymelisin veya biraz daha dekolte giyinmelisin diye insana bilinç altından sinyaller gönderiyor. Neden böyle diye sorgulamak yok! Çünkü bu tarz, en son moda! Dolayısıyla insanlar yüklü miktarlarda paralar harcamak zorunda kalıyor. Dahası kadının şahsiyeti ayaklar altına alınıyor. Kadın, giyimiyle kuşamıyla ve davranışlarıyla erkeklerin dikkatini çekebilmek için her şeyi enine boyuna iyice incelemesi gerekiyor. Kadın bazen de fıtratına aykırı olarak kendisi için güzelleşmek istiyor. Çünkü güzellik, tabii güzelliği destekler nitelikte olmadıkça doğal güzellik olmuyor. Böyle bir güzellik, sahte ve aldatıcı niteliktedir. Örneğin; bir kadın tırnaklarına kırmızı oje veya dudaklarına kırmızı ruj süründüğünde ya da bu tarz güzelleşmek amacıyla herhangi bir işlem yaptığında göreceli olarak toplumda güzel sayılıyor. Ancak bir diğer taraftan tırnaklarına siyah oje sürdüğünde veya haddinden fazla uzattığında ya da gözlerine mavi renkte sürme çektiğinde ise bu durum Allah'ın kadına vermiş olduğu doğal güzelliğe ve fıtrata aykırı oluyor!

www.alibapir.net

Dördüncü : Küreselleşme, fikir ve kültür yönünden tüm dünyaya belirli bir fikri ve kültürü dayatmakta ve toplumları standartlaştırmak için elinden gelen her türlü çabayı sarf etmektedir. Küreselleşme, çeşitli baskılarla toplumların maruz kaldığı bu davranışlara ilave olarak, belirli bir görüşü benimser. O halde sen Amerika'nın terör kavramı için sunmuş olduğu tanımı kabul etmelisin. Aksi takdirde birçok engelle ve baskıyla karşı karşıya kalırsın. İsrail'in nükleer silaha sahip olmasını desteklemen gerekirken, diğer taraftan Filistin'de toplu katliamları hoş görmelisin ve bunun meşru bir durum olduğunu kabul etmelisin. Pakistan ve diğer Müslüman ülkelerin bu gibi silahlara sahip olması çok tehlikeli! Neden? Çünkü İsrail, Amerika'nın çıkarlarına hizmet ediyor ve ayrıca Müslüman bir ülkenin bu tür silahları edinerek İsrail'e ve batı ülkelerine herhangi bir tehdit oluşturması söz konusu olamaz. Eğer Amerika'nın ve küresel sistemin gazabını üzerinize çekmek istemiyorsanız, kesinlikle nükleer silaha sahip olmamalı ve itaatkâr olmalısınız. Kısaca siz her halükarda batıyı ve politikalarını desteklemeli, asla itiraz etmemelisiniz. Aksi takdirde her türlü ambargo ve sıkıntıyla baş başa kalırsınız. Bir örnek verelim; Amerika'nın ve Batı'nın bir ikna aracı olarak kullandığı ve teoriden öteye geçemeyen Hitler'in II. Dünya Savaşı sırasında 6 milyon Yahudi'yi gaz odalarında yaktığı ve katlettiği meselesi Avrupa'da çokça dile getirilen bir meseledir. Günümüzde Avrupalı tarihçilerin yaptıkları araştırmalar ve incelemeler sonucunda tüm bu iddiaların, reklam yapmak, dünyanın dikkatini üzerlerine çekmek, dünya kamuoyu desteğini kazanmak, dünyaya sempatik görünmek amacıyla bizzat Yahudiler tarafından uydurulduğu ortaya çıkmıştır. Böylece insanlar, Yahudilerin yurt edinmek için işgal ettikleri topraklarda yaptıkları zulümleri haklı görecek ve her şeye göz yumacaklar, hatta onlara destek verecekler, netice olarak da Filistin işgaline girişmeye zemin hazırlayacaklardı.

www.alibapir.net

Bazı Fransız ve İngiliz tarihçi, düşünür ve felsefeciler, yapılan araştırma ve tahkikatlar neticesinde bu iddiaların aslı astarı olmadığının ortaya çıktığını belirtmektedirler.

Bunlardan biri de 1950 yılında "Yalan değil de, ne?" (Ukzûbetun eveleyse?) isimli ve Arapçaya da tercüme edilen kitabın Fransız yazar Paul Rassinier. Bu kitabı nedeniyle yazar üç defa mahkeme karşısına çıktı, ancak neticede aleyhine herhangi bir şey sabit olmadığı için sadece kınama cezası aldı. Yazar, kitabında söylediklerini çok mantıklı ve doğru delillerle pekiştirmiş olmasına rağmen bu hususta Yahudiler Fransa'ya baskı yaparak bir kanun çıkartılmasını istediler. Bu kanunla Hitler'in Yahudilere yönelik yaptığı katliam hakkında bir şüpheye mahal verecek, hatta en ufak bir kafa karıştırıcı her türlü faaliyet yasaklandı. Böylece kim aksini iddia ederse hemen suçlandı ve muhakeme edildi. Fransa'da bu yasa hala yürürlüktedir. Roger Garaudy, Arapçaya "İsrail Devleti'nin Kuruluşundaki Mitler?" (el-Esâtîrü'l Muessisetü li'd devleti'l israiliyyeti) ismiyle Fransızcadan tercüme edilen kitabında; Nazilerin II. Dünya Savaşı'nda altı milyon Yahudi'yi katlettiği iddiasından bahseder ve bu iddianın yalan olduğunu, aslı astarının olmadığını, taş çatlasın en fazla yüz bin Yahudi'nin öldürüldüğünü söyler. Garaudy bu kitabı yüzünden hüküm giymiş ve para cezası ödemek zorunda kalmıştır. Bu şahsiyetlerden bir diğeri ise önemli bir İngiliz tarihçi olan David Irving'dir. 11.05.2001 tarihinde El-Cezire kanalında yayınlanan ve Ahmet Mansur'un sunduğu "Bilâ Hudûd" isimli programdaki konuşmasında ve yine Ahmet Mansur'un kendisi hakkında Katar Eş-Şark Gazetesi'nde "Bu sözü söylemeye kim cesaret edebilir?" başlıklı makalesinde kendisinden bahsettiği bir tarihçidir. İngiliz bir filozof der ki; "**Ben şimdiye kadar bu konuda ikna olamadım, kalbim tatmin değil. Çünkü Yahudiler beni her zaman tehdit ediyorlar, kendi ülkemde bile üzerimde çok büyük baskı var. Hiç kimse beni dinlemiyor**

www.alibapir.net

ve beni müdafaa etmiyor, hakkımda yayın yapmıyor. Neden? Çünkü ben II. Dünya Savaşı'nda katledilen Yahudilerin sayısının iddia edildiği gibi 6 milyon olmadığını, en fazla 100 bin civarında olduğunu söyledim."

Küreselleşme hakkındaki bu bahsimizin sonunda sizlere şu iki hakikati nakletmek istiyorum.

Birinci Hakikat: Bu yenidünya düzenini kuran aklın mahareti, biz Müslümanların bir realite olarak kabul etmesi gereken bir hakikattir. Küreselleşmeye öncülük eden güçler gerçekten bu konuda çok yetenekliler. Onların kitle imha silahları da dâhil olmak üzere her türlü silahları, basın, istihbarat, planlama, bilimsel ve mali imkânları var. Sözün kısası onlar her yönden bu konuda şanslılar. Bu inkâr edilemez bir gerçektir. Ancak bu durumun Allah'ın sünnetine ve yasalarına uygun olduğunu da belirtmek gerekir. Çünkü Allah (c.c) buyuruyor ki: "**Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur.**" (53/Necim-39)

Batılılar, var güçleriyle çaba harcadılar, sabahlara kadar uykusuz kalıp çalıştılar, sıkıntılara katlandılar ve her türlü zorluğun üstesinden geldiler. Birçok kez maceralara atıldılar ve başarılı oldular. Siz zannediyor musunuz ki Amerika bugünkü durumuna hiç sorunsuzu ve sıkıntısız ulaştı? Asla! Bir halkı; Kızılderilileri tamamıyla ortadan kaldırdılar. Amerika diye bir devlet kurmadan önce milyonlarca Afrikalıyı yeni bir devlet inşa ederken köle olarak çalıştırmak için kıtaya taşıdılar. Ben onların yaptıkları bu işleri tabii ki onaylamıyorum. Bu örnekle kastettiğim; ne kadar çok çalışkan oldukları, çaba sarf ettikleri, bu uğurda ne kadar kurbanlar verdikleri ve hiçbir zaman yaptıkları işin doğru mu, yanlış mı; güzel mi, çirkin mi; hara mı, helal mi diye düşünmeden yaptıklarıdır. Amerika'nın tüm kavgası, kötülük, isyankârlık ve haddi aşmak üzerine kurulu olduğu hakkında hiç bir şüphem yok. Ancak onlar her halükarda çok çalıştılar ve çalıştıklarının semeresini de

www.alibapir.net

aldılar. Allah (c.c) da vaadini tecelli ettirdi. Allah (c.c) buyuruyor ki: "**İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin…**" (26/Şuara-183) Yani bizim bu noktada Amerika'nın hiçbir şey olduğunu ve Batı'nın hiçbir şeye sahip olmadığını, hiçbir değerinin olmadığını söylememiz yanlış olur. Tabii ki onların birçok faydalı yönleri var ve gerçekten yeryüzünde otorite sahibi ve uzmanlar. Bu seviyeye gelene kadar da birçok kurban vermişler, tecrit edilmişlerdir ve yaptıkları işlerde başarılılar.

Şüphesiz onların birçok olumlu yönleri var ve biz bu olumlu yönlerinden istifade edebiliriz. Huntington şöyle der: "İslam Âlemi ve Doğu Asya, izlediğimiz yöntemi hiçe sayarak bizim teknolojimizden faydalanıyor." Bu durumu kıskanarak sözlerine şöyle devam ediyor: "Bu, gerçekten çok kötü bir şey. Bizim teknolojimizden ve ayrıcalıklı olduğumuz hususlardan istifade etmekten onları engellemeli, batırmalı ve rezil bir duruma düşürmeliyiz. Eğer onlar sahip olduğumuz silahlara, teknolojiye ve ayrıcalıklara sahip olurlarsa, nice olur halimiz! Onlara karşı güçlü olamayız."

İkinci Hakikat: Küreselleşme hakkında söylemek istediğim bir başka husus da şudur; yenidünya düzeni üç esas üzerine tesis edilmiştir. Bunlar; para, güç ve basındır. Kur'ân tabiriyle; mal, kuvvet ve aldatmadır. Dr. Ali Şerîatî'nin Batı medeniyeti hakkında çok güzel bir sözü var, diyor ki: "Batı medeniyeti, üç temel üzerine tesis edilmiş. Bunlar; para, güç ve aldatmadır. Biz tarihe dönüp şöyle bir baktığımızda çok net bir şekilde bu üç temelden nasıl yararlanıldığını görürüz. Şüphesiz bu tağuti sistemler, bu üç sistemden sonuna kadar faydalanır. Çünkü bu zorbacı ve zalim sistemler, insanları korkutup mallarını ellerinden alır ve sahip olduğu güç ve kudretle onları korkutur, yıldırır ve saptırır. Acımasız bir yalan ve aldatma üzerine kurulu yayınlarıyla basın, insanları kandırır.

İnsanları aldatma konusunda basının oynadığı rolü dü-

www.alibapir.net

şündüğümüz vakit, hakkı batılla karıştırdığını, yenidünya düzeninin insanlara nasıl terör uyguladığını çok iyi anlayabiliriz. İnsanların sadece çok azı, küreselleşmede mesela şöyle bir şey başarılı değildir der. Demokrasideki bazı hususları bile idrak edemeyen insanlar örneğin şöyle bir sözü söylemeye cesaret edemezler: "Ey Amerika! Lütfen bize uğruna savaştığın ve mücadele ettiğin terörü tarif eder misin? Nedir bu terörizm? Eğer kötü ise biz de seninle birlikte terörün karşısında olalım. Ancak eğer senin terörden anladığın mazlum insanlara müdahale etmek, onların işlerine karışmaksa, neden bizden sana körü körüne tâbii olmamızı istiyorsun?

Kur'ân-ı Kerim bu üç esasına dayalı sisteme işaret eder ve bu sistemin, müstebit, zorbacı, müsrif ve kötü bir sistem olduğunu söyler. "**Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da** (yıkıma uğrattık)**. Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar** (azaptan kurtulup) **geçecek değillerdi.**" (29/Ankebût-39) Bu ayet-i kerime mal ve servet sahibi bir kişi olan Karun'dan bahsediyor. Zalim ve zorbacı bir siyasetçi olan Firavun'dan bahsediyor. Son olarak ise basın gücüne sahip Firavun'un veziri Haman'dan bahsediyor. Tüm bu şahsiyetler, Mısır halkına yani İsrailoğullarına baskı uyguluyorlardı. Bu halkı kurtarmak için de onlara Musa (a.s) gönderildi. Şüphesiz helal-haram meselesini dikkate almadan mal biriktirmeye önem veren ve insanların rızasını mı, yoksa kızgınlığını kazandıkları umurunda olmayan, onları kandıran ve saptıran yayın organlarını elinde tutan işte tüm bu sistemler, halklara acı ve katliamlardan başka hiçbir şey getirmediler. Tabii bu durum, içerik yönünden isimler ve adresler değişik olsa da, aynı meselenin Kur'an'da bahsedilen Firavuni sistemin acımasızlığının kat kat fazla bir şekilde tekerrüründen ibarettir.

www.alibapir.net

İKİNCİ FASIL

İslam'ın Evrenselliği

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Giriş

Bu söyleşide en fazla süreyi küreselleşme konusuna ayırdık. Ancak burada kısa da olsa İslam'ın cihanşumüllüğüne değinmeyi kendimize bir görev kabul bilmemiz gerekir. Daha önce bahsini ettiğimiz gibi küreselleşme ve yenidünya düzeni, dünyayı işgal etmek ve bu düzen tarafından dayatılan hegemonyanın altına dünyayı sokmak demektir. Peki, İslam bu ilkeleri kabul eder mi, etmez mi? Öncelikle çok kısa bir şekilde şöyle söyleyelim;

İslam, tabiatı gereği dünya ile işbirliği içinde olmaya inanır. Davet, ikna, anlatma ve içeriden değiştirme çabası esaslarına dayalı olarak insanlarla her zaman iletişim halindedir. Peki, bu nasıl mümkün olacak? Bu durum, iki büyük hakikatle idrak edilebilir.

Birinci Hakikat: İslam perspektifinde kâinatın yegâne yaratıcısı Allah'tır ve onun kudreti tecelli etmeden hiç bir şey devam edemez. İnsan da bu kâinatın ve mevcudatın bir parçasıdır. İnsan varoluşunda Allah'a muhtaçtır. Hayatını ve geçimini sürdürebilmesi için O'na ihtiyaç duyar. Bu nedenle Allah, insanı doğru yola geliştirmek maksadıyla ona vahiy göndermiştir. İşte bu sebepledir ki Firavun, Musa'ya şu soruyu yöneltmişti: - bu zalim kendisini ilah olarak görüyordu - "Sizin rabbiniz kim, Ey Musa?" Musa şöyle cevap verdi: (22/Taha-50) Yani Allah-u

www.alibapir.net

Teâlâ onu yarattı ve hayatını düzene sokmak ve idare etmek amacıyla ona bir sistem gönderdi. O halde; Ey Firavun! Sen bizi yaratmadın, dolayısıyla bizim hayatımıza karışma ve bizim için bir sistem ve yöntem koyma hakkına da sahip değilsin! Senin böyle bir hakkın yok! Çünkü bu hak yegâne yaratıcı olan Allah'a mahsustur. Zira O kâinattaki her şeyi, tüm mahlûkatı; tüm canlıları, güneşi, ayı, yıldızları ve gezegenleri yaratandır. İnsanın hayatına sistem koyma hakkına sahip olan yegane yaratıcı O'dur.

İkinci Hakikat: İnsanı doğru yola erdirmek ve onun hayatını tanzim etmek amacıyla Allah'ın göndermiş olduğu mesajlar, her türlü ortama ve tarihi merhaleye uygundur. Ayrıca insan hayatına uygun bir şekilde inzal buyrulmuştur. Eğer insanlık iptidai bir hayat yaşıyorsa, gönderilen sistem de basittir. Hayatın karmaşıklaşması ile birlikte bu sistem yavaş yavaş gelişmiş, gönderilen mesajlar daha teferruatlı ve dakik bir hâl almıştır. İslam, Allah'ın yeryüzündeki şeriatının son nüshası olarak geldiğine göre mesajı da tüm insanlığa yöneliktir. Bu noktada bazı oryantalistlerin dile getirmiş oldukları şu yalana değinmek istiyoruz ki o da şudur: "Muhammed, Mekke'de sadece kendi toplumuna ve aşiretine muhatap olmuş ve sadece onları doğru yola sevk etmek için gelmiştir." Ancak onların iddia ettikleri gibi olsaydı, Medine'de güç ve otoriteye sahip olduğu vakit mesajının evrenselliğinden bahsetmezdi. Dolayısıyla bu saçma sözlerinin bir iftiradan ibaret olduğu anlaşılmaktadır. İslam'ın evrenselliğinden bahseden ayetlerin birçoğu, Müslümanların zayıf ve aciz bir durumda oldukları dönemde nazil olan Mekki ayetlerdir. Bu ayetlerden biri de şudur: "**Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar.**" (34/Sebe-28) Bir başka ayet-i kerimede Allah (c.c) şöyle buyuruyor: "**Biz seni âlemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik**." (21/Enbiya Sûresi-107) Malumdur ki, peygamberler muayyen bir dönemde belirli bir topluma gönderilmişlerdir. Allah Teâlâ

www.alibapir.net

bu hususa ilişkin şöyle buyuruyor: "**...Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık...**" (5/Mâide-48) Ancak Allah'ın her şeyi kapsayan hikmetinin tecelli etmesiyle beşeriyet, teknik ve fikri gelişmeler vasıtasıyla yeryüzünde standart bir toplum inşa etmeye, birbirinden uzak ülkeleri birbirine yakınlaştırmaya ve bir köy ahalisi gibi herkesi birbiriyle irtibatlı hale getirmeye doğru gidiyor. Şüphesiz ki bu durum Allah'ın ilmi dâhilindedir. O halde gönderilen şeriat de bu duruma uygun olmalıdır. Diğer şeriatlar hakkında şöyle bir düşündüğümüz vakit, sadece gönderildikleri kavimlere uygun ve özel olduğunu görürüz. Örneğin; Hûd, Sâlih, Şuayip, Lût, Musa ve İsa (aleyhimüsselâm) kendi kavimlerine her zaman "Ey kavmim!" diyerek hitap ederlerdi. Ancak Allah'ın Son Nebisi Muhammed (a.s.) tüm beşeriyete gönderilen son ilahi mesajın yüklenicisi olması hasebiyle tüm insanlığa hitap etmektedir. "**De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi** (peygamberi)**yim...**" (7/Araf-158)

Şimdi de İslam'ın evrenselliğinin dayandığı esasları ve umdeleri tanıyalım. Hucurat Suresi'nin 13'üncü ayet-i kerimesini okuyup üzerinde tefekkür ettiğimiz vakit tüm bu esasları ihtiva ettiğini anlarız. "**Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler** (şeklinde) **kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün** (kerim) **olanınız,** (ırk ya da soyca değil) **takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.**" (49/Hucurat-13) Bu ayet-i kerime ışığında bahsini ettiğimiz esasları sayalım.

Birinci Esas:

Allah, hiçbir ayrım gözetmeksizin tüm beşeriyete "**Ey insanlar!**" diye hitap ediyor ve "**Sizi Biz yarattık.**" diyor. Evet, tüm beşeriyeti Allah-u Teâlâ yarattı ve onları yoktan var etti. Yenidünya düzeni de dâhil olmak üzere bazı sistemlerin ve teorilerin iddia ettiği gibi insanoğlunun ırkı ve tabiatı aynı mı,

www.alibapir.net

yoksa birbirinden farklı mı? Bu sorunun cevabı ayeti kerimenin ikinci bölümünde geçiyor.

İkinci Esas:

Evet, Allah-u Teâlâ tüm insanlığı bir erkek ve bir kadından yarattı. Evet, bir erkek ve bir kadından! Beşeriyet, bir baba ve bir annenin çocuklarıdır. Eflatun'un "Eflatun Cumhuriyeti" isimli kitabında, "Krallar altın gibidir, felsefeciler gümüş gibidir, kahramanlar ve askerler demir gibidir, bunların dışındakiler ise pişmiş balçık gibidir." iddiası elbette doğru değildir. Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor ki, hepinizin aslı birdir, bir anne ve bir babadan yaratıldınız. Peki, insanları birbirinden farklı halklara ve kabilelere kim ayırdı? Cevap, ayet-i kerimenin üçüncü bölümünde!

Üçüncü Esas:

"**Sizi halklar ve kabileler şeklinde kıldık.**" O halde Allah-u Teâlâ'nın iradesi benim Kürt olmam, bir başkasının Arap olması, bir başkasının da Türk olması yönünde tecelli etmiştir. Bu, Allah-u Teâlâ'nın iradesi ve meşîetinden başka bir şey değildir. İşte bu nedenle, bir halka veya bir kabileye herhangi bir bahaneyle zulmetmek isteyen, onları baskı altında tutmak, onların kültürlerini ve miraslarını ortadan kaldırmak isteyen, ülkelerini işgal edip kaynaklarını sömürmek isteyen, İslam perspektifine göre Allah'ın iradesine ve İslam şeriatına aykırı davranmış olur. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın iradesi, beşeriyetin, sadece bir halk olarak değil, halklara ve kabilelere ayrılması yönünde tecelli etmiştir. Peki, bu ayrılmanın hikmeti nedir?

Bu sorunun cevabı ise ayet-i kerimenin dördüncü bölümünde geçiyor.

Dördüncü Esas:

"**Birbirinizle tanışmanız için**" yani; bu halkların ve kabilelerin birbirleriyle tanışıp, kaynaşmaları için Allah-u Teâlâ

www.alibapir.net

insanlığı halklar ve kabileler halinde kılmıştır. Yoksa Fukuyama'nın "**Tüm insanlar Batı medeniyetinde erimelidir**" (ya da daha doğru bir ifadeyle Amerikan medeniyet içinde Hıristiyanlaşmalıdırlar.) şeklindeki iddiası asla gerçeği yansıtmamaktadır. Yine bu hususta Huntington'un "İnsanlar bir medeniyetin baskısı altında ve kapitalizm gölgesinde toplanmalıdırlar. Bir ferdin veya halkın müstakil bir varlığa sahip olma hakkı yoktur." şeklindeki söyleminin hiçbir dayanağı ve gerçekliği yoktur.

Ancak İslam der ki: "Tanışmanız için" yani; İslam, tüm milletleri olduğu gibi kabul eder, fakat "Gelin ve birbirinizle tanışın" der. Bu nedenle İslam tarihi boyunca İslam'a sımsıkı bağlı olduğu müddetçe hiçbir yöneticinin bir an bile olsa aklından farklı bir toplumu ortadan kaldırmak, onları kendi toplumu içerisinde eritmek, onların milli kimliklerini ve miraslarını ortadan kaldırma düşüncesi geçmemiştir. İslam'da bir kişi böyle bir düşünceyi aklının ucundan bile geçiremez. Peki, neden? Çünkü onlar Allah-u Teâlâ'nın iradesinin tüm kavimlerin bir gül paketi gibi veya muhtelif renkteki çiçeklerin bulunduğu bir bahçe gibi yeryüzünde var olmaları yönünde tecelli ettiği bilgisine sahiptirler. Ayrıca tüm insanlığın tek bir renkte olamayacağını bilirler. İnsan, insanlar arasındaki üstünlüğü nasıl bilecek ve bunu nasıl ölçecek? İşte bu sorunun cevabı da ayet-i kerimenin beşinci bölümünde geçmektedir.

Beşinci Esas:

"**Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün** (kerim) **olanınız,** (ırk ya da soyca değil) **takvaca en ileride olanınızdır.**" Bir insan takvaca daha fazla üstün olduğu sürece Allah katında bu kadar daha değerli ve üstün hale gelir. Allah-u Teâlâ'nın bu ayet-i kerimesini derin bir tefekkürle okumak gerekir. Allah katında en üstün olmak, dünyadaki gibi ben şöyle şöyle şeyler yaptım şeklinde insanın kendini övmesi değildir. Evet,

www.alibapir.net

biz Müslümanın cennete, kâfirin ise cehenneme gireceğini çok iyi biliyoruz. Ancak senin Müslüman olman, başkasından daha saygın olduğun anlamına gelmez. Neden? Çünkü Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Andolsun, Biz Âdemoğlunu yücelttik...**" (17/İsrâ-70)

İnsanoğlu, beşer olması cihetiyle dininin ve itikadının ne olduğuna bakılmaksızın saygın ve değerlidir. Bu nedenle insana saygı duyman ve değer vermen gerekir. Sahih bir hadis-i şerifte şöyle geçmektedir; *"Resulullah (s.a.v) Efendimizin önünden cenaze geçirilince ayağa kalktı. Bunun üzerine biri Ona: "Bu bir Yahudi'nin cenazesidir" diye bilgi verince, Efendimiz şöyle buyurdu: "O bir can değil midir?"* (Buhâri 1312, Müslim 2222)

O halde insan olduğu sürece, ölüsüne de dirisine de saygı göstermem gerekir. Çünkü Allah, bu hürmeti ona layık görmüştür. Ancak bu dünyevi bir saygıdır. İşin Âhiret boyutuna gelince; bu durum takva ile ilgilidir. Herkes; erkeği, kadını; fakiri, zengini; eğitimlisi, cahili takva sahibi olabilir. Takvalı olmak bir ırka, renge ve dile sahip belirli bir kesime ait değildir. Herkes takvalı olabilir. İslam, tüm beşeriyet için gönderilmiş ilahi bir dindir ve tüm insanlığın kendi gölgesi altında toplanmasını ister. Ancak cahiliye ve tağuti sistemler, bunun tam aksine muamele ederler. Bazı insanların bazılarına hizmetkâr olmak için bu dünyada var olduklarını, insanların bir kısmının diğerlerinin ayakları altında ezilmek için yaratıldıklarına inanırlar ve insanlara ürettikleri kadar değer verilmesi gerektiğini savunurlar. Bazılarının tasavvurunun aksine İslami fetihlerde Müslümanlar bir beldeyi özgürleştirdiklerinde ve İslam'ın nurunu oraya ulaştıklarında, oradaki insanlar Müslümanlara şöyle bir soru yöneltirlerdi; "Bizden ne istiyorsunuz? Niçin buraya geldiniz?" Peki, İslam ordusunun cevabı nasıl olurdu? Tarih şöyle der: "Müslümanlar, onlara söyle cevap verdiler: Sizden İslam'ı kabul etmeniz dışında başka hiçbir şey istemiyoruz. Eğer kabul ederseniz bizdensiniz, bizim

www.alibapir.net

lehimize olan sizin de lehinize, bizim aleyhimize olan sizin de aleyhinizedir. Eğer İslam'ı reddederseniz, sorun yok! Ancak bu durumda bir miktar mal (cizye) ödeyerek, bize karşı düşmanlık beslemeyeceğinizi ispat etmeniz gerekir. Daha önce bu konuya teferruatlı bir şekilde ışık tutmuştuk. Ulema tarafından tercih edilen görüş şudur: "Müşrik, mülhit, Hıristiyan ve Yahudi ayrımı yapılmadan herhangi bir itikada sahip olan kimse, İslam Devleti çatısı altında vatandaş muamelesi görür. Allah, insanı sınamak için yaratmıştır. İnsana istediğini seçme hakkı verilmezse nasıl imtihana tabi tutulabilir ki? Allah şöyle buyuruyor: "**Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin...**" (18/Kehf-29)

Evet, insan küfrü tercih etmiş olsa bile, İslam Devleti çatısı altında vatandaş olarak hayatını idame ettirebilir. İnsan olarak saygı görür, dinine ve görüşüne saygı duyulur. Böylece Allah-u Teâlâ, kudretini tecelli ettirmektedir. "**Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına** (taptıklarına) **sövmeyin...**" (6/Enam-108)

Peki, Neden? Çünkü o kişi bunu seçtiği ve hoş karşılayıp kabul ettiği sürece o kimse onu yaratan yaratıcısıyla baş başa bırakılır. Çünkü ona seçim hakkını veren onun yaratıcısıdır. Dolayısıyla kimsenin bu hakkı ondan alma hakkı yoktur. Küfrü nedeniyle kimsenin ona kötü davranma hakkı yoktur. Onun hesabı kıyamet gününde Allah'a kalmıştır. Çünkü dünya bir imtihan yeridir, ceza ve neticelerin zuhur ettiği bir mekân değildir. Allah (cc), kıyamet gününde hesap görme yetkisine sahiptir, ancak şuanda dünya hayatındaki bu imtihan ortamında herkese fırsat tanımıştır. İslam, bir beldede hâkim olduğu vakit şu iki durum dışında başka hiçbir şeye müdahale etmez.

Birinci Durum:

İslam, zulmü ortadan kaldırır. Allah-u Teâlâ, Müslümanlara şöyle sesleniyor: "**Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize**

www.alibapir.net

Katından bir veli (koruyucu sahip) **gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz?**" (4/ Nisa-75)

Evet, İslam bir devlet olduğunda veya sulta sahibi olduğu vakit, Müslüman dahi olsa hiç kimsenin kimseye zulmetmesine müsaade etmez. Kimsenin baskı altına alınması söz konusu değildir. Çünkü İslam der ki: Allah, insanları kendisine ibadet etmeleri için yaratmıştır. Bu nedenle "Ey yöneticiler! İnsanlara baskı yapmayın! Onları köleleştirmeyin! İnsanlar özgür olsunlar ki, Allah'ı mı, yoksa O'nun dışındakilere mi kulluk edecekler bilelim!" İşte böyle Allah dünya hayatında onları imtihan etmektedir.

İkinci Durum:

İslam, adaleti kökleştirmek için güç kullanır. Allah-u Teâlâ şu ayeti kerimesinde nebisine şöyle emreder: "**... Aranızda adaletli davranmakla emrolundum ...**" (Şura Sûresi / 15)

Evet, hepimiz adaletli davranmakla emrolunduk. Allah (c.c) buyuruyor ki: "**Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir.**" (Nisa Sûresi / 58)

Bir başka ayeti kerimede yine Rabbimiz şöyle buyurur: "**Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun.**" (Nisa Sûresi / 135)

www.alibapir.net

ÜÇÜNCÜ FASIL

Batı Küreselleşmesinin İslam'ın Evrenselliğiyle Mukayesesi[5]

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

İslam der ki; "**Allah, kâinatın, beşeriyetin ve yaşamın sahibidir. Dünya, bir sınama yeridir. İnsan, sadece bedenden ibaret değil, beden ve ruh bütününden oluşan bir varlıktır. İnsanlar birbirleriyle kardeştirler. Çünkü tüm insanlık, bir anne ve bir babadan; Âdem ile Havva'dan türemiştir. İlah, din ve hesap günü olduğu sürece istisnasız her şey, değerler ve ahlak kuralları ile ilişkili olmalıdır**." Batı ise der ki; "**İlah yoktur! Eğer bir ilah varsa da, onun bizim işlerimize karışma hakkı yoktur**." Diğer taraftan Komünist Blok (Eski Sovyetler Birliği), "**İlah yoktur.**" derken, Avrupa ve Kapitalist Batı; "**Olur mu öyle şey! İlah vardır. Ancak o ilah, işte biziz.**" demektedir. (**Allah, onların yakıştırmalarından çok yücedir.**) İşte görüldüğü üzere Batı küreselleşmesi ile İslam'ın evrenselliğinin insana ve hayata karşı bakış açıları birbirine taban tabana zıttır. Batı'nın medeniyet perspektifinde insan, maddi ve hayvani güdüleriyle sadece bedenden teşekkül eden bir varlıktır. Bu anlayışa göre Âhirete ya inanmazsın ya da en ufak bir hazırlık yapmaksızın

---

[5] Bu mukayese, birinci ve ikinci fasılların yalnızca bir tekrarı niteliğinde olup, küreselleşme ve evrensellik kavramlarının daha geniş ve kapsamlı olarak bilinmesini amaçlamaktadır.

www.alibapir.net

sadece görünüşte inanırsın. Batı, pratikte insanları eşit[6] olarak görmez.

Nietzsche'nin felsefesini dayanak kabul eden birçok Batılı felsefeci, güçsüz ve aciz kimselerin yaşam haklarının olmadığını söylemektedir. Bu yüzden Afrika'da, Doğu Asya'da ve dünyanın diğer çeşitli bölgelerinde, yılda milyonlarca insan açlık nedeniyle hayatlarını kaybederken, Batı ülkelerinin, özellikle de Amerika'nın bazı zamanlarda ihtiyaç fazlalığı olan milyonlarca ton tahıl ürününü denize dökmesine, ihtiyaç fazlalığı olan her türlü ticari malı yakmasına veya yok etmesine tanık olmamız hiç de şaşılacak bir durum değildir. Çünkü onları "**Bu insanlar, insanlık kavramı çerçevesinde bizim kardeşlerimiz sayılırlar. Onları, başlarına musallat olan bu açlık belasından çekip çıkartalım. Biz dünyayı insan hakları söylemleriyle kasıp kavururken, neden ihtiyacımız olmayan şeyleri ortadan kaldırıyoruz ki? Eğer onlar için bir şey yapamıyorsak, en azından onlara yemek artıklarımızı, ihtiyaç fazlası şeyleri verelim.**" demeye teşvik edecek bir neden yok ortada!

Ancak onların anlayışı ve felsefesi; "**Mademki yoksullar güç ve kudrete sahip değiller, o halde yaşam hakları yoktur.**" der. Başkalarına kıyasla gelirini yetmiş kat arttıran bir Amerikalı, bir parça ekmekle doyabilecek yoksul insanlara karşı kılını bile kıpırdatmaz. Fakat bu gibi davranış ve eğilimlerin, İslam'da asla yeri olamaz. Daha önce de belirttiğimiz gibi bu tarz bir eğilime yol açan en güçlü etken, bireyin yalnız kendisini düşünme psikolojisi, bencillik, açgözlülük ve çıkarcılıktan başka bir şey değildir. Bilinmektedir ki kapitalist

---

6 Diğer taraftan Avrupa'da ve Amerika'da, insan hakları, eşitlik ve özgürlük söylemleri çokça dile getirilmektedir. Ancak hakikatte oralarda zulüm ve baskı hüküm sürmektedir. Tüm dünyada var olduklarını hissettirmekten gurur duyarlar. Kibir ve kendini beğenmişlik illetine saplanarak, diğer toplumlardan üstün olduklarını iddia ederler.

www.alibapir.net

düzende bu çıkarlar, bu sistemin efendilerinin birincil kaygısıdır. Ancak İslam her şeye rabbani bir bakış açısıyla bakar ve her şeyi ilahi bir mercek altında gözlemler ve inceler. Bu yüzden yeniden diriliş, şefkat, merhamet ve vicdan hesaba katılır. Şimdi bu iki düzen arasında ayrım yaparak hakikate erişmek amacıyla **Allah-u Teâlâ**'nın sözlerine kulak verelim. Bakalım, her iki düzen hakkında bize ne diyor.

Allah-u Teâlâ, kitabında bize model olarak **Firavun**'u ve **Zülkarneyn**'i anlatmaktadır. Bu iki modelin ilki, evrenselliği temsil ederken, diğeri ise – yine evrenselliğin bir modeli olarak – önce batıya hâkim olan, sonra da doğuyu kendisine boyun eğdiren tüm dünyanın kralı olan **Zülkarneyn**'dir. Acaba bu adam kim? Bazıları **Zülkarneyn**'in **Makedonyalı İskender** olduğunu iddia eder. Ancak çoğunluk, aksini düşünmektedir. Çünkü **Makedonyalı İskender**, putperest müşrik biriydi. Ancak **Zülkarneyn**'in Kuran'ı Kerim'den salih amel işleyen ve Allah'a kulluk eden birisi olduğunu öğreniyoruz.

Biz her halükârda Zülkarneyn'in izlediği siyasete bir göz atalım. **Allah-u Teâlâ** buyuruyor ki: "**Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn,** (istiyorsan onları) **ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği** (geçerli ilke) **edinirsin...**" (18/Kehf-86) Bir başka ayette ise Zülkarneyn'in dilinden, egemenliğine boyun eğen halklara yönelik izlediği siyaset ve onlara karşı sergilediği tutum hakkında şöyle buyrulmaktadır: "**Dedi ki: "Kim zulmederse biz onu azaplandıracağız, sonra Rabbine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azapla azaplandırır. Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz.**" (18/Kehf-87 ve 88) Daha önce değindiğimiz gibi İslam, iktidarı teslim aldığında zalimleri yıldırır ve onların önünü keser. Evet! Kuran'da bu gerçeğe vurgu yapan onlarca ayet vardır. Kuran'ın öngördüğü bu Müslüman yönetici modelini incelediğimizde, kendisine boyun eğen o halkların

www.alibapir.net

küfründen söz etmediğini görmekteyiz. Şüphesiz aralarında kâfirler ve sapkınlar da vardı. Ancak o, inkârları nedeniyle kızgınlığından ve nefretinden bahsetmiyor, aksine zulümden, düşmanlık beslemekten ve bu saldırıları durduracak olan cezalardan bahsediyor. Çünkü İslami otorite, küfürle bir arada yaşayabilirken, asla zulmü kabul etmez. İslam Devleti, insanlara kâfir olma hakkı tanır. Çünkü dünya bir imtihan yeridir. Bu nedenle insan, iman edip etmeme hususunda muhayyer bırakılmalıdır. Fakat göz açıp kapayıncaya kadar bile olsa asla zulmetmesine müsaade edilmez. Çünkü dünya firavunların ve tağutların insanlara zulüm ve düşmanlık etmeleri için yaratılmamıştır. Zülkarneyn, baskı ve zulüm altında bulunan ülkeleri ve halkları özgürleştirip kurtarması akabinde, hiçbir sözden anlamayan geri kalmış bir toplumun yaşadığı bir yere ulaşır. "**İki seddin arasına kadar ulaştı, onların** (sedlerin) **önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu.**" (18/Kehf-93) Sonra geri kalmış ve yenik düşmüş bu halk, güç ve kudret sahibi salih yöneticiye giderek, ondan kendileri ile yeryüzünde bozgunculuk çıkaran Yecüc ve Mecüc kavmi arasındaki iki dağ arasına bir set yapmasını talep ederler. Amaçları bozgunculuk çıkaran bu kavmin şerrinden kurtulmaktır. "**Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?**" (18/Kehf-94)

İlginçtir ki bu kavim, Zülkarneyn'e seddin inşa edilmesi için gerekli olan parayı sunarlar, ancak bu noktada bir müddet durup düşünelim, bu salih yönetici insanları müdafaa etmek bahanesiyle küreselleşme sisteminin yaptığı gibi yaptığı iş karşılığında ücret almış mıdır? Onların tüm kaynaklarına ve gelirlerine el koymuş mudur? Asla! O, diyor ki: "**Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı** (güç, nimet ve imkân)**, daha hayırlı-**

www.alibapir.net

dır.” Nimetlere ve mallara karşın Allah’ı tercih etti. Onların mallarını ihtiyaç duymadı, sadece seddin inşa edilmesi için işgücüne ihtiyaç vardı. Gerçekten de onlara söz verdiği gibi seddin inşasını tamamladı. İşte bu İslam’ın evrenselliğine en güzel örnektir! Bu yönetici, zulümle mücadele ediyor, güçsüz bırakılmış mazlumların yanında yer alıyor. Kendine ait mallarıyla baskı altındaki halkları müdafaa ediyor. Ancak Amerika, **1990 yılında Kuveyt’ten Irak güçlerini kovmak bahanesiyle bölgeye girmişti. Körfez ülkelerini mali yaptırımlara bağladı. Bu ülkeler hala günümüzde Amerika’nın kendilerine sunduğu krediler altında ezilmeye devam ediyorlar. Amerika, sadece verdiğini alsa yine iyi, ama verdiğinden kat kat fazlasını zorla alıyor. Eğer onların haklarını savunmak için bir dolar harcadıysa, buna karşılık onlardan binlerce dolar tahsil ediyor.** İşte bir tarafta küreselleşmenin izlediği siyaset, bir diğer taraftan da İslam’ın evrenselliği!

İşte firavun sistemi ve küreselleşmenin tarihi bir numunesi olarak izlediği siyaset, halkına yönelik baskı ve zulümlerden ibarettir. Bakalım Firavun ne yapmış? Allah-u Teâlâ buyuruyor ki: “**Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde** (Mısır’da) **büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı.**” (28/Kasas-4) Evet, işte firavun düzeninin geride bıraktığı sonuçlar ortada! Bu nedenle insanların “**Kur’an’da Firavun ve Musa ile ilgili meseleler niçin bu kadar fazla tekrar ediliyor?**” diye sorma hakları var.

Şüphesiz Allah, bizden Musa’yı (a.s) kendimize örnek almamızı, zalimlerden ve müstebitlerden ise Firavun’dan ders çıkarmalarını ve onun akıbetini düşünerek, insanlara zulmetmemelerini istiyor. Tarih boyunca firavunlar hep var olagelmiştir. Ancak elde ettikleri güç ve egemenlik ne kadar büyük

www.alibapir.net

olursa olsun, akıbetleri de bir o kadar hep hüsranla sonuçlanmış, tarihin çöplüğünü boylamışlardır. Onlarla mücadele eden Musa ve onun takipçileri ise ne kadar zayıf düşürülmüş olurlarsa olsunlar, dertleri, sıkıntıları ve kederleri ne kadar büyük olursa olsun - ki bu durum Allah'ın sünneti ile çelişmez - sabırla, sebatla doğru yoldan sapmadıkları sürece hep kazanan taraf olmuşlardır. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın iradesi daima bu yönde tecelli etmiştir. Allah (c.c) buyuruyor ki: "**Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz.**" (Kasas Sûresi / 5)

Allah'ım! Sen her türlü noksanlardan münezzehsin. Sana hamd ederiz, senden başka ilah olmadığına tanıklık eder, yalnız sana tövbe eder ve yalnız senden bağışlanma dileriz.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

BEŞİNCİ BÖLÜM

Günümüz Realitesi ve İslami Bakış Açısıyla Laiklik

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

BİRİNCİ FASIL

Laikliğin Tanımı

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

Arap dilindeki tüm sözlükler, “علمانية” (laiklik) kelimesinin İngilizcedeki “secularism” (sekülerizm) ve Fransızcadaki “laïc” (laik) kelimesinin tercümesi olduğu konusunda ittifak halindedirler. Ancak bu kelimenin ne İngilizcede ne de Fransızcada ilimle bir ilişkisi vardır. Çünkü ilim, İngilizcede ve Fransızcada farklı telaffuzlarıyla “science” demektir.

Hâlbuki bu kelimenin sekülerizm kavramına uygun gerçek ve doğru tercümesi şöyledir: dünyaya tapmak, dünyevîleşmek, dizsizlik. Ancak Arapların bu kelimeyi “العَلمانية” şeklinde tercüme etmelerinin sebebini şöyle izah edelim: İlk başta bu kelime Arapçaya “dünyevî, dünya ile ilgili” anlamında “العالمَانية” şeklinde tercüme edildi. Sonra lisana kolaylık olsun diye zamanla kelimedeki elif harfi düştü ve “العلمانية” şeklinde kaldı. Diğer taraftan sekülerizm kelimesi ile ilim arasında bir bağlantı olduğunu göstermek amacıyla “العِلمانية” şeklinde tercüme edildi. Fakat bu durum aslında meselenin özünü çarpıtmak, insanları aldatmak ve yanıltmaktan başka bir şey değildir. Eğer bu kelime gerçek ve doğru bir şekilde “dünyevîleşmek, dinsizlik” şeklinde tercüme edilseydi, Müslüman halklar arasında kabul göremeyecekti. Bu nedenle “عِلمانية” denilmeliydi ki, böylelikle asıl anlam gizli kalsın ve insanlar aldatılsın.

www.alibapir.net

Sekülerizm kelimesinin lügat manası ne öğrendikten sonra şimdi de bu düşüncenin membaı sayılan Batı ve Avrupa'daki sözcüklere bakarak Bu kelimenin ihtiva etmiş olduğu anlamları daha teferruatlı bir şekilde ele alalım. Acaba onlar bu kelimeyi nasıl tanımlıyorlar?

1. Britannica Ansiklopedisinde sekülerizm kelimesinin tanımı şöyle geçmektedir: Toplumda ahiretten ve diğer dini, ruhani meselelerden ziyade dünya hayatına odaklanılması yönündeki hareket. Ayrıca ansiklopedide şu açıklama da geçmektedir: Bu sistemin veya olgunun ortaya çıkma sebebi; orta çağlarda insanların Allah'ı anmaya düşkün olmaları, tüm ilgilerini ahirete odaklanmaları ve dünya hayatını tahkir ederek dünyadan daha çok Allah'a yönelmeleridir. İşte bu yüzden ahiret, rab ve diğer gaybî meseleler gibi bu derin tasavvur ve hisleri insanların kalbinden söküp atmak ümidiyle ortaya çıkmıştır.

İnsanlar nefisleriyle, istekleriyle, heva ve hevesleriyle ve dünyaya yönelik meselelerle ilgilenmek yerine her zaman gaybi konulara yönelmişlerdi. Ancak bir süre sonra özellikle "Bilimsel Kalkınma" olarak adlandırılan Rönesans'ın ortaya çıkışı akabinde bu sistem etkinliğini bariz bir şekilde artırmaya başladı.

Bir taraftan XVI. yüzyılda Rönesans ortaya çıkarken, bir diğer taraftan da insanların amaçlarının ve isteklerinin dünya hayatıyla ilgili olmasının gerekliliğine vurgu yapan, insanların din ve ahiretle ilgili düşüncelerine ket vuran, zihinlerinin ve vicdanlarının bu tür gaybi meselelerle meşgul edilmemesini amaçlayan laiklik ortaya çıktı.[1]

2. "**Kamus'ulâlemi'lcedîd**" isimli eserde ise şöyle geçmektedir:

Sekülerizm kelimesinin iki anlamı vardır:

---

[1] Bakınız: Britannica ansiklopedisi, (10/ 594) ve "Laiklik", Sefer el-Havâlî, S. 22.

www.alibapir.net

1) Dünyevilik veya dünyevilerin benimsediği sistem; yani dünyadan başka bir hayata inanmayanların sistemi

2) Kilisenin ya da diğer dini otoritelerin işlerinin, devletin idari işleriyle - özellikle de kamusal eğitim alanında - hiçbir ilgisinin ve bağlantısının olmadığına inanmak[2]

3. Oxford sözlüğünde sekülerizm kelimesinin karşılığı söyle geçmektedir:

Dünyevilik, dinî ve ruhî yönlerden soyutlanmak, salt maddecilik; Seküler eğitim: dinsizlik, heva ve heveslere uymak, müzik çalmak. Seküler otorite: Dine, Kiliseye ve Allah'a kulluk etmeye karşı otorite. Ayrıca şu ifadeler de geçmektedir: Ahlak ve eğitim meselelerinde dini temel kabul etmeme prensibine dayalı seküler düşünce.[3]

4. "**Kamusu'l Mucemi'd Düveliyyi's Salisi'l Cedîd**" adlı sözlükte ise sekülerizm kelimesi şöyle açıklanmıştır:

Sekülerizm bir hayat sistemidir. Bu sistemde bir dinin ve müntesiplerinin yeri yoktur, devlet işlerini üstlenemezler. Ayrıca şöyle ifade etmektedir; Sekülerizm, toplumsal bir sistemdir Bu nedenle insan, toplum ahlakı ve ahlak değerlerine yönelik olmamalı, sadece yeni ve çağdaş hayatın çıkarlarına hizmet edecek şekilde sınırlandırılmalıdır. Devlet, toplum ve insan hayatını kolaylaştırılmalı, Allah ve Ahiret günü gibi gaybî meseleler dikkate alınmalıdır.[4]

Sekülerizm ve laiklik kelimelerinin bu tanımları, batı kökenli sözlüklerden alınmıştır. Ancak biz bu iki kavramı daha çok dinin devletten veya dinin hükümetten ayrı tutulması olarak biliyoruz. Fakat bu tanım eksiktir. Çünkü laiklik tanımının sadece bir yönü ele alınmaktadır. Hâlbuki laiklik kavramının içerdiği hakiki mana hakkında şöyle söylememiz gere-

---

2 Bakınız: "Laiklik", Sefer el-Havâlî, S. 22.

3 Bakınız: Oxford Sözlüğü, S. 849, 850. "Laiklik ve Kur'ân-ı Kerim", Dr. Ahmet İdris el-Ta'ân, S. 122. "Laiklik", Sefer El-Havâlî, S. 22.

4 Bakınız: "Laiklik", Sefer El-Havâlî, S. 23.

www.alibapir.net

kirİ; laiklik, sadece dinin devlet veya siyasetten ayrı tutulması demek değil, hayatın tüm alanlarında dini çekip çıkarmak demektir. Oysaki din; inanç ve ahlak ile doğrudan ilgili insanın sahip olduğu yüce değerler ve düşünme keyfiyetiyle alakalı bir sistemdir. Sekülerizm ya da laiklik sistemini benimsemişsen, dinin tüm yönlerini yok sayacaksın ve asla dini referans olarak kabul etmeyeceksin. İşte bu yüzden laiklik tanımının dinin, devlet veya siyasetten ayrılması şeklinde yapılmasının eksik olduğunu söylüyoruz. Gerçekte ise bu kavram, insanın istediği şekilde hayattan çekilmesi, gaybî meselelerin asla hesaba katılmaması demektir. Kısacası bu kavram, ölüm sonrasını düşünmeden dünyaya tapmak demektir.

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

İKİNCİ FASIL

Laiklik Nerede, Nasıl ve Niçin Ortaya Çıktı?

Belki de derinlerde gizlenen bu soru birçok kimsenin zihninde geziniyor: Acaba laiklik neden ortaya çıktı? Avrupalılar neden bu sistemi benimsediler? İnsanın aklına bu gibi daha birçok soru gelmektedir. Bu nedenle her şeyden önce şunu söylemek istiyoruz; laiklik kavramının muhtevası, dini yok saymak, yani Allah'ı ve Peygamber'i hesaba katmamak ve Allah'ın şeriatını görmezlikten gelmekten ibarettir. Allah (c.c)'ın Âdem (a.s)'i yeryüzüne indirip, onu zor bir imtihanın içine soktuğu ve oğulları Habil ile Kabil'in birbirleriyle mücadele ettiği günden beri iki zıt kutup arasındaki çekişme devam ediyor. Bildiğiniz üzere Habil, kendisini Allah'a karşı gelmekten ve O'na isyan etmekten korudu. Böylece kardeşi Kabil'i öldürmeye yeltenmedi. Ancak Kabil, Allah'ın emrine aykırı davranıp, isyan ettiği için kan dökmekten geri durmadı ve nefsi onu kardeşini katletmesini konusunda aldattı ve kardeşini öldürdü. Bahsini ettiğimiz bu iki zıt kutup; Allah'tan ve Âhiret gününden tamamıyla yüz çevirmek; Allah'a yönelmek, ceza ve mükâfatın verileceği Âhiret gününü önemseyip dünya hayatını ona göre tanzim etmek. İşte en başından beri bu iki eğilim birbirine tamamen zıt bir şekilde tükenmez bir mücadelenin içindedir. Bu iki eğilim, insanın tabiatından doğar. Bu durum, insanı yaratan ve onun tabiatının bu şekilde olmasını irade buyuran Allah (c.c)'ın kudretinin tecellisidir.

www.alibapir.net

Allah, insanı yarattı ve onun kalbinin derinliklerine iyilik ve kötülük garizelerini yerleştirdi. Böylece insan, istediği yolu seçebilir, yani mü'minlerin yolunu veya müşriklerin yolunu; hakkın yolunu veya batılın yolunu... Allah (c.c) şöyle buyurur: "**Sonra ona fücurunu** (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) **ve ondan sakınmayı ilham edene** (andolsun)**.**" (91/Şems-8) Bir diğer ayeti kerimede buyuruyor ki: "**Biz ona yolu gösterdik;** (artık o,) **ya şükredici olur ya da nankör.**" (76/İnsan-3) İşte Allah (c.c) bu şekilde insanı yeryüzünde halife kılmak için eğitmiş ve bu makama ehil hale getirmiştir. Bir başka ayeti kerimede Allah (c.c) şöyle buyurur: "**Hani Rabbin meleklere: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti...**" (2/Bakara-30) Böylece insan, Allah'ın (c.c) risaletini taşımayı hak ediyor. "**Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yüklendi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir.**" (33/Ahzap-72) İnsan, seçim yapmaya uygun hale geliyor. Artık yüceliği veya alçaklığı; doğruluğu veya çarpıklığı; hatayı veya doğruyu seçebilir. Hakka veya batıla tabi olmakta muhayyerdir. Kur'ân-ı Kerîm'de Allah (c.c) bizlere materyalist laik bir grubun diliyle onların izledikleri yolu ve yöntemi tanımlayarak şöyle hitap ediyor: "**Dediler ki:** "(Bütün olup biten,) **Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman'** (dehrin akışın) **dan başkası yıkıma** (helake) **uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar.**" (45/Casiye-24) Bu ayeti kerimede Allah (c.c), doğruluğun asla şek ve şüphe ihtiva etmediğini ve sapasağlam olduğunu, bir kâfir veya mültidin küfründe asla kesinliğe, yakîn bir inanca erişemeyeceğini ifade buyuruyor. Aciz bir kul, kâfirlerle ve mülhidlerle münazara eder ve onlarla bu meseleler hakkında tartışmaya girişir. Onlar bir süreliğine gerçekten

www.alibapir.net

vicdanlarının sesini dinleseler, her zaman şüphe ve tereddüt içerisinde olduklarını itiraf ederler. Evet, işte Allah'tan uzak kalan insan, küfür ve ilhad bataklığına saplanmıştır. Asla huzura ve yakîn bir imana erişemez. Onun ulaşabildiği en iyi nokta zandan ibaret olacaktır. Böyle bir kimsenin yakîn bir imana erişmesi ne mümkün! Zira o hakkı inkâr ediyor.

Allah bize Şuayb (a.s)'ın kavminin kıssasını anlatıyor; onlar demişlerdi ki, din hayata müdahale etmemelidir. İktidara ve siyasete karışma hakkı yoktur. Gördüğünüz gibi ta kadim zamanlarda laiklik ne denli kök salmış! Şuayb (a.s)'ın kavmi kendilerine gönderilen peygamberlerine şöyle demişlerdi: "**Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, aklı başında** (reşid bir adam)**sın."** (11/Hud-87) O halde kulluğun siyasetten ayrı tutulması ve dinin hayata egemen olmaması ilkesine dayalı bu sistemin kökeni çok eskilere dayanıyor. Evet, bu mesele yeni ortaya çıkmış bir mesele değildir. Yaşadığımız bu çağda bir kavram olarak karşımıza çıkan **sekülerizm**, Allah ile insan arasını ayıran bir sistem olarak kullanılmakta ve insanın her zaman dünya ile meşgul olmasını sağlamaktadır. İnsan yaratıcısına inanmadığı vakit isyankâr bir şekilde hayatına bir sistem aramaya koyulur. Şüphesiz bu durumda Allah ile arası kopar ve sadece kendisine güvenir, her şeyin kendisinde bittiğini sanır. Fikri ve siyasi bir kavram olarak laiklik, batıda işte böyle bir atmosferde ortaya çıkmıştır. Tabii batı dediğimiz vakit sadece Avrupa'yı değil, Amerika'yı da kastediyoruz. Çünkü Amerika'nın aslı Avrupa'ya dayanır, oraya egemen olanlar aslen Avrupalıdırlar. Özellikle de İngilizler Amerika'ya yerleşirken milyonlarca Kızılderili'yi katletmişlerdir.[5] Evet, sadece

---

5 Amerika, Kristof Kolomb tarafından yaklaşık 1500 yılında keşfedildi. Ancak Amerika Devleti 1789 yılında George Washington

www.alibapir.net

çok azı dışında hepsini katlettiler. Günümüzün Amerikalıları, dünün Avrupalılarıdır. Batı kelimesiyle Antik Yunan ve Roma dönemlerine kadar uzanan doğu ve batı bölümleriyle birlikte batı medeniyeti olarak kabul edilen tüm dönemi kastediyoruz. İsa (a.s) peygamber olarak gönderildiğinden sonra da bu medeniyetin mensupları putperest inanışlarını sürdürdüler. Bu gerçek genel olarak dünya tarihinden özellikle de Avrupa tarihinden bahseden tarihi kaynakların çoğunda belirtilmektedir. Yunanlılar ve Romalılar boğazlarına kadar putperestlik batağına saplanmış haldeydiler. Günümüzde de bazı edebiyatçıların ve yazarların hala "**güzellik tanrısı, kötülük tanrısı, barış tanrısı**" gibi ifadeler kullandığına şahit oluyoruz. Şüphesiz bu ifadeler kendiliğinden ortaya çıkmamış, Romalıların putperest dönemine dayanmaktadır. Çünkü onlar politeist (çok tanrılı) bir inanca sahiptiler. Avrupalılar, bu tarz bir inanç sistemini benimsemişlerdi. Bu nedenle İsa (a.s), diğer peygamberler gibi tevhit inancını onlara anlatmak üzere Allah'ın bir elçisi olarak gönderildiği vakit onu asla dinlemediler. İsa (a.s) onlara şöyle seslenmişti: "**Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur.**" (3/Âli İmrân-51) İsa (a.s) onları Allah'tan başka taptıkları her şeyi bırakmaya davet etti. İşte bu noktadan sonra onlar İsa (a.s)'a itaat etmek ve onun getirdiği düzeni benimseyip izlemek yerine ona saldırdılar, hatta düşmanlıkları öyle bir seviyeye ulaştı ki Roma medeniyetinden kendilerine miras kalan putperestlik inançlarını korumak amacıyla ona şiddetli bir düşmanlık beslediler. İsa (a.s)'ın annesi Hz. Meryem'i oğlunu babasız doğurduğu için zina yapmakla suçlayan Yahudilerin desteğini de alarak ona ve tabii olanlarına karşı düşmanlık ettiler. Onlar düşmanlıklarında sadece **nübüvveti** inkâr etmekle

---

tarafından kuruldu. Amerika Devleti, Kızılderililerin kafatasları üzerine ve köle olarak kıtaya getirilen ve zorla çalıştırılan Afrikalıların alın terleriyle kurulmuştur bir devletti.

www.alibapir.net

yetinmediler, onu gayrimeşru bir ilişkiden doğan bir çocuk olarak gördüler. Ancak Allah peygamberini ve salih kullarını müdafaa ederek Kuran-ı Kerim'de hakikati açıkladı. İsa'nın (a.s) babasız doğduğunu, çünkü Allah'ın kudretiyle Âdem'i yarattığı gibi İsa (a.s)'ı da kudretiyle yarattığını, İsa (a.s)'nın bir annesi varken, Âdem (a.s)'in hem annesinin hem de babasının olmadığını beyan etti. "**Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi.**" (3/Âli İmrân-59) Yahudiler, İsa (a.s)'ın getirdiği nuru söndürmek amacıyla Romalıların zulmüne ve düşmanlıklarına destek olmuşlardı. Romalılar, İsa'yı (a.s) kovalamaya başladılar, Yahudiler de ona yardım etmek için onu bir yere gizlediler. İsa (a.s) kaçtığı için artık Roma Devleti tarafından aranan bir suçlu haline gelmişti. Yahudiler onu tutmak ve zalim putperest Roma Devleti'ne teslim etmek için aleyhinde casusluk faaliyeti yürütüyorlardı. Böylece amaçlarına ulaşacaklar ve ondan kurtulabileceklerdi. Ancak İsa'nın havarilerinden biri ihanet etti ve gizlendiği yeri Romalılara haber verdi. Onu tutuklayıp götürmek için gizlendiği yere geldiklerinde, Allah'ın kudreti tecelli etti ve çirkin planları altüst oldu. Allah zalimlerin ona zarar vermesini engelledi ve onu gökyüzüne yükseldi. Allah (c.c) bu olayı bize Kur'ân'da haber vermektedir. "**Onlar** (inanmayanlar) **bir düzen kurdular. Allah da** (buna karşılık) **bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim...**" (3/Âli İmrân,54-55) Bir başka ayette rabbimiz şöyle buyurur: "**...Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar...**" (4/Nisâ-150)

İşte Allah, Yahudilerin şerrinden ve çirkin planlarından peygamberini böyle muhafaza etti. Hıristiyanlar, günümüzde

www.alibapir.net

de hala Yahudilerin etkisi altında kalarak İsa (a.s)'ın yakalanıp tutuklandığına ve gerçekten çarmıha gerildiğine inanmaktadırlar. Ancak Kur'an-ı Kerim bu meselenin hakikatini izah etmekte, işin aslının onların inandığı ve bildiği gibi olmadığını bildirmektedir. Yahudiler İsa'yı tutuklamak için gizlendiği yere girdiklerinde, onun aleyhinde casusluk eden ve ona ihanet eden **Yahuda İskaryot** aslı havari olan, Allah (c.c) meşîetiyle İsa'nın suretinde kıldı. Böylece Yahudiler İsa'nın yerine o havariyi yakalayıp, öldürdüler. İsa (a.s) da gizlendiği yerin küçük penceresinden dışarıya çıktı ve sonra Allah (c.c) onu göğe yükseltti. Oraya girenler oradakilere "Siz 12 kişi değil miydiniz? Biriniz nereye gitti?" dediler. İhanet eden havari, kendisinin İsa olmadığını ve boş yere tutukladıklarını söylese de Yahudiler inanmadılar, "Hayır, yalan söylüyorsun. Sen İsa'sın! Yazıklar olsun sana! Şimdi de korkup davetinden vazgeçiyorsun ha!" dediler. Havari onlara; "Gerçekten ben o değilim. Biraz önce buradaydı, dışarı çıktı ve göğe yükseltildi." dedi. Ancak ne dediyse ona inanmadılar. Allah (c.c) bu hakikati Kur'ân-ı Kerim'de çok açık bir şekilde anlatmaktadır. "**Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de** (onlara böyle bir ceza verdik.) **Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara** (onun) **benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.**" (4/Nisâ-157)

İsa (a.s) aralarında saklandığı zaman Yahudiler, onun havarilerine, öğrencilerine ve muhiplerine adavet beslemeye ve onların izini sürmeye başladılar. Onları tutukluyorlar ve sonra da öldürüyorlardı. Bu nedenle İsa (a.s)'nın öğrencileri ve havarileri, Yahudiler tarafından çok büyük baskılar ve zulümlere maruz kaldıkları için İsa (a.s)'a indirilen İncil'i

www.alibapir.net

yazıya geçirip, neşredemediler. Böylece birçok kitap ortaya çıktı ve bu durum içinden çıkılmaz bir hale geldi. Burada kitapla kastettiğimiz, İsa (a.s)'a gönderilen risalet ve yasalardır. **İncil**, müjde demektir. Bazı rivayetlere göre Hıristiyanlar bir tek İncil yerine 70 adet İncil ortaya koydular. Bu nedenle Hıristiyanlar, kendilerine güvensizlik duyulacağından korkarak bir araya geldiler ve bu korkularını itiraf ettiler. Dediler ki: "Allah, bir tek İncil indirdi ancak bizde yetmiş adet İncil var. Bunları elememiz gerekir." İncil sayısını yetmişten dörde düşürdüler.[6] Bu tarihten itibaren İsa (a.s)'ın şeriatında sistematik olarak bir tahrifat hareketi başlamış oldu. İsa (a.s)'ın şeriatında ilk tahrifatı yapan Pavlus adıyla bilinen Tarsuslu Saul'dur. İlk başlarda Hıristiyanlık dinine karşı düşmanlık besliyordu, ancak birden ne olduysa Hıristiyan olduğunu ilan etti. Bu mesele hakkında Avrupalı tarihçiler der ki; Yüksek Yahudi Mahkemesi, yaptıkları bir plan gereği bu adamı Hıristiyanların arasına gönderdi. Amaç, Hıristiyanlık dinini tahrif etmekti. Çünkü Yahudiler, Hıristiyanlık dinine tabi olanlara ne kadar çok baskı yaparlarsa, onların da dinlerine daha fazla sarılacaklarını, sayılarının çoğalacağını, kendilerini daha iyi müdafaa ederek güçleneceklerini ve dinlerini dünyanın dört bir tarafına yayacaklarını çok iyi biliyorlardı. Bu yüzden onların arasına bir kişi sokup dinlerini tahrif etmek ve baştan aşağıya değiştirmek daha akıllıca bir işti. Gerçekten de bunu başardılar. Hıristiyanlar arasında İsa (a.s)'a ilahlık vasfını yükleyen, insanlara İsa (a.s)'nın Allah'ın oğlu olduğunu ve bu nedenle ona da kulluk edilmesi gerektiğini söyleyen Pavlus ismindeki bu kişidir. Ancak Hristiyanlar ilk başlarda İsa (a.s)'nın Allah'ın kulu olduğunu, annesinin bakire Meryem

---

[6] Bu dört İncil şunlardır: Matta, Markos, Luka ve Yuhanna. Tümü yazarları tarafından kaleme alınan hatıralar ve notlardan ibarettir. O halde içeriklerine bakılmaksızın bu kitapların, Allah'ın (c.c) İsa (a.s)'ya vahyettiği kutsal sözler olarak kabul edilmesi mümkün değildir. Bu kitaplar, yazarlarının düşüncelerinden ibarettir.

www.alibapir.net

olduğunu ve babasız dünyaya geldiğini, hatta Allah'ın kendisine Allah'ın izniyle ölüleri diriltme, körlerin gözünü açma ve cüzamlı hastaları iyileştirme gibi mucizeler bahşettiğini söylüyorlardı. Bir kulun ilahlık makamına çıkamayacağını ve ona kulluk edilmenin mümkün olmadığını dile getirmişlerdi. Ancak Pavlus, "Şüphesiz ki İsa ölüleri diriltmiş ve söylediğiniz tüm bu mucizeleri gerçekleştirmiştir. İşte bu yüzden o, Allah'ın oğludur. Bu mucizeleri gerçekleştirebilen kişinin normal bir insan olması mümkün değildir." diyerek onların kalplerine şüphe tohumlarını ekti, zihinlerini bu sözlerle karıştırdı, onları hak yoldan saptırdı ve İsa (a.s)'a gönderilen halis tevhit dinini tahrif etti.

"**Lâhut** ve **Nasut**" düşüncesi de Pavlus tarafından uydurulmuştur. Pavlus şöyle dedi: "İsa iki kısımdan oluşur. Birincisi Allah'la ilgili olan lahut kısmıdır. Diğeri ise yeryüzündeki insanlarla ilgili Nasut kısmıdır." O dönemlerde Hıristiyanlar arasında bu meselelerde ihtilaflar çıkmıştı. O güne kadar tevhid inancından ibaret olan tahrif edilmemiş dinlerine tabiydiler. Ancak o günden itibaren yalnız tevhide dayanan halis dinlerine şirk illetini bulaştırdılar. Bazıları bu yeni görüşü benimsemedi. Böylece Hıristiyanlar iki gruba ayrıldılar. Pavlus'un görüşlerine inananlar ve ona tabi olanlar, teslis inancına; baba, oğul ve kutsal ruh üçlüsüne inanmaktaydılar. Bu üçlüyle, Allah'ı, İsa'yı ve Cebrail'i kastediyorlar. Bildiğiniz üzere buna teslis (üçleme) inancı denir. Diğer grup ise kendilerini tevhit inancına inananlar olarak tanımladılar ve Arius'a tabiydiler. M.S. 320 yılında Roma'nın en güçlü imparatorlarından olan İmparator Konstantin Hıristiyan olduğunu ilan edince, Hıristiyanlar ile putperest Romalılar arasında çatışmalar çıktı. Bu sırada İmparator Konstantin, rahip ve papazlardan oluşan 200 den fazla Hıristiyan din adamıyla çok geniş kapsamlı bir toplantı gerçekleştirdi. İşte bu toplantı Roma İmparatorluğu'nda resmî din olacak Hıristiyanlığın içerisinde tartışılan

www.alibapir.net

bazı konuları görüşmek amacıyla yapılan o meşhur **I. İznik Konsili**'dir. Bu kongrede cereyan eden hararetli tartışmalar akabinde Hıristiyanlığın teslis inancına dayandırılmasına karar verildi. Sonrasında ise tevhit inancını benimseyen ikinci gruptaki Hıristiyanları ortadan kaldırılmaya başladılar. Tevhidi benimseyen Hıristiyanlar İsa (a.s)'ın şöyle dediğine inanıyorlardı; "**Ben Allah'ın kuluyum. Allah'tan başka ilah yoktur.**" Bu gruptaki insanlar istenmeyen kişiler ilan edildikten sonra baskı ve zulümlere maruz bırakıldılar. Onlara zindanlarda envai çeşit işkenceler yapıldı. Netice olarak konsülden çıkan teslis inancı kararını tam bir şekilde yerleştirdiler. Sonra seçtikleri bu sistemi ve tasavvuru güçlendirmek ve ortalıkta dolaşan birçok İncil'den kurtulmak için türlü planlar hazırladılar. Daha önce bahsini ettiğimiz gibi yetmiş küsur İncil'in içerisinden sadece dört İncil'i seçtiler.

Ancak şu kesindir ki, İsa (a.s)'a Allah katından gelen risaletle, Hıristiyanların sonradan **İznik Konsili**' nde aldıkları kararlar arasında hiç bir bağlantı yoktur.

Tüm Avrupalı tarihçiler, Tarsuslu **Saul**'un Hıristiyanlığın kurucusu olduğu konusunda hemfikirdirler. Örneğin Avrupalı bilim adamlarının ve tarihçilerin en tanınanlarından biri olan Wells, "İnsanlık Tarihinin İşaretleri" isimli kitabının üçüncü cildinin 695. sayfasında şöyle der: "Saul, günümüzdeki Hıristiyanlığın hakiki anlamdaki ilk kurucusu sayılır. Hıristiyanlığın İsa'nın getirdiği dinle hiçbir ilgisi yoktur." Ayrıca Britannica Ansiklopedisi'nde (Beşinci cilt, S. 632) şöyle geçmektedir:

Şüphesiz Efendimizin İsa, hiçbir zaman insanlara, kendisinin Tanrı'nın neslinden geldiğini, Tanrı'nın oğlu olduğunu ya da insandan daha yüce bir varlık olduğunu söylememiş. Aksine Tanrı'nın kulu olduğunu bildirmiştir. İsa'ya ilahlık vasfını yükleyen kişi Saul'dur. Sonradan da bu düşünce Kostantiniyye'nin desteklediği ve benimseyip din edindiği bir inanç sistemi haline gelmiştir.

www.alibapir.net

Avrupalı bir yazar olan Maurice Bucaille, “Bilim Işığında Kutsal Kitaplar Üzerine Çalışma” isimli kitabında şöyle der: “Bugünkü mevcut İncillerde İsa’ya ait tek bir söz bile yoktur. Bu İncillerde bulunan ifadelerin hiçbiri İsa’ya ait değildir ki, günümüze kadar mahfuz olsun. Çünkü Tanrı, İsa’ya tek bir İncil göndermiştir. Ancak o dönemde onların elinde yetmiş adet İncil bulunuyordu. Daha sonra bu İncillerin sayısını dörde düşürdüler. Acaba bu İncillerden hangisi Tanrı’nın İsa’ya vahyettiği risaleti içeriyor? Şüphesiz hiçbiri Tanrı’nın İsa’ya gönderdiği vahiy değildir!”

Din mefhumu kapsamında Hıristiyanlık ya da Nasranîlik hakkında anlattıklarımıza ilave olarak şunu da belirtmek gerekir ki, tevhit inancından teslise çevrilip tahrip edilen din şüphesiz Allah’la hiçbir irtibatı olmayan bir inanç sistemidir. Ancak biz din adamlarının ve kiliselerin bu meselede ne tür faaliyetler içinde yer aldıklarına bir göz atalım:

Malumdur ki kendilerine “din adamı” unvanını verdikleri dönemlerden beri Hıristiyan bilginler, toplumu kendilerine indirilen hak dinden uzak tamamen farklı bir yöne doğru sürüklemişlerdir. Din adamı kavramının kesinlikle dinin hakikatiyle bir ilgisi yoktur. Bu kavram bizzat Avrupa toplumundan ve kilisedeki din adamlarından ortaya çıkmıştır. Tabii ki içerdiği anlam ve fonksiyon itibariyle kesinlikle yanlıştır ve İslam’la hiçbir bağlantısı yoktur. Çünkü “din adamı” kavramı ne bir ayette, ne de bir hadiste geçer, sadece İslamî kaynaklarda “ulema” yani âlimler lafzına rastlarız. Âlim lafzı ise kadınıyla erkeğiyle herkesi kapsar. İslam’da toplum, kadınıyla erkeğiyle Allah’ın kuludur ve din sadece erkeklere münhasır değildir. Din, herkesin; erkeklerin ve kadınların; yaşlıların ve gençlerin; yetişkinlerin ve çocukların dinidir. Herkes bu meselede sorumludur. Dolayısıyla sadece erkeklerden oluşan bir gruba verilen “din adamları” unvanı, Allah’ın dinine hizmet etmede ve onun emir ve yasaklarına riayet etmede sadece onları so-

www.alibapir.net

rumlu tutuyormuş gibi bir anlam içermesi cihetiyle dinin ruhuna aykırıdır. İslam'da da asla yeri yoktur. Çünkü İslam, tüm Müslümanları ve insanlık toplumundaki tüm kesimleri kapsar. Bu kavram, ilk defa Avrupa'da ortaya çıkmıştır. Hıristiyan din adamları Romalıların baskısı ve zulmü altında kaldıkları vakit, özellikle de Saul tarafından dinleri tahrif edildikten sonra dine tabi olanlar yavaş yavaş bu dinden uzaklaşmaya başladılar. Akabinde ise bu kavram pratik bir uygulama olarak kullanılmıştır. Onlar tevhide dayanan hakiki dinlerini terk ettikten sonra din konusunda dinle ilgisi olmayan birçok şeye yönelmişlerdir. İngilizceden tercüme edilen "Ortaçağlarda Avrupa Tarihi" isimli kitabın yazarı şöyle der:

"Hıristiyan din adamları, putperestlik dalgasının hızla yayıldığını ve teslis inancının artık karşı konulamaz çok büyük bir güce dönüştüğünü anladıkları vakit, hemen Hıristiyanlık dini ile o putperestlik inancını birbirine uydurmaya yöneldiler. Din adamları, bu hususta gerçekten çok zekice davrandılar. Çünkü Hıristiyanlık dininin bir anda ortadan kaldırılmasını engellemiş oldular. İlk önce dinlerine teslis inancını soktular, sonra insanların heva ve hevesler ile çelişen her şeyi teker teker değiştirmeye koyuldular. Böylece dinlerini, ellerinde bir oyuncak gibi istedikleri şekilde değiştirebilecekleri bir inanç sistemi haline getirdiler. Artık o dinde, Allah'ın dini denilebilecek hiçbir şey kalmadı, tamamen bir teori ve beşeri bir fikirden ibaret hale geldi. İnsanı, dinden ve Allah'ın koymuş olduğu sistemden uzaklaştırdılar. İşte bu yüzden günümüzde Hıristiyan olmalarına rağmen Avrupalıların domuz eti yediklerini, içki içtiklerini, faiz alıp-verdiklerini, zina yaptıklarını ve sünnet olmadıklarını gördüğümüzde bu durumu hiç garipsemiyoruz ve dehşete kapılmıyoruz. Onlar tüm bu olanları ve benzer çirkin işleri, dinlerini tahrif ederek helal kıldılar. Artık onlar için bu eylemler gayet meşru ve normal davranışlara dönüştü.

www.alibapir.net

"**Avrupa Devletleri Tarihi**" isimli eserde şöyle geçmektedir: "Bahsini ettiğimiz tüm bu davranışlar, Hıristiyanlık dinine sonradan eklenmiş şeylerdir. Çünkü bu eylemlerin aynısı Antik Yunan ve Roma toplumlarının inançlarında da vardı. Hıristiyanlar, Allah'ın kendilerine gönderdiği hakiki inançtan saptılar ve bu tarz düşünceleri benimseyerek kendi dinlerini kaybettiler. Şimdi ise Hıristiyanlık dininde Kilise'nin ortaya koyduğu bazı yeniliklere (bidatlere) bir göz atalım.

Hırıstiyan'lıkta Kilise'nin Ortaya Koyduğu Bidatler

1 / **Din adamlarının çıkardığı bidatler**: Bu bidatler, Hıristiyanlıkta din adamları tarafından helal kılınan tehlikeli ve büyük sorunları beraberinde getiren meselelerle ilgilidir. İsa (a.s), belki de peygamberler arasında züht hayatını en fazla benimseyen ve yaşamında sadeliğin hâkim olduğu bir peygamberdi. Hiç evlenmemişti ve her zaman ruhla ilgili meseleler; inzivaya çekilme, dünyaya ehemmiyet vermeme, ahlak ve güzel huylar hakkında konuşurdu. Kalp terbiyesi, bedenin ve uzuvların iyiliğe alıştırılması hakkında konuşurdu. Bu nedenle hiçbir zaman dini kendi çıkarlarına alet etmedi. Geçimini sağlamak için dini, ticari bir meta haline getirmedi ya da kendisini düşünerek korkup inancından vazgeçmedi. Yaratıcısının emrine itaat etti, bir an olsun davasını bırakmadı. Ancak heva ve heveslerine yenik düşen Kilise din adamları kendilerini toplumun en yüksek tabakasındaki insanlar olarak gösterdiler. Hayatın her alanında elbiselerinden, yaşam tarzlarına; ibadetlerinden, kutsal kitabı yorumlamalarına kadar her türlü meselede kendilerini diğer insanlardan daha üstün gördüler. Kutsal kitabı kendi heva ve heveslerine göre tahrif ettiler ve sanki din kendilerinin şahsi malıymış gibi istedikleri gibi davranıyorlar, kutsal kitabı arzularına uygun bir şekilde tefsir ve tevil ediyorlardı.

Evet, kardeşlerim! Malumdur ki, İslam'da her Müslümanın

www.alibapir.net

Kur'an'ı okuma, hakkında araştırma yapma, inceleme ve iyice idrak etmek için çaba gösterme hakkı vardır. Fakat Hıristiyanlığı asla İslam'la kıyaslamayın! Çünkü Hıristiyan'lıkta böyle bir durum söz konusu değildir. Hıristiyan'lıkta ancak bilimsel bir gelişme akabinde kişinin kutsal kitabını inceleme ve anlama hakkı vardır. Aksi takdirde İncil ve Tevrat'ı okuma veya öğrenme hakkı, sadece din adamları zümresine ve rahipler tabakasına aittir. Yani İncil'i ve Tevrat'ı okumak ve yorumlamak sadece papazlara ve rahiplere, yani din adamlarına münhasır kılınmıştır. Bu anlattıklarımız, dini cihetle ilgili meselelerdir. Bir diğer taraftan Hıristiyan'lığı fikri cihetle incelediğiniz vakit, Kilise'nin Hristiyanlık dinine çok büyük bir trajedi yaşattığını, tasavvurun üstünde bir fitne ateşi yakıp kaosaneden olduğunu ve akabinde kutsal kitabın tahrif edilmesine kadar giden bir sürecin tetikleyicisi görevini üstlendiğini görürsünüz. Hıristiyanlık dini, önemsiz felsefi fikirlerle, Allah'tan ve dinden uzak beşeri tasavvurlarla doldurulmuştur. Örneğin Batlamyus ve Öklid, Antik Yunan döneminde yaşamış iki büyük bilim adamı ve gökbilimciydi. Kilise, bu iki bilim adamının evrenle ilgili görüşlerini dini gerçekler gibi İncil ve Tevrat'la bağdaştırdı. Mesela Batlamyus evren hakkında şöyle der: "Yeryüzü, evrenin merkezidir ve tüm yıldızlar yeryüzünün etrafında döner." Hıristiyanlar bu görüşe iman eder ve benimserler. Önceleri bilim adına siyaset, yönetim ve tıp alanlarında Aristo'nun fantezilerine inanıyorlardı. Bu düşüncelerin çoğu ilimle bağdaşmamaktadır. İnsanlar, Aristo, Batlamyus ve Öklid'in ağzından çıkan her sözü, eleştirilemez ve karşı çıkılamaz mukaddes sözler olarak itibar ediyorlardı. Hatta din adamları bu kişilerin görüşlerine muhalif her türlü sözü ve görüşü mukaddes kitaba aykırı ve küfür olarak nitelendiriyorlardı. Copernicus, Arapçaya "Gökcisimlerinin Hareketleri" adıyla tercüme edilen kitabını 1543 yılında henüz teleskop keşfedilmeden önce kaleme aldı. Bahsi geçen bu kitapta yazar şöyle der:

www.alibapir.net

"Yeryüzü bir gök cismidir, ancak kâinatın merkezi değildir. Yeryüzünün kâinatın merkezi olduğunu düşünmek, Batlamyus ve Öklid'in kâinat hakkındaki görüşlerine tamamen aykırıdır." Bu sözleri nedeniyle özel olarak tesis edilmiş inanç denetleme görevini üstlenen teftiş mahkemesi Copernicus'u tutuklayıp idam etmek istemiştir. Ancak ecel daha erken davranmış ve mahkeme onu tutuklamadan hayata veda ettiği için tutuklanmaktan kurtulmuştur.

Fakat Copernicus'un teorisini canlandırmak isteyen İtalyan GiordanoBruno, inanç denetleme mahkemeleri tarafından 6 yıl süreyle hapse mahkûm edilmiş, sonrasında ise 1600 yılında toplumun önde gelenlerinin huzurunda üzerine kızgın yağ dökülerek kül oluncaya kadar yakılmıştır. Tüm bunlar, "Yeryüzü, kâinatın merkezi değildir. Sadece bu kâinatın içerisinde yer alan bir gökcismidir." dediği için başına gelmiştir.[7]

Daha sonra 1564 - 1642 yılları arasında yaşayan Galileo tarih sahnesine çıktı ve teleskopu icat etti. Galileo, icadı sebebiyle Kopernikus ve Bruno'nun teorisine inanmıştı. Bu yüzden mahkeme onu tutukladı ve hapsetti. Tutuklandığında 70 yaşın üzerindeydi. Mahkeme, günahından temizlenmesi için kendisine günlük bazı zikirleri okumasını zorunlu kıldı. 3 yıl hapiste kaldıktan sonra Galileo, hayatının son günlerini hapishanede geçirmemek için onlardan tövbesini kabul etmelerini istedi ve pişman olduğunu dile getirdi. Papa'nın huzurunda düşüncelerinden vazgeçtiğini ilan etti ve şöyle dedi: "Aklıma gelen bu düşünce, şeytani bir düşüncedir. Bu nedenle pişmanım. Tekrar asla bu görüşü benimsemeyeceğim ve bu gibi bir hataya asla düşmeyeceğim. Yeryüzünün yuvarlak olduğunu ve kendi etrafında döndüğünü asla söylemeyeceğim." Bu ifadeler "İnsanlık Tarihinin İşa-

---

7 Bakınız: "Laiklik ve Kuran", S. 50 - 51; "Batı'da İlhad", Ramsis Ivaz, S. 47 - 49

www.alibapir.net

retleri"[8] isimli kitapta geçmektedir. Yine bu mesele hakkında "Din ve Felsefe Arasındaki Çekişme Hikâyesi" isimli kitapta birçok örnek geçmektedir. Bu kitaptan da bazı iktibaslara yer verelim: Hıristiyan din adamlarından biri öğrencilerine ders anlattığı sırada derste atla ilgili bir mesele geçer. Öğrencilerden biri hocasına atın kaç dişi olduğunu sorar. Hoca: "Bu kitapta kutsal kitapta geçmiyor yavrum. Bu yüzden bu konu hakkında asla konuşma! Çünkü kutsal kitapta geçmeyen bir mesele hakkında konuşmak yasaktır!" der. Ancak öğrenciler arasında hayta bir çocuk "Fakat hocam, ölü veya diri bir at getirip dişlerini sayabiliriz. Böylece atın kaç dişi olduğunu öğreniriz." der. Hoca bu öğrenciye çok kızar ve şöyle der: "Eğer söylediğini geri almazsan, seni dersten atarım ve soruşturma mahkemesine sevk ederim." Öğrenci, hemen özür diler ve söylediklerinden geri döner. İşte Kilise din adamları, siyasi, fikri, kültürel ve ilmi meseleleri böyle öğretiyorlardı.

Avrupa'da Protestanlık hareketinin meşalesini taşıyan 1483 - 1518 yılları arasında yaşamış Alman Martin Luther, Hıristiyanlığı içine saplandığı hatalardan kurtarmaya ve dini reforme etmeye çalıştı. Böylece Hıristiyanlık dininde yenilikçi bir grup, Papa'nın ve din adamlarının görüşlerine ve otoritelerine baş kaldırdı. Ancak din adamları, Protestanlara karşı 1752 yılında "Saint Barthelemy Katliamı" adıyla bilinen çok büyük bir katliama imza attılar. Bir gecede tam 100.000 Protestan'ı katlettiler. XII. ve XVIII. yüzyıllar arasında teftiş mahkemelerinin talimatıyla katledilen ve soykırıma tabi tutulan kişi sayısı 9 milyondan fazladır. Katledilen bu kişilerin çoğu, dinlerinden dönmeyen ve bu nedenle kan dökücü Nasranî

---

8 C. 1, S. 1008; Bakınız: "Modern Felsefe Tarihi", Yusuf Kerem, S. 20; Fakat mahkemeden çıktıktan sonra ayağını yere vurarak şöyle dedi: "Buna rağmen, o dönüyor!" Bakınız: "Yeni Görünümüyle Âlem", Kevin Reilly, "Laikler ve Kuran" isimli kitabın 55. sayfasından naklediyor.

www.alibapir.net

mahkemesinin emriyle tamamı ortadan kaldırılan Endülüs Müslümanları dışındaki Yahudi ve Hıristiyanlardı.

Günümüzde ise Hıristiyanlar, Katolik, Protestan ve Ortodoks olmak üzere üç mezhebi takip etmektedirler. Teftiş mahkemelerini kuranlar ve korkunç katliamlara imza atanlar kendileri için mutlak otorite oluşturan Katoliklerdir.

2/ Kilise'nin Ruhanî Yönde Ortaya Çıkardığı Bidatler

Kilise'ye bağlı din adamlarının ruhani yönden Hıristiyanlık dininde ortaya çıkardığı bidatler şunlardır:

A. Hristiyanlık'ta din adamlarının ortaya çıkardıkları meselelerden biri "ruhbanlık" meselesidir. Allah (c.c) bize bu durumu şu ayetle haber veriyor. "...(Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik)..." (57/Hadid-7) Dinde bidat ortaya çıkarmak, çok tehlikeli bir şeydir. Çünkü insanın yaratıcısı olan Allah, insanın hayatında ihtiyaç duyacağı dini ve sistemi ondan daha iyi bilir. Allah'ın koyduğu sistemden sapan insan, Allah'a nasıl doğru bir şekilde kulluk edeceğini bilemez ve hayatı sıkıntılarla dolar. Hıristiyanlar, Âdem'in işlediği günah temelinde ruhbanlığı ortaya çıkardılar. Bu nedenle onların tasavvuruna göre Allah, oğlu İsa'yı Âdem'in günahını silmek ve insanlığı bu günahtan kurtarmak için bir kurban olarak gönderdi. Diyorlar ki: "Âdem, günah işledi ve İsa bu günahın bedelini ödedi. Ruhbanlık, kişinin kendisine daha fazla eziyet etmesi anlamına gelir, çünkü İsa Allah'ın oğlu olarak insanlığı kurtarmak amacıyla gelmiştir ve ölümüyle Âdem'in günahının kefaretini ödemiştir. Günahlarından kurtulmak, temizlenmek ve Tanrı'nın hoşnutluğunu kazanmak isteyen, nefsine daha fazla işkence etmeli ve bıkıncaya kadar nefsini zorluklarla maruz bırakmalıdır." İşte bu yüzden rahip, evlenmez, yıkanmaz, güzel koku sürünmez, temizlenmez ve lezzetli yemekler yemez. Kısacası insanın fıtratına ve doğasına aykırı her türlü şeyi yapıyorlardı.

B. Kilisenin bu alanda ortaya çıkardığı bidatlerden biri

www.alibapir.net

de günümüzde halen varlığını sürdüren ve Hıristiyanların "Rabbani Yemek" ismini verdikleri "Kutsal Kurban" meselesidir. Bu ifadeyle, şunu kastediyorlardı: İsa bir gün Hıristiyanları bir ziyafet yemeğine çağırdı. Havariler onlar için bir yemek ve içecek hazırladılar. İsa onlara şöyle dedi: "Bu yemeği yiyen, benim etimi yemiş gibidir ve onun bedeni, benim bedenime karışır. Bu içeceği içen benim kanımı içmiş gibidir ve o kişi benim damarlarıma girer. O halde bu yemeği yiyen kişi benim kanımı içmiş ve etimi yemiş gibidir. Böylece bana karışır." Hıristiyanlar halen günümüzde kutladıkları bir bayramda bu yemeği yemekte ve şarabı içmektedirler. Yedikleri yemeğin İsa'nın eti olduğuna, içtikleri şarabın ise İsa'nın kanı olduğuna inanırlar. Yaşadığımız bu çağda bu denli büyük teknolojik ve bilimsel gelişmelere rağmen hala bu gibi ziyafetler yaparak, İsa'nın etini yediklerini ve kanını içtiklerini düşünmeleri hangi akılla bağdaşır? Üstelik bu gibi boş ve anlamsız şeyleri yaparak kendilerini hala ilerici ve üstün görüyorlar!

C. Putlar ve heykeller yapıp, onlara taptılar. "Medeniyet Kıssası"[9] isimli kitabında Will Durant'ın söylediği gibi Hıristiyanlıkta önceden böyle şeyler yoktu. Durant kitabında şöyle der: "İlk başlarda Kilise, heykellere ve resimlere şiddetle karşı çıkıyordu ve bunların putperestliğin kalıntıları olarak görüyordu. Ancak dini tahrif edildikten sonra tüm bu şeyleri makul ve makbul olarak görmeye başladı."

D. Kilise ve din adamları "Af Belgesi" adı altında bir şey çıkardılar. Papa bir kişiye söyle derdi: "Rabbin seni bağışlayıp Cennet'e sokmasını ister misin?" Tanrı'nın onu affetmesi için papaya belirli bir miktar para verirdi. Papa da onun için bir af belgesi çıkartır ve ona şöyle derdi: Ben İsa'nın yerine seni affediyorum. İsa, Rabb'in yerine seni affediyor. Çünkü İsa O'nun oğludur." Bazıları ise şöyle derdi: "İşlediğin ve işleyecek olduğu günahlarını verdiğin bu para karşılığında affettim." Bazı-

---

9 C. 24, s. 153

www.alibapir.net

ları da işi iyice abartarak şöyle derdi: “Gelin, ölmüşlerinizin günahlarını affetmek için size af belgesi vereceğiz.” İşte din adamları insanları böyle kandırıyor, onlarla böyle alay ediyorlardı.

Bu meseleye ilişkin şöyle rivayet edilir: “Bir gün çok zengin ve zeki bir adam kilisenin ve din adamlarının insanların mallarını nasıl kandırarak aldıklarını ve onlara zarar verdiklerini görür ve bu zengin adam Papa’ya gider ve ona şöyle der: “Bir şey satın almak için seninle pazarlık yapmaya geldim.” Papa: “Ne pazarlığı?” diye sorar. Zengin, “Senden Cehennemi satın almak istiyorum.” diye yanıt verir. Papa şaşırır ve bu istek karşısında sersemler. Sonra ona der ki: “Ne yapacaksın cehennemi? İnsanlar cenneti istiyorlar ve onu satın alıyorlar.” Adam şöyle cevap verir: “Ancak ben cehennemden başka bir şey istemiyorum. Senden cehennemin tamamını satın almak istiyorum. Papa tekrar sorar: “Cehennemi ne yapacaksın?” Adamın bu isteğine karşı ne yapacağını bilemez. Adam da isteğinde ısrarlıdır. “Ben malımı istediğim gibi harcamakta özgürüm.” der. Neticede bu zengin adam papadan belirli bir miktar karşılığında Cehennemi satın alır. Sonra insanlar arasında filanca kişinin papadan Cehennemi satın aldığı ve artık bundan böyle cenneti satın almaya gerek yoktur söylentisi yayılır. İnsanlar gelirler ve o adama sorarlar. Onlara şöyle der: “Evet, cehennem benim mülküm oldu. Hiç kimsenin oraya girmesini istemiyorum.” der. Aslında adam, insanlara bağışlanma, cennet ve cehennem meselelerinin papanın elinde olmadığını anlatmak istemektedir.

Yine Will Durant kitabında şöyle der: Bir papa şöyle dedi: “Papa, Allah’ın yardımcısıdır ve onun yeryüzündeki gölgesidir. Bu nedenle yöneten ve yönetilene karşı papanın mutlak otoritesi olması gerekir. Hiçbir kralın veya İmparatorun papanın kararı olmadan tahta oturması ve yönetmeye başlaması mümkün değildir. Eğer papa, bir krala veya imparatora

www.alibapir.net

kızarsa, anında onu alaşağı eder ve tüm sorumluluklardan azletme yetkisine sahiptir."

3 / Siyasi Yönden

Daha önce belirttiğim gibi siyasi egemenlik tümüyle din adamlarının elindeydi. Bu yüzden sadece tarihten iki misali bu duruma örnek olarak sunmakla yetinelim:

A. Papa, 1576 yılında ölen İmparator IV. Henry'ye kızdığı zaman tövbe etmesi için üç gün süreyle onu karların üzerinde yalınayak bekletmiş, sonra insanlar papaya gelip onun için af dileyip, yalvarmışlar ve böylece Papa da onu affetmiş. Papa'nın imparatora kızmasının sebebi ise "Papa, devlet işlerine niye karışıyor?" demesinden başka bir şey değil!

B. M 1177 yılında ölen Roma İmparatoru Friedrich, Papa'nın insanlığa yakışmayan çok şiddetli cezasına ve işkencesine maruz kaldı. Tüm bunların başına gelmesinin tek bir nedeni vardı: Papa'nın huzurunda İmparatorun beyan ettiği Kilise'nin görüşüne muhalif bazı görüşler ve düşünceler!

4 / Ekonomik Yönden

İmparatordan bile daha fazla bir zenginlikte ve lüks hayat içerisinde yaşayan Kilise'ye bağlı din adamlarının otoritesi her yeri kasıp kavuruyordu. Sayılamayacak kadar servetlere, arazilere ve kölelere sahiptiler. Fakirlerden ve yoksullardan çok yüksek miktarlarda vergiler alıyorlar, onlarla işlerinden ötürü alay ediyorlar ve onlara en zor işleri yüklüyorlardı. İnsanlara, kendilerine akıl almaz zulümler yapan din adamları karşısında hiçbir değerlerinin olmadığını hissettiriyorlardı.

Sonuç olarak laiklik, muharref dine bir tepki olarak o dönemin kötü şartlarında ortaya çıkmıştır. Din adına inanılmaz zulümler yapan o kurumlar, ilmin ve hayatın gelişmesi karşısında ayak bağı olarak duruyordu. Dolayısıyla Karl Marx "Din toplumların afyonudur" dediğinde ahmak değildi. Bununla muharref Hıristiyanlık dinini kastediyordu. Eğer bu sözüyle

www.alibapir.net

İslam'ı kastediyorduysa o zaman şüphesiz boğazına kadar hataya saplanmış demektir. Çünkü İslam, hatadan ve zellelerden beri bir hayat nizamıdır. Tüm sorunların ve keşmekeş hale dönüşmüş meselelerin çözüm anahtarıdır. Ancak onlar Hıristiyanlık dininden başka bir din bilmiyorlardı ve onların din hakkındaki düşünceleri Hıristiyanlık dininin gerçekte toplumların bir Afyon'un olduğu yönündeydi. Bu yüzden insanları uyuşturduğunu ve gerçek hayattan kopardığını, dini, bilimin, gelişmenin, düşüncenin ve toplum çıkarının önünde bir engel olarak görüyorlardı. Dolayısıyla Avrupalılar, bu muharref dine hep beraber karşı çıktılar. Bilim adamları ve özellikle felsefeciler bu gerçeği asla kabul edemiyor ve her zaman eleştirilerini sürdürüyorlardı. Siyasetçiler ve reformistler, topluma baskıyla kabul ettirilen kötü şartları eleştiriyor ve insanları buna karşı her zaman uyarıyorlardı. Şairler, şiirlerinde otorite sahiplerini hicvediyorlardı. Bu durum, Kilise'ye karşı 1789 yılında Fransız İhtilali'nin patlak vermesine kadar devam etti. Artık bu başkaldırı, Kilise'nin durumunun kötüleşmeye başladığı ve güneşinin batmaya meylettiği günden itibaren muharref Hıristiyanlık dininin ve zalim kilise kurumlarının tabutuna çakılan son çiviydi adeta. Böylece insanlar kilisenin ve papaların boyunlarına taktıkları zincirlerden kurtuldular. Hıristiyanlık dini, onlara baskı yapan, zulmeden ve kanlarını içen kişilerden kurtuldukları güne kadar omuzlarında uzun yıllar taşıdıkları ürkütücü bir kâbustu. Bu nedenle Fransız İhtilali'nde yaygın bir şekilde kullanılan sloganlardan biri de şuydu: "En son kralı en son rahibin bağırsakları ile asın!" Yani; önce rahibi öldürün, bedenini parçalayıp bağırsaklarını çıkarın. Sonra rahibin bağırsaklarıyla kralı asın. Böylece ikisinden de kurtulalım. Çünkü biri diğerinden daha zalimdir.

www.alibapir.net

ÜÇÜNCÜ FASIL

Laikliğin Batı'daki İnsan Hayatına Etkileri

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Batı'da insanlar bir önceki kısımda bahsettiğimiz gibi çok kötü şartlar altında yaşıyorlardı. Bu nedenle tahrif edilmiş Hıristiyanlık dinine ve zulmü baskı aracı olarak kullanan dini kurumlara karşı bir devrimin fitilini ateşlediler. Çünkü tüm kapılar yüzlerine kapatılmıştı; ya mevcut kötü durumda kalacaklar ya da bildikleri tek din olan tahrip edilmiş bu dine karşı çıkacaklardı. Üçüncü bir çözüm olarak ise Hıristiyanlığın prangalarından kendilerini kurtarıp İslam'ı benimseyecekler ya da İslam'a ve Müslümanlara karşı düşmanlık beklemeyeceklerdi. Haçlılar, İslam beldelerine birçok defa vahşice saldırılar düzenlediler ve binlerce Müslümanı katlettiler. Müslümanlar bunca zulme karşı özellikle Selahaddin-i Eyyubî döneminde kudsi değerlerini korumak için güç kullanarak onları kovdu. Bu olaydan sonra onlar İslam'a karşı içlerinde her zaman kin ve düşmanlık hissettiler bu kin ve düşmanlık onların İslam'a girme düşüncesini engelledi. İslam, haklı olarak dünya işlerinin fani olduğunu ve sadece dünyaya yönelik ilerlemenin hiçbir anlam ifade etmediğini vurgulamakta, insanı özgürleştirme ve hem dünya hem de ahiret çıkarlarını gözetme prensibine

www.alibapir.net

dayalı bir hayat sisteminde ısrar ediyordu. İnsanlık toplumunun, İslam olmadan huzura, mutluluğu ve güvenli bir hayata erişmesi mümkün değildir. İnsanlık, İslam'la gelişir ve ilerler. Ancak ne yazık ki bu eski kinleri yüzünden İslam'dan yüz çevirdiler, muharref Hıristiyanlığı laikliğe dönüştürdüler ve bunu yaşam haline getirdiler. Gelin, bu laiklik sistemi gölgesinde onların hayatına birlikte kısaca bir göz atalım:

Avrupa, hakikatte yağmurdan kaçarken doluya tutulurcasına laikliğe sığındı. Evet, laiklikle akla ve bilime uyuşmayan hurafeler, değersiz şeyler ve tüm engeller yığınından, yani büyük bir enkazdan kurtulmuş olabilir. Ancak buna karşın dini yönden kendilerini daha tehlikeli bir mecraya attılar. Çünkü ilkesizliğe doğru yürüdüler ve maneviyatla ilgili her şeyi önemsiz görüp, yok ettiler. Bu yüzden Avrupalılar, dini tamamen ortadan kaldırıp, tarihte yaşadıkları o kötü tecrübe nedeniyle dine karşı nefislerini kinle doldurdular. Dahası kimseye din hakkında konuşma hakkı verilmedi. İnsanlar, Hristiyanların tabularından ve prangalarından kurtulduktan, dünyaya gözleri açtıktan ve yeni şeyler anlayıp öğrendikten sonra özellikle de İslam dünyasındaki âlimlerin eserleri dillerine tercüme edildikten sonra; Sicilya Adası ve Endülüs üzerinden Haçlı seferlerinde ellerine geçirdikleri kitapları tercüme ederek, fizik, kimya, cebir, matematik, geometri, tıp ve astronomi alanlarında çok büyük gelişmeler kat ettiler. İşte onların dinden uzaklaşmalarının serüveni böyleydi. Gün geçtikçe din ile aralarındaki uçurum giderek derinleşti ve bu uçurum öyle bir seviyeye ulaştı ki Huxley, İngilizceden tercüme edilen "Modern Çağda İnsan" isimli kitabında şöyle dedi: "İnsanlık, üç merhaleden geçmiştir. Bunlar;

- Esatir Merhalesi[10]
- Din Merhalesi
- İlim Merhalesi

---

[10] Mit, efsane

www.alibapir.net

Aslında müellifin söylediklerinde son derece haklılık payı var. Çünkü bir Kürt atasözü derki: "**Ceviz çuvalından sayılır.**" Gerçekte Avrupa, İsa Peygamber (a.s) gönderilmeden önce esatirlerle (öncekilerin hikâye ve efsanleriyle) yaşıyordu, sonra İsa (a.s)'ın gönderilmesi akabinde onlar doğru yola eriştiler, hakiki dinin müntesipleri haline geldiler. Fakat kendilerine verilen dini tahrif ettikten sonra tekrar esatirin içine gömüldüler ve sonunda da gerçek Hıristiyan'lıktan saparak, ilme ve ilerlemeye[11] yöneldiler. Bu nedenle yazarın bu sözü Avrupa hakkında doğrudur, ancak tüm insanlık hakkında bu sözün doğru olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü hakikatte din ve ilim birbirine zıt şeyler değil, aksine birbirine uyumludur. Evet, bir din Hıristiyanlık gibi hurafelerle dolu olunca, tabii ki o dinin ilimle aynı düzlemde olması beklenemez. Bu hüküm her şeyi ilme, akla ve doğru mantığa dayanan İslam gibi doğru bir dine tatbik edilemez. Kendi dinleri hurafelerle dolu olduğu için insanlar laikliğe yöneldiler ve bu yönelimin hayatlarının muhtelif alanlarında çok büyük etkileri oldu. Dini yönden etkilerine gelince; onlar dine karşı içlerinde o kadar büyük bir kin beslediler ki, dini her zaman kalkınmanın ve gelişmenin önünde bir engel olarak gördüler, dini çok tehlikeli bir düşünce ve toplumu uyuşturan bir afyon olarak sundular. Dolayısıyla dinden tamamen kendilerini tecrit edip, dinle alakalı her şeyi akıllarından, fikirlerinden, vicdanlarından ve hislerinden çıkardılar. Dinden uzak ve dinle ilgili herhangi bir şeye çağrışım yapan her türlü şeyden uzak bir şekilde ilme yöneldiler. Hakikatte siyaset, sosyoloji ve ekonomi ve dahi hayatın vesaire alanlarında her bilgi ve eylem, eğer dinle ve inançla yoğrulmamış ve soyut bir anlam kazanmamışsa hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur. Çünkü neticede yapılan bu iş ve eylem şeytani istek ve heva yâ dönüşecek ve insanı hevasına yöneltecektir. Din ve inançtan soyutlanmış bir iş, insanın ha-

---

[11] Pozitivizme yöneldiler.

www.alibapir.net

yatında değerlerden, ahlaktan ve vicdandan yoksun olmasına sebebiyet verir.

Siyasi yönden ise; özellikle 1469 - 1527 yıllar arasında yaşayan NiccolòMachiavelli "Prens" isimli kitabını yazdıktan sonra çok büyük olumsuz değişiklikler meydana gelmiştir. Avrupa toplumu, ilginç bir şekilde yolsuzluğa ve fesada batmıştır. Avrupa'nın siyasetine bakarsak, tam olarak Niccolò-Machiavelli'nin siyasi yöntemini tatbik ettiğini görürüz. Bu siyaset "Amaç, aracı temize çıkarır." ilkesi üzerine kurulu bir sistemdir[12].

Avrupalılar bu siyaseti takip ettikleri için Hitler'in getirdiği Nazizm, Mussolini'nin ortaya çıkardığı Faşizm ve Proletarya adına Lenin ve Stalin tarafından uygulanan diktatörlük belalarına maruz kalmışlardır. Çin'de ise Mao Zedong bu yöntemi izlemiştir. Dünyanın muhtelif yerlerinde de dinden tamamen kopuk birçok ideoloji, sistem ve teori bu siyaset ürünü olarak yaşama imkânı bulmuştur. Çünkü tatbik edilen siyasetler dini değerlerden ve ahlaktan tamamen uzaktı. Ekonomi ve kapitalist sistem yönünden değerlendirildiğinde ise; birçok fabrika inşa edildi ve yığınla mal ve servet biriktirildi, ancak üretilen mallar ve sermaye, kendilerini her şeyin yegâne sahibi gören derebeylerine aitti. Günümüzde hala para ve servet, onların elinde ve bu servetlerini işçi tabakasına karşı bir koz ve silah olarak kullanıyorlar, tüm dünya halklarını parayla tehdit ediyorlar. Bu siyasetin neticesinde "Soğuk Savaş" diye isimlendirilen ve yarım asır süren bir savaş patlak verdi. Bir taraftan kapitalist sistemin yaptığı zulüm ve baskı neticesinde, bir diğer taraftan da Proletarya tabakasını Sosyalist as-

---

[12] Yani en yüce gayenin araç ve yöntemle hiç bir ilgisi yoktur. Önemli olan hedeflenen şeye ulaşmaktır. İzlenen yöntem ve sistem, meşru olmuş veya olmamış hiçbir değeri yok. İktidarı eline geçir ve zengin ol da, isterse hırsızlıkla, zulümle ve kan dökerek olsun fark etmez.

www.alibapir.net

keri bloğun savunması neticesinde böylesi büyük bir savaşın patlak vermesi, dünya halklarının çabalarının ve mallarının gasp edilmesine, milyonlarca fakir insanın açlıktan ölmesine neden olmuştur. Ayrıca bu savaş, dünya halklarını aç bırakma siyaseti gibi insanlık dışı bir uygulamayı miras bırakmıştır. Bu nedenle komünizm sistemi gölgesinde yaşayan insanların eşitliğinden! Söz eden bir bilim insanı şöyle der: "Evet, insanlar eşittir, fakat açlıkta eşittirler. Hakikatte bu sistem ve teori, birçok yönüyle insan tabiatına ve fıtratına aykırıdır. İnsanların içinde bulunduğu sıkıntıları görmezlikten gelir. Devlet mekanizmaları ve Sovyetler Birliği kurumları, meydana gelen kaos ve trajediler karşısında gözlerini yumdular. Dolayısıyla netice olarak bu sistem kapitalizm karşısında çökmüş ve iflas etmiştir. Ayrıca bu kapitalist hala güçlüdür ve dünyada zayıf ve fakir halklara karşı, onları sömürmek ve dünyanın servetlerini eline geçirmek için Avrupa, Batı ve diğer dünya ekonomilerinde halen uygulanmaktadır. Bu sistem dünyada zulme maruz kalmış ülkelerden gasp edilen mallarla gelişmiş silah ve kitle imha silahları sanayisi kurarak, bu alanda gelişmelere neden olmuştur. Üretilen bu silahlar birbirlerini yok etsinler diye bazı cahil geri kalmış ülkelere peynir - ekmek gibi satılmaktadır. Günümüzde kaosun ve siyasi çekişmelerin hâkim olduğu ülkelerde bu durum fiilen yaşanmaktadır. Böylece kapitalist düzenin fabrikaları dumanı tütmeye devam etmektedir, durmaksızın bu silahları üretirler. İnsan mı? Canı cehenneme! Bu yöntemle kapitalizm kendisini geliştirir, tüm dünyayı eline geçirmek için dünya halkları arasında fitne ve ayrılık tohumları saçar.

Günümüzde çok ilginç ve dehşet verici bir şey daha var; 11 Eylül saldırılarından sonra Dünya Ticaret Merkezi İkiz Kuleleri'nde ve Amerikan Savunma Bakanlığı'nda 3 bin kişinin hayatını kaybettiği söylenmişti. Ancak "Yeryüzü Konferansı'nın" en son çıkardığı raporda, kirli su yüzünden dünyada

www.alibapir.net

günde 30 bin kişinin öldüğü belirtilmektedir. Bu rakamın, 11 Eylül saldırılarında ölenlerin on katına tekabül ettiği görülmekte. Dünyada iki milyar insan açlıkla boğuşuyor, bir günde açlık nedeniyle binlerce insan hayatını kaybediyor[13]. Bir diğer taraftan dünyadaki salgın hastalıklar nedeniyle yine binlerce insan ölüyor. Ancak hiç kimse bu dramları ve trajedileri konuşmuyor. Neden? Çünkü tüm bunların sorumluluğu onlara ait! Bu olayların meydana gelmesindeki esas faktör kendileri! Fakat onlar, siyah ve sarı adamın, batılı beyaz adam tarafından işgal edilmesinde bir sorun görmüyorlar, hatta bu durum hoşlarına gidiyor.

İşte küfür ve dünyacılık (materyalizm) suyuyla sulanan kapitalizmin kötü neticeleri bunlar! Kapitalizm sisteminin vahşi sonuçlarından biri de halen uygulanmakta olan riba ve ihtikâr, yani faizcilik, tefecilik ve tekelciliktir. Bu argümanlar, kapitalist devletler tarafından fakir halklara karşı acımasızca uygulanıyor, onların kanlarını emiyorlar ve planlı bir şekilde yavaş yavaş onların mezarlarını kazıyorlar. Faizcilik ve tekelciliği, kendilerini zenginleştirmek için bir silah ve kârlı bir araç olarak kullanıp, dünya halklarına baskı yapıyor, onları dünya nimetlerinden yoksun bırakıyor ve iflasa sürüklüyorlar.

Bu hususta acımasız ve vicdansız bir şekilde Kapitalizm ve Liberalizm sisteminin uyguladığı zulme tepki olarak, Doğu Bloğu'nun ve Sosyalist sistemlerin yok sayılan ve zulmedilen fakir kesimi savunmasına da değinmek gerekir. Gerçekten Doğu Bloğu ve Sosyalist sistemler, bir raddeye kadar mücadelelerinde başaralı oldular ve kapitalizmin uyguladığı baskıları minimize edebildiler. Böylece sistem, farklı yönlerden

---

13 Hiç şüphesiz fakirlik ve kötü beslenme nedeniyle özellikle de Afrika ülkelerinde kapitalist sistemlerin gölgesi altında yaşayan milyonlarca insan açlıktan ölüyor. Bu hususta bilhassa dünya çocuklarına dikkat çekmek istiyorum; onlar her şeyden mahrum bırakılmışlar ve dünyanın birçok yerinde adeta ölüme terk edilmişler.

www.alibapir.net

kendisinin referans gösterilmesini sağladı, işçi ve ezilmiş kesimin menfaatine çalıştı.

Ancak ilginç olan; Sosyalist düzen ortadan kaldırıldıktan sonra, Batılıların özellikle de Amerikalıların gazabını üzerlerine çekmemek için Marksistler ve Komünistler Sosyalizmin güzelliklerinden pek bahsetmez oldular. Bu konuda bir söz söylemeye cüret edemiyorlar. Tabii bu durum haliyle kapitalizmin baskılarını yeniden canlanmasına neden oluyor.

Onlarda bu cüretin olmayışına ilave olarak, şunu da söylemek istiyorum ki, bu tutum gerçekten bir tür vefasızlıktır bana göre. Amerika ve kapitalist dünya karşısında teslim olmak demektir. Komünist ve Marksist kesimden kim bu kapitalist devletlerin varlığını fark etse, hemen köşesine çekiliyor ve adeta üç maymunu oynuyor.

Toplumsal yönden ise; Allah'a, Dine ve Ahiret gününe asla itibar etmeyen laikliği bir yaşam sistemi olarak kabullenen Batı toplumları tamamen birbirinden kopuk ve ahlaktan yoksun bir tarzda yaşıyorlar. Bu toplumlarda ırzın, namusun ve şerefin neredeyse hiçbir önemi yok! Bu nedenle bu toplumlarda aklî, psikolojik ve toplumsal birçok hastalık baş göstermiştir. Evet, Avrupalıların çoğu hastadır. İçinde yaşadıkları psikolojik sıkıntılar nedeniyle, ara sıra gidip göründükleri özel doktorları var. Ayrıca AIDS, frengi ve belsoğukluğu gibi hastalıklarla da mücadele ediyorlar. Tüm bunların sebebi hayatlarında dinin olmayışı!

Bilimsel yönden ise; hiç şüphesiz Avrupa'da bilim büyük bir sıçrama kaydetmiş ve belki de insanlık, günümüzde bilimsel gelişmenin ve ilerlemenin en parlak dönemini yaşıyor. Bilemiyorum; gerçekten bundan sonra bilimdeki bu yükselme ve gelişme devam edecek mi, yoksa artık girilmeye mi başlayacak? Ancak burada önemli olan ve bilmemiz gereken asıl mesele şudur: Laikliğin hâkim olduğu bu çağda ve dinle mücadele gölgesinde ilmin ortaya koyduğu ve keşfettiği ürünler

www.alibapir.net

insanlığa hizmet mi edecek, yoksa insanlığın aleyhine mi olacak? Gelin, Avrupa ve Amerika'daki sanayi sektörünün ortaya koyduklarına birlikte göz atalım. Örneğin; silah ve patlayıcı üretiminin azaltılması konusunda Amerika'ya yöneltilen birçok çağrı var. Çünkü çevre uzmanları dünyanın %33 ilâ %36 arasında bir oranının Amerika tarafından kirletildiğini ve bu kirliliğin çevreye ve toplumsal yaşama olumsuz etkilerinin olduğunu söylüyorlar. Fakat Amerika bu çağrılara kulak tıkamış vaziyette ve üstelik üretiminin en fazla payını savaşlara, silahlara ve patlayıcılara ayırıyor. Elde ettiği yüksek kârlar nedeniyle Amerika bu üretimleri azaltmayı aklının ucundan bile geçirmiyor. Dünyanın ve çevrenin kirlenmesi umurunda değil. Onun için bu durumun hiç bir önemi yok! Amerika için önemli olan servetini ve otoritesini güçlendirmek. İşte insanlığın çıkarlarını göz ardı eden laikliğin hâkim olduğu dünyanın ortaya koydukları eserler bunlar! Dünyanın havası, suyu kirlenmiş, hiçbir önemi yok! Denizde, karada ve havada canlılar yok olacakmış, umurlarında değil! Bazı çevre uzmanları diyor ki: Artık çevreyi kirletmekten vazgeçin! Aksi takdirde dinozorlar gibi bir gün biz de neslimizin tükenmesi tehdidiyle karşı karşıya kalacağız." Fakat heyhat, endüstri atıklarıyla dünyayı kirletenler bu çağrılara hiç kulak asmıyorlar!

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

DÖRDÜNCÜ FASIL

Laiklik, kabul edilebilir bir sistem midir?

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Kendisini Müslüman gören ümmet arasında yer edinebilir mi?

Daha önce bahsettiğimiz gibi "dinsizlik veya dünyacılık" anlamına gelen laiklik, dinsiz ve hastalıklı insanların cesetlerinden çıkan irin ve cerahat gibi batıdan zuhur etmiş ve sonra bize ulaşmış bir sistemdir. Laiklik bizim dışımızdakilerin dertlerine deva ve batmakta olan insanların hayal denizinde tutunmaya çalıştığı sahte köpük gibidir. Bu sistem hiç kimseyi boğulmaktan kurtaramayacak. Bu yüzden bizimle, laiklik arasında hiçbir bağ bulunmamaktadır. Ancak bir önceki kısımda değindiğimiz gibi Avrupalılar, dinleri tahrip edildiği için ve dinlerine sayısız hurafeler ve bidatler uyduran din adamları ve kilise tabakası yüzünden laiklik sistemine sığınmak ve bu sistemi uygulamak zorundaydılar. Ancak İslam'da insanı inancını terkedip, dinsizliğe yöneltecek hiçbir durum bulunmamakta ve biz Müslümanlar, batılıların yaşadığı sıkıntıları ve sorunları dinimizde ve şeriatımızda asla yaşamayız. Çünkü bizim, Rabbimizin koruması altında bulunan bir Kur'an'ımız var. Allah (c.c) buyuruyor ki: "**Hiç şüphesiz, zikri** (Kur'an'ı)

www.alibapir.net

Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz." (15/Hicr-9) Bütün ulema, Kur'an'nın bir harfin bile değişmediği hususunda ittifak etmişlerdir. Çünkü Kur'an, tüm insanlığa gönderilmiş bir kitaptır ve insanlık yeryüzünde olduğu sürece her zaman Allah'ın yol göstermesine ihtiyaç duyacaktır. Kur'an, insanlık için bir hidayet kaynağıdır. İşte bu yüzden kıyamete kadar korunması gerekir. Bir diğer taraftan bizim inancımızda, Efendimiz Muhammed (s.a.v)'in sünneti de var. İlk dönemden beri sünnet kavramı saptırılmaya çalışılmış ve Peygamberimizin (s.a.v) ağzından hadisler uydurulmuşsa da - Allah'a hamd olsun - İslam bu fitnenin üstesinden gelmiş ve ulema bu hususa ehemmiyetle eğilip, sünneti çok hassas terazilerde tartmış, ince eleyip sık dokuyarak hangisinin sahih, hangisinin uydurma olduğunu ortaya koymuştur. Allah'ın sözleri ve Allah Resulü'nün sözleri ve eylemleri, muntazam bir şekilde hepsi elimizin altındadır. İslamî metinler, İsa (a.s)'ya indirilen İncil'den çok farklıdır. İncil'de Allah'ın sözünden eser kalmamış ve Allah'ın gönderdiği vahiy yetmiş adet İncil'e dönüşmüş. Sonra din adamları ve dönemin egemen güçleri, kendi heva ve isteklerine göre dörde düşürmüşler. Fakat Kur'an, bu tür musibetlerden ve saçma uygulamalardan münezzeh bir şekilde tek bir kitap olarak günümüze kadar muhafaza edilmiştir. Günümüzdeki mevcut İnciller arasında acaba hangisinin muhteviyatında ne kadar Allah'ın sözü var, acaba ne kadarı İsa peygamberin sözü ve acaba ne kadarı uydurulmuş sözler ve yalanlarla dolu? Gerçekten bu İncillerde Allah'ın İsa (a.s)'a vahyettiği kutsal sözlerinden bir şeyin kalması çok uzak bir ihtimal. Bu İncilleri okuyan kimse, çelişkilerle dolu ve neye inanacağını bilemeyeceği metinlerle karşılaşıyor.

Akide yönünden ise dinimizde hiçbir akide ve hiçbir şeriat değişikliğe uğramıştır. Evet, bazı insanlar bazı meselelerde farklı yorumlara yönelerek dinimizi tahrip etmişlerdir, ancak

www.alibapir.net

dinimizin aslı olan Kur'an ve Sünnet olduğu gibi mahfuzdur. Kur'an, sünnet, akide ve şeriat hepsi sapasağlam bir şekilde korunmuştur. İslam'ın bayraktarlığını yapan âlimler ve imamlar, bu yoldan asla sapmamışlardır. Doğru ve katışıksız bir din isteyene, Allah'ın kitabı ve Resulullah'ın sünneti yeter. Her ikisi de günümüze kadar Allah'ın iradesiyle korunmuştur. Bu konuda zerre kadar toz kondurulamaz. Ancak ne yazık ki içimizdeki bazı aydınlar ve araştırmacılar, Kur'an'a ve sünnete; akla, insanın tabiatına ve fıtratına aykırı bir şekilde ve hurafelerle doldurulmuş İncil'e ve Tevrat'a bakan bir Avrupalının perspektifinden bakmaya çalışıyor. Evet, içimizden gerek Kürt, gerek Arap ve gerekse de farklı kavimlerden bazı kardeşlerimiz Kur'an'a ve Sünnet'e bu perspektiften bakıyorlar. Hâlbuki Kur'an ve Sünnet, her ikisi de bilim, haberler, ilginç olaylar, hakikatler, mühim tarihi kıssalarla ve faydalı ibretlerle doludur. Adeta dibi olmayan bir okyanusa benzer. Kur'an ve Sünnet'te bahsedilen sayılamayacak kadar bilim vardır, insanlık hayatının yöntemi ve menhecidir. Bazıları ise derin bir araştırma yapıp meseleyi iyice anlamadan Allah'ın insanlara gönderdiği son din ve şeriat hakkında kafalarından bazı hükümler ortaya koyuyorlar. Bu kimseler bilmelidirler ki, gerek muharref semavi bir din olsun, gerekse de uydurulmuş beşeri inanç sistemi olsun farketmez, İslam'la diğer dinler arasındaki fark gökle yer arasındaki fark kadardır. İslam'da akide ve tevhid mahfuzdur. Mâbud yalnız Allah'tır, Muhammed (s.a.v) Allah'ın kulu, peygamberi ve resulüdür, tapılacak bir tanrı; mâbud değildir.

Müslümanlar namazlarında "Eşhedü en la ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu" derler. Yani; "**Tanıklık ederim ki, Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur ve yine tanıklık ederim ki Muhammed, onun kulu ve elçisidir.**" derler. Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) bizzat kendisi bunu şu hadisiyle teyit etmektedir: "**Hıristiyanların**

www.alibapir.net

Meryem oğlu İsa'yı aşırı övdükleri gibi beni aşırı övmeyin. Ben Allah'ın kulu ve Resulüyüm" (Buhari) [14]

İlme ve akla önem göstermek ve saygı duymak hususunda bizim açımızdan hiçbir sıkıntı yok. Biz akla ve ilme önem veriyoruz, her ikisinin en iyi şekilde elde edilmesinin gerekliliğine inanıyoruz. Bizim asıl sorunuzum bilimle, akılla değil cehaletle. İslam, ilim ve akılda ilerlememizi teşvik ediyor. Allah, kitabını okuma yazma bilmeyen bir adama indirdi, ancak sözüne "**Yaratan Rabbin adıyla oku.**" diyerek başladı ve "**Gerek cinlerden, gerekse insanlardan** (olan her hannas'tan Allah'a sığınırım)**.**" diyerek de insanların adıyla sonlandırdı. Çünkü Allah (c.c), Kur'an'ı iyice anlayıp idrak etsinler, hayat sistemi olarak benimsesinler ve onunla amel etsinler diye yeryüzündeki tüm insanlara göndermiştir. Kur'an-ı Kerim'de ilim kelimesi 750 defa zikredilmektedir. Bu ise ilmin önemine vurgu yapıldığını gösterir. Akıl ve fikir lafızları 50'den fazla zikredilmiştir. Allah kitabını akıl sahiplerine münhasır kılmış ve şöyle buyurmuştur: "(Bu Kur'an,) **Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir Kitap'tır.**" (38/Sad-29) İslam asla ilmin gelişmesi önüne engeller koymaz, aksine insanı bilimsel çalışmalara yönlendirir ve teşvik eder. "**Bir de insan, yediğine bir bakıversin.**" (80/Abese-24) İnsan yemeğine bir baksın! Nasıl ve neden yaratıldı? Bir başka ayeti kerimede Rabbimiz şöyle buyurur: "**İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı?**" (86/Ta-

---

[14] Bu çağrı aynı zamanda İsa peygamber ve diğer peygamberlerin de çağrısıydı. Onlar kavimlerine şöyle demişlerdi: "Biz, Allah'ın kullarıyız ve sizi doğru yola iletmek için gönderildik. Gelin ve bize itaat edin ki Allah, sizden hoşnut olsun ve böylece azaptan kurtulun." Örneğin; Peygamber (s.a.v)'in dilinden Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca, sizin İlahınızın bir tek İlah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin."** (41/Fussilet-6)

www.alibapir.net

rık-5) Allah (cc), Araf Suresi'nin 185 inci ayetinde şöyle buyurur: "**Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete'** (melekût) **Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal** (verip) **ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı?...**" Avrupalılar, İsa'nın dini olarak isimlendirdikleri kilisenin hurafelerini ve efsanelerini terk ettikleri vakit, içinde boğuldukları cehaletten kurtuldular, bilimle, akılla ve teknolojiyle tanışarak huzurlu ve mutlu bir hayata kavuştular. Fakat Müslümanlar ancak Kur'an ve sünnete ittiba ettikleri sürece bilimle ve teknolojiyle mutlu olabilirler. Kur'an ve sünnetten uzaklaşıp, hurafelere ve efsanelere yönelirlerse, asla huzura kavuşamazlar. Bizim dinimiz İslam'da, "din adamları" diye bir ifade yoktur, aksine "din uleması" veya "İslam uleması" tabirleri vardır. Bizim İslam imamlarımız vardır. Ancak bu kişiler, diğer insanlardan farklı ve imtiyaz sahibi değildirler. Onlar, insanlardan daha bilgili ve dini daha iyi bildikleri için itibar görürler ve saygı duyulup sözleri dinlenir. Bu nedenle insanların en üstünü ve faziletlisi, sadece Allah'tan en çok korkanıdır. Bunun dışında insanlar arasında asla bir fark ve ayrımcılık yoktur. Allah (c.c) şöyle buyurur: "**Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler** (şeklinde) **kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün** (kerim) **olanınız,** (ırk ya da soyca değil) **takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır.**" (49/Hucurat-13) Dolayısıyla İslam, siyasi, içtimai, fikri ve iktisadi yönden, bir ayetle veya hadisle amel etmediği sürece kesinlikle hiçbir âlime veya imama ayrıcalık tanımaz. Hiç kimse beni şu hadis bağlamaz veya benim hayatımı kapsamıyor ve bu sebeple onunla amel etmeyeceğim diyemez. Hiç kimsenin kitap ve sünnete muhalif tasarrufta bulunma hakkı yoktur. Fakat Hıristiyanlıkta din adamları, kutsal metinler üzerinde kendi heva ve heveslerine göre tasarrufta bulunma hakkını kendinde görüyorlardı. İslam'da böyle bir şeyin olması söz konusu

www.alibapir.net

değildir. Hatta bir kişi bu şekilde bir tasarrufta bulunursa, o kişinin kâfir olduğuna hükmedilir. Bu minvalde Allah (c.c) şöyle buyurur: "**...Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?**" (4/ Nisa-122) İslam'da kim, diğerinden daha bilgili ise Kur'an'a ve sünnete daha fazla ittiba etmesi gerekir, hiç kimse dinden ve Allah'ın şeriatından üstün görülemez.

Ayrıca İslam, tahrif edilmiş Hristiyanlık dini gibi hayatı idare etmekten aciz değildir. Hakikatte Avrupalılar, onların hayatını yönetecek gerçek bir şeriata şiddetle ihtiyaç duymaktadırlar. Fakat hurafeler ve efsanelerle dolu tahrif edilmiş İncil, insanların bu ihtiyacına cevap veremedi. Siyasi, içtimai ve iktisadi sorunların çözümünde başarılı olamadı. İncil'de her ne kadar bazı ahlaki değerler zikredilmiş olsa da Yahudiler ve Hristiyanlar Musa ve İsa (aleyhimüsselâm)'ya gelen vahyi tahrip ettikleri için hatalarla dolu bir beşer kelamı haline geldi. İncil'e birçok faydasız ve boş şeyler eklediler. Heva ve heveslerine göre tasarrufta bulundular. İsa, Musa'nın şeriatını tasdik ederek gelmişti. Allahu Teâlâ şöyle buyurur: **"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin."** (3/Âli İmran-50) İncil ve Tevrat birbirinin tamamlayıcısıdır. İncil ve Tevrat'ın inzal edildiği döneminde hayat, bu iki kutsal kitabın yönlendirmesi ve insanları doğru yola sevk etmesiyle devam etmekteydi. Fakat sonra Allah'ın kelamını tahrif ettiler ve din adamları heveslerine göre içeriği ile oynadılar. Özellikle de İncil, sadece toplumsal, ruhi ve ahlaki öğütlerle sınırlı bir kitap haline geldi. Malumdur ki hayat, sadece bu değerlerle tanzim edilemez. Çünkü Allah'ın risaleti, insan hayatını her yönden tanzim etmek için gönderilmiştir.

İşte bu yüzden biz Müslümanlar, bu cihetle herhangi bir sıkıntı içinde değiliz. Bizim kitabımız Kur'an, bizi ilgilendiren her türlü konuyu ihtiva etmektedir; taharetten, savaşa, barı-

www.alibapir.net

şa, siyasete, ekonomiye, halklar ve ülkeler arasındaki anlaşmalara, insanın fertlerle ve toplumlarla nasıl muamele etmesi gerektiğine, aile ve akrabalar ile nasıl bir ilişki içinde olması gerektiğine, içerisiyle ve dışarıyla, dostla ve düşmanla, iyi ile kötüyle nasıl muamele etmesi gerektiğine kadar her türlü konuya değinmiştir. Çünkü her türlü noksanlık ve kusurdan münezzeh olan Allah'ın kitabı, bize hayatın her alanını çok açık bir şekilde izah etmiş ve vahyin vücut bulmuş hali olan Peygamberimizin (s.a.v) sünneti de Allah'ın gönderdiği bu şeriatı pratikte bizlere göstermiştir. Bu hususta kim hata yapıyorsa, bu hata İslam'dan değil, kendisinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle dinde, siyaset, iktidar, ekonomik meseleler ve benzeri hususlar yoktur diyen kişi, ya Kur'an'ı anlamamıştır, yani cahildir ya da İslam'ın düşmanıdır, yani İslam'a kin gütmektedir. Aksi takdirde bir kimse Kuran'ı çok iyi bir şekilde incelediği ve anladığı vakit, tüm bu iddiaların geçersiz olduğunu görecektir. Peygamber Efendimizin (s.a.v) Medine'de temel taşını koyduğu günden başlayarak, 1924 yılında laik Mustafa Kemal[15] tarafından küresel emperyalizmin desteğiyle ortadan kaldırılan, şeriat ve Kuran esasına dayalı olarak ikamet edilen İslam devletinin on üç asır yaşadığına dikkat çekmek isterim. Tarihte hangi devlet bu kadar uzun süre yaşamış ve bu denli zor sıkıntılar karşısında çözüm üretmiştir? Hangi ülke Moğol, Tatar ve içerideki münafıklar gibi düşmanlarının ve muhaliflerinin bir araya gelip kendisini yıkmasını engelleyebilmiştir? Evet, bunu başarabilen devlet, İslam Devleti'dir. Temeli, sağlam inşa edildiği için bu denli zor sıkıntılara ve sorunlara göğüs gererek, tam 13 asır ayakta kalabilmiştir. Müslümanların kendilerinden sâdır olan birtakım sapmalar ve hatalara rağmen bu devlet sapasağlam ayakta kalmıştır.

---

[15] Atatürk, Türkçede "**Türklerin Atası**" demektir. 1881 yılında Selanik'te doğdu. 1924 yılında O'nun zamanında Hilafet kaldırdı. Modern Türkiye Devleti'nin kurucusudur. 1938 yılında öldü…

www.alibapir.net

Bu nedenle diyoruz ki, İslam, içtimai, siyasi, iktisadi, kültürel, milli ve askeri tüm sorunları çözebilmiş bir dindir. Ancak tabii ki burada bir şart var; tüm bu sorunların üstesinden gelebilmek için Kur'an ve Sünnetle amel etmeliyiz ve asla bu iki kaynaktan sapmamalıyız. Çünkü bu iki kaynak, hayatta karşılaşabileceğimiz her türlü sıkıntıların ve sorunların çözüm kaynağıdır. İslam, Allah'ın rahmetinden, hikmetinden ve sonsuz ilminden fışkıran bir nizamdır, şeriattır. Hayatın her alanını güçlendirir. Ne yazık ki, bazıları İslam'a yönelmenin ve Allah'ın şeriatına ittiba etmenin, hayatın gidişatını durdurduğunu, hayatı kısıtlayıp toplumu gerilettiğini, sanayi ve teknoloji alanındaki gelişmelerin önünde bir engel olduğunu iddia ediyorlar. Şüphesiz bu düşünce yanlıştır ve asla gerçeği yansıtmamaktadır. Evet, Müslümanlar maalesef çağımızda bilim ve teknoloji yönünden geri kalmışlardır, fakat bu durum tam aksine dinlerine hakkıyla sarılamamalarından kaynaklanır. Çünkü onlar dinlerinin yolunda Allah'ın istediği bir şekilde devam etmiş olsalardı, bu bilim ve teknoloji yolculuğunda ilerleyecekler, endüstri ve modern teknoloji alanlarında çok ileri bir seviyede olacaklardı. Yine de buna rağmen Müslümanlar birçok konuda öndeler. Bahsettiğimiz gibi Müslümanların bilim ve teknoloji yolculuğunda geri kalmaları, dinlerine hakkıyla tabi olmamalarından kaynaklanmaktadır. Dinlerine sımsıkı bağlı oldukları dönemlerde Avrupa'yı fersah fersah geride bıraktıklarını biliyoruz. Dünya kütüphanelerinden ve İslam Medeniyeti tarihinden bu gerçeği çok rahat bir şekilde öğrenebiliriz. Dr. Ali Şeriati bu konuda şöyle der:

"Avrupalılar bir şey ürettiklerinde, o dönemde İslam âleminin mührü olan "Allah" lafzını ürünlerinin üzerine basarlardı ki, insanlar mallarına rağbet göstersinler, üretilen o malların İslam Devleti tarafından üretilmiş olduğunu sanıp satın alsınlar. Bunun nedeni, İslam âleminin sanayide elde ettiği ilerlemede gizlidir. Günümüzde

www.alibapir.net

de aynı şekilde gelişmiş Avrupa ülkelerinin sanayilerinden çıkan ürünlere tanınan ülkelerin isimleri yazılıyor. Böylece insanların o ürünlere rağbet ettiğini her yerde görüyoruz; bu Amerikan malı, şu İngiliz malı diye..."

Abbasi Halifesi Harun Reşid'in, Avrupa krallarından birine, otomatik çalışan ve hareket eden bir kum saatini hediye olarak gönderdiği söylenir. Bu saat, kralı hayretler içinde bırakır. Hemen sarayındaki bilim adamlarını ve uzmanları toplar ve onlara bakın bakalım bu saat nasıl böyle otomatik çalışıyor der. Çünkü ona göre bu çok ilginç bir durumdur. En sonunda şuna karar verirler: "**Kesinlikle bu saatin içine bir cin veya habis bir ruh yerleştirilmiş, yoksa bu şekilde hareket eder miydi?**"

Sözün kısası; laiklik, yani dinsizlik, İslam âleminde asla yer edinemez. Müslümanın herhangi bir bahane ile laikliğe sığınması veya bu sisteme sempati duyması asla söz konusu değildir. Çünkü Müslüman, Kur'an ve Sünnet sayesinde her türlü hatadan ve zellelerden münezzeh rabbani şeriat sayesinde hayatında tatbik edeceği birçok sistem ve yönteme sahiptir.

Sizlere şu üç hakikati arz ederek bu kısmı tamamlamak istiyorum:

Birinci: Bir milletin, ne anlama geldiğini ve ortaya çıkış felsefesini bilmeden sadece taklit esasına dayanarak bir başka milletin giyim, kuşam ve görünüşle ilgili adetlerini almak çok büyük bir gericiliktir: Fötr şapka giyen, favorilerini uzatan, saçını dikkat çekecek şekilde tıraş ettiren ya da gelenek ve göreneklerimize aykırı bir davranışta bulunan kimsenin, yaptığı bu davranışın ne anlama geldiğini, bir sebebinin ve hikmetinin olup olmadığını bilmemesi gibi. Eğer bir kişi sergilediği davranışın ne anlama geldiğini bilmeden doğrudan özenti ile başka bir milletin gelenek ve göreneklerini alıyorsa, bu düpedüz cahilliktir, kadın - erkek, okumuş - cahil fark etmez. Fakat bizim burada dikkat çekmek istediğimiz asıl konu,

www.alibapir.net

kendi siyasi kültürümüzden bihaber yaşamamız. Peki, biz neden kendi değerlerimizi bir kenara atıp başkalarının hayat tarzlarına özen duyarız?

Batı kültürünün ve siyasetinin etkisi altında kalanların, onlardan razı olduklarına, onlara hoş görünmek için onursuzca davrandıklarına ve kendi dinlerini ve çıkarlarını bir kenara bırakıp onların sistemlerini benimsediklerine şahit oluyoruz. Taklit, örf ve adet kapsamında olsa bile yanlıştır. Bundan daha tehlikelisi, dinimize, ümmetimize, gelenek ve göreneklerimize düşman olanların fikirlerini, kültürlerini, tasavvurlarını ve düşüncelerini almaktır. Şüphesiz bu en büyük hata ve en tehlikeli taklittir. Çünkü bunun anlamı, Allah'ın yolundan sapmaktır. Allah'ın yolundan sapmak ise; en büyük günahtır. Allah (c.c) söyle buyurur: "**Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva** (istek ve tutku)**larına uyma.**" (45/Câsiye-18) Daha önce ifade ettiğimiz gibi Avrupalılar takip edecekleri ve karşılaştıkları sorunlarına çare olacak doğru bir dine sahip değillerdi. Bu nedenle onları helakten kurtaracak her türlü şeye sığındılar. Denize düşenin yılana sarıldığı gibi laikliğe sarıldılar. Muharref Hıristiyan'lığın zulmünden kurtulmak için bu sistemi benimsediler. Peki, sana ne oluyor ey Müslüman? Allah'ın sana bahşetmiş olduğu doğru yol yetmiyor mu? Senin sahip olduğun inanç sisteminde sorunlarına çare olacak en iyi ilaçlar yok mu ki hastalığın ortasında yaşıyorsun? Bir Kürt atasözü der ki: "**Evleri, rezeneyle[16] dolu ama çocuğu karın ağrısından ölüyor.**" Bu durumda suç tamamen sana ait olur. Çünkü sen Allah'ın şeriatından yüz çeviriyorsun.

İkinci: Bizim dışımızdakilerden; Araplardan, Türklerden ve Farslardan ibret alalım.

Örneğin Araplar, dinlerine sımsıkı bağlı oldukları dönemlerde, güç ve iktidar sahibi bir toplumdu. Ancak ne za-

---

16 Karın ağrısı tedavisinde kullanılan bir bitki

www.alibapir.net

man ki dinlerinden yüz çevirdiler, hastalıkların ve fitnelerin içine düştüler. Türkler de İslam hilafetini ellerinde bulundurdukları dönemde, güç, kudret ve iktidar sahibiydiler, tüm dünya halkları onlara muhtaçtı. İslam'ı savunmakta cesurdular. Ancak Kemalist sistem döneminde laikliği ve batıyaşam tarzını benimsediler ki, kendilerini bugün içinde yaşadıkları bataklığın içinde buldular.

1996 yılında İstanbul'a gittim. Orada bir grup gazeteciyle basın toplantısı yaptım. Gazetecilerden biri bana şöyle bir soru yöneltmişti: "Osmanlı Sultanlarının eserlerinin bulunduğu Topkapı Sarayı'na gittiniz mi?"

Dedim ki: Evet, gittim. Orayı görünce zihnimde çok önemli bir husus beliriverdi. Laiklik gölgesindeki Modern Türkiye ile Osmanlı Hilafeti gölgesindeki dünün Türkiye'sini kıyasladım.

Dediler ki: Ne kastediyorsunuz?

Dedim ki: Bugün Türkiye, laiklik sisteminin gölgesi altında Avrupalıların kuyruğu gibi, hatta kuyruk olarak bile kabul edilmiyor. Avrupa ortak pazarına bin bir ricayla, yalvarmayla bile kabul edilmiyor. Ancak Hilafet günlerinde öyle miydi? O dönemlerde Avrupalı krallar, Osmanlı Sultanlarıyla görüşebilmek için adeta yalvarıyorlardı, çünkü İslam Hilafeti sancağını omuzlayan Türkiye, kutlu yürüyüşe önderlik ediyordu ve başı dimdikti. Bugün ise yerlerde sürünüyor ve kimse hesaba katmıyor.

Toplantının sonunda gazeteciler şöyle dediler: "Biz bu söylediklerinizi yayınlayamayız."

Onlara, "Bu söylediklerim benim Türkiye hakkındaki düşüncelerim ve mülahazalarım. Gün gibi ortada gerçeklerden başka bir şey değil. Siz yayınlayıp yayınlamamakta özgürsünüz.

Peki, İranlılar Şah Rıza ve oğlu Muhammed döneminde nasıldılar ve ne yazık ki mezhepsel bir formatta olmasına rağmen İslam devrimini gerçekleştirdikten sonra nasıl oldular? Durum çok değişti, hayatın tüm alanlarında ilginç değişiklikler yaşandı. İran bugün özgür bir siyasete ve duruşa,

www.alibapir.net

medeniyet terazisinde çok önemli ve büyük başarılara sahip bir ülke.[17] Örneğin siyasi alanda dünyanın en büyük gücüne "Hayır!" diyebiliyor. Şah ise o dönemde Amerika'nın bölgedeki polisi olarak adlandırılıyordu.

Tony Blair'e;(1997'de İşçi Partisinde Birleşik Krallık Başbakanı seçilmiştir. 2003 yılında Irak'ın işgaline, ABD başkanı George W. Bush ile kara vermiş, ülkesinde ve dünyada geniş kesimlerin tepkisini çekmiştir.) bugün diyorlar ki: "200 milyondan fazla nüfusa sahip Araplara bir bakın, nasıl da Batı'nın elinde zelil hale düştüler." Bu hususta bir Arap ülkesinde Dışişleri Bakanı şöyle dedi: "Bugün biz aciziz. "**Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh**" sözünden başka hiçbir şey söyleyemiyoruz ve hiçbir şey yapamıyoruz. İşte bu durum milliyetçi ve laik sistemler gölgesindeki zilletin ve baskının tavan yaptığının resmidir. Mazlum Filistin halkı dışında bu çağda Arapların, baskı altındaki Kürt halkı gibi kaderlerini belirleme sorunuyla karşı karşıyayken, Arap milliyetçiliğinden bahsetmeleri tutarsız ve ilginç değil mi? Bir taraftan kendilerini İslam'ın bir unsuru olarak görüyorlar ki gerçekten de öyle idiler. Acaba neden siyasi alanda gerçekliğe uygun bir şekilde istedikleri ve özlem duydukları şeyi söylemiyorlar? Şüphesiz bu da; İslam'ı ve İslam'ın fikri, kültürel, siyasi ve uygarlık değerlerini somutlaştırmayı temsil eder. Eski şanlı geçmişlerine, İslam ve insanlık tarihine hizmetlerindeki o büyük rollerine ancak bu şekilde geri kavuşabilirler.

Üçüncü Hakikat: Dinsizlik anlamına gelen laiklik, Allah'ın Şeriati içerisinde kendisine asla yer edinemeyecek bir sistemdir. Laikliğin dinde yeri vardır ya da dinle uyumlu hale getirilebilir bir sistemdir demek dinsizliktir.

Laiklik daha önce defalarca arz ettiğimiz gibi özellikle

---

[17] Ancak son yıllarda İran'ın uygulamış olduğu dış siyaset, mezhepçilik yapısına hâkim bir şekilde dizayn edilmiştir. Bu nedenle bugün Kürtler, Türkmenler ve sair diğer ulusal azınlıklara ve ehlisünnete karşı uyguladığı siyaset, devrim başlangıcından beri uyguladığı iç siyasetine benzer bir siyasettir

www.alibapir.net

kapsayıcı ve hakiki manasında Allah'ı, Peygamber'i, dini, ahiret gününü, cennet ve cehennemi asla hesaba katmayan bir sistemdir. Şüphesiz saydığımız bu temeller, dinin aslındandır ve din bizzat bu asıllardan teşekkül eder. Bu nedenle hiç kimsenin kınamasından korkmadan bu açık ve sarih hakikati haykırıyoruz, milletimizi kandırmıyoruz ve onlara hakkı batılla karıştırarak sunmuyoruz. Artık razı olan olur, kızan kızar. Biz hakikati söylemekle memuruz. Hiç kimsenin hakikati gizlemeye hakkı yok! İnsanlar kızacak ve kınayacak diye hakikati söylemekten geri duramayız. Fakat biz laik olan veya kendisini laik olarak nitelendiren herkesin dinden çıktığını söylemiyoruz. Çünkü laikliği benimseyenler iki kısımdır; birinci kısım, laikliği hakiki mânâsıyla anlayıp ilke ve fikir edinenlerdir ki bu kimseler, laikliğin ne olduğunu ve nasıl bir yaşam tarzı istediğini iyi bilirler. Niçin bu sisteme tabi olduklarının farkındadırlar. Tabi ki böyle bir kimse dinle olan bütün bağını koparmıştır. Bir diğer kısım ise; laikliğin hakikatini bilmeden, ne olduğu hakkında bir araştırma yapmadan ve anlamadan sadece Batı'yı; giyim kuşam ve gelenek görenek düzeyinde taklit eden ve körü körüne laikliği benimseyenlerdir. Bu tür kimseler der ki, laiklik güzel bir şeydir, küreselleşme tamamıyla iyidir ve güzellikler getirir. Hâlbuki bu kavramların hakikatini ve ne kastettiğini bilmez, bu konularda cahildir. Tabii ki bu kimselerin hükmü farklıdır. İslam uleması, bir Müslümanın veya zahiren Müslüman görünen bir kimsenin kâfir olduğuna hükmetmek için "ثبوت الشروط وانتفاء الموانع" (Şartların sabit olması ve engellerin bertaraf edilmesi" kaidesinin açık bir şekilde görülmesinin gerekliliği hususunda hemfikirdirler. Bu nedenle derler ki, bir kimsenin sözü ve eylemi küfür olabilir, ancak kendisi kâfir olmaz.

Tekfir şartları üçtür.

- Yetişkin olmak
- Akıl sahibi olmak
- Kendisine açık bir tebliğin ulaşması veya hüccet sunulması

www.alibapir.net

Tekfir engelleri ise;

- Acziyet
- Cehalet
- Hata
- Tevil
- İkrah
- Taklit

Kendilerinde küfür ve şirk zahir olan fertlere ve toplumlara "Şartların sabit olması ve engellerin bertaraf edilmesi" kaidesinin nasıl uygulanacağı konusunda birçok teferruat vardır ve yeri burası olmadığı için bu konuya girmiyorum. Ancak özet olarak şöyle diyebiliriz: "Bu kaidenin uygulanması yani amel ettirilmesi, bu mevzuda mütehassıs ulemanın vazifesidir. Herkes küfür ve şirk hükmünü veremez.

Tüm laiklere verilecek hüküm aynı değildir. Size bu vesileyle şu kıssayı nakletmek istiyorum. 1991 yılında Kürdistan halkının başlattığı intifadanın başında, bir kardeşimiz bana şunu anlatmıştı: İntifadan sonra komünist partiye üye olan bir peşmerge ile karşılaştım. Ona, "Nerelerdesin? Bugünlerde seni hiç göremiyorum." dediğimde, bana şöyle yanıt verdi: "Allah bana nasip etti ve şimdi ben Komünist Partisi ile birlikteyim."

İşte bazıları da laikliği bu gafilin anladığı gibi anlıyor. Bu gibi insanların hükmü farklıdır, bu insanlara bu kavramlar iyice anlatılmalı ve izah edilmelidir. Allah'a karşı isyanlarının ibadet olarak kabul edilmesini istiyorlar! Bir insan, nasıl olur da dinle alay eden ve dine karşı kin besleyenlerle beraber olabilir? Batıl dinler ve sistemler bile bu tür bir davranışı kabul etmezken, her şeyi yoktan var eden, tüm kâinatı yaratan Allah'ın sistemi, menheci nasıl böyle bir şeyi kabul eder!

İzzet sahibi olan Rabbin, onların nitelendirdiklerinden yücedir. Selam olsun peygamberlere. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

ALTINCI BÖLÜM

Akıl ve Vahiy Işığında Demokrasi

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

BİRİNCİ FASIL

Demokrasinin Tanımı ve Temel İlkeleri

Demokrasinin tanımı hakkında birçok söz söylenmiş, okuduğum kitaplarda ve elimin altında bulunan kaynaklarda bu kavrama dair birçok tanım yapılmıştır. Fakat biz burada tüm bunlardan özet olarak bahsedeceğiz.

Demokrasi, Yunanca kökenli "**Demos**: Halk" ve "**Kratos**: Hüküm, otorite" anlamına gelen iki kelimeden oluşan bileşik bir kelimedir.

Siyasi bir terim olarak ise demokrasi, halk adına halkın kendi kendini yönetmesi demektir. O halde demokrasi; gerek kanun koyma hususunda, gerekse de yöneticileri ve yönetimden sorumlu kişileri seçme ve bu yöneticileri ve sorumluları denetleme ve soruşturma görevini üstlenen yargı makamını ve kurumlarını seçme hususunda halkın mutlak söz sahibi olduğu bir yönetim şeklidir.

Demokrasinin ilkeleri hakkında birçok söz söylenmiştir. Bazı araştırmacılar, demokrasinin ilkeleri olarak 7 - 10 ilkeyi ortaya koymuşlar. Ancak ben bahsini edeceğimiz demokrasinin dört temel ilkesinin, diğer ilkelerini kapsadığına ve bu dört ilke hakkında tüm demokratların uzlaştığına inanıyorum.

1. Halk Egemenliği:

Halk egemenliği ilkesi, demokrasinin belkemiği ve omurgası niteliğinde olup, demokrasinin üzerine dayandığı ve diğer ilkelerin kendisinden çıktığı temel bir ilkedir.

www.alibapir.net

2. Kanun Üstünlüğü:

Bu ifadeyle, herkesin; yöneticilerin ve yönetilenlerin referandum yoluyla kabul edilen anayasaya ve temel kanunlara bağlı kalması kastedilmiştir. Bu anayasa ışığında yasalar konulur ve yasama meclisi tarafından onaylanarak yasalaştırılır.

3. İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler:

Bu ifadeyle, vatandaşların özgür ve eşit oldukları kastedilmektedir. Her ne kadar özgürlük kelimesi birçok şeyi kapsasa da demokratlar bu ifadenin manasını şu dört alanla tahdit etmişlerdir; şahsi özgürlük, toplumsal özgürlük, ekonomik özgürlük ve siyasal özgürlük. Ayrıca eşitlik kavramı da muhtelif birçok manayı bünyesinde barındırmaktadır. Ancak bu konuda şu dört husus üzerinde ittifak edilmiştir:

- Yasalar önünde eşitlik
- Yargı önünde eşitlik
- Hukuk önünde eşitlik
- Sorumluluklar bakımından eşitlik

4. Güçler Ayrılığı:

Bu ifadeyle ise; yasama, yürütme ve yargı güç unsurları kastedilmektedir.

Belirttiğimiz gibi demokrasinin tanımı ve ilkeleri hakkında birçok söz söylenebilir, fakat biz burada üzerinde ittifak edilen görüşlerin genel bir özetini sizlere sunmaya çalışacağız.

Birinci kısımda bu konuya dair söylediklerimizle iktifa edelim ve ikinci kısma geçerek, demokrasinin ortaya çıkış tarihinden bahsedelim. Tabii biz bu kısımlarda demokrasiyi sadece görüş sahiplerinin noktainazarından ele alacağız. Bu nedenle demokrasi hakkındaki bizim kendi düşüncelerimiz ve değerlendirmelerimiz için bu bölümün son tarafındaki sonuç kısmını okumayı lütfen ihmal etmeyin.

www.alibapir.net

İKİNCİ FASIL

Demokrasinin Tarihi: Ne Zaman, Nasıl ve Nerede Ortaya Çıktı?

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Günümüzde yönetim şekli olarak tatbik edilen mevcut demokrasi sistemi, ilk defa ortaya çıktığında bu şekilde miydi, yoksa zamanla yavaş yavaş muhtelif değişikliklere uğrayarak en sonunda günümüzdeki bu halini mi aldı? Bazıları demokrasinin ilk ortaya çıktığı dönemdeki gibi standart bir şeklinin olduğunu sanıyor, ancak hakikatte demokrasi dediğimiz bu sistem; farklı bir teori, tasavvur ve deneyim olarak başlangıçta günümüzdeki şeklinden çok farklı ilkel bir sistemden ibaretti. Sonra zamanla gelişti, eklemeler ve çıkarmalar yapılarak günümüzdeki son halini aldı. Şüphesiz halen kesintisiz bir değişimin içinde akıyor, ortamın ve toplumların değişmesiyle muhtelif şekil ve türlere bürünecektir. Özellikle bu konuya değinmemin nedeni; demokrasinin İslami sisteminde olduğu gibi köklü ve eksilip azalmayan sabit bazı ilkelerden teşekkül ettiği zannedilmesin veya toplumların ve yöneticilerin hevesleri ve çıkarlarından kaynaklanan olumlu ve olumsuz değişikliklere maruz kalmadığı bilinsin istiyo-

www.alibapir.net

rum. Demokrasi denilen sistem insanların ellerinde adeta bir oyuncak gibi her kalıba sokulabilen şartlara göre şekillenen bir sistemdir.

Tarihe bir göz atacak olursak demokrasinin temellerinden bahseden kaynaklar ve kitaplar bize şunu söyleyecektir: Bu sistemle ülkelerini yöneten ilk toplum Yunanlılar olmuş, Atina ve Sparta şehirlerinde ilkel şekliyle uygulanmıştır. O dönemde birer şehir devleti olan her iki şehirde "doğrudan demokrasi" sistemi tatbik ediliyordu, yani halkın seçtiği ve görevlendirdiği parlamento veya meclisler yoluyla değil insanlar bizzat kendileri bir meydana toplanırlar ve önemli meseleler hakkında kararlar verirlerdi. Ancak Yunan demokrasisi, toplumun yarısını oluşturan kadınları ve özgür insanlardan katbekat daha fazla sayıda olan köleleri kapsamamaktaydı; kadınların ve kölelerin seçme ve görüş beyan etme hakkı asla yoktu.

İşte demokrasi dediğimiz sistem ilk dönemlerinde böylesi ilkel bir şekilde uygulanıyordu. Bazılarının hayal ettiği gibi bugünkü şekliyle gelişmiş bir sistem değildi. Sonra demokrasi sisteminin bu türü, o iki şehrin ortadan kalkmasıyla son buldu ve demokrasi süreci belirli bir müddet kesintiye uğradı. Yunanistan'da ilk demokratik tecrübenin sona ermesi akabinde Yunanistan da dâhil olmak üzere tüm batı ülkelerinde gerek İsa'nın (a.s) gönderilmesinden önce gerekse de sonra idari sistem olarak feodalite (derebeylik) yaygınlaşmıştı. Hıristiyanlık dininin yayılmasından kısa bir süre sonra kralların ve derebeylerinin baskısı altında, havariler neslinden sonra gelen nesillerin tavizleriyle, İsa (a.s)'ın dininde tahrifatlar yapıldı, muhtevası ve hakiki manası boşaltılarak bu din, tağutların ve müstebitlerin idaresine bırakıldı. İsa (a.s)'a "**Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin**." sözünü nispet ettiler. Bu sözle, resmen din ile dünya işlerinin birbirinden ayrılmasını kastetmişlerdir. Bu nedenle birçok tarihçi

www.alibapir.net

ve araştırmacı, bu sözün alçakça bir yalan olduğunu düşünmektedir. Hıristiyanların bu sözü İsa (a.s)'a nispet etmeleri asla makul değildir, zira insanlara Allah'a kulluk etmelerini ve hayatlarını Allah'ın sapasağlam sistemine göre tanzim etmelerini öğretmek için gönderilen bir peygamberin ağzından böyle bir sözün çıkması mümkün değildir. Allah (c.c), O'nun (a.s) dilinden şöyle buyuruyor: "**Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin.**" (3/Âli İmrân-50)

O halde dininin cevherini ve muhtevasını teşkil eden bu hakikaten İsa (a.s) nasıl feragat edebilir? Evet, değerli kardeşlerim! Hıristiyanlar çok erken dönemde hayatlarını düzene sokan ve onları dosdoğru yola ileten vahyi tahrip edip tağutların, derebeylerinin ve kralların sistemlerine geçtiler. Dini hayattan çekip çıkarttıkları için de muharref Hıristiyanlık dini çok büyük musibetlerle karşı karşıya kaldı. Yöneticileri ve toplumun önde gelenleri, dini hayattan tamamen uzaklaştırıldığı için toplumun bu yöndeki ihtiyacını karşılamak maksadıyla din adamları tabakasını ihdas ettiler. Bu durum gerçekten çok tehlikeli bir bidat ve vahim sonuçlara neden olan bir sapmadan ibaretti.

Konuyu biraz daha açarsak

Kendilerine din adamları sıfatını yakıştıran bir avuç zümre, şahsi menfaatleri için insanların kendilerine duyduğu saygıyı suiistimal ederek ve insanların duygularını istismar etmek suretiyle kendilerini toplumdan tecrit ettiler ve üstün bir tabaka olarak gösterdiler. Batı Devletleri tarihi boyunca yavaş yavaş iktidarın zirvesine tırmandılar ve her türlü olanaklara sahip oldular. Bu durum öyle bir dereceye ulaştı ki sadece krallarla ve derebeyleriyle rekabet eder hale gelmediler, onları kendilerinin iktidarına ve egemenliğine boyun eğdirdiler. Ancak ne yazık ki bu kimseler iktidarlarını, dinle-

www.alibapir.net

rinin zafere ulaşması için değil meşru olmayan çıkarlarını garanti altına almak için kullandılar ve en sonunda insanlar teslis boyunduruğu altında yüzyıllarca ezildi. Teslis: (İmparator + Papa + Derebeyi) İmparator siyasi otoriteyi, papa, ruhani ve dini otoriteyi, derebeyi ise ekonomik otoriteyi temsil etmektedir. Bu üç otorite hayatın tüm alanlarını zapt etti ve etkisi toplumun kılcal damarlarına kadar hissedilir bir hale geldi. Örneğin Papa, ruhani otoritesinin yanı sıra siyasi ve ekonomik otoriteden de faydalanıyordu. Derebeyi ise mal ve gayrimenkullere sahip olmasının yanı sıra siyasette de etkiliydi. Krallar ve yöneticiler, kendi siyasi otoritelerine ilave olarak ekonomik ve fikri alanlarda nüfuz elde etmişlerdi.

İşte bu uğursuz üçlü sistem, batıda insanların üzerine bir kâbus gibi çöktü, onları adeta boğdu, canlarından bezdirdi. Avrupa'da ve batıda bu durum bin yıldan fazla sürdü. Yani orta çağlar boyunca devam etti. Ortaçağ ifadesi ile V. yüzyıl ile XV. yüzyıl arasındaki zaman dilimi kastedilmektedir. Uzun zamanlar boyunca bilim adamları ve felsefeciler de dâhil olmak üzere toplumlar ve insanlar hiçbir zaman hesaba katılmadı.

Malumdur ki, imparator, papa ve derebeyi her üçü de ülkelerin tüm mal varlıklarını, servetlerini ve kaynaklarını aralarında paylaşmışlardır. İmparator otoriteye sahip olmasına rağmen derebeyinden özellikle Haçlı seferleri sırasında orduya vergi ödemesini talep ederdi, bu yüzden derebeyi kendi yönetimi altında yaşayan çiftçilerden ve fakir insanlardan ağır vergiler alır ya da karşılıksız olarak zorla onları silâhaltına sokardı. İnsanların maruz kaldıkları bu zulümler artık öyle bir noktaya ulaşmıştı ki, bıçak kemiğe dayandı ve insanların öfkesi patladı. Her şeyin bir sınırı olmalı. Bir atasözü der ki: Her ip inceldiği yerden kopar, ancak zulüm ipi kalın yerinden de kopar. İşte bu nedenle insanlar bu düzene karşı bir devrim gerçekleştirdiler. İmparatorun yerini parlamento, derebeylerin yerini kapitalistler, kilise ve papaların yerini ise

www.alibapir.net

kâşifler ve mucitler aldı. Eskiden emir ve yasakları belirleyen, yönetimi elinde tutan ve siyasetçileri belirleyen sadece imparatorken, artık tüm bu haklar parlamentoya verildi.

Eskiden birçok önemli işi ve görevi yerine getiren derebeylerinin yerini ise şirket sahibi kapitalistler aldı. Dini ve ruhi yönden insanları irşat eden papaların yerini de felsefecilere, düşünürleri ve kâşifler aldı. Bu görev özellikle de tabiat ilimlerinde mütehassıs âlimlerin eline geçti. Bu kişiler düşünce merkezleri haline geldi. Halkın öfkesinin patladığı o şartlarda yeryüzünde Allah'ın gölgesi olduğunu iddia eden hiç kimse kalmadı!

İmparator kendisini Allah'ın yeryüzündeki gölgesi olarak görüyor. Papa ise Allah'ın vekili olduğunu söylüyordu. Geçenlerde İslam'da da buna benzer bir durumun olduğunu zanneden laik bir yazarın bir gazetede yazdığı makalesini okudum, şöyle diyordu: "İslam'da filanca halife kendisinin Allah'ın gölgesi olduğunu söylüyor, bir başka halife ise ağzından çıkan her sözün yasa hükmünde olduğunu iddia ediyor." Anlaşılan o ki bu yazar herkesin bildiği hakikati bilmezlikten geliyor. Bu işin gerçeği şudur; İslam'da yönetim sistemindeki ölçü, Kur'an ve Sünnet ile sınırlıdır. İslam Devleti idaresinde Peygamberin (s.a.v) ve Hulefâ-i Raşidîn'in izlediği menhec budur. Bilinmektedir ki Emevi döneminden itibaren Müslümanlar arasındaki şuraya dayalı yönetim şekli sona erdi ve iktidar ceberut bir sistemle yoluna devam etti. Allah Resulü şöyle buyurur: "**Nebevi hilafet otuz yıldır. Sonra Allah, mülkünü dilediğine verir.**"[1] Bir diğer hadiste ise şöyle buyrulmuştur: "**Sizde nübüvvet Allah'ın dilediği kadar kalır, sonrasında kaldırılır. Sonra peygamberlik metodu üzerine hilafet dönemi gerçekleşir ve o da Allah'ın dilediği kadar kalır, sonra kaldırılır. Sonra ısırıcı bir saltanat dönemi zuhur eder ve bu dönem de Allah'ın dilediği**

---

1 Ahmet, Tirmizi, Nesai ve Ebu Davut rivayet etmiştir.

www.alibapir.net

kadar ayakta kalır ve Allah dilediğinde onu da kaldırır. Ardından ceberut bir iktidar dönemi baş gösterir ve o da Allah'ın dilediği kadar kalır ve Allah dilediğinde onu da kaldırır. Sonra peygamberlik metodu üzerine bir hilafet dönemi gelir."[2] Tüm İslam âlimleri tarafından bilinmektedir ki, Ebu Süfyan'ın oğlu Muaviye, Hulefâ-i Raşidin'in içerisinde raşid bir halife değil, bir kraldır. Kendisi için biat aldığı oğlu Yezidi'm kendisinden sonra halife tayin eder. İşte Peygamber Efendimizin (s.a.v), Emevi Devleti'nde Ebu Süfyan'ın oğlu Muaviye'den başlayarak İslami yönetim sisteminin şuradan verasete dönüşeceğine işaret etmiş ve şöyle buyurmuştur: "**Benim sünnetimi ilk değiştirecek kişi, Ümeyye oğullarından bir adamdır.**"[3] Dolayısıyla hiç kimsenin, Yezid'in, Ebu Cafer el-Mansur'un veya Harun Reşid'in söylediği bir sözün sorumluluğunu İslam'a yükleme hakkı asla yoktur. Niçin?

Çünkü İslam, kendisine İslam'la hükmetme isnat edilen, İslam'la hükmeden ve onu tatbik edenin sorumluluğu dışında başka hiç bir sorumluluk yüklenmez. Ancak iktidara güç kullanarak gelen ya da iktidarı veraset yoluyla eline geçiren kişinin yaptıklarından İslam asla sorumlu tutulamaz. Hatta meşru bir yolla bir yöneticiye iktidar teslim edilmiş olsa dahi o kişinin işlediği hatalardan İslam sorumlu değildir. O kişinin irtikâp ettiği hatalar, sapmalar ve İslam'a mugayir hallerin sorumluluğu İslam'a değil, bizzat failine yüklenir. Dolayısıyla bahsini ettiğimiz bu şartlardaki gibi bir taraftan papanın otoritesi kaldırıl-

---

[2] Ahmet, Müsned'inde (4/273) rivayet etmiş olup, sahih isnatlı bir rivayettir. Albani tashih etmiştir. Bakınız: "Silsiletü'l Ehadîs'i Sahîhati", no (5)

[3] İbn-i Ebi Âsım, "el-Evâil" adlı eserinde (2/7), İbn-i Kesîr, "el-Bidayetü" adlı eserinde (C.2, s. 234) ve Süyuti "el-Câmi'us Sağîr" adlı eserinde nakletmiştir. El-Albânî, "es-Silsiletü'sSahîhatü" adlı eserinde (1749, C.4, s. 330 - 329) şöyle der: dedim ki: "Bu rivayet, isnad-ı hasendir. Belki de bu hadisle kastedilen, halife seçme sisteminin değişmesi ve verasete döndürülmesidir.

www.alibapir.net

mış ve artık insanları dinle aldatma imkânı elinden alınmış, bir diğer taraftan derebeylerinin iktidarı ortadan kaldırılmış ve artık onlar da insanları tarlalarda ve çiftliklerde istedikleri gibi çalıştırmak için köle edinemiyorlar ve yine bir diğer taraftan ise imparator tahttan indirilmiş, insanlar fikri ve siyasi bir boşlukta yaşıyorlar. Dolayısıyla bu insanlar zorunlu olarak, hakiki manasının dinsizlik olduğunu ifade ettiğiniz laikliğe sarıldılar. Böylece Hıristiyanlık dinini nihai olarak reddettiler ve dinlerinin tahrip edildiğinin farkına varmadan kendilerini dinden tamamen soyutladılar. Tarihten ders çıkarıp, bu durumlarından ders çıkarma fırsatını da bulamadılar. Fakat biz Müslümanlar, tarihe bakıp ders çıkarma ve elimizin altında bulunan her türlü İslami kaynağa bakma imkânına sahibiz. Onlar dinin, sadece Hıristiyanlıktan ibaret olduğunu tasavvur ediyorlar ve onun dışında onlara göre Allah'ın başka bir dini olduğunu düşünmüyorlardı. Bu muharref dinden edindikleri acı deneyimlerinden hareketle ve yönelecekleri hakiki dini de bilmedikleri için dalga dalga laikliğe doğru yöneldiler. Daha sonra tarihlerine, kaynaklarına ve kültürlerine baktılar ve kendilerinin zulüm, istibdat ve otoriter sistemler pençesinde yaşadıkları trajedilerden kurtulduklarını gördüler. Bahsettiğimiz gibi demokrasi sistemi, yönetim sistemi olarak bazı merhalelerden geçmiştir. Bunları şöyle kısaca özetleyelim:

Demokrasiyi isteyenlerin ve destekleyenlerin ortaya attığı ilk teklif, seyahat hürriyeti (göç etme hakkıydı). Yani kırsaldan şehirlere ve şehirlerden diğer yerlere nüfusun hareketliliği meselesidir. İnsanlar önceden bu haktan mahrum edilmişler; çiftçinin, efendisinden izin almadan bu hakka sahip olması mümkün değildi ya da toprak sahibinden kesinlikle izin alması gerekiyordu. Aksi takdirde köle olarak çalıştırıldığı yeri terk etmesi söz konusu olamazdı. Yaptığı iş ve emeğinin karşılığı olarak kazandığı paranın yarısını toprak sahibine vermek zorundaydı.

www.alibapir.net

Ciddi girişimler neticesinde parlamentoda, kırsaldan şehre göç etmek isteyen herkese bu hakkın verilmesi kararlaştırıldı. Özellikle de şehirlerdeki sermaye sahiplerinin fabrikalarının ve atölyelerinin çoğalması akabinde işçi tabakasına olan ihtiyaç arttı ve kırsaldan şehre göç etmeye başlayan insanlar, bu durumu bir zorunluluk görüyorlardı.

Çalışma hakkına ilişkin ise; insanlar, mesleklerini seçme hürriyetine sahip değillerdi. Aslında mesleklerinin hepsi otorite tarafından belirlenir; çiftçi, çiftçilik yapmak zorunda ve diğer her kesimden insan da kendi asli mesleğini icra etmekle yükümlüydü. Ancak bu hak yavaş yavaş tanınmaya başladı ve kişi çalışmak istediği mesleği seçme hakkına sahip oldu. Çalışması karşılığındaki ücretin kendisine verilmesi kararlaştırıldı. Tüm bu kararlar, birçok başkaldırı, grev ve gösteriler sonrasında alındı, yani işçilerin yapmış oldukları grevler ve başkaldırı sayesinde bu hakların kendisine verilmesi kararlaştırıldı. Sermaye sahipleri daha önceleri işçilerin kanını emiyor ve onlara hem çok hem de çetin işler yaptırıp, karşılığında ise çok az bir ücret ödüyorlardı. Hepimiz biliyoruz ki doğu bloğu ve sosyalist toplum, işçilere karşı kapitalist düzenin sergilediği baskılara tepki olarak neşvünema bulmuştur. Bu nedenle bir tarafta kapitalist diktatörlük hâkimken, diğer tarafta ise proleter diktatörlük baş göstermişti. Yani fizik kuralı işliyordu: Her eyleme bir tepki vardır, eylemin büyüklüğüne göre bu tepki değişebilir. Kapitalist diktatörlükte her şey sermaye sahiplerinin elindeyken, diğer tarafta da proletarya yönetiminde işçi grevleri, gösteriler ve fabrika sahiplerine işçilerin uyguladığı baskılar nedeniyle bu sefer her şey ezilmiş işçi grubunun elinde toplanıyordu. Böylece sermaye ve fabrika sahipleri yavaş yavaş pes etmeye başladılar; işçilerin ücretlerini artırıp, yaşam koşullarını iyileştirdiler. Böylece kapitalizme karşı sosyalist ve komünist doğu bloğu tehdidi ortaya çıktı. Komünist bloğun işçileri ve ezilenleri el üstün-

www.alibapir.net

de tuttuğu, kapitalist sisteme kendisini yeniden gözden geçirilmesi ve insanların haklarını vermesi konusunda baskılar yaptığı doğrudur.

Eğitim hakkına gelince ise; sakın ola ki demokrasinin ilk ortaya çıkışında hemen herkese bu hakkı verdiğini düşünmeyin. Aksine ilim öğrenme ve bilgi kazanma hakkı sadece aristokrat zengin kesime ve toplumda itibar sahibi önde gelenlerden oluşan zümreye aitti. Hatta bu hususta Avrupa ve batı parlamentolarında yapılan birçok mücadele ve görüşmelerde şöyle diyorlardı: "Eğer fakirlerin ve çiftçilerin çocuklarını eğitim sistemine dâhil edersek, eğitimin kalitesi düşer." Bazıları ise şöyle derdi: "Biz onların eğitim masraflarını karşılayacak güçte değiliz." Yine bazıları: "Toplumun hepsi okursa kim çalışacak?" Ancak yapılan mücadeleler neticesinde parlamento, fakirlerin ve çiftçilerin çocuklarına da eğitim ve okuma hakkı, okula gitme hakkı verdi. Netice olarak bu mücadelelerin en son aşamasında, eğitimin tamamen ücretsiz olması kararlaştırıldı.

Siyasal haklar konusuna gelince; bu haklar, demokrasinin ortaya çıkmasıyla hemen verilmemiştir. Seçme ve seçilme hakkı, toplanma hakkı, siyasi örgüt kurma hakkı, basın hakkı ve gösteri yapma hakkı bu kapsamdadır. Tüm bu haklar yavaş yavaş ortaya çıkmış; yıllar geçtikçe ve bu meselelerde çetin mücadeleler verilip, hatta kan döküldükten sonra verilmiştir. Demokratik parlamenter sistemler, bu hakları birçok çetin ve kanlı mücadeleler akabinde vatandaşlara vermiştir.

Yargı teminatlarına ilişkin ise; insanlar eskiden imparator, papa ve derebeyi üçlüsünden oluşan müstebit bir otoritenin altında ezilmekteydiler ve hiçbir şeye sahip değillerdi. Ancak yine çetin mücadeleler neticesinde meydana gelen değişikliklerle vatandaşların rastgele suçlanmaması, suçsuz birine suç atılmaması, sarih deliller sunulmadan soruşturma esnasında mahkûm edilmemesi, suçlunun hak etmeyeceği bir şekilde cezalandırılmaması gibi yargıya ilişkin hususlar

www.alibapir.net

teminat altına alınmış oldu. Sözün özü; demokrasi bugünkü halini alana kadar birçok badire atlatmıştır. Bu konuyu açıklama gereği duydum, çünkü demokrasinin ilk ortaya çıktığında insanlara bol keseden bu hakları ve imtiyazları verdiği zannedilmesin. Demokrasi ve diğer vaz'î i yani beşeri her türlü sistem, aşamalar halinde gelişir, insanlar akıllarını ve fikirlerini kullandıkları sürece bu sistemlere yeni şeyler ekleyip geliştirirler, fakat baskı altında kaldıkları ve yöneticiler kitleleri görmezlikten geldiği sürece ise bu sistemlerin miadı doluverir ve rafa kaldırılır. Ancak İslam, anlattığımız tüm bu sistemlerin aksine, tüm insanlığa son vahiy olarak bu dini seçen Allah, kullarının çıkarlarını en iyi bilendir, kullar haklarını talep etmeden önce Allah (c.c) her türlü hakkı belirlemiştir. İşçilerin, çiftçilerin, kadınların, çocukların ve toplumun her kesiminin haklarını belirlemiş; insanlara sınırlar çizmiş ve böylece hiç kimsenin bir şey talep etmesine gerek kalmamıştır. Bu nedenle beşeri sistemlerde olduğu gibi insanların haklarını alabilmeleri için grev yapmalarına ya da gösteriler düzenlemelerine gerek yoktur!

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

ÜÇÜNCÜ FASIL

Akıl ve Realite Mizanında Demokrasi

Bu fasılda öncelikle demokrasiyi, akıl ve realite mizanı ile ölçmek maksadıyla, daha önce bahsettiğimiz dört temel ilkeye uygun olarak değerlendirmek üzere masaya yatıracağız. Sonra ise demokrasinin bir tercih olarak değil, aksine bir zorunluluk olarak benimsendiğine ve günümüzde demokrasi adına uygulandığına şahit olduğumuz birçok meselenin bu sisteme sonradan eklendiğine değineceğiz.

Dolayısıyla demokrasi sistemindeki değişimler, olumlu ve olumsuz yönde cereyan eden birçok baskının neticesinde meydana gelmiş, bazıları gerçekten bu sisteme inanarak ve insanlara güzellikler getireceğini ümit ederek uygulamak isterken, bir diğer tarafta ise sadece kendi istekleri çerçevesinde amaçlarına ulaşabilmek niyetiyle demokrasiyi bir kamuflaj olarak görenler de vardır. Günümüzde bazıları sosyalist toplumlarda demokrasi maskesi altında totaliter rejimlerini uyguluyorlar ve kendilerini demokrat olarak tanımlıyorlar, ancak onlar aynı zamanda askeri diktatörlüğün gerekliliğine inanmış kimseler. O halde demokrasi bir taraftan insanların zorunlu olarak sığındıkları ve benimsedikleri bir sistemken, bir diğer taraftan ise herhangi bir sapmayı engelleyecek belirli bir çerçevesi olmayan ve son derece rahat bir şekilde içine konulan her türlü şeyin kolayca değiştirilebildiği bir kap, bir kılıf gibidir.

www.alibapir.net

Birinci İlke:

Demokrasi sisteminin en önemli ilkesi, halk iradesi, halk egemenliğidir. Bu ilkenin içerdiği manaları önceki kısımda zikretmiştik. Özet olarak bu ilke, hâkimiyetin halkın elinde olması demektir.

Ancak biz bu ilkeyi sadece bir slogan olarak duyuyoruz ve bu ilke ne Yunan döneminde ve sonrasında ne de yaşadığımız bu çağda pratikte uygulandığını göremiyoruz. Yani halk gerçekte hâkimiyet sahibi değil. Akıl ve gerçeklik yönünden de bu ilke pratik anlamda uygulanamayan ve net bir anlam ifade etmeyen slogandan öteye geçemiyor. Neden? Tabii ki bu duruma mani olan engeller var. Bunlardan bazılarına değinelim:

Birinci: Demokrasiye karşı çıkan ve bu sistemi eleştiren insanların çoğu, kapitalist ülkelerin içinde yaşadığı realite bağlamında bu sistem hakkında bazı eleştiriler sunuyorlar.

Diyorlar ki; kitleler ve halk genel olarak kendi özel hayatlarıyla meşguller, oyun ve eğlencenin içine dalmışlar, vakitlerini bu şekilde geçiriyorlar. Dolayısıyla aslında onların siyasetle, iktidar işleriyle ve siyasileri denetleyip, hatalarını düzeltmek gibi konularla uğraşacak vakitleri yok, hatta kimi seçip kimi seçmeyecekleri konusunda ciddi olarak değerlendirme bile yapmıyorlar.

İkinci: İnsanlar, kökleri yerin derinliklerine kadar uzanmış bir gerçeklik ve sistem gördükleri vakit - örneğin Amerika'daki sistem, Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti'yle sınırlıdır. İngiltere'de ise İşçi Partisi ve Muhafazakârlar arasında sıkışmıştır. Böylece ülkede her şeye egemen olan kesim, bunlardır. - iki parti arasında seçim yapmak zorunda kalıyorlar. Şöyle bir kıssa anlatılır: Evinde palamuttan başka bir yiyecek olmayan kadın hasta çocuğuna "Canın ne çekiyor, ne yemek istersin yavrum?" diye sorar. Çocuk, canım hiç bir şey istemiyor anneciğim der. Anne: Çiğ palamut sever misin? Çocuk: Hayır. Peki, istersen pişireyim? Çocuk: Hayır, istemi-

www.alibapir.net

yorum. O halde kızartayım? Çocuk: Anne ben gerçekten palamudu sevmiyorum.

İşte demokrasinin durumu bu hale geldi. Çünkü kökleşmiş birkaç parti birlikte siyasetin ve otoritenin çerçevesini belirliyor ve herkes bu çerçevenin içinde kalmak zorunda, dışına kimse çıkamıyor. Vatandaş bu realitenin değişmesi hususunda artık ümitsiz ve bu nedenle bazen birçok kimse seçimlere bile iştirak etmiyor.

Üçüncü: Adaylar kendi partileri tarafından seçiyorlar. Bu da palamut meselesi gibi! Seçim sınırlı ve sen ya ona ya da buna oy vermek zorundasın. Vatandaş partisinin belirlediği her iki adaya da oy vermek isterse, bu sefer oy vermemek ya da istemediği kişiye oy vermek arasında seçim yapmak zorunda kalıyor.

Dördüncü: Seçim kampanyaları için harcanan çok yüksek miktarlardaki paralar da gerçekten büyük bir mesele ve sorun! İşte seçim kampanyası için harcanması gereken bu büyük rakamları sadece zenginler ve toplumda nüfuza sahip belirli bir kesim yüklenebiliyor.

Beşinci: Seçimlerde hile yapılması artık tüm ülkelerde alışılmış ve yaygın bir hale gelmiş meseledir.

Altıncı: Seçime iştirak edenlerin oranın az olması. Bu meseleye ilişkin bir örnekle iktifa edeceğim. Clinton, 6.11.1996 tarihinde Amerika'nın Sesi radyosuna şöyle bir demeç vermişti: "Seçimlerde oy kullanma hakkına sahip olanların sadece %50'si seçime katıldı ve bunların %49'unun oylarını aldım." Evet, oyların neredeyse yarısını aldın ancak seçime katılım oranı %50'de kalmış! Yani tüm seçmenlerin sadece %25'inin oyunu aldın! Belki de bu oradan gerçekte daha da düşük! Çünkü sana oy verenlerin bir kısmı da yaptığın seçim kampanyalarının etkisi altında kalarak oy verdi. O halde nerede halk hükümeti? Aslında şöyle dememiz daha doğru olacak: "**Çeyrek Halk Hükümeti**" Gerçekten çok dikkatli bir

www.alibapir.net

şekilde incelediğiniz vakit bu oranın çeyreğin daha da altında olduğunu göreceğiz, çünkü seçime katılanların çoğu bu partilerin yürütmüş olduğu seçim kampanyalarının etkisi altında kalarak oy vermişlerdir.

Yedinci: Düşünülmeden ve hesapsız bir şekilde vaatler verilir, ortaya bir sürü yalanlar atılır; bu şöyle yapacak, bir diğeri işçilerin ücretlerini artıracak, bir başkası mutlu yaşam fırsatları sunacak ve benzeri vaatler! Ancak onlar iktidarı ele geçirdikleri zaman verdikleri taahhütlerin ve vaatlerin aksine davranırlar. İşte halkın hâkimiyeti ve sultası budur! Gerçekten konuya dikkatli ve derinlemesine eğildiğimiz vakit bu ilkenin ne kadar hakiki manasından uzak olduğu anlaşılacaktı.

İkinci İlke:

Hukukun üstünlüğünden ibaret olan bu ilke, kanunun herkesin üstünde olduğunu ve kimsenin yasaları aşıp meşru olmayan alana geçememesi anlamına gelmektedir. Şüphesiz bu, güzel bir şeydir, ancak ne yazık ki yasalar otorite ve çıkar sahiplerinin elinde adeta bir plastiğe dönüşmüştür, istedikleri gibi kendi menfaatlerine göre şekillendirirler. Daha önce bahsini ettiğimiz parlamentoların bir ürünü olan demokrasi sisteminin gölgesinde, Yahudi lobilerinin ve benzeri oluşumların yargı makamları da dâhil olmak üzere parlamentolara, hükümetlere ve kurumlara yönelik baskıları ortadadır.

Üçüncü İlke:

İnsan hakları ve temel özgürlükler; bu meseleye özel bir mebhas (bölüm) ayırıp ayrıntılı olarak konuştuk. Ve demiştik ki, bu mesele haddizatında güzel bir şeydir; yani insanın hakları olmasından daha güzel bir şey olabilir mi? Hiç kimsenin zulüm edemediği özgür bireyler olması kadar iyi bir şey yoktur. Ancak biz realiteye baktığımız vakit insan haklarının ve temel özgürlüklerin gerçek manasından uzaklaşmış ve içi boşaltılmış sadece güzel ve yaldızlı bir sözden ibaret olduğunu

www.alibapir.net

görüyoruz. Otorite sahibi, normal vatandaş, zengin ve fakir birbirine karışmış ve onlara birileri şöyle diyor: Siz özgürsünüz ve istediğinizi yapabilirsiniz. Ancak kazançlı çıkanlar, aslanlar ve kaplanlar olurken, zararlı çıkanlar ise ceylanlar ve zebralar oluyor. Yani zayıf olanlar hep kaybediyor, kazananlar ise her zaman güçlü olanlar! Şimdi, Avrupa pazarlarında satılan ürünlere baktığımız zaman hepsinin tabii ki sermaye sahiplerinin istedikleri doğrultusunda şekillendiğini ve yüksek kârlar etmek için öne sürdükleri mallardan oluştuğunu görüyoruz. Hiçbir zaman halkların istekleri ve çıkarları dikkate alınmıyor, ahlak, edep ve benzeri güzel değerlerin gelişmesi için asla çaba sarf edilmiyor. Aksine cebini dolduran ve hayatı konforlu hale getiren her türlü şey piyasaya sürülüyor. İşte insanların olduğunu zannettikleri haklar bu tür haklar ve bir ahlakı ve çerçevesi bile yok! Her zaman fakirlerin ve yoksulların zararıyla sonuçlanır ve eşitlik anlayışı yine her zaman zayıfların ve yoksulların aleyhine sonuçlanır.

Dördüncü İlke:

Demokrasinin dördüncü ilkesi, güçler ayrılığı ilkesidir. Tabii ki bu ilke de, eğer yargı bağımsız olursa ve yargı mekanizmasına baskı uygulanmazsa gerçekten çok önemli bir meseledir. Yasalar, halkın çıkarları hesaba katılarak konulmalıdır. Fakat devlet kurumlarında; yasama, yürütme ve yargı mekanizmasında bazı sorunların olduğu ve bu makamlara yönelik muhtelif lobiler oluştuğu ve lobilerin baskılar nedeniyle zikredilen kurumlar ve bu kurumlarda görev alanların işlerini yerine getiremedikleri ve anlamını kaybettiği aşikârdır. İşte bu nedenle çoğu zaman güçler ayrılığı sloganı içi boşaltılmış bir slogan olmaktan öteye geçemiyor.

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.alibapir.net

DÖRDÜNCÜ FASIL

Şeriat Perspektifinde Demokrasinin Değerlendirilmesi

Daha önce batılıların şaşkınlık içinde olduklarını ve bir taraftan ellerinin altında hakiki bir din olmadığı için bir diğer taraftan da papanın, imparatorun ve derebeylerinin zulmünden kurtulmak amacıyla demokrasiye zorunlu olarak yöneldiklerini söylemiştik. İnsan, demokrasi ile diktatörlük arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsa, nihayetinde ikincisini, yani demokrasiyi seçecektir. Çünkü demokrasi, diktatörlükten çok daha iyidir ya da bazılarının söylediği gibi bu seçim "ehvenişer" olarak nitelendirilir. Bu bölümde demokrasiyi, şeriatın noktainazarından masaya yatıracağız. Biz Müslüman bir toplum olarak bu iki sistemden birini seçmek zorunda değiliz, çünkü hiç kimsenin baskısıyla veya isteğiyle önümüze getirilmemiş bir sisteme sahibiz ve bu sistemde tüm haklar sorumluluklar ve görevler var. Allah (c.c) şöyle buyuruyor: "**Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma.**" (45/Casiye-18)

Şimdi gelin ve birlikte demokrasinin üzerine kurulduğu ilkelerin tekrar ele alalım ve bu ilkeleri sırasıyla Allah'ın şer'î terazisinde tartalım. Şüphesiz ki Allah'ın terazisinde asla hiçbir batılın yeri yoktur.

Birinci İlke: Halkın Hâkimiyeti

Bu ilke şeriat perspektiften iki mana ihtiva etmektedir. Bunlar:

www.alibapir.net

a. Halkın kanun yapma hakkına sahip olması

b. Halkın, yöneticilerini ve sorumlularını seçme ve seçtiklerine yönetimi tevdi etme hakkına sahip olması

Hâkimiyet, birinci anlamıyla yalnız Allah'ın hakkıdır ve hiç kimse bu hakkı kullanamaz. Zira hâkimiyet, Allah'ın vasıflarından ve özelliklerindendir. Bu hakikat birçok ayette beyan edilmiştir.

1."**...Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, Kendisi'nden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler.**" (12/Yusuf-40) Allah-u Teâlâ, bu ayeti kerimede bizlere bazı hakikatler sunuyor. Bunlardan bazılarını açıklayalım:

Birinci Hakikat: Mutlak hâkimiyet yegâne olan Allah'ındır. "**...Hüküm yalnızca Allah'dır...**" (12/Yusuf-40) İnsanın hayatına bir sistem ve anayasa koyma hakkı, haram ve helal belirleme hakkı, bu hak içerisinde değerlendirilir

İkinci Hakikat: Allah (c.c), insanlara kendisinden başka hiç kimseye kulluk etmemelerini emretmiştir. Allah (c.c) şöyle buyurur: "**O, Kendisi'nden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir.**" O halde ubudiyet yani kulluk, yalnızca tek olan Allah'adır. Allah (c.c), beşeriyet için izleyecekleri menheci koyma hakkına sahip, yegâne hâkimdir. Bir hakikatin iki yüzü vardır ve insan Allah'ın belirlemiş olduğu sistemin dışındaki her türlü sistemi ve menheci elinin tersiyle itmedikçe, Allah'tan başkasına hakiki manada kulluk etmemiş sayılmaz.

Üçüncü Hakikat: Allah (c.c) şöyle buyuruyor: "**Dosdoğru olan din işte budur**" Yani Allah'ın sistemi, mutlak hâkim, tek dinin sahibi ve sadece kendisine kulluk edilen Allah'ın hesaba katıldığı bir sistemdir.

2. Allah-u Teâlâ Kuran'ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "**Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmamaları için onlardan sakın...**" (5/Maide-49)

Şüphesiz fertler ve toplumlar olarak tüm insanlar, şu iki

www.alibapir.net

yoldan birini seçmek dışında başka bir seçenek yok; ya Allah'a kulluk edip, onun yol göstermesine tabi olacaklar ya da Allah'ın dışındakilere kulluk edip, onların heva ve heveslerine esir olacaklar. Nebilerin en sonuncusu olan Muhammed Mustafa (a.s.)'in kalbine Cebrail'in (a.s) indirdiği, her türlü hatadan ve tahrifattan münezzeh olan dinin dışında, doğru yolu gösterecek hiçbir sistem yoktur. İnsan bu münzel şeriata ittiba etmediği vakit, zorunlu olarak ya kendi hevasına uyar, "**Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü?...**" (45/Casiye-23) ya da başkasının hevasına uyar. "**Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva** (istek ve tutku)**larına uyma.**" (45/Casiye-18) Cahillerin envai çeşit heva ve hevese sahip bin bir türlü yolda ilerlemeye çalışırlar. Papa, imparator, derebeyi, sermaye sahibi ve bazen diktatör gibi gerek fert olsun gerekse de burjuvazi ve proleter tabaka, sınıf veya zümre gibi bir toplumsal kesim fark etmez. Hepsi Allah'tan uzaktır.

3. Yine Allah (c.c) Kur'an'ı Kerim'de din koyma hakkının, helal ve haram; iyi ve kötü belirleme hakkının kendisinden başka hiç kimsede olmadığını çok sarih bir şekilde ilan ediyor. Kim bunun aksini yapmaya kalkışırsa, o kişi ilahlık iddiasında bulunmuş olur. Bu tür bir hakkı kendisinde gören kimse veya müddei müşriktir. Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)?...**" (42/Şura-21) Allah'ın razı olduğu ve kullarının ittiba etmelerinden hoşnut olacağı yegâne sistem, İslam dinidir. "**Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır.**" (3/Âli İmran-116)

4. Allah'u Teâlâ, yaratma ve yönetme sıfatlarını iki yüce sıfat olarak tartışmasız bir şekilde yalnız kendisine has kılıyor.

www.alibapir.net

“**...Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de** (yalnızca) **O’nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir.**” (7/Araf-54)

5. Allah-u Teâlâ Kuranı Kerim’inde Yahudilerden ve Hıristiyanlardan bahsederek şöyle buyuruyor: “**...Onlar, Allah’ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar** (ilahlar) **edindiler ve Meryem oğlu Mesih’i de. Oysa onlar, tek olan bir İlah’a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O’ndan başka İlah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden Yücedir.**” (9/Tevbe-31) Müfessirler, bu ayeti kerimeyi tefsir ederlerken şu iki hadiseden yararlanıyorlar.

a. Adiy bin Hatem’den nakledilmektedir: “Nebi (a.s.), Tevbe Suresi’nden “**Onlar, Allah’ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar** (ilahlar) **edindiler.**” kısmını okurken huzuruna vardım. Ben: “Onlar haham ve rahiplerine ibadet etmiyorlar.” dedim. Bunun üzerine Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem: “**Evet, onlar, din adamlarına kulluk etmiyorlar. Fakat onlar onlara herhangi bir şeyi helal kıldıkları zaman helal, haram kıldıkları zaman da haram olarak kabul ediyorlardı.**” buyurdu.”[4] (İbn-i Sa’d, Tirmizi, İbnü’l Münzir...)

Peygamber (a.s.)’in “**Evet, onlar, din adamlarına kulluk etmiyorlar.**” ifadesiyle kastettiği işin gerçek yüzü değil, sadece insanların genel olarak anladıkları manadır. Çünkü haram ve helal belirlemek, emir ve yasak koymak Allah’ın şeriatında çok büyük bir alanı kapsayan kulluğun cevheridir. Aynı zamanda bu alan, kulluk etme şiarlarını da kapsar. Buradan hareketle bu şiarlar da kanun koymayı ifade eder. Bu sözümüze delil olan bir diğer hadis ise şöyledir:

b. Adiyy bin Hatem, Peygamberimizin davetini alınca, çağrısını işitince Şam’a kaçtı. Bu zat cahiliye döneminde Hıristiyan olmuştu. Bir ara kız kardeşi kabilesinden birkaç kişi ile birlikte Müslümanlara esir düşmüş, fakat Peygamberimiz kadını bağışlayarak, serbest bırakmıştı. Kadın kardeşinin yanına dönünce onu Müslüman olmaya ve Peygamberimize gidip kendisi

---

4 Fethu’l Kadîr, Şevkânî, C. 2, s. 430

www.alibapir.net

ile görüşmeye teşvik etmişti. Bunun üzerine Medine'ye geldi. Peygamberimizin huzuruna vardığında boynunda gümüş bir haç vardı. O sırada Peygamberimiz "**Onlar Allah'ın dışında hahamlarını ve rahiplerini ilah edindiler.**" cümlesi ile başlayan ayeti okuyordu. Ayet bitince bizzat kendi ifadesine göre Peygamberimize `**Onlar, hahamlarına ve rahiplerine tapmıyorlar, kulluk etmiyorlar.**' dedi. Onun bu sözlerine Peygamberimiz şu karşılığı verdi: "**Evet, ama din adamları onlara helal şeyleri yasakladılar ve haram şeyleri serbest ettiler. Onlar da din adamlarının bu hükümlerine uydular. Bu tutum, onların, din adamlarına kulluk etmeleri anlamına gelir.**"(Ahmet ve Tirmizi rivayet etmişlerdir.)[5]

İşte bu ayetlerin ve hadislerin ışığında, halkın hâkimiyeti ilkesinin içermiş olduğu mefhum ve mana, sadece hatalı ve şeriata aykırı değil, aynı zamanda Allah'a (c.c) şirk koşmak manasına gelmektedir. Şirk koşmak ise en büyük günahlardandır. Bir mahlûkun, yaratıcısına denk tutulmasından ve Allah'tan başkasını kendisine mabut edinmesinden daha büyük bir günah olabilir mi? Şüphesiz bu günahtır ve çok büyük bir zulümdür. İslam'ın, imanın, Allah'ı birlemenin (tevhidin) özüyle çelişir.

"**Halkın Hâkimiyeti**" ilkesinin ikinci mânâsına geçmeden önce âlimlerin şer'î hüküm istinbât etmelerinin hakikatini açıklamamız gerekir. Bu durum her ne kadar bir tür kanun koyma (teşri) türü olsa da ancak yasaklanan teşri ile tamamen farklı bir durumdur. İslam âlimleri bir hüküm istinbât ettikleri veya bir fetva verdikleri vakit, şüphesiz bunu Kur'an ve Sünnet ışığında yaparlar ve asla şerî daireden dışarıya çıkmazlar. Bu nedenle bu durum müstakil olarak görülemez. Bir diğer taraftan ise İslam âlimleri ve imamları, eğer bir mesele ayet veya hadis ile neticelendirilmiş ise artık asla o mesele hakkında konuşmazlar. Bu hususta âlimler şer'î bir kaide koymuşlardır ki o da şudur: "**Mevrid-i Nasda İçtihada Mesağ Yoktur.**" Yâni bir mesele hakkında âyet veya hadiste katî

---

5 Muhtasaru Tefsîri İbn-i Kesîr, C. 2, s. 140

www.alibapir.net

bir beyan varsa, bu o mesele hakkında bir nas sayılacağından artık o mesele hakkında içtihada cevaz yoktur. Çünkü içtihad ancak kesin ve sarih olmayan meselelerde şâriin muradını arayıp bulmak için meşrudur. Ayrıca şunun da bilinmesi gerekir ki, ulemanın içtihadı ve istinbatı kendilerinin din anlayışını aksettirir, yani dinin aslıyla karıştırılması caiz değil.

“**Halkın hâkimiyeti**” ilkesinin ikinci manası kısaca siyasi otorite halka aittir demektir. Zaten şeriat de bu anlamdaki “halkın hâkimiyeti” ilkesini demokrasiden çok önce emretmiş ve pratikte bizzat uygulanmıştır. Halkın bizzat kendisinin, yöneticilerini ve sorumlularını seçmesi, sonrasında ise onları denetleyip soruşturması ve onların doğru yoldan sapmaları ve bu sapmada ısrar etmeleri halinde azledilmeleri gerektiğini vurgulayan birçok ayet ve hadis vardır. Halkın hâkimiyeti ilkesinin bu mefhumu, şeriatle çelişmez.

Mutlak hâkimiyetin ve egemenliğin yalnızca Allah’ın hakkı olduğu konusu sabit olmakla birlikte, halkın da siyasi otoriteye sahip olabileceğini ispat eden bazı naslar mevcuttur. Yâni hâkimiyet Allah’ın, otorite ve egemenlik ise halkındır:

1. “**Ey iman edenler, Allah’a itaat edin; Resule itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de...**” (4/Nisa-59) Tabii ki emir sahiplerine sadece marufta itaat edilir. Efendimiz (a.s.) şöyle buyurur: “**Taat ancak maruftadır.**” (Buhari.)

2. “**Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler...**” (42/Şûrâ-28) Ayeti kerimede çok açık bir şekilde ifade edildiği gibi Allah (c.c) Müslümanlardan teşekkül eden bir toplumun dört bariz hususiyetinden bahsetmektedir. Allah, namaz kılma ve zekât verme ibadetlerinin arasına işleri şura ile belirleme ibadetini yerleştirmiştir. Çünkü namaz, manevi ve ruhî bir ibadettir. Zekât, iktisadî ve sosyal bir ibadettir. İşleri şura esasına dayalı olarak yürütmek ise siyasî bir ibadettir. Bu nedenle bilinmelidir ki, Müslüman toplumun manevi, iktisadi, içtimai ve

www.alibapir.net

siyasi yönden Allah'ın emirlerine uygun bir şekilde hareket etmesi gerekir. Ayrıca namaz ve zekâtın farz olduğu gibi işleri şura ile yapmak da Müslüman toplumlara farz kılınmıştır. Bu nedenle işlerini şura esasına dayalı olarak yürütmeleri gerekir. Yaşadığımız bu çağda yapılan seçimler, şuranın bir tatbiki niteliğindedir. Şura gereğince önemli meselelerinin görüşüldüğü meclis seçilir ve sonra oylama aşamasına geçilir. İşte bu durum şuranın günümüzde vücut bulmuş halidir. Bu ilke, genel olarak İslam'da ve özelde ise yönetim düzeninde son derece büyük bir öneme haizdir. Hulefa-i Râşidin, şura heyeti tarafından seçilmiştir. İşte bu hususta Abdurrahman bin Avf (r.a), Ömer bin Hattab (r.a)'ın vefatından sonra bir perdenin arkasından kadınlar ve genç kızlar da dâhil olmak üzere tüm insanlara üçüncü halifenin seçilmesi hususundaki görüşlerini sorduğunu söylemektedir. Bu tür önemli meselelerde herkes görüş beyan etme hakkına sahiptir.

Sahihi Buhari'de şöyle bir rivayet gelmiştir: Ömer Bin Hattab (r.a) dedi ki:

"**Kim Müslümanlarla istişare etmeden bir kişiye biat ederse ne ona biat edilmiş olur ve ne de o biat etmiş olur. Ancak kendilerini öldürülme tehlikesine sokarlar.**[6]"

Binaenaleyh Müslümanlardan otoritenin gasp edilmesi söz konusu olamaz. Emevilerin ve Abbasiler'in uyguladığı ise İslâmî yönetim şeklinden saparak, yönetimi verasete ve saltanata çevirmektir. Bu sapma günümüze kadar varlığını sürdürmüştür. Şöyle ki bir kral veya başkan ölüyor ve yerine oğlu geçiyor. Bu sistemin şurayla ve biatle bağdaşır bir yanı yoktur. Bazılarına göre bu sistem, İslam'a karşı işlenmiş bir zulümdür.

İkinci İlke: Hukukun Üstünlüğü

Şimdi de gelin, "**hukukun üstünlüğü**" ilkesini İslam'ın noktainazarından ele alalım. Daha önce de belirtmiş olduğu-

---

[6] Bakınız: Fethu'l Bârî Şerhu Sahihi Buhârî, C. 15, s. 144, 145, İbn-i Hacer el-Askalânî

www.alibapir.net

muz gibi mutlak teşri ve haram - helal belirleme hakkı, yalnızca Allah'a aittir. "**...Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de** (yalnızca) **O'nundur...**" (7/Âraf-54) Allah'ın (c.c) beyan ettiği gibi hükmün sadece iki türü vardır; Allah'ın hükmü ve cahiliyenin hükmü: "**Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir?** " (5/Mâide-50)

Allah'ın (c.c) kullarına hükmetmesi ve kulların Allah'ın hükmü karşısında eşit olmaları mı yoksa onlara bir beşerin, bir sınıfın veya bir halkın kanun koyması mı daha iyi? Şüphesiz bu kanun koyucular, kendi şahsi menfaatlerini, kavimlerinin, içinde bulundukları toplumsal kesimin veya ailelerinin menfaatlerini göz ardı etmeyecek ve kendileri dışındakilerin menfaatlerini düşünmeyeceklerdir. Allah (c.c), bir kimse lehine veya aleyhine hiç kimseye zulmetmez.

Bu nedenle diyoruz ki, eğer kanundan kastedilen şeriat veya Müslüman âlimler tarafından şeriattan istinbat edilen yasalarsa, bizim açımızdan bu hususta hiç bir sorun yok ve şüphesiz bu ilke, bu anlamda uygulanmalıdır. Yani hukuk herkesin üstündedir. Hatta yöneticinin bizzat kendisi kanuna ilk uyan kişi olmalıdır. Fakat kanunundan kastedilen, bir şahsın, bir diktatörün, bir toplumun veya bir partinin koyduğu kanunlarsa, bu kanun beşeridir ve bilinmektedir ki, bu kanunu koyanlar asla Allah'ı ve şeriatını, Allah'ın ve Resûlullah'ın sözünü hesaba katmazlar. Şüphesiz bu kanunlar, Müslümanların uymakla mükellef oldukları şeriattan, haktan ve hukuktan yoksundur. Bu yüzden şeriatı yok sayan bir kanunu, sistem olarak kabul eden kimse hükmen kâfir sayılır. Ancak bu kanunları bağlayıcı olarak kabul etmez ve karşı çıkmaya gücü yetmediği sürece uygulaması gerekirse, o vakit kâfir sayılmaz. Bu kanunların uygulanmasını gerekli gören ve beşeri kanunları kalpten destekleyip öven kimse, Allah'tan başkasına kanun koyma hakkı vermiştir ve İslam dairesinden çıkmış sayılır, yani kâfir olduğuna hükmedilir. Ancak burada şu hususa dikkat çekmek gerekir: bu

www.alibapir.net

mesele genel olarak teşri ve din meseleleriyle ve eğer yasalar ve kararlar ile açık, katî şer'î naslar arasında bir çelişki varsa geçerlidir. Kur'an ayetlerinin ve Peygamber hadislerinin çok az değindiği ve sarih bir şekilde beyan edilen idari, fenni-teknik ve ilmi alanları kapsamıyorsa, bu durumda Allah (c.c) bu alanı, insanın aklına, tecrübesine ve hayatın seyri içerisinde meydana gelen değişim ve gelişimlere bırakmış veya havale etmiştir denilebilir. Bu durumun hükmü farklıdır. Muamelat alanında asıl olan, şer'i bir hükme aykırı olmadığı sürece serbestliktir. Bu durumda Müslüman, böyle bir hükmü toplumun yararına hangi kaynaktan gelirse gelsin almalıdır.

Üçüncü İlke: İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler

Bu ilke Allah'ın şeriatıyla çelişmez, aksine şeriat, İslam devletinde yöneticilerin bu ilke esasına dayalı olarak devlet işlerini yürütmelerini ve sadece Müslümanlara değil tüm vatandaşlara hak, özgürlük ve saygınlık güvencesi sağlamalarını bir görev addetmektedir. İslam şeriatı bu meselede şu üç meziyetle, özelliğiyle demokrasiden üstündür:

Birincisi: Hak ve özgürlüklerin nasıl güvence altına alınacağına dair muhtelif mekanizmalarının belirlenmesi

İnsan hakları ve özgürlüklerinin anlamsız, uygulanabilirlik özelliğinden uzak ve sadece gösterişli ve şaşalı sözlerden ibaret olmaması gerekir. Bu ilke insanlara faydalı olabilmesi için bizzat pratikte somut hale getirilmelidir. İslam bu hakları ve görevleri belirlenmiştir; yöneten ile yönetici arasındaki, baba ile çocukları arasındaki haklar ve görevler, komşuluk hakları vb.

İkincisi: Bu hak ve özgürlüklerin korunması ve uygulanması için muhtelif güvencelerin ortaya konulması

İslami düzen, bu hakları ve özgürlükleri güvence altına alan mekanizmayı belirlemeye ilave olarak uygulanması için de güçlü bir mekanizma ortaya koyar. Bu güvenceleri iki önemli faktörde özetleyebiliriz:

www.alibapir.net

1. Manevi Güvence:

Manevi güvence, iman ve İslam akidesinden sonra doğru ve hakiki anlamdaki terbiyeyi temsil eder. Manevi güvence sayesinde toplum, insanın eşi benzeri olmayan bir saygınlığa sahip olduğunu gösteren yüce hakikati idrak eder. Çünkü bu saygınlık, Allah'ın takdirinden kaynaklanmaktadır. Allah (c.c) şöyle buyurur: "**Andolsun, Biz Âdemoğlunu yücelttik...**" (17/İsra-70) Allah (c.c) insanı yeryüzünde halifesi kılmıştır. "**Hani Rabbin meleklere: "Muhakkak Ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti.**" (2/Bakara-30)

Şüphesiz insan, meleklerin kendisine secde ettiği ve yeryüzünün imar görevi omuzlarına yüklenen mükemmel bir varlıktır. "**...O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı...**" (11/Hud-6)

İşte insana bu noktainazardan bakmak ve bu esasa göre ona muamele etmek gerekir ki böylece gerçek anlamda saygı ve takdirle karşılansın ve tüm zorunlu ihtiyaçları güvence altına alınsın. Aksi halde yeryüzündeki halifeliğinin yükünü taşıyamaz ve karşılaştığı sorunların üstesinden gelemez.

b. Maddi Güvence

Maddi güvence, dünyevi ve uhrevi olarak insanın tasarruflarını denetlemek amacıyla konulan cezalar ve şer'î hadler demektir. Eğer bir kimse Allah'ın sınırını aşar ve insanların hakkını çiğnerse, bu cezalarla ve şerî hadlerle karşı karşıya kalır. Dinin, canın, malın, neslin, namusun, aklın ve huzurun (güvenliğin) korunması olarak belirlenen bu yedi zaruriyatın sınırını ihlal eden kimseye şeriat, altı şerî had cezası vaz etmiştir.

İslam Devleti çatısı altında tüm bu zaruri haller, istisnasız tüm vatandaşlar için temin edilmelidir. Bu yüzden şeriat, İslam devletine şu altı had cezasını tatbik etmeyi gerekli kılar. Bu cezalar; kısas, zina, İftira, içki içmek, hırsızlık ve güvenliği ihlal etmek (huzuru bozmak) suçlarıyla ilgili cezalardır. Böylece insanın saygınlığı ve özgürlükleri tehlikeye atılmamış olur.

www.alibapir.net

Üçüncü: Hakların ve Özgürlüklerin Çerçevesinin Belirlenmesi

Özgürlükler, daha önce de bahsettiğimiz gibi kayıtsız ve şartsız bir şekilde mutlak surette olduğu vakit, bu durum evcil hayvanlarla vahşi hayvanların birbirine karışması gibidir. Hepsine özgürlük verilmesi halinde ne olacağı malumudur! Bu sebeple İslam, insanların özel tüm haklarının ve özgürlüklerinin net bir şekilde sınırını çizmiştir.

Bu mefhumu açıklamak gayesiyle iki farklı alanda iki misal sunacağız:

A. Ticari ve Mali Cihetten: Allah (c.c) şöyle buyuruyor: "**Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan** (doğan) **bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla'** (batılca) **yemeyin...**" (4/Nisa-29), "**...Oysa Allah, alış-verişi helal, faizi haram kılmıştır...**" (2/Bakara-275), "**...Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir.** (Böylece) **Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz.**" (2/Bakara-279)

Bu ayeti kerimelerde çok açık bir şekilde beyan edilmiştir ki Allah'ın âdil şeriatı, meşru ve gayri meşru mallar arasındaki, meşru ve gayri meşru muameleler arasındaki sınırı çizmiştir. Ayeti kerimede ticaretin helal olduğu, faizin ise haram kılındığı beyan edilmekte, aynı zamanda da insanların sermayeye sahip olabileceğini, fakat bu sermayeyi ekonomik yönden bir zulüm, baskı ve insanları zora sokma aracı olarak kullanılmasının haram olduğu belirtilmektedir. Çünkü faiz şüphesiz en büyük zulüm ve insanlara karşı uygulanan büyük bir baskıdır. Ekonomistler diyor ki: Zenginlerin malları, faiz nedeniyle günbegün artıyor, sermayeleri inanılmaz tutarlara ulaşıyor ve zenginlikleri katlanıyor. Bugün Dünya nüfusunun %20'si - ki bunların çoğunluğu batılılardan oluşmaktadır - dünya kaynaklarının ve servetlerinin %80'nini elinde bulunduruyor. Bu kaynakların ve malların çoğu ise Asya, Afrika ve Güney Amerika'ya aittir. Yani Allah (c.c)'ın söylediğinin tam

www.alibapir.net

aksine davranıyorlar. "**... Öyle ki** (bu mallar ve servet) **sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın...**" (59/Haşr-7)

Hulasa: Ticari her türlü iş ve işlemi yapmak ve meşru her türlü mesleği icra etmek helaldir. Fakat faiz, hırsızlık, eşkıyalık, ihtikâr, gasp gibi kötü yöntemler ve işlemler haram kılınmıştır. Bu nedenle İslam, demokrasinin aksine insanın mal kazanması için haklarını ve özgürlüklerini güvence altına almaktadır. Ancak zenginlerin zenginliği, diğer insanlara zarar vermesin diye bu işlemlerin çerçevesini belirlemiş ve sınırını çizmiştir.

B. Diğer misal ise ifade ve görüş beyan etme özgürlüğü hakkındadır: Her ne kadar şeriat, fertlere düşüncelerini, tutumlarını ve hislerini ifade etme özgürlüğü vermişse de demokrasinin aksine insana, hak ve hürriyet bahanesiyle başkalarına sövme, çirkin söz söyleme ve haksız yere başkaları aleyhinde gıybet ederek konuşma hakkı vermemiştir. Çünkü İslam, başkalarının çıkarları ve saygınlıkları aleyhine olacak bir hak ve özgürlük koymamıştır. Buradan hareketle senin ifade özgürlüğünden faydalanabilme hakkın olduğu gibi, başkalarının da kendi saygınlıklarını koruma hakları vardır. Bu nedenle insanların akidelerine ve mukaddesatına sövmek, onların haklarının en çirkin bir şekilde ihlal edildiği anlamına gelir. İşte şeriat, bu illeti yasaklamakta ve hatta bu bağlamda müşriklerin hakkını bile korumaktadır. "**Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına** (taptıklarına) **sövmeyin...**"(6/En'âm-108)

Dördüncü İlke: Güçler Ayrılığı

Bu ilke de İslam şeriatı ile çelişmez. Yasama, yürütme ve yargı organları, İslam tarihi boyunca birbirinden ayrılmıştır.

Yasama gücü, defalarca vurguladığımız gibi yalnız Allah'a mahsus bir haktır. Sonra kendisine vahyedilenle ve yaptığı içtihatlar yoluyla Peygamber'in (s.a.v) de teşri hakkı vardır. Daha sonra Allah'ın kelamı ve Peygamber'in hadisleri ışığında İslam uleması, içtihatta bulunma ve cüzi hükümler istinbat etme

www.alibapir.net

hakkına sahiptirler. Teşri ya da yasama organı, yürütme ve yargı organından tabii bir şekilde ve otomatik olarak müstakildir.

Bilinmelidir ki, ulemanın içtihadı yalnız fukaha ile sınırlı değildir. Zira ilim mefhumu, fıkıh mefhumundan daha kapsamlıdır. Bu nedenle hayatın vesair alanlarında mütehassıs ve bilgin olan herkes, bu hakka sahiptir. Belki de kişinin, insana ve hayata yarar getirecek, insanların faydalı görüşlere ve düşüncelere ulaşmalarını temin edecek ve onları akıllarını kullanmalarına ve önemli konuları idrak etmelerine vesile olacak şekilde mütehassıs olduğu alanda içtihat etmesi onun üzerine bir görevdir.

Yürütme erki de yasama ve yargı erklerinden bağımsızdır. Yürütme görevi, en yüksek düzeydeki yöneticiden başlayarak aşağıya doğru gider. Hiç kimsenin şeriattan bir milim dahi sapma hakkı yoktur.

Yargı erki, İslam tarihi boyunca bağımsızlığını muhafaza etmiş, asla yürütme erkinin baskısı altında kalmamıştır. İslam mahkemeleri, tüm yöneticileri ve sorumluları - bunlara bazen kadı huzurunda mahkemede sorgulamaya tabi tutulan halifeler de dâhil olmak üzere - kendi sultasına boyun eğdirmiştir.

İslam'da bir yönetici, yargı sistemine müdahale etmeye cüret edemez ve asla yargının işine müdahale etme hakkı yoktur. Bu durumu, İslam dışındaki hiçbir sistemde göremiyoruz. Bu hususa dair burada iki misal vermek istiyorum.

Birinci Misal: Müminlerin halifesi Ömer İbnu'l Hattab (r.a) bir bedeviden bir at satın alıp, parasını ödedi ve sonra üstüne binip gitti. Fakat bir süre gittikten sonra atın yürüyecek hali kalmayınca, Ömer (r.a) geri dönüp adama, atını al çünkü çok zayıf, yürüyecek mecali yok dedi. Adam, Ey Müminlerin Emiri! Onu alamam, çünkü ben onu sana sapasağlam satmıştım dedi. Ömer (r.a) peki aramızda birisini hakem yap deyince adam, aramızda Kadı Şureyh hakem olsun dedi. Ömer (r.a), tamam, razı oldum dedi. Müminlerin Emiri Ömer (r.a) ile atın sahibi Şureyh'e başvurdular. Şureyh bedevinin konuşmasını

www.alibapir.net

dinleyince Ömer'e (r.a) dönerek şöyle dedi: Ey Müminlerin Emiri sen atı sağlam mı aldın? Ömer (r.a) evet dedi. Şureyh, **ya satın aldığını elinde tut ya da aldığın gibi geri ver**dedi. Şureyh'in hükmü, bedevinin lehine, müminlerin halifesi Ömer (r.a)'in de aleyhine sonuçlanmış ve kimse tek söz bile etmeden bu hükme tabi olmuştur.[7]

İkinci Misal: IV. Halife Ali bin Ebî Talip'in hayatından; Ali (r.a), Sıffîn Savaşı'ndan Kûfe'ye dönerken yolda zırhını düşürdü. Zırhı bir Yahudi bulup aldı. Zırhını bir yahudinin elinde gören Ali (r.a), onun sahibi kendisi olduğunu söylediğinde Yahudi bunu inkâr edip kendisine ait olduğunu iddia etti. Meselenin mahkeme önünde halledilmesi için kadının huzuruna vardılar. Hâkim, adaletiyle tanınan Kadı Şureyh idi. Meseleyi dinledikten sonra Kadı Şureyh, Ali (r.a)'a "Bu iddianı ispat edecek delilin var mı?" diye sordu. Ali (r.a), "Evet, var." dedi, "oğlum Hasan, bu zırhın be-nim olduğuna şahittir." Kadı Şureyh: "Oğlun baba için şahadeti caiz değildir." dedi. Ali (r.a): "Sübhanallah! Cennet ehli birinin şahadeti nasıl kabul olmaz! Ben Resûlullah'ın, 'Hasan ve Hüseyin, cennet gençlerinin efendileridir.' buyurduğunu işittim." dedi. Kadı: "Bu ahiretle ilgilidir, dünya ile değil!" der. Ali (r.a) şahit bulamaz. Neticede Şureyh, delil yetersizliğinden davayı Yahudi'nin lehine neticelendirdi. Bu büyük adalet karşısında Yahudi daha fazla dayanamadı ve şöyle demekten kendini alamadı: "Vallahi bu peygamberlerin hükmüdür!" Müslümanların halifesi, İslam şeriatına inanmayan bir Yahudi'yle beraber kadının karşısında duruyor ve kadı, halifenin doğru söylediğini bildiği halde şeriata göre bir şahit getiremediği için onun aleyhinde, Yahudi'nin lehine karar veriyor. Ve neticede Ali (r.a) aleyhinde hüküm çıkıyor!![8]

---

[7] Bakınız: Târîhu'l Kadâi fi'l İslâm, Şeyh Arnûs, s. 31; en-Nizâmu's Siyasiyyu'l İslâmiyyu, Dr. Münir Hamit el-Beyâtî, s. 269.

[8] el-Bidâyetü'l ve'n Nihâyetü, İbnu'l Kesîr, C. 8, s. 4.

www.alibapir.net

BEŞİNCİ FASIL

Sonuç

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

Şimdi sıra demokrasi hakkındaki yaptığımız araştırmadan sonuçlar çıkarmaya geldi. Çıkardığımız sonuçları aşağıda üç kısımda özetleyeceğiz.

Birinci Sonuç: Müslüman kardeşlerimden bir teoriyi veya bir sözü değerlendirirlerken insaflı olmalarını rica ediyorum.

Her ne kadar biz Müslümanlara zulüm etse de ve bazıları insafsızca bizim her zaman hatalı olduğumuzu ve düşüncelerimizden hiç bir vakit güzelliğin ve iyiliğin sadır olmadığını iddia edenler olsa da, sizlerin de onların düştüğü yanlışa düşmenizi istemiyorum. İnsaflı olmak, insanın güzel bir sıfatıdır. Demokrasi sistemine ilişkin ise şöyle diyorum: Demokrasi ehvenişerdir. Çünkü demokrasiyi, proleter ya da başka isimler altında oluşan bir diktatörlük sistemiyle veya teokratik sistemle kıyasladığımız vakit bu gerçeği daha iyi anlayabiliriz. Ne yazık ki birçok kimse, İslami sistem ile teokrasiyi birbirine karıştırıyor. Teokrasi, Avrupa'da yaygın bir sistemdi; papa ve imparator, yeryüzünde Allah'ın adıyla hükmediyor ve kendilerinin Allah'ın yeryüzündeki gölgesi olduklarını söylüyorlardı. Fakat bu tür bir sistem İslam'da yoktur. İslam'da yönetim, sivil bir yönetimdir. Yöneticileri, Allah değil insanlar seçer. Allah (cc), insanlığı doğru yola sevk etmek için onlara peygamberler gönderir. Peygamberler ise yanlarına insanları çekmeden İslami yönetim şeklini ilan etmemişlerdir. Ancak peygamberler dışındaki herkes; meşru yöneticiler ve halifeler, insanların kendilerini görevlendirmesiyle o makamlara

www.alibapir.net

gelirler. Bizzat insanlar tarafından seçilmemiş yöneticiler, meşru sayılmazlar. Demokrasinin alternatifi sadece diktatörlük ve teokratik yönetim sistemiyse, bu durumda demokrasi diğerlerine kıyasla ehvenişerdir. Demokrasi veya diğer yönetim sistemlerini değerlendirirken çok dikkatli olmalıyız, hak ile batılı asla birbirine karıştırmamalıyız. Allah (c.c) bu hususta ehli kitabın hatalarını beyan eder ve onlardan hakkı, batıla karıştırmamalarını ister. "**Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz?**" (3/Âli İmrân-71) Yine bir başka ayette Allah (c.c) şöyle buyurur: "**Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin.** (Kaldı ki) **siz** (gerçeği) **biliyorsunuz.** " (2/Bakara-42)

Beşeri sistemlerin sorunu, iyi ile kötüyü, hak ile batılı birbirine karıştırmasıdır. Ancak biz onların batıl düşüncelerinden uzaklaşarak, doğrularına bakmalıyız. Allah (c.c) şöyle buyurmaktadır: "... **Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır...**"(5/Mâide-8)

Şöyle dememiz gerekir: "Sizin şu sözünüzü ikrar ediyoruz, çünkü o söz doğrudur. Ancak şu veya bu sözünüzü de ikrar etmiyoruz, çünkü o sözün bir faydası yoktur." İslam dini, kendisine tabi olanlara şu tür bir şey söylemelerini asla emretmez: "Ey filanca! Senin söylediklerinin hiç biri doğru değildir ve hiç bir faydası da yoktur! Sen boş konuşuyorsun." Bu değerlendirme, duygusal bir hüküm olur. Herkesin her söylediği faydasız değildir, her söylediği faydalı olan kimse de yoktur. Örneğin kapitalist sisteme tepki olarak ortaya çıkan sosyalizm sisteminin hiçbir faydası olmadığını söyleyebilir miyiz? Hayır! Çünkü şüphesiz bu sistem faydalı şeylere sahiptir, ancak faydasız ve hayırsız olan asıl şey, bu sistemin üzerine kurulduğu felsefesi ve ilkeleridir. İşte demokrasi sistemi de böyledir. Şimdi laiklik ve küresel sistem gölgesinde Batı demokrasinin ne hale geldiğine bir örnek vereceğim:

Bazılarının düşündüğü gibi şimdi bahsedeceğim konu hak-

www.alibapir.net

kında konuşmak ayıp veya utanç verici bir şey değildir. Çünkü dünya televizyonları her gün bu tür meseleler hakkında çeşitli yayınlar ve yorumlar yapmakta, dünyanın farklı ülkelerindeki parlamentolarda bu tür meseleler tartışılmaktadır. Bahsettiğim konu, bir kadının veya bir erkeğin hemcinsiyle evlenmesi meselesidir. Düşünün, böylesi rezil bir eylem parlamentonun onayıyla kabul edilirken diğer taraftan toplumu ilgilendiren bir helal ve haram meselesine veya toplumun yararına olan herhangi bir meseleye hiç kimse değinmiyor, hatta parlamentoda görüşülmeyecek kadar önemsiz görülüyor.

Örneğin hepinizin bildiği gibi Clinton seçim kampanyasında, Amerika Birleşik Devletleri'nin içinde boğulduğu homoseksüellerin oylarını alabilmek için livatalık sapıklığını ve ahlaksızlığını meşru bir şey olarak sunuyor.

Evet, işte insan rabbini bilmediği vakit, rabbinin kendisi için belirlediği helal ve haram sınırlarına uymaz, aksine hevasının isteklerine uyarak nefsinin kölesi olur. Mesela o kişiye sermaye sahiplerinin kendisi lehine, yani seçimlerde ona fayda sağlaması kastıyla insanlara faiz vereceği söylense, bu hastalığı ülkenin dört bir tarafına hemen yayar. Ancak kendisine Kudüs'ün Filistin'in başkenti olması gerektiği söylendiğinde -Tabi bilmiyorum Filistin gibi bir ülkenin meselesi Amerikan Kongresi'ne taşınabilir mi? - Hemen Yahudi lobisini hoşnut etmek için Kudüs'ün İsrail'in başkenti olduğunu onaylamak için kolları sıvar.

İkinci Sonuç: İslam'daki şura sisteminin, batıdaki demokrasi sistemiyle aynı olmadığına kesinkes inanmalıyız. Ne yazık ki bazı İslamcılar, çok yanlış bir anlayışla, "İslam, demokratik bir sistemdir." cümlesini kurabiliyorlar.

Bu kimselere nasıl olur bu? Diye sorduğum vakit "İslam'da şura yok mu?" diyorlar. Şura, Müslümanların aralarında şeriat çerçevesinde, Kur'an ve Sünnet ışığında fikir alışverişi yapmaları ve münazara etmeleri demektir. Aksi takdirde şeriat yok sayılırsa, bu İslami anlamda şura olmaz. Eğer bir

www.alibapir.net

şeyi haram veya helal kılma hususunda Allah'ın sistemi dikkate alınmıyorsa bu sisteme nasıl İslami diyebiliriz? Bazıları da diyor ki: "Müslümanlar eğer demokrasiyi uygulayacaklarsa, İslam'a uygun bir şekilde tatbik etsinler."

Biz de şöyle cevap veriyoruz kendilerine: "Madem uygun bir şekilde uygulanacaksa o halde neden demokrasi diyelim?"

Dr. Yusuf Karadâvî'ye ben şahsen saygı duyarım, kendisi gerçekten emsali olmayan bir yazardır, çok değerli bir âlimdir ve birçok faydalı eseri bulunmaktadır. Ancak bana göre demokrasi meselesinde hata etmiştir. "İslam'da Devlet Fıkhı" adlı eserinde şöyle diyor: (sayfa 32)

"Demokrasinin özü, akademik tanımlardan ve terimlerden uzak, insanların kendilerini yönetecek ve işlerini idare edecek kişileri seçimleridir. Bu nedenle onların istemedikleri bir yönetici veya bir sistem onlara dayatılamaz. İnsanlar, yönetici hata yaptığı zaman, o yöneticiyi hesaba çekme ve doğru yoldan saptığı zaman ise onu azletme hakkına sahiptirler."

Sonra bahsi geçen kitapta şöyle bir cümle kuruyor: (sayfa 36)

"Şüphesiz demokrasinin özünü etraflı düşünen kişi, demokrasinin İslam'ın özünden olduğunu görecektir."

Bu düşüncesine cevap olarak söyle diyoruz:

Sizin zikretmiş olduğunuz hususlar, demokrasinin özü değil, aksine demokrasinin bazı mekanizmaları ve özelliklerinden ibarettir. Evet, haddizatında bahsettiğiniz meseleler güzel şeylerdir, ancak doğru bir esasa bağlı olması ve istifade ederken suistimal edilmemesinin güvence altına alınması şartıyla![9] Demokrasinin özü[10] ve olmazsa olmaz ilkesi, halkın hâkimiyetidir. Yani halk[11], Allah ve Resulünün hükmünü

---

[9] Seçim güvenliği, halkın iradesine baskı yapılmaması, seçim barajı, adil yarış imkânı gibi… (yayıncı)

[10] Burada Batılı anlamda felsefik demokrasi kastediliyor (yayıncı)

[11] Demokrasilerde halkın yetki verdiği kurumlar, halkın adına kararlar alırlar.

www.alibapir.net

ve İslam şeriatını hesaba katmadan, kendisi için güzel ve faydalı olduğunu düşündüğü bir şeyi yasalaştırabilir.Burada yasa koyucu halktır. Bu yasa koyucunun teşrideki mercii İslam'ın yüce değerleri değil, halktır. İşte batılı anlamda demokrasinin özü aslında budur. "Şüphesiz demokrasinin özünü etraflı düşünen kişi, demokrasinin İslam'ın özünden olduğunu görecektir."[12]Eğer demokrasi (Karadavi'nin dediği gibi İslam'ın özünde olsa) az veya çok fark etmez, İslam şeriatına aykırı olmaktan çıkartılırsa, bu durumda o sisteme artık demokrasi denilmez. Çünkü Allah'ın menhecinde hüküm, Allah'a aittir, halka ait değildir. Ayrıca bazı gafil İslamcıların dile getirdiği gibi demokrasi ismini "Şurakrasi" şeklinde değiştirmek de hiç bir şer'î gerekçeye dayanmaz ve çok büyük bir hatadır. Çünkü "İslam şeriatı ile ilgili sınırlar ve helal - haram belirleme yönünden demokrasi adına yapılanlar, şeriatla uygunsa artık bu sisteme demokrasi denilmesi doğru değildir. Ancak kararlar alınırken İslam hukuku hiçe sayılıyor ve her şeyde sadece halkın görüşüne başvuruluyorsa, işte bu demokrasinin ta kendisidir. Dolayısıyla bu isim dışında başka bir isim vermek gerekmez.

Üçüncü Sonuç: Bu son kısımda ise sizlere şu üç hakikati arz etmek istiyorum:

1. İslam, demokrasinin ve her türlü sisteminin alternatifidir.[13] Çünkü İslam kati olarak o sistemlerdeki olumlu an-

---

[12] Karadavi'nin bu fikri, kavramsal ve felsefik alındığındadır. Aslında ne Demokrasinin İslam'ın özünde nede İslam'ın Demokrasinin özünde olduğu görülecektir. (Yayıncı)

[13] Demokrasiden ve acı deneyimler akabinde ortaya çıkan demokratik mekanizmalardan yararlanmakta herhangi bir sakınca yoktur. Şöyle ki müminler hangi kaptan çıkarsa çıksın hikmeti almalıdır. Bu hususta Allah (c.c) şöyle buyurmaktadır: "**Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir.**" (Zümer Suresi / 17, 18)

www.alibapir.net

lamda ne varsa hepsini ihtiva eder, hata ve batıl yönden ne varsa bünyesinde barındırmaz. İslam'da siyasi sistemden bahsedecek olursak, bu sistemin genel ilkelerini şu on maddede toplayabiliriz.[14]

- En yüce hâkimiyet tek olan Allah'ındır.

- Egemenlik Allah'ın şeriatına aittir.

- Yönetme halkındır.

- Şura, işlerin idaresinin temelidir.

- Mutlak adalet herkese verilir.

- İnsanlar saygınlık, hak ve hürriyetler bakımından eşittirler.

- Anayasaya ve kanunlara uyulur.

- İtaat sadece maruf / meşru olandadır.

- Toplumdan herkes sorumludur. Emri bilma'ruf ve nehyi anil münker yapmak herkesin görevidir. Herkes doğru söz söyler. Yöneticiler halk tarafından denetlenir, soruşturulur ve gerektiğinde azledilir.

- Yönetenler ve yönetilenler; herkes faziletli,edepli ve üstün ahlakla vasıflanmalıdır.

2. İslam, demokrasideki her türlü hatadan ve kusurdan uzak sistemin tüm olumlu yönlerini en iyi şekilde ihtiva eder. İslam, demokrasi sistemindeki olumsuzluklardan ve zayıf noktalardan - özellikle de Allah'ın izni olmadan insanlar için kanun yapan parlamentolarda ve temsilcilik meclislerinde temsil edilen insanı ilahlaştırmaktan ibaret olan özünden ve mazmunundan - beridir. Hakikatte demokrasideki uygulama mekanizmalarından ibaret olan olumlu yönler, sistemin şirk temeline dayalı özünden hareketle, bir grup cesur asker misalidir. Ancak bu askerler, müstebit tağuta esir düşmüşler! Bu nedenle onlardan yalnız şer sadır oluyor. Ancak İslam, tüm bu mekanizmalara sağlam ve muhkem ilkelerle bağlıdır. Bu yüzden sistemde

---

[14] "İslam, Hukuk ve Devlet" adıyla Peyam kanalında 50'den fazla televizyon programı yaptım ve sonra bu programları, her bir cildi sadece bir konuyu içeren dört ciltlik bir kitap haline getirdim.

www.alibapir.net

bir değişime ve bozulmaya izin vermiyor ve kendisini her zaman o kötü sona karşı güvenli bir zeminde tutuyor.

3. Peygamber (a.s.) ve Hulefa-i Râşidîn (r. anhum) altın dönemi sona ermesi akabinde, Peygamber (a.s.)'in "ceberut kral ve ısırıcı kral" olarak nitelendirdiği ve Muaviye dönemiyle başlayan saltanat yönetim sisteminin sonucu; Şûra'nın ortadan kalkmasıyla, İslami yönetim sistemindeki idare mekanizmaların gelişiminin durduğu inkâr edilemez bir gerçektir. Ancak bu bağlamda şu esasların muhakkak bilinmesi gerekir:

a) Müslümanlar, her güzel şeyin peşine düşmeli ve araştırmalıdır. "**... Onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir.**" (39/Zümer, 17-18)

b) Peygamber (a.s.) ve Hulefâ-i Râşidîn (r. Anhum.) - özellikle de Ömer bin Hattab (r.a) - Farslardan ve Rumlardan idari yönden istifade ettiler ve herhangi bir endişe duymadan onlardan çok şeyler öğrendiler.

c) Batı'da siyasi, idari ve ilmi alanlarda meydana gelen gelişmelerin çoğu, İslam medeniyetinin onlar üzerinde oluşturduğu etkilerin bir neticesi ve mahsulüdür. Onlardan insaflı olanlar bu gerçeği kabul ediyorlar. Bu nedenle bizim de onlardan istifade etmemizde bir sakınca yoktur ve hatta üzerimize bir görevdir!

Akıl ve şeriat ışığında demokrasi hakkındaki verdiğimiz özet yeterlidir. İmkânım dâhilinde konuyu ele aldığımı ve hakkını verebildiğimi ümit ediyorum.

Hamd âlemlerin rabbi Allah'a Salât ve selam Efendimiz Muhammed (s.a.v), onun âline, ashabına ve onun dosdoğru yolunda ilerleyenlere olsun!

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com

/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice

www.alibapir.net

www.alibapir.net

Küreselleşen Batı
Evrensel İslam
21. Yüzyılda

SORUNLARI KONUŞMAK

ALİ BAPİR

Ali Bapir, 1961 yılında Kuzey Irak'ın Süleymaniye şehrinde dünyaya geldi. İlkokulu bitirdikten sonra 1974 yılında İslami kolejde eğitimine devam etti. 1980 yılında İslami kolejde lise eğitimini tamamladı. Aynı yıl hafızlık eğitimini de tamamlayıp, İslam Hukuku Fakültesi'nde üniversite eğitimine başladı. 1981 yılında Baas rejimi tarafından hakkında verilen tutuklama emri nedeniyle üniversite ikinci sınıfta eğitimini bırakıp, hicret etmek zorunda kaldı.

1983 yılında Erbil Vakıflar Müdürlüğü'nce yapılan imam – hatiplik sınavını üstün başarıyla geçtikten sonra Rania şehrindeki Nursî Camii'nde imam-hatiplik yaptı.

1983 yılında ilk eseri olan "İslam'ın Hülâsası" adlı eserini Kürtçe olarak kaleme aldı.

1987 yılında Baas rejimi tarafından Kürt halkına uygulanan zulme karşı mazlumları savunmak için "İslamî Hareket" saflarında silahlı cihada yöneldi.

Bapir, 2001 yılına İslâmi Cemaat olarak ilan edilen hareketin lideri seçildi. 2003'de Amerikan güçleri tarafından tutuklandı Cropper Hapishanesi'nde 22 ay hücre hapsinde kaldı. Burada "el-İslâmu Kemâ Yetecellâ fi Kitâbi'llâhi" (Allah'ın kitabında tecelli eden İslam) adlı eserini yazdı. 28.04.2010'de serbest bırakıldı. Irak parlamento seçimlerinde Erbil vilayetinden İslami Cemaat'in adayı olarak seçimlere katıldı ve seçimi kazandı. El an Irak Bölgesel Kürt Yönetiminde Millet Vekilidir.

www.alibapir.net

ameer.maktab@yahoo.com
/AliBapir /AliBapir /MediaAmeerOffice
www.alibapir.net

www.cirayayinlari.com.tr

ÇIRA

20 ₺

9 786059 686532